HOMERI ILIADIS CARMINA

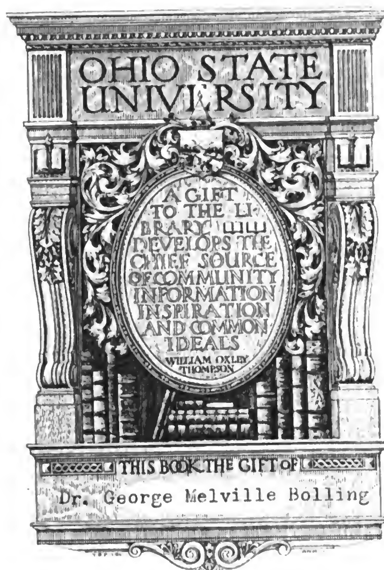
Homer, Aloisius Rzach

Digitized by Google

OHIO STATE
UNIVERSITY
LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
EDITA CURANTE
CAROLO SCHENKL

HOMERI

ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

PRAGAE
SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY
MDCCCLXXXVII

Digitized by Google

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

HOMERI

ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

PARS ALTERA

CARM. XIII—XXIIII

OHIO
UNIVE

PRAGAE
SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY
MDCCCLXXXVII

Digitized by Google

PA4001
A2
1886a
V.2

Vindobonae, typis Adolphi Holzhauseni

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν

ΜΑΧΗ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΝΑΥΣΙΝ

XIII *Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν,*
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχεν κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε

---

2 *παρὰ*] *περὶ* Zenod. Aristoph., *πρὸς* quidam secundum schol. V *ἐχέμεν*] *ὀχέμεν*? (*ὀχέειν* Ribbeckius et Nauckius coniecerunt) Zenod. teste schol. V 4 *Θρῃκῶν*] an *Θρεΐκων*? cf. ad *Δ* 519 5 *Μυσῶν*] *Μοισῶν* Posidonius scribendum censuit teste Strab. VIII 296 *ἀγαυῶν*] *Ἀγαυῶν* schol. B (*ὄνομα ἔθνους*); sic quidam teste Apoll. lex 3, 24, qui *ἱππημολγῶν* et cetera quae secuntur adiectiva pro epithetis acceperunt 6 *Ἀβίων*] Aristarch. secundum Apoll. lex. 3, 17, qui alios *ἀβίων* vel *ἀβιῶν* scripsisse refert *δικαιοτάτων ἀνθρώπων*] Aristarch. testibus Didymo et Nicanore, sic libri; *δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων* quosdam dedisse colligitur e schol. A, id quod etiam Apoll. lex. 3, 21 testatur 8 *ὅ γ'*] *ἔτ'* Aristoph. 9 *ἀρηξέμεν*] A, *γρ. καὶ ἀρήξειν* schol. A, *ἀρηγέμεν* CD 10 *ἀλαὸς σκοπιὴν*] A, *ἀλαοσκοπιὴν* libri cett., *ἀλαὸν σκοπιὴν* Zenod. (cf. schol. Didym. ad *K* 515), *ἄλιον σκοπιὴν*? Nauckius

693649

Digitized by Google

XIII
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηικίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
  αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς, ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε ἄνακτα·
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δὲ πέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
  ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν χρυσείας,

---

12 ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] ἐπ' ἀκροτάτῃς κορυφῇς Aristoph. Σάμου] οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ χωρὶς τοῦ μ̄ γραφὴ 'Σάου' Didym. 17 κατεβήσετο] supra ε scr. α A 18] post hunc additur Υ 60 apud Longin. de sublim. 9, 8 21 δέ] τέ Strab. VIII 386, idque coniecit Hermannus, sed cf. Θ 48 27 ὑπ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτῷ alii test. schol. AV 28 ἠγνοίησε] ἠγνοίησεν (α) quidam secundum schol. Didym., CD, ἠγνοίησεν A, ἠγνοίησαν Aristarch. 29 γηθοσύνῃ δέ] Aristoph. Herodian. A, γηθοσύνη δὲ Aristarch. ('ἀντὶ τοῦ γηθόσυνος, χαίρουσα' Herodian.), cf. schol. H ad λ 540, γηθόσυν' ἡ δὲ Herodicus

Digitized by Google

XIII

ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
  Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παραυτόθι πάντας ἀρίστους.
  ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ἀργείους ὄτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆς μνησαμένω μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγώ γ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
ἕξουσιν γὰρ πάντας ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
ᾗ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει,
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάις εἶναι.
σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
  ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

41 *αὐίαχοι*] *ἀνίαχοι* Chrysippus Dionys. Thrax 42 *παραυτόθι*] *παρ' αὐτόθι* C pap. Paris., *παρ' αὐτόφι* A, *παραυτόφι* D *ἀρίστους*] C *γρ.* A, *Ἀχαιοὺς* AD pap. Paris. 43 *Ποσειδάων*] *Ποσιδάων* A pap. Paris. (sic saepius)

47 *σφὼ*] *σφῶ* Cobetus *τε*] *κε* D pap. Paris. Apoll. lex. 147, 13 48 *μνησαμένω*] *μνησάμενοι* Eust. 51 *ἕξουσιν*] *σχήσουσιν* Aristoph. *πάντας*] *πάντες* D, *ἅπαντας* Eust. 53 *ὅ γ'*] superscr. *δ* A 58 *καί*] *καί* superscr. *κεν* A, *κέν* C *ἐγείρει*] superscr. *ηι* A, *ἐγείρῃ* C 60 *κεκοπὼς*] libri; *κεκοφώς* et *κεκοπώς* Aristarch. *διχῶς* (cod. A '*Ἀριστοφάνης*', quod correxerunt Nauckius et Duentzerus); *κεκοπὼν* edd. Chia et Antimach.

Digitized by Google

αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
ὁρμήσῃ πεδίοιο διωκέμεν ὄρνεον ἄλλο,
ὣς ἀπὸ τῶν ἤιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι·
οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἵ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων

---

64 ὁρμήσῃ] ὁρμήσει CD Apoll. de synt. 289, 6 διωκέμεν] Bekkerus, διώκειν libri 69 μάντεϊ] μάντι D, sed cf. *E* 71 πόσεϊ 71 ἴχνια] Aristarch., ἴχματα Zenod. Aristoph.; γρ. ἴθματα schol. Didym. γὰρ] δὲ Porphyr. p. 65, 19 Schrad. 74 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζειν codd. 78 δὲ ποσσὶν] πόδεσσιν A in textu (illud in marg.) 85 ῥ'] om. Eust.

Digitized by Google

XIII *ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.*
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἐγώ γε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται
αὔτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
ὣς Τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μιμνέμεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὕνεκ' ἄρ' ἠτίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέας γ' οὔ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.

---

90 *μετεισάμενος*] *μετησάμενος* Wackernagelius 92 *Πηνέλεων*] *Πηνέλεον* (quod ex antiquiore scriptura *ΠΕΝΕΛΕΟΝ* ortum esse censuit Cobetus) Aristoph. 96 *ἁμμάς*] cf. ad *Z* 414, *ἁμάς* D, *ἁμάς* AC Apoll. de pron. 127 C 142 B 103 *θώων*] Aristarch., *θωῶν* Pamphilus *παρδαλίων*] Aristarch. (cf. Didym. ad *P* 20 et *Φ* 573 et quae disputavit Ludwichius Aristarchs Hom. Textkr. I 350) C, *πορδαλίων* AD 104 *ἔπι χάρμη*] *ἐπὶ χάρμη* AC

106 *μιμνέμεν*] Nauckius, *μίμνειν* libri 107 *δὲ ἑκὰς*] Zenod. Aristoph., *δ' ἕκαθεν* Aristarch. libri 113 *ἄρ' ἠτίμησε*] Cobetus, *ἀπητίμησε* libri, *ἀπητίμασσε* Nauckius

Digitized by Google

XIII· *ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.*
ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
ὣς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
ἀντικρὺ μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης,
ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ,
ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὕψι δ' ἀναθρῴσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ

---

115 *τοι*] *τε* '*ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων*' Didym. 118 *μεθείῃ*] *μεθείει* AC 119] om. C m[1] 122 *αἰδῶ*] *αἰδόα* Nauckius 125 *κελευτιόων*] *κελευθιόων* quidam secundum schol. V 127 *ἄν κεν*] *ἄρ κεν* Herwerdenus 129 *κρινθέντες*] *κριθέντες* CD 132 *δ'*] *θ'* schol. A ad *K* 258 *ἱππόκομοι*] Herodian. (*προπαροξυτόνως*) 136 *προέτυψαν*] Nauckius, *πρόετυψαν* codd. 137 *ὀλοοίτροχος*] *ὀλοοίτροχος* Demetrius *ὁ γονύπεσος* Hermappias Nicias Aristeas Aristonicus, *ὀλοοιτρόχος* Comanus cum Ptolem. Ascal. 138 *ὤσῃ*] *ὤσει* C 140 *δ'*] *τ'* C Porphyr. p. 291, 4 Schrad. *ἀναθρῴσκων*] A, *ἀναθρώσκων* codd. cett.

Digitized by Google

XIII ἕλῃ· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἧος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὣς Ἕκτωρ ἧος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς. οἳ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'· οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ', ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε θεῶν ὥριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
  ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,
κοῦφα ποσὶν προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην
ταυρείην· τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς

141 ἧος] Curtius, εἵως C, ἕως A, ὄφρ' ἂν D Syr. ἧος ἵκηται] εἰσόκεν ἔλθῃ Porphyr. p. 130, 20 Schrad. 143 ἧος] εἵως libri, τῆος Nauckius ἀπείλει] ἀπείλεε Nauckius 144 ῥέα διελεύσεσθαι] Aristarch., ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι alii grammatici, sic libri 148 χασσάμενος πελεμίχθη] χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω Zenod. 149 Τρώεσσι] [Δα]ναοῖσι pap. Paris. 150 ἀγχιμαχηταί] ἀμφιμα[χηταί] pap. Paris. 151 τοι] τι C 154 ὥριστος] ὤριστος A Eust. 157] om. D 158 ὑπασπίδια] ὑπασπίδια pap. Paris. 159 αὐτοῖο] ἐν τοῖσι Apoll. lex. 153, 10 163 ἕο] εὖ (δεῖσε) Ahrensius 165 ἂψ] ἂψ δ' Syr.

Digitized by Google

ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὅ ξυνέαξεν.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίε ἶσα τέκεσσιν.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἁραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ

---

166 *ξυνέαξεν*] *ξυνέηξε* Zenod. 168 *ὅ*] *ἅ* quidam teste schol. V
172 *ναῖε δὲ*] *ὃς ναῖε* C, sic Zenod. (*ὃς ναίε* cod. A, sed cf. quae monuit Lehrsius apud Friedlaender. Ariston. 216) *ἐλθέμεν*] Bekkerus, *ἐλθεῖν* libri
174 *νέες*] *νῆες* Cm[1] 175 *ἂψ*] *ἂψ δ'* Etym. M. 184, 31 177 *τόν ῥ'*] *τὸν δ'* Syr. 178 *αὖτ'*] *αἶψ' 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 179 *κορυφῇ ἕκαθεν*] Aristarch. AC, *κορυφῆς ἕκαθεν* alii D Syr., *κορυφῇσι ἑκὰς* Nauckius 180 *ταμνομένη*] *τεμνομένη* Syr. *πελάσσῃ*] *πελάσσει* C 182 *ἀπὸ*] *ϝ' ἀπὸ* Leeuwenius
186 *νισσόμενον*] *νισόμενον* AC, *νεισόμενον* D Syr. 187 *ἀράβησε*] *ἀράδησε* quidam secundum schol. V 190 *ὀρέξατο*] *ἀκόντισε* quidam test. schol. VL

Digitized by Google

XIII Ἕκτορος· ἀλλ' οὔ πῃ χρὼς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε,
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀιλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου.
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.
  καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρὶ κλυτὸς ἀντεβόλησεν,
ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἤιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,

---

191 οὔ πῃ] οὔπω C χρὼς] Zenod., χρόος Aristarch. ('βούλεται δὲ διηρῆσθαι τὴν εὐθεῖαν' Didym., 'βαρυτονητέον' Aristou.), χροὸς libri 195 Στιχίος] Σχεδίος quidam secundum schol. V δῖος] θεῖος? Nauckius 196 λαὸν] ἔθνος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 198 αἶγα] αἶγε Zenod. 200 ἔχοντε] ἔχοντες Syr. 201 ἔχοντε] ἔχοντο A 203 Ὀιλιάδης] ὁ Ἰλιάδης D, ἄρ' Ἰλιάδης Zenod. (an Ὀιλεΐδης? Nauckius) 204 ἧκε-σφαιρηδὸν] ἧκε-σφαιρηδὰ Bekkerus, σφαιρηδὸν δέ μιν ἧκε Heynius et Cobetus 207 ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι] ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Syr. 214 ἐς κλισίην] ἐκ κλισίης D

Digitized by Google

XIII

ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσι ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγώ γε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνῳ
εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέι Κρονίωνι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ἀλλά, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
σπευδέμεν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶι δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·

218] in margine addit Dm[3]: τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρείων ἐνοσίχθων   222 ὦ Θόαν] ὦ πέπον D   νῦν γ' αἴτιος] Aristarch., νῦν δ' αἴτιος Aristoph. teste schol. V, quem potius νῦν αἴτιος dedisse putat Ludwichius, id quod libri exhibent   223 πτολεμίζειν] πολεμίζειν CD   224 οὔτε] οὐδὲ 'ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων' Didym.   225 ἀνδύεται] Aristarch. AC (ἀναδύεται D), ἀδδύεται alii teste schol. V   227 ἐνθάδ' Ἀχαιούς] υἷας Ἀχαιῶν, γρ. καὶ 'ἐνθάδ' Ἀχαιούς' A   229 ὅθι] ὅτε AC, γρ. καὶ 'ὅθι' Didym.   ὅθι-ἴδηαι] ὅτις μεθίῃσι πόνοιο Zenod.   230 τε] δὲ Syr.   236 σπευδέμεν] Nauckius, σπεύδειν libri   237 συμφερτὴ δ' ἀρετὴ] συμφερτή (sic Duentzerus, συμφερτὸς schol. A, συμφερτὴν schol. V) δὲ βίη Zenod. et (teste schol. V) Aristoph., συμφερτῶν fortasse Aristarchum scripsisse censet Ludwichius coll. Apoll. lex. 146, 25   238 ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι] ἐπιστάμεθα πολεμίζειν Eust. 929, 22

Digitized by Google

XIII *Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανεν,*
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα;
ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
ἠέ τευ ἀγγελίην μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
[Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
δούρατα δ', αἴ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

---

245 *περὶ*] *ἐνὶ* Zenod. Aristoph. 246 *θεράπων ἐὺς*] Aristarch. teste Ptolem. Ascal., libri; *θεραπωτεὺς* alii; *δουρικλειτὸς* Zenod. Aristoph. 252 *τευ ἀγγελίην*] Buttmannus, *τευ ἀγγελίης* libri (*ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος* Aristou.), cf. ad Γ 206, *τιν' ἀγγελίην* Bentleius 255] om. libri melior., habent in marg. CD m. rec., in quibusdam exemplis fuisse tradit schol. V 257 *κατεάξαμεν*] Aristarch., *κατεήξαμεν* Zenod., *κατέαξα μὲν* quidam secundum schol. A 260 *δ'*] *γ'* C, *τ'* Syr.

Digitized by Google

XIII καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀίω.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς οὔτε τι λίην
ταρβεῖ, ἐπεί κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ κεν βλῆο πονεύμενος ἠὲ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι

277 ἀνδρῶν] ἀνδρὸς schol. A ad Λ 227 285 ἐπεί κεν] Bekkerus, ἐπειδὰν libri, ἐπὴν δὴ Thierschius 287 τεόν γε] Aristarch. libri, τεόν τε alii 288 βλῆο] Bekkerus, βλῆο C, βλῇς corrupte Cram. Epim. 167, 4, βλεῖο A D 289 οὐκ ἂν] Aristarch. libri, οὔ κεν 'αἱ κοιναί' ἐν] ἐπ' Stob. flor. VII 14 Pseudoplut. vit. Hom. c. 198 293 πού] πώς Eust. 294 ἕλευ] ἕλε' Nauckius

Digitized by Google

καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
ἤισαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσους,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὕτως
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἵ μιν ἅδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
[Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.

---

298 *μέτεισιν*] Aristarch. libri 301 *ἐκ Θρήκης Ἐφύρους*] *εἰς Ἐφύρους πόλεμον* Pausan. VIIII 36, 2 *Θρήκης*] cf. ad *Ι* 519 *θωρήσσεσθον*] *θωρήσσοντο* Strab. VIIII 442 309 *οὔ ποθι*] *οὔ ποτε* quidam teste schol. V *οὕτως*] *οὕτω* AD Apoll. lex. 58, 1 315 *ἅδην*] cf. Herodian. ad *Ε* 203, *ἄδην* superscr. δ D

ἐλόωσι] Aristarch., cf. Aristonici et Nicanoris scholia et quae exposuit Ludwichius I p. 354 sq.; sic libri; *ἐάσουσι* (*ὅ ἐστι κορέσουσιν*) '*κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων*' teste Didymo *πολέμοιο*] *πολεμίζειν* Zenod. 316] om. libri optimi, habet D marg. m³ 318 *κείνων*] cum libris Aristarch., non *κείνου*, quod alii videntur scripsisse *ἀάπτους*] Aristarch. (cf. Lehrsium Arist.² 305 et Ludwichium l. c. I 356) libri, *ἀέπτους* Aristoph. (cf. Herodian. ad *Α* 567) cum aliis

Digitized by Google

ἀνδρὶ δέ κ' οὐ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἴδομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
  ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ᾗ μιν ἀνώγει.
  οἳ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσιν
μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
ὃς τότε γηθήσειε ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
  τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,

331 *δαιδαλέοισιν*] *μαρμαίροντας* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 333 *ὁμὸν*] *ὁμόσε* quidam secundum schol. V 336 *τ'*] *δ'* Heynius 340 *δ' ἄμερδεν*] *ἄμεργεν* schol. B ad *E* 336 346 *ἡρώεσσιν ἐτεύχετον*] schol. A ad *K* 364, 'ἐν ἄλλῳ' schol. A ad h. l., *ἡρώεσσι τετεύχετον* (*τετεύχατον* C) libri; cf. dualem tertiae pers. *διώκετον* *K* 364 *λαφύσσετον* *Σ* 583 347 *ἄρα*] quidam teste Didymo, D schol. B ad *A* 5, *ῥα* Aristarch. A C *νίκην*] *κῦδος* schol. B l. c.

Digitized by Google

XIII κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδει.
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίοο πτολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ᾔτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,

348 οὐδ' ὅ γε] Aristoph. CD, οὐδέ τι A 349 ὀλέσθαι] ὀλέσσαι C 350] ἀθετεῖται Ariston. 351 ὀρόθυνε] ὤτρυνε Zenod. Aristoph. 355 ᾔδει] ᾔδη AD 356 ἀμφαδίην] D, ἀμφαδίῃ A (C) 358 τοὶ δ' ἔριδος] Aristoph. AC, οἳ δ' ἔριδος D, sic Aristarch. secundum schol. V (suppletum a Roemero) ὁμοιίοο] Ahrensius, ὁμοιίου codd. πτολέμοιο] D, πολέμοιο cett. 359 ἐπ' ἀμφοτέροισι] libri, sic et ἐπ' ἀλλήλοισι Aristarch. διχῶς 362 Τρώεσσι μετάλμενος] Τρώεσσιν ἐπάλμενος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 363 Καβησόθεν ἔνδον] 'Εκάβης νόθον [υἱὸν ἐόντα] ed. Argol. 364 μετὰ] κατὰ Aristoph. 367 ἀέκοντας] ἀέκοντας A ἀπωσέμεν] ἀνωσέμεν Aristarch. teste Didymo; Cobetus scholio V mutato ἀπωσέμεν Aristarcho, Zenodoto ἀνωσέμεν tribuit, sed cf. Ludwich. I 357 367] post hunc versum quosdam addidisse φοιτῶν ἔνθα καὶ ἔνθα θοὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν testis est schol. V

Digitized by Google

XIII

καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
ὣς εἰπὼν ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἥρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὃ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωὶς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,

371 βιβάντα] sic Aristarch. sec. schol. A, cf. ad Π 213   372 πῆξεν] τύψεν D   373 δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε] [δὲ] κερτομέων ἔπος ηὔδα quidam secundum schol. V   374 Ὀθρυονεῦ] Ἀθρυονεῦ Syr.   αἰνίζομ'] αἰνίσσομαι Zenod., αἰνίζομαι alii, δεινίσσομαι Comanus teste Hesychio v. αἰνίζομαι   375 πάντα] ταῦτα Herodian. π. σχημ. 52, 12   381 ἕπευ] ἕπε' fortasse Aristarch. cf. Didym. ad Κ 146, id quod scribendum esse existimat Nauckius   συνώμεθα] Aristarch. teste Apoll. lex. 147, 8, οὕτως 'συνῶμεθα' schol. A   382 ἐεδνωταί] ἐεδνῶται A Eust., ἑεδνῶται Tyrannio   εἰμεν] ἠμεν C, ἴσμεν D   383 ἕλκε] Aristarch., εἷλκε libri melior.   κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην] Syr. D γρ. A, διὰ AC; κατὰ κρατερῆς ὑσμίνης quidam, si fides scholio V   384 ἦλθεν ἀμύντωρ] libri, ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarch.   389 ἀχερωίς] ἀχελωίς alii secundum Eust. 959, 1   390 οὔρεσι τέκτονες] οὐρεσιτέκτονες Nicias   391 νεήκεσι] cum aliis Alexio, νεηκέσι Ptolem. Ascal.

Digitized by Google

XIII
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας ἃς πάρος εἶχεν·
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
ἂψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
  Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐίσῃ,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Δηίφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλά ἕ φημι
εἰς Ἄιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
  ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

399 ὅ γ'] libri, ὃ Aristarch. 406 ὅ γε] ὅ γ' ἐν A Ambr. 407 κανόνεσσ'] κανόνεσσι 'ἐκ πλήρους' Aristarch. 408 τῇ] τὴν D 411 ἀλλ' ἔβαλ'] ἀλλὰ βάλ' D 415 ἰόντα] libri Aristarch., ἐόντα alii 421—423] eiecit **Frankius**, cf. Θ 332—334 422] habet A in marg.

Digitized by Google

XIII νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
ἥρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσεν
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμας ἑσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐίσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτως·

---

423 *στενάχοντα*] Zenod. CD, *στενάχοντε* Aristarch. A 424 *Ἰδομενεὺς*] *Ἰδομενεῦς* quidam teste Herodiano ('*ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέος*'), sic A 428 *ἥρω'*] *ἥρων* quidam '*Ἀττικῶς*' sec. schol. V, quo accusativo usus est Aristoph. com. (fab. inc. fragm. C B.) 433] huic subiunxisse quosdam: *πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας | Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν, | ἧος* (*ἕως* cod.) *ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος* tradunt schol. V Eust. 940, 60 *ὥριστος*] *ὤριστος* A 441 *αὖον*] *αὗον* Herodian. *ἐρεικόμενος*] *ἐρικόμενος* A Apoll. lex. 76, 12 442 *ἐπεπήγει*] *πεπήγει* AC m[1] 443 *πελέμιζεν*] Aristoph. Aristarch. AD, *πελέμιξεν* alii C 446 *τι*] Aristarch. libri, *τί σ'* alii 447 *ἀντὶ πεφάσθαι*] *ἀντιπεφάσθαι* libri optimi *οὕτως*] Aristarch.

Digitized by Google

XIII δαιμόνι᾽, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ᾽ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκεν Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ᾽ αὖ τέκεθ᾽ υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ᾽ ἐμὲ τίκτε πολέσσ᾽ ἄνδρεσσι ἄνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ᾽ ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισιν Τρώεσσιν.
ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήσας ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ᾽ Αἰνείαν· τὸν δ᾽ ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑσταότ᾽· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἐσθλὸν ἐόντα μετ᾽ ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ περ τί σε κῆδος ἱκάνει.
ἀλλ᾽ ἔπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριξεν.
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ μετ᾽ Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ᾽ οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ᾽ ἔμεν᾽ ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ᾽ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας·
ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδ᾽ ὑπεχώρει,

---

libri, αὔτως Zenod. 418 ἐναντίον] ἐναντίος C γρ. schol. A 449 ἴδῃς] Zenod. **libri** fere omnes, ἴδῃ Aristarch. 450 ἐπίουρον] Zenod. Aristarch. Trypho **Herodian**., ἐπὶ οὖρον alii 456 ἤ] Aristarch. AD, εἰ alii C 465 ἔπευ] **cf.** ad 381, ἕπε᾽ Nauckius ἐπαμύνομεν] sic 'σχεδὸν ἅπασαι' teste Didymo; **ἐπαμῦναι** (ἐπαμυνέμεν? Nauckius) quidam teste schol. V

XIII *Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,*
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος ἠὲ φεροίμην.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕποντ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
μακροῖσιν ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·

480] *ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται* schol. V 481 *ἀμύνετε*] *ἀμύνατε* Eust. 485 *ὁμηλικίῃ*] quidam secundum schol. V Porphyr. p. 303, 14 Schrad., C Syr., *ὁμηλικίη* A, sic fortasse Aristarch. (cf. Ludwich. I 361), *ὁμηλικίην* D, ita teste Didymo (schol. A) Zenod. (quem Cobetus scholio mutato *ὁμηλικίῃ* dedisse existimavit) *ἐπὶ θυμῷ*] Aristarch. '*καὶ πᾶσαι οὕτως εἶχον*' Didym., *ἐνὶ θυμῷ* alii CD Porphyr. l. c. 486 *ἠὲ*] *ἤ κε* Syr. 491 *οἵ*] *τοί* Syr. 499 *ἔξοχον*] A, sic '*ἅπασαι*', *ἔξοχοι* quidam teste Didymo (schol. V), quod exhibent CD 502 *πρῶτος*] *πρόσθεν* Aristoph.

Digitized by Google

XIII *ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,*
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι.
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηίφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἧστο, Διὸς βουλῇσι ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
  οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,

---

510 *ἄρ' ἔτ' ἄλλα*] *ἄρα τἆλλα* quidam teste Herodiano 511 *ἀφελέσθαι*] *Ϝ' ἀφελέσθαι* Leeuwenius 523 *ὅ γ' ἄρ'*] *ὅ γὰρ* AD Syr. *ὑπὸ*] *ἐνὶ* Syr. 526 *Ἀσκαλάφῳ*] *Ἀλκαθόῳ* Syr. 529 *τύψεν ἐπάλμενος*] *τύψ' ἐπιάλμενος* Leeuwenius 531 *δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος*] *δ' αὖτις Ϝ' ἐπιάλμενος* Leeuwenius

Digitized by Google

XIII *ἐξέρυσεν πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,*
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξέι δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὔτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέι χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς

---

537 *ποικίλ' ἔχοντες*] *ποικίλα χαλκῷ* D, *γρ. ἔχοντες* m. rec. 541 *Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα*] quidam teste Didymo, *ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα* Aristarch. libri (*Αἰνείας* Cm²D), cf. *Ἑρμέᾳ* *E* 390 543 *ἑάφθη*] Aristarch. Trypho Tyrannio Herodian. AC, *ἰάφθη* D Ammonius teste Cram. Epim. 168, 15 sq. Apoll. lex. 61, 30 et alii grammatici (cf. Froehdium, Bezzenb. Beitr. III 24 sq.; aliter Curtius sensit in comm. de forma *ἑάφθη* et Verb. d. gr. Spr. I 119) 544 *δέ οἱ*] *δέ μιν* *Π* 414, 580 *θυμοραϊστής*] *θυμοραίστης* (*τετρασυλλάβως καὶ βαρυτόνως*) Glaucus secundum schol. B ad *Π* 414 546 *ἀπὸ*] libri, sic cum Aristot. Hist. anim. III 3 p. 513 b 27 Aristarch., *διὰ* Zenod. 551 *περισταδὸν*] *παρασταδὸν* Zenod. Aristoph.

στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶ ᾗσιν
ἤ τευ ἀκοντίσσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅ οἱ οὖτα μέσον σάκος ὀξέϊ χαλκῷ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταςπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
ἤσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Δηίπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηικίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωι ἄνακτι,

558 ἐλέλικτο] ϝεϝέλικτο Cobetus praeeunte Heynio velut Λ 39 561 ὅ] Bentleius, cf. Aristarchi scripturam α 300 (schol. Didym.), ὅς libri 564 σκῶλος πυρίκαυστος] σκῶλον πυρίκαυστον Apoll. lex. 143, 3 565 γαίης] γαίῃ C 566] in marg. D m^{2} additum: πάντοσε παπταίνων μή τις χρόα καλὸν ἐπαύρῃ (cf. Ν 649) 567 μεταςπόμενος] codd., μεθεσπόμενος Christius 570 δ' ἑσπόμενος] δὲ σπόμενος schol. Herod. ad Κ 246 (Lentzius δ' ἑσπόμενος), δὲ σχόμενος quidam secundum schol. BL, quae scriptura etiam ab Apoll. lex. 148, 13 et in schol. A commemoratur 573 τυπεὶς] δαμεὶς Aristarcheum fuisse probabilis est sententia Lehrsii Arist.^{2} 54

Digitized by Google

XIII ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρῴσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ,
ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐνστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
  Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶ ᾗσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.

583 ἄνελκεν] ἀνεῖλκε CD 584 ὁμαρτήδην] Aristarch. (ἀμαρτήδην Lehrsius), ὁμαρτήτην libri 589 θρῴσκωσιν] A, cf. Cram. Epim. 203, 20 (Herodian. II 522, 17 L.), θρώσκωσιν D, sic Didym. (χωρὶς τοῦ ἰῶτα), θρῴσκουσι Cram. Epim. l. c., θρώσκουσι C Athen. II p. 54 E μελανόχροες] κυανόχροες Macrob. Sat. V 14, 7 594 ᾗ] Aristarch AD, ἣ alii C 599 ἐνστρόφῳ] libri, ἐνστρεφεῖ Aristarch. 608 ἔσχεθε] γρ. ἔσχετο schol. A 609 καὶ ἐέλπετο] A, καὶ ἔλπετο CD, μέγα δ' ἤλπετο Zenod.

Digitized by Google

XIII Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῷ ἐυξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἤ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον
ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀυτῆς.
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.

---

610 ξίφος ἀργυρόηλον] χείρεσσι μάχαιραν Zenod. 611 καλὴν] καλῆς Lehrsius 613 ἐφίκοντο] Aristarch. teste Didymo, 'ἡ κοινή' secundum schol. V, sic libri melior., ἀφικέσθην Aristophanem scripsisse schol. A, ἐφικέσθην schol. V testantur; probabilius videtur esse id quod V tradit; ἀφίκεσθον alii secundum schol. A Didymi, ἀφίκοντο scripturam commemorat Eust. 949, 59
615 ὑπὸ] ὑπὲρ Apoll. lex. 109, 5 617 αἱματόεντα] αἱματόεντε schol. BL (cf. schol. V τινὲς δυϊκῶς), utrumque Eust. 950, 14 πέσον] Aristarch. libri, πέσεν alios scripsisse arguit schol. Didymi 619 τ'] ϝ' Leeuwenius
624 ἐδείσατε] ἐδδείσατε codd. 625 αἰπήν] αὐτήν C, αἰπύν Nauckius coll. ἡδὺς ἀυτμή sim. 626 κτήματα πολλὰ] κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 627 οἴχεσθ' ἀνάγοντες] οἴχεσθον ἄγοντες Zenod. παρ'] παρ' et περ Aristarch. διχῶς, παρ' superscr. ε A αὐτῇ] αὐτῆς D

Digitized by Google

XIII οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσιν,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίοο πτολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἷναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
  ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε᾽ ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
  ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ᾽ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντος ἵει χαλκήρε᾽ ὀιστὸν
καί ῥ᾽ ἔβαλεν γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιστὸς
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἑζόμενος δὲ κατ᾽ αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν

634 τῶν] ὧν Eust. 635 ὁμοιίοο] Ahrensius, ὁμοιίου libri πτολέμοιο] D, πολέμοιο AC 637] περισσὸν . . . εἶναί φασί τινες schol. BLV 641 ἑτάροισι δίδου] ἑτάροις ἐδίδου C 643 ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο] ἔνθα ϝ' υἱὸς ἐπίαλτο Leeuwenius Πυλαιμένεος] Κυλαιμένεος hoc loco Zenod. (cf. ad E 576) secundum Eust. 953, 4 et fragmentum anon., quod legitur in cod. Ven. A (I 1, 7 Dind.), cf. Porphyr. p. 84 Schrad. 644 πτολεμίξων] Heynius, πτολεμίζων libri melior. 649 ἐπαύρῃ] ἐπαύροι Hermannus 652 κατὰ] διὰ A 653 κατ' αὖθι] καταῦθι Bekkerus 657] ἀθετεῖται schol. BLV; num ab Aristarcho, recte dubitat Ludwichius δ' ἀνέσαντες] δ' om. A, [δ'] ἀναθέντες Apoll. Rhod. 'ἐν τῷ πρὸς Ζηνόδοτον'

Digitized by Google

XIII ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀιστόν.
ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύιδος
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν·
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ᾔδει
ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηιόοντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.

---

658 sq.] ἀθετοῦνται Ariston., cf. schol. V: ὁ μὲν (sic Bekkerus pro δὲ) Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἢ ἀθετεῖν φησι δεῖν ἢ ὁμωνυμίαν νομίζειν 658 δέ σφι] δ' οὔ σφι quidam secundum schol. AD 659 τεθνηῶτος] τεθνειῶτος libri (in A superscr. ηι) 661 Παφλαγόνεσσιν] Μυρμιδόνεσσιν Dm[1] (cf. Π 240) 663 Πολυΐδου] ACD, cf. ad Ε 148, Πολυείδου Syr. 667 φθίσθαι] φθεῖσθαι C 669 θωὴν] AC, cf. Etym. M. v. Ἀθῷος 674 ᾔδει] ᾔδη AD Syr. 675 δηιόοντο] Wackernagelius, δηιόωντο codd. 684 μάχῃ]

XIII ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
αὐτὰρ ὃ Ἰφίκλοιο πάις τοῦ Φυλακίδαο·
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλῆος ταχὺς υἱός,
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.

μάχης Syr. 690 ἦρχ' υἱός] ἦρχεν υἱός Nauckius 691 Στιχίος τε Βίας τ' ἐΰς] Στιχίος τ' Ἴασός τ' ἐΰς M. Schmidtius coll. Ο 332, Στιχίος καὶ Ἴασος Nauckius 692 Μέγης] libri Aristarch., Μέγης τ' alii, in quorum numero Zenodotum fuisse suspicatur Ludwichius 696 ἐν Φυλάκῃ] Θαυμακίῃ Borgkius 702 ἵστατ'] χάζετ' Zenod. 705 ἀνακηκίει] 'χωρὶς τοῦ δ' Aristarch. (αἱ πᾶσαι schol. V) CD (in A supra alterum α scriptum est ε), δ' ἀνακηκίει alii, ἀνακήκιεν et fortasse etiam ἀνεκήκιεν, quod exhibet Syr., scripturas aliorum fuisse arguit schol. Didymi 707 ἱεμένω] ἱεμένων schol. Apoll. Rhod. Β 396 τέμει δέ τε] AC, τεμεῖ δέ τε Wolfius, τέμνει δέ τε D Syr. Apoll. lex. 170, 31, ταμεῖν ἐπὶ deleta distinctione post ὦλκα Herwerdenus 708 ἕστασαν] ἔστασαν A ἀλλήλοιιν] ἀλλήλοισιν Syr.

Digitized by Google

XIII *ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ*
λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ,
οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀιστοί.
ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήια ἔργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ἔργα·
[ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,

---

712 *οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ*] *ἀλλ' οὐχ Ἰλιάδῃ* Zenod., *οὐδ' ἄρα Νηληιάδῃ* D 713 *σφιν*] Aristoph. C, *σφι* Aristarch. A D *σταδίῃ-κῆρ*] *σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν* Strab. X 449, cf. schol. V, ubi commemoratur scriptura *ἔργ' ἐμεμήλει* 716 *ἐυστρόφῳ*] cf. ad 599 728 *περιίδμεναι*] sic et *περιέμμεναι* Eust. 955, 36 729 *δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι*] *θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν* schol. Ariston. ad *Δ* 320 731] ignorat Ariston. l. c., om. libri melior. (habet D in marg.), addidisse fertur Zenod. Mallotes secundum schol. V 732 *τιθεῖ νόον*] *νόον τίθει* Aristoph., *τίθει νόον* schol. Pind. Ol. VIIII 158 al., utrumque Eust. 733 *πολλοὶ*] *πολλὸν* Aristoph.

XIII

καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρῆος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄατος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀίω.
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,]
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἳ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὃ Δηίφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν

---

734 *πολέας*] A, sic Aristarch. Φ 131, *πολεῖς* Herodian. C (*πόλεις* D), *πολῦς* Christius *δὲ καὐτὸς*] *δέ κ' αὐτὸς* libri et Ariston. ad Υ 311 (cf. eundem ad h. l.), *δέ τ' αὐτὸς* Hermannus 735 *ἄριστα*] sic et *ἄριστον* Eust. 742 *ἤ-νήεσσι*] *ἠέ κεν ἐν νήεσσι* Ahrensius 744 *ἔλθωμεν*] *ἔλθοιμεν* CD 745 *ἀποστήσωνται*] A, *ἀποστήσονται* Cram. Epim. 119, 18; 280, 16, *ὑποστήσονται* Ammon. Valck. p. 94, *ἀποτίσωνται* C, *ἀποτίσονται* D 746 *χρῆος*] Brugmanns, *χρεῖος* libri *ἄατος*] *ἆτος* libri 749] om. A (M 81) 751 *Πουλυδάμα*] cf. ad M 231 Ξ 470

Digitized by Google

XIII *φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.*
τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἳ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι ἔπεσσιν·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
οἴω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα. φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως.

---

763 *κέατο*] *κέαται* C Etym. Gud. 309, 4 768 *αἰσχροῖσι ἔπεσσιν*] *αἰσχροῖς ἐπέεσσι* libri 772 *ὤλετο*] *ᾤχετο* schol. Dion. Thrac. 937, 9 *κατ' ἄκρης*] *κατὰ κρῆς* quidam secundum schol. A 773 *σόος*] cf. ad *Α* 117, *σῶς* libri
779 *ἐκ τοῦ δ'*] *ἡμεῖς δ'* Etym. Gud. 427, 47 785 *δ' ἐμμεμαῶτες*] Aristarch. A, *δὲ μεμαῶτες* alii CD 788 *ἀδελφεόο*] Ahrensius, *ἀδελφειοῦ* codd.

Digitized by Google

XIII *βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,*
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμυν τ' Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνος,
οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πώς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύγχεε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι αὔτως
Ἀργείους; οὔ τοι τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

---

792 *θ' υἷ' Ἱπποτίωνος*] *θ' υἱὸν Ἱπποτίωνος* Strab. XII 565, *τε καὶ Ἱπποτίωνα* Naberus coll. Ξ 514 792] post hunc addit *Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα* Strabo l. c. 797 *θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ*] Aristarch., *δ'* alii videntur omisisse

799 *φαληριόωντα*] *φαλακρόωντα* schol. Dion. Thrac. 865, 32 803 *πρὸ ἕθεν*] Herodian. C, *πρόσθεν* AD Syr. 807 *προβιβάντι*] cf. ad *Π* 213 *Ν* 371, *προβιβῶντι* libri 808 *σύγχεε*] Nauckius, *σύγχει* codd. 808] huic addidisse Zenodotum *λίην γάρ σφι[ν] πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσεϊ πολλῷ* testes sunt Aristarch. (schol. A) et Ariston.; ceterum haec verba post 807 posita fuisse recte suspicatur Friedlaenderus 809 *μακρὰ βιβάσθων*] *μακρὰ βιβασθῶν* Tyrannio, *φώνησέν τε* Syr. 810 *αὔτως*] *αὔτως* Aristarch. (cf. Ludwich. I 432 ad Σ 338), *αὐτως* spir. eraso A in textu, omisso in scholio, *οὕτως* alii C Syr. 811 *εἰμεν*] *ἐσμὲν* C

XIII *ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν*
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
  ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἁμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον ἔειπες·
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
  ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

814 *ἀμυνέμεν*] Bekkerus, *ἀμύνειν* codd. 819 *ἰρήκων*] *ἱρήκων* CD 824 *βουγάιε*] Aristarch. libri (e *βουγαῦιε* ortum, cf. Fickium Bezzenb. Beitr. VII 147), *βουγήιε* Zenod., *βουκάιε* alii *ἔειπες*] *ἔειπας* C 825 *εἰ*] *αἲ* AC Syr. 832 *ἐπὶ*] *παρὰ ἐν ἄλλῳ* schol. A *νηυσὶν*] *νευσὶ* quosdam scripsisse inepte traditur in schol. V 837 *αὐγάς*] *αὐλάς* alteram lectionem commemorat schol. V

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ

ΔΙΟΣ ΑΠΑΤΗ

XIIII *Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,*
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
εἰς ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδη
θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
ὣς εἰπὼν σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδε ἔργον ἀεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,

---

5 *πῖνε-οἶνον*] *μίμνε καθήμενος ἐν κλισίῃσι* quosdam legisse tradit schol. V   7 *καὶ λούσῃ*] *λούσῃ δ'* om. *καὶ* D, *λοέσῃ τε* Nauckius   9 *ἑοῖο*] *ἑῆος* Eust. 964, 20   11 *παμφαῖνον*] *παμφαίνων* D   13 *εἴσιδε*] *εὗδε?* Nauckius   16 *πορφύρῃ*] *πορφύρει* Zenod. C   *κωφῷ*] Aristarch. (cf. schol. Ariston.) libri, *πηγῷ* quidam secundum schol. V   18 *τε*] Aristarch. libri, *τοι* alios legisse suspicatus est Heynius

Digitized by Google

XIIII πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
ὣς ὁ γέρων ὅρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

---

20 ὥρμαινε] ὅρμαινε D 21 διχθάδι', ἢ] Aristarch., διχθαδίη alii 28 βεβλήατο] βεβολήατο schol. L V ad *I* 5 32 πρύμνῃσιν] (Aristarch.) Herodian. libri, πρυμνῆσιν Crates 35 ἔρυσαν] ἔρυον Porphyr. p. 179, 22 Schrad. Apoll. lex. 135, 26 36 μακρόν] libri, sic et πολλόν Aristarch. διχῶς, πολλόν Zenod. Aristoph. 37 ὀψείοντες] ΟΨΑΙΟΝΤΕΣ (i. e. aut ὀψὰ ἰόντες aut ὄψ' ἀίοντες) teste Aristarcho (schol. Didym., cf. schol. Ariston.) Zenod., quem Ptolem. Epithetes οὐ ψαύοντες scripsisse rettulit, de quo cf. Roemeri Homerrec. d. Zenod. 649 38 ἀθρόοι] Aristarch. Herodian. A, ἀθρόοι C D 40] ἀθετεῖται Ariston. πτῆξε] Aristoph. Aristarch. codd., πῆξε Zenod. (sec. schol. V et Eust. 966, 16) Dionys. Sidon. Herodian. (C post ras.), πλῆξε alii sec. schol. V Ἀχαιῶν] ἑταίρων Zenod.

XIIII τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δείδια, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσιν
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·

---

43 φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις] φθεισήνορα δεῦρ' ἱκάνεις A in textu (illud in marg.) 44 δείδια] Aristoph., δείδω libri melior. 45 ὥς] ὅς Aristoph. C
48 τώς] Ptolem. Ascal. A, θ' ὥς D (θ' ὡς C), γ' ὥς 'ἐν ἄλλῳ' schol. A
58 γνοίης] γνοίη Aristoph. 62 νόος ῥέξει] libri Aristarch. (cf. Ludwich. I 125), νόος γ' ἔρξει et νόος δ' ἔρξει alii teste Didymo ἄμμε] ἄμμι C 67 οἷς] sic et ᾗ Aristarchi editt., ᾗ libri 70] om. libri melior. in textu, habent AC in marg.

Digitized by Google

XIIII ᾔδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ' ἄμμι ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀιζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσιν φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισι ἀνάσσεις·
[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·]
ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον

71 ὅτε] Aristarch. libri, ὅτι alii 72 ὅτε] Aristarch., ὅτι libri et alii grammatici 75 νῆες] A, superscr. α m. rec. C, νῆας D 77 ἔλθῃ] ἔλθοι C 80 οὐδ' ἀνὰ νύκτα] οὐδ' ἐπαλέξαι Max. Tyr. XXXXI 3 81 ἠὲ] ἤ περ et ἠὲ Eust. 967, 55 84 ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου] ἀεικελίῳ στρατῷ ἄλλῳ Nauckius 85 ἄμμι] ἡμῖν C 89 καλλείψειν] ἐκπέρσειν Zenod. 92 ἐπίσταιτο] Aristarch. libri (ἐπίσταιτο alii?), ἐπίσταται dett. 95] damnarunt Aristoph. et Aristarch. σευ] σε Zenod. 97 ἑλκέμεν] ἕλκειν Plato

Digitized by Google

XIIII *Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,*
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κε ἀσμένῳ εἴη.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἐγγὺς ἀνήρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν — αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
[Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.]
Πορθέι γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
οἴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη

Leg. IIII 706 E 98 *γένηται*] *γένοιτο* C *ἐπικρατέουσι*] *ἐελδομένοισι* Plato l. c. 99 *ἐπιρρέπῃ*] *ἐπιρρέποι* C 100 *πόλεμον*] *πολέμου* Plato l. c. 101 *ἀποπαπτανέουσιν*] cod. unus cum Hesychio, *ἀποπτανέουσιν* libri melior. 102 *ὄρχαμε λαῶν*] *οἶ' ἀγορεύεις* Plato l. c. 104 *καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ*] *καθίκετο θυμὸν ἐνιπή* schol. B ad *B* 245 110 *κ' ἐθέλητε*] *κε θέλητε* CD 111 *πείθεσθαι*] *ἐξείπω* Apoll. lex. 4, 33 *κότῳ*] *κότῳ ἢ χόλῳ* Eust. 970, 40 112 *νεώτατος*] '*οὕτως ἅπασαι*' Didym. (non *νεώτερος*, quod habet Eust.) 113 *ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος*] *ἀγαθοῖο καὶ αἵματος* Clem. Alex. Paed. I p. 127 114] damnarunt Zenod. et Aristarch., cuius obelus servatus est in A, omisit Aristoph. *καλύπτει*] *κάλυψε* D γρ. A, cf. schol. Didymi: *τὸ δὲ* '*κάλυψε*' '*Ἰωνικῶς* 115 *Πορθέι*] *Πορθεῖ* libri 116 *οἴκεον*] Cram. Anecd. Oxon. III 260, 16, *ᾤκεον* libri *δ'*] om. Anecd. Oxon. l. c. 118 *ἐμοῖο*] Aristarch., *ἐμεῖο* Zenod. 119 *αὐτόθι*] *γρ. καὶ αὐτοῦ* schol. A *μεῖνε*] *μίμνε*

Digitized by Google

XIIII πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ᾽ ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ οἱ πρόβατ᾽ ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ᾽ ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ᾽ ἐῢ εἴπω.
δεῦτ᾽ ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκῃ·
ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ᾽ ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
ἄλλους δ᾽ ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ᾽ οὐδὲ μάχονται.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βὰν δ᾽ ἴμεν, ἦρχε δ᾽ ἄρα σφι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
οὐδ᾽ ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ᾽ αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς,
δεξιτερὴν δ᾽ ἕλε χεῖρ᾽ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειεν·
σοὶ δ᾽ οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ᾽ ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

'ἐν ἄλλῳ' schol. A, cf. schol. V ad Ξ 117 122 ἀφνειὸν] ἀφνειὸς dett. pars 125 εἰ] Aristarch., ὡς 'αἱ δημώδεις' libri 127 ἀτιμήσαιτε] ἀτιμάσσαιτε Nauckius 131 ἐνήσομεν] ἀνήσομεν alii secundum schol. ABLV 133 δ᾽ ἄρα] δέ γε C 134 βὰν δ᾽] βάν ῥ᾽ D 135 ἀλαὸς σκοπιὴν] ἀλαοσκοπιὴν CD, ἀλαὸν σκοπιὴν Zenod., cf. ad K 515 κλυτὸς ἐννοσίγαιος] ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Dm[1] (κρείων ἐνοσίχθων in marg. m. rec.) 136] Zenod. addidit: ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνος (cf. Ψ 360) 141 δερκομένῳ] δερκομένου Eust. 142] περισσὸς ὁ στίχος, καὶ ἡ λέξις νεωτέρων schol. V ὥς] ὣς A, quod suasit Doederleinius 143 σοὶ δ᾽ οὔ πω] σοῦ δ᾽ οὔπου alios dedisse corrupto tradit schol. V, quod in σοὶ δ᾽ οὔ τοι mutabat Nauckius

Digitized by Google

εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
  ὣς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφι ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
  Ἥρη δ' εἰσεῖδεν χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἥμενον εἰσεῖδεν, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐλθέμεν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτήν,
εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ᾗ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
χεύαι ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῇσεν
κληῗδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἄνοιγεν.

---

145 αὐτὸς] αὐτοὺς 'ἐν ἄλλῳ' A   148 δ'] Aristoph. D, τ' Aristarch. AC
152 ἄλληκτον] ἄληκτον CD   πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζειν libri
153 εἰσεῖδεν] εἴσιδε libri, sic etiam 158   157 sq.] om. Syr.   157 πολυπίδακος] Aristarch. libri, πολυπιδάκου alii   158] 'πεφασσόν' schol. V, de quo cf. Ludwichium I 371   ἔπλετο θυμῷ] 'ἔπλετ' ἰδούσῃ' οὕτως ἄμεινον schol. V   θυμῷ] θυμὸς Heraclit. Alleg. c. 39   162 ἐλθέμεν] Nauckius, ἐλθεῖν libri   ἐντύνασαν] ἐντύνασα Bentleius   ἓ αὐτήν] Apoll. de pron. p. 102 C, ἑαυτὴν libri, ἑωυτὴν Zenod.   163 εἴ πως] ᾗ πως Apoll. lex. 82, 8, ὅππως (cod. ὅπως) 'ἐν ἄλλῳ' schol. A   165 χεύαι] Naberus, χεύῃ libri, χεύοι Nauckius
166 δ'] ῥ' Syr.   168 τὴν] libri optimi; triplicem scripturam τὴν (κλεῖν), τὸν (θάλαμον), τὰς (θύρας) commemorant schol. BLV   ἄνοιγεν] ἀνῷγεν codd.

Digitized by Google

XIIII ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
πεξαμένη χερσὶν πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κε εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,

169 θύρας] γρ. καὶ πύλας schol. V ἐπέθηκε] ἐπιθεῖσα Zenod. 170 ἱμερόεντος] ἀθανάτοιο Plutarch. Symp. VI 7, 2, 9 171 πάντα κάθηρεν] Ἰακῶς (Aristarch.), non πάντ' ἐκάθηρεν schol. BL λίπ' ἐλαίῳ] χρόα λευκὸν Athen. XV 688 172 ἑδανῷ] Herodian., ἐδανῷ Apoll. lex. 62, 21, ἑανῷ Heraclit. Alleg. c. 39 173 τοῦ] οὗ Athen. I p. 17 B κατὰ] Aristarch., ποτὶ alii, sic libri 177 ἀμβροσίους] καὶ μεγάλους Zenod. Aristoph. 179 πολλά] πάντα D 181 ζώνην ... ἀραρυῖαν] ζώνῃ et ἀραρυίῃ Aristarch. ἀραρυῖαν] superscr. ηι A 182 δ' ἄρα] δέ οἱ Syr. 183 τρίγληνα μορόεντα] Aristarch. Ptolem. Ascal., τρίγλην' ἀμορόεντα alii 185 λευκὸν] λαμπρὸν ἐν ἄλλῳ schol. A

XIIII *αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,*
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δάμνασαι ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω γε ἔπεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέν σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

195 *ἄνωγεν*] *ἀνώγει* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 198 *δὸς νῦν μοι*] *δός μοι νῦν* CD *γρ.* A, *νῦν δός μοι* Eust. 199 *δάμνασαι*] Cobetus, *δαμνᾷς* D, *δαμνᾷ* cett., (*δάμνᾳ* Aristarch.? secundum schol. V) 202 *μ' ἐν σφοῖσι*] Aristarch., de cuius scriptura confer, sodes, schol. A cum schol. V (v. etiam Ludwichium I 372), sic Syr. et A marg., *με σφοῖσι* alii grammatici et libri cett. 203 *Ῥείης*] *Ῥείας* Aristoph. Aristarch. 208 *κείνω*] Aristarch. libri melior., *κείνων* Zenod. Aristoph., *κείνους* Eust. *γε ἔπεσσι*] Hoffmannus, *γ' ἐπέεσσι* libri, *ἐπέεσσι*, (*γ* om.) Eust., quam scripturam pro genuina habet Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 291 213] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 215 *τε*] *δὲ* CD Syr. *τέτυκτο*] *τέτυκται* schol. V ad *O* 322 216 *ἐν δ' ὀαριστὺς*] *ἠδ' ὀαριστὺς* 'ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων' Didym. 217 *φρονεόντων*] *φρονέοντος* Aristot. Ethic. Nicom. VII 7 p. 1149 B 17, *φρονέοντα* Etym. M. 546, 54

Digitized by Google

XIIII τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν
σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.

---

219 τῇ] τῇ grammatici quidam 'οὐχ ὑγιῶς' teste Apoll. lex. 152, 3, sic D 221 γε νέεσθαι] Aristarch. libri melior., γενέεσθαι ('ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι') Demetrius ab Herodiano vituperatus, γενέσθαι Apoll. lex. 41, 3 φρεσὶ σῇσι] φρεσὶν ἧσι D 223 ἑῷ] Aristarch. teste schol. V (μέσῳ secundum schol. A) CD, μέσῳ Zenod. (sec. schol. V) A, utrumque Eust.; ϝ' post ἑῷ addere volt Leeuwenius 227 σεύατ'] ἔσσυτ' 'ἐν ἄλλῳ' schol. A ἱπποπόλων] ἱππονόμων quidam teste schol. V, γρ. ἱπποκόμων schol. L Θρηκῶν] Θρεΐκων? cf. ad Δ 519 228] om. Strab. I 27 229 Ἀθόω] Ἀθόῳ D Syr., unde Ἀθόῳ' (= Ἀθόῳο). Menradius ἐπὶ] ἐς Zenod. Aristoph. ἐβήσετο] ἐβήσατο D Syr., ἐδύσατο Eust. 479, 5; 1830, 62 230 Θόαντος] ἄνακτος Dm[1] 231] huic addidisse quosdam ἐρχομένῳ κατὰ φῦλα βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν testatur schol. V 234 ἠμὲν] εἰ μὲν alii secundum schol. L et Eust. 981, 30 235 πείθευ] πείθεο Eust., πείθε' Nauckius ἰδέω χάριν] libri melior., εἰδέω χάριν 'αἱ δημώδεις', χάριν εἰδέω Aristarch. 236 ὑπ'] Aristoph. Aristarch. libri, ἐπ' Zenod. 237 παραλέξομαι ἐν] παραλέξωμαι Eust.

Digitized by Google

XIIII *δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,*
χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ᾽ ἐμὸς πάις ἀμφιγυήεις
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε ἥδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
οὐδὲ κατευνήσαιμ᾽, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοθ᾽ ἑῇ ἐπίνυσσες ἐφετμῇ,
ἤματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
ἥδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
ὄρσασ᾽ ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας,

---

240 *τεύξει*] *τεύχει* Syr., *τεύξει Ϝ'* Leeuwenius 241 *ἐπισχοίης*] *ἐπίσχοις* Herodian. AC, quam formam vitiosam errore *τῶν μεταχαρακτηρισάντων* (ex *ΕΠΙΣΧΟΙΕΣ*) natam esse intellexit Alexander Cotiaensis (v. schol. A), cf. Atticum *σχοίην* Isocrat. I 45 *σχοίη* Plat. Apol. Socr. p. 34 C; *ΕΠΙΣΧΟΙΑΣ* Syr. 241] huic subiunxisse quosdam *αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τῶι κατευνηθέντι ἴδηαι, | ἀγγεῖλαι τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἄνακτι* testatur schol. V 242 *ἥδυμος*] *νήδυμος* libri schol. A, cf. ad *Β* 2 246] Cratetem scripsisse *Ὠκεανός . . . τέτυκται | ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν* auctor est Plutarch. *π. τ. ἐμφαιν. προσώπ.* c. 25 p. 938 d 247 *γε Κρονίονος*] *Κρονίωνος* Cram. Epim. 230, 30 248 *κελεύοι*] *Κρονίων* Apoll. lex. 79, 9

249 *ἄλλοθ᾽ ἑῇ ἐπίνυσσες ἐφετμῇ*] probabiliter Brugmanus (qui hanc scripturam Zenodoti fuisse censet Probl. 64), cf. *Α* 590 Λ 90; *ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή* Aristarch. Alexio Herodian. AC, *ἄλλο τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ* (scil. *ὁ Ζεύς*) Zenodot. et Ptolem. Epithet., sic D Syr. (sed hic *ἐπένυσσεν*); *ἄλλοτε ᾗ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ* Parmoniscus; *ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή* Duentzerus e codd. duobus *ἐπίνυσσες*] *ἐπίνυσχεν* Hesych. (cf. Aristophanis scripturam *Ο* 10) 255 *Κόωνδ᾽*] *Κόον δ᾽* quidam teste Didymo, in quorum numero erat Callistratus, sic C (cf. etiam Eust. 983, 32)

Digitized by Google

XIIII νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ' ἄιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
ἅζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
ἦ φῂς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
[Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.]
ὣς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·
χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

---

259 δμήτειρα] οὕτως 'ἐν πάσαις' Didym., sic libri, μήτειρα Zenod. Aristoph. 261 ἅζετο] αἴδετο Eust. θοῇ] (Aristarch.) φίλῃ quidam secundum schol. BLV 263] γρ. ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, | χειρί τέ μιν κατέρεξεν (ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν supplevit Nauckius) schol. V 265 ἀρηξέμεν] ἀρηγέμεν Porphyr. p. 198, 10 Schrad. Ζῆν] Ζῆ- | ν' (ὡς κτλ.) libri, cf. ad Θ 206 269] om. libri melior. in textu, habent CD in marg. ἐέλδεαι] ἱμείρεαι C 271 ἀάατον] ἀάαστον Dawesius 274 μάρτυροι] μάρτυρες Zenod. 275 ἦ μὲν ἐμοὶ] ἦ μέν μοι Pausan. VIIII 35, 4 276 ἧς τ'] ἧς Zenod. Aristoph. 277 θεὰ λευκώλενος] βοῶπις πότνια Syr. 278 ὄμνυε] ὄμνυ Herwerdenus 279] fuisse qui adderent ὄμνυε δ' ἐκ πέτρης καταειβόμενον (κατειβόμενον corrupte Eust.) Στυγὸς ὕδωρ auctor

Digitized by Google

XIIII αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη.
ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
  Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
  τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·

---

est Eust. 985, 34, cf. schol. V ad 278 281 Λήμνου-ἄστυ] Λήμνοιο κατὰ μέγα ἄστυ quidam scripserunt secundum schol. V e coniectura ut videtur, cf. Ludwich. I 376 283 ἱκέσθην] ἵκανον Strab. XIII 583 285 ὕπο σείετο] Zenod. Aristoph. Aristarch., ὑπεσείετο libri ὕλη] γρ. Ἴδη schol. L 286 ἔμεινε] superscr. ιμνε A 288 μακροτάτη] μακροτάτη Syr., ἀκροτάτη Pseudoplut. vit. Hom. c. 95 292 προσεβήσετο] προσεβήσατο D Syr. 294 δ' ἴδεν] δὲ ἴδ' Hoffmannus, δ' εἶδ' Nauckius ἔρος] Syr. Eust., ἔρως libri cett. 295 οἷον] γρ. οἷος schol. A πρῶτόν περ] Aristarch. AC, πρώτιστον alii D Syr. 296 λήθοντε] λήθοντο schol. A ad Λ 609 298 πῆ] ποῖ Eust. 299 τῶν κ'] τῶν Zenod. Aristoph. 303 μ' ἐν σφοῖσι] Aristarch. (cf. ad 202) γρ. A, με σφοῖσι ACD

Digitized by Google

XIIII τοὺς εἶμ᾽ ὀψομένη, καί σφ᾽ ἄκριτα νείκεα λύσω.
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ἵπποι δ᾽ ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑστᾶσ᾽, οἵ μ᾽ οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ᾽ Οὐλύμπου τόδ᾽ ἱκάνω,
μή πώς μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
νῶι δ᾽ ἄγ᾽ ἐν φιλότητι τραπήομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
[οὐδ᾽ ὁπότ᾽ ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ᾽ ἀτάλαντον·
οὐδ᾽ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ᾽ ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλεϊτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ᾽ ὅτε περ Σεμέλης οὐδ᾽ Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
οὐδ᾽ ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,

301—306] damnarunt Zenod. Aristarch. secundum schol. AV; ad hos versus pertinere id quod in schol. BL ad 301 (—303) adnotatur 'ἀθετοῦνται οἱ στίχοι' probabilis Hilleri sententia (Philol. XXVIII 102) 307 *πολυπίδακος*] Syr. A marg., *πολυπιδάκου* ACD 310 *μετέπειτα*] *μετόπισθε* Zenod. Aristoph. D 314 *τραπήομεν*] Curtius, *τραπείομεν* libri *εὐνηθέντε*] *εὐνηθέντες* D Syr. 315 *ἔρος*] *ἔρως* ADC m[1] 316 *περιπροχυθεὶς*] *περιπλεχθεὶς* Ixio 317—327] damnarunt Aristoph. Aristarch. 320 *τέκε Περσῆα*] de productione syllabae ultimae (ante *πάντων*) cf. Hartelii Hom. Stud. I² 43, *Περσῆα τέκεν* Nauckius *ἀριδείκετον*] *πολὺ φίλτατον* quidam secundum schol. V 322 *Μίνων τε*] Aristarch., *Μίνω τε* Zenod. ACD, *Μίνωα* Syr., *Μίνωνα* (l. *Μίνωα*? Ludwichius) quidam secundum schol. V 323 *οὐδ᾽ Ἀλκμήνης*] *καὶ Ἀλκμήνης* D

Digitized by Google

XIIII οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]
ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτὸν ἑερσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

---

330 ἔειπες] ἔειπας C 340 εὔαδεν εὐνή] εὔαδεν, εὐνήν Zenod. Aristoph. 342 θεῶν] θεὸν A Syr. 348 ἑερσήεντα] Hoffmannus, cf. Ω 419, θ' ἑρσήεντα libri, ἑρσήεντα om. θ' Apoll. lex. 63, 1, τ' ἑρσήεντ' schol. VL ad K 75 349 ὃς — ἔεργεν] ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην Zenod. ἔεργεν] ἔεργε Aristarch. libri, ἴσχανε ed. Chia, ἄειρε et ἔερπε 'ἔν τισιν' teste Didymo 350 λεξάσθην] δεξάσθην A in textu 351 ἀπέπιπτον] ἀπέπιπτεν Zenod. teste schol. V (schol. A correxit Duentzerus Zenod. 125) ἔερσαι] ἔρσαι A Eust., ἐέρσαι Ptolem. Ascal. 351] fuisse qui adderent δή ῥα τότ' ὀφθαλμοῖσι Διὸς χύτο νήδυμος ὕπνος tradit schol. V

Digitized by Google

XIIII ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἥδυμος Ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεσθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσιν
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
[ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]

354 ἥδυμος] νήδυμος Aristarch. libri, cf. ad *B* 2 357 νῦν] δὴ Etym. Gud. 558, 9 Ποσειδάων] C, idque suasit Naberus, Ποσιδάων superscr. ε m² Syr., Ποσείδαον DA marg., Ποσίδαον A in textu ἐπάμυνε] ἐπάμυνον C 358 περ] τι C 359 αὐτῷ] αὐτὸν Porphyr. p. 22, 4 Schrad. κῶμα κάλυψα] κῶμ' ἐκάλυψα D, 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 363 ἐκέλευσεν] ἐκέλευε Syr. 364 μεθίεμεν] μεθείεμεν A in textu, μεθείομεν D 366 εὔχεται] ἔλπεται Zenod. 371 ἀσπίδες] ἀσπίδας D 372 παναίθῃσιν] Euphranor Herodian., πανναθῆσιν 'οἱ πλείους' 376 sq.] Zenod. omisit (schol. V), proscripsit Aristarch. praeeunte Aristophane 376 ἔχῃ] libri, ἔχει Aristarch.

Digitized by Google

XIIII ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείρονι δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ
εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἤ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ

---

382 *χέρηα*] *χέρεια* Eust., *χέρεια* libri melior. *δόσκεν*] libri, *δόσκον* Aristarch., *δῶκεν* (*ἀντὶ τοῦ δόσκεν*) '*ἔνια τῶν ὑπομνημάτων*' schol. A Didymi, de quo cf. Ludwichium I 378 sq. 383 *ἕσσαντο*] cod. unus, *ῥ' ἕσσαντο* melior., quod correxit Bekkerus 388 *ἐκόσμεε*] cod. unus, *ἐκόσμει* melior. 389 *τάνυσσαν*] '*οὕτως διὰ τοῦ ᾱ γραπτέον*' Didym., unde *τάνυσσεν* alios dedisse manifestum est 394 sq.] post 399 collocavit Zenod. 395 *βορέω*] *ἀνέμου* C

396 *τόσσος*] *τοσσός* Tyrannio *πέλει*] Etym. M. 214, 36, *ποτὶ* libri 397 *βήσσῃς, ὅτε τ'*] *βήσσῃσιν, ὅτ'* Nauckius *ὤρετο*] *ὤρορε* '*ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων*' Didym. 398 *τόσσον γε*] Aristarch., *τόσσος γε* Zenod. secundum schol. V *περὶ*] *ποτὶ* C Syr. *ὑψικόμοισιν*] *ἐξοφόροισι* Agathocles scripsit teste Eust. 994, 41 400 *ὅσση*] Zenod. Aristoph. Aristarch. AC, *τόσση*, quod praefert Nicanor, alii, D Syr.

XIIII δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
ἤ τοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα. χώσατο δ' Ἕκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας
στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμὴ
ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κε ἴδηται
ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας
αἰχμάς· ἀλλ' οὔ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ

---

406 ῥυσάσθην] ἐρυσάσθην Syr. 412 βεβλήκειν] Zenod. Aristoph., βεβλήκει libri Aristarch. teste Didymo, cuius scholio mutato Kayserus ν paragogicum ab Aristarcho fuisse additum putavit (ut *E* 661 *Z* 170), omissum a Zenodoto et Aristophane; sed cf. quae contra dixit Ludwichius I 380; ἐβεβλήκει alios scripsisse e schol. Didymi colligitur 414 ὑπὸ] ὑπαὶ C πληγῆς] A, ῥιπῆς CD Syr. γρ. A 416 τὸν δ' οὔ περ] τὸν (τῶν Nauckius) δ' οὔ τιν' Aristoph. ὅς κε] ὅς τις Aristoph. 418 ἔπεσ'] πέσεν Ambr. ὦκα] editt. Massil. Chia libri, ὠκὺ Aristarch. 419 ἐάφθη] ἑάφθη C 420] om. Ambr. A in textu, habet A in marg. inf. m. rec. 422 ἐρύεσθαι] ἐρύσασθαι Ambr. θαμείας] cf. ad *A* 52, θαμειάς codd. 424 ἄριστοι] ἄπαντες ἐν ἄλλῳ schol. A

XIIII Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
τῶν δ' ἄλλων οὔ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεέος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν.
αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τὼ δέ οἱ ὄσσε
νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀιλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ

427 τῶν δ'] τῶν τ' Zenod. εὖ] ἕ Leeuwenius ἀκήδεσεν] libri, sic et ἀκηδέσατο Aristarch. 433 ἐυρρεέος] Nauckius, ἐυρρεῖος libri 436 ἀμπνύνθη] ἀμπνύθη Herwerdenus 437 ἀπέμεσσεν] Aristarch., ἀπέμασσεν Zenod. libri, ἀπέσεισεν alii secundum schol. V 438 τὼ] Aristarch. AC, κὰδ alii D (utrumque Eust.) 440 νόσφι κιόντα] D γρ. schol. AV, νόσφιν ἰόντα AC, 'οὕτως' (Aristarch.?) schol. V 444 Ἠνοπίδην] Οἰνοπίδην Strab. XIII 605, 619 445 Ἤνοπι] Οἴνοπι Strab. XIII ll. cc. ὄχθας] ὄχθῃς Zenod. (cf. Duentzer. Zenod. p. 70), ὄχθαις Strab. XIII 605 (qui altero loco ὄχθας exhibet) Σατνιόεντος] Σαγγαρίοιο quidam teste schol. V 446 Ὀιλιάδης] διλιάδης D 447 οὖτα κατὰ λαπάρην] οὔτασε καλλαπάρην libri (sed cf. Z 64)
449 ἦλθεν] ἦεν (ᾖεν?) quidam secundum schol. V (cf. ad N 384)

Digitized by Google

XIIII *Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,*
υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας·
οὐ μὰν αὖτ' ὀίω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλά τις Ἀργείων κόμισεν χροΐ, καί μιν ὀίω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἴσω.
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδει πλῆντ' ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὔ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
ἢ πάις· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἔοικεν.

453 *ἔκπαγλον*] *ἔκπαγλος* scripturam commemorat schol. V *μακρὸν ἀύσας*] **CD** *γρ.* schol. A, *μακρὰ βιβάσθων* A 456 *κόμισεν*] 'οὕτως κόμισε χωρὶς τοῦ ν' Didym. 464 *Ἀρχέλοχος*] sic Aristarch. 467 *προτέρη*] libri, *πρότερον* Eust. 469 *ἐγέγωνεν*] *ἐγεγώνει'* Christius *ἀμύμονι Πουλυδάμαντι*] *ἀμύμονα Πουλυδάμαντα* Zenod. 470 *Πουλυδάμα*] *Πουλυδάμαν* Zenod., cf. ad *M* 231 *ἐνίσπες*] A, *ἔνισπε* CD 471 *ἦ ῥ'*] *ἦ δὴ* Eust. *ἀντὶ πεφάσθαι*] *ἀντιπεφάσθαι* libri melior. 472 *οὔ — εἴδεται*] *οὔ τι κακός μοι ϝείδεται* Herwerdenus 474 *γενεὴν*] *ῥα φυὴν* Aristoph., fortasse rectius *ἔοικεν*] Aristoph., *ἐῴκει* libri

Digitized by Google

XIIII ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὔμμες.
φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
δηρὸν ἄτιτος ἔῃ. τῷ καί τέ τις εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ὁρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέωο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσεν γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος

---

481 κατακτενέεσθε] Cobetus, cf. Ζ 409 Σ 369, κατακτανέεσθε libri
483 ἵνα μή τι] μή τοί τι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A   484 ἄτιτος ἔῃ] ἔῃ ἄτιτος Heynius   καί τε] quod coniecit Hermannus, in uno cod. legitur, cf. Curtii Verb. II 73, καί κε libri melior.   485 ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς] Zenod., ἐνὶ μεγάροις ἄρεως libri (super ω scr. ο C), ἐνὶ μεγάροισιν Ἄρεω (non ἐνὶ μεγάροις Ἄρεω, cf. Σ 100 δῆσεν Ἄρεω, non δῆσ' Ἄρεω) Aristarchum scripsisse recte suspicatur Ludwichius   λιπέσθαι] γενέσθαι Etym. Gud. 603, 29 Eust.
489 Πηνελέωο] A, Πηνελέοιο CD; hanc formam (litteris antiquioribus expressam ΠΕΝΕΛΕΟΙΟ) eandem esse ac Πηνελέῳο monuit Cobetus, quam etiam Menradius flagitat   496 Πηνέλεως] Πηνέλεος Eust.

Digitized by Google

XIIII ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
πλείστους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀιλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

---

499 ὁ δὲ φὴ] Zenod., ὁ δὲ φῆ vel ὃ δ' ἔφη Aristarch. damnato v. 500; ὁ δὲ φῆ A, ὃ δ' ἔφη D, ὅδ' ἔφη C 500] damnavit Aristarch. 505 σὺν] ἐν Zenod. Aristoph. 506 τρόμος ἔλλαβε γυῖα] χλωρὸν δέος εἷλεν D γρ. schol. A 509] damnarunt critici quidam (διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως, scil. ἀνδράγρια) secundum schol. ABLV 510 ἤρατ'] sic et ἤρετο Eust. 511 ῥα] μὲν C

512 καρτεροθύμων] βαρβαροφώνων quidam teste schol. V 515 Περιφήτην] Πολυφήτην M. Schmidtius coll. N 791 517 οὖτα κατὰ λαπάρην] D γρ. A, οὔτασε χαλλαπάρην AC velut 447 522 ὅτε τε Ζεὺς] ὅτε δὴ θεὸς alii secundum schol. V ὄρσῃ] ὄρσηι super η scr. ε A, ὦρσεν CD

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο

ΠΑΛΙΩΞΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

XV *Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν*
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπὸ δέος, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἧαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.

4 *ὑπὸ*] cod. Lips. Etym. M. 262, 19, *ὑπαὶ* Aristarch. libri melior., *ὕπαι* Tyrannio *δέος*] Ahrensius, *δείους* libri 5] fuisse qui adderent *ἕζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα* (*B* 22) testatur schol. V 10 *ἧαθ'*] Curtius, *εἵαθ'* libri melior., *εἶαθ'* Aristarch. *κῆρ ἀπινύσσων*] Aristarch. Ptolem. Ascal. Alexio Herodian. libri, *κῆρ ἀπινύσκων* Aristoph., *κῆρα πινύσσων* alios scripsisse refert schol. A Herodiani 15 *δὲ λαούς*] *δ' Ἀχαιοὺς* quidam teste schol. V 17 *ἐπαύρηαι*] '*οὕτως διὰ τοῦ η*' Didym., *ἐπαύρεαι* metro claudicante vel *ἐπαύρεται* alios scripsisse suspicatur Ludwichius, *ἐπαυρῇαι* Tyrannio

Digitized by Google

XV *ἦ οὐ μέμνη', ὅτε σε κρέμασ' ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν*
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμασ'· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει
ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτησας.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·

18—31] omisit Zenod. 18 *μέμνη'*] sic quosdam scripsisse e schol. Didymi colligere licet, *μέμνη 'πᾶσαι'* teste Didymo *σε κρέμασ'*] *σ' ἐκρέμασ'* (= *ἐκρέμασα*) Naberus, *τ' ἐκρέμω* libri, *τε κρέμω* Lehrsius 21 *ἐκρέμασ'*] (*ἐκρέμασο*) Naberus, *ἐκρέμω* libri 22] quidam adscripserunt versus *πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα πεδῶν* (sic Heynius, *πεδέων* Spitznerus, traditum est *ποδῶν*), *μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ | κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι* test schol. V et Eust. 1003, 13 23 *ἵκοιτο*] Naberus, *ἵκηται* codd. 24 *θυμὸν*] Aristarch. AC m[1]D, *θυμὸς* alii gramm., C e corr. 28 *Κόωνδ'*] cf. ad Ξ 255

29 *ἀνήγαγον*] *ἀπήγαγον* alii secundum schol. V 30 *περ ἀθλήσαντα*] *γ' ἀεθλήσαντα* Meuradius 31 *ἀπολλήξῃς*] *ἀπολήξῃς* Aristarch. D 32 *ἴδῃς*] codd. melior., *ἴδῃ* Aristarch., *ϝιδέῃς* Cobetus (cf. Ξ 235) 33] omiserunt Zenod. Aristoph. 35 *φωνήσασ' ἔπεα*] *φωνήσασα ἔπεα* Hoffmannus

Digitized by Google

μή δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶ ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσιν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον

---

44 *τειρομένους*] *κτεινομένους* editt. Massil. Argol. Aristoph. (Zenodotum secutus? cf. Roemeri Homerrec. d. Zenod. 706) 45 *καὶ κείνῳ*] Aristarch. (*ἐκ πλήρους*) A C, *κἀκείνῳ* D 46 *ἡγεμονεύῃς*] *ἡγεμονεύεις* C D 49 *βοῶπις*] Aristoph. C D, *βοῶπι* A 50 *μετ'*] *γρ. καὶ ἐν* schol. V *καθίζοις*] *θεοῖσι 'ἐν τοῖς εἰκαιοτέροις'* Didym. 53 *γε*] Aristoph. Aristarch., *τε* alios scripsisse suspicatus est Spitznerus 54 *κάλεσσον*] *κέλευσον 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 55 *κλυτότοξον*] *χρυσότοξον* superscr. m² *κλυτο* C, *κλυτὸν αὐδὴν* quidam teste schol. V 56—77] damnarunt Aristoph. Aristarch. 58 *παυσάμενον*] *παυσαμένῳ* Eust. 63 sq.] obelo notati in A, *'ὅτι ψεῦδος'* schol. A 64—77] omisit Zenod. 64 *ἀνστήσει ὃν*] Aristarch. libri, *ἀνστήσειεν* alii teste Didymo, *ἀνστήσῃ ὃν* Eust.

Digitized by Google

XV *Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ*
Ἰλίοο προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλωσιν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
'ἔνθ' εἴην ἢ ἔνθα', μενοινήῃσί τε πολλά,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν

---

66 *Ἰλίοο*] Ahrensius, *Ἰλίου* libri *πολέας*] *πολεῖς* AD, *πολοὺς* (sic) C *πολῦς* Christius *ὀλέσαντ'*] *ὀλέσοντ'* A 70 *τεύχοιμι*] *τεύχωμι* Cobetus 71] *ἀθετεῖται* (cf. ad 56) Ariston. (*ὅτι οὐδετέρως τὸ Ἴλιον ἐνθάδε φησὶ μόνον*, cf. Steph. Byz. s. v. *Ἴλιον*) *Ἴλιον αἰπὺ ἕλωσιν*] *Ἴλιον ἐκπέρσωσιν* Aristoph. (in cod. A hoc perperam de Aristarcho referri vidit Lehrsius, correx. Cobetus), sic '*τινὲς*' secundum schol. BLV *αἰπύ*] *αἰπὺν* e duobus codd. Nauckius, cf. Mél. Gréco-Rom. IIII 125 sq. *ἕλωσιν*] C, *ἕλοιεν* AD 72 *παύσω*] D, *παύω* superscr. σ C, *παύω* Aristarch. A, *οὔτ' ἂν ἐγὼ παύω* Cobetus *ἄλλον*] *ἄλλων* D 75 *πρῶτον*] *πρώτως* Cm[1] *κάρητι*] *καρῆτι* Christius 78] huic subiunxerunt quidam *Ζῆν' ὑποταρβήσασα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα* secundum schol. V 79 *δ' ἐξ*] Zenod., si fides scholio V (Lehrsius Aristarchum, non Zenodotum *ἐξ* scripsisse suspicatus est apud Friedlaender. Ariston. 241), *δὲ κατ'* codd. 81 *ἐληλουθὼς*] *ἐληλυθὼς* Porphyr. p. 129, 13 Schrad. 82 *εἴην*] Aristarch. ACDm[1](?), *εἴη* alii velut Apoll. lex. 111, 15, D post ras., *ἴη* Porphyr. p. 129, 14 Schrad., *εἴην*, *εἴη*, *ἤην* Eust. 1007, 2 *μενοινήῃσι*] Aristarch., *μενοινήσειε* libri melior. Porphyr. Apoll. lex. ll. cc.

Digitized by Google

XV ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντες
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας·
ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυτ' ἐΰφρων.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλασσεν
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες
ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

---

86 *καὶ — δέπασσιν*] *κάλεόν τε μιν εἰς ἓ ἕκαστος* '*ἐν ἐνίοις*' schol. A (*οὐκ εὖ*), cf. Ψ 203 *δεικανόωντο*] *ἐδεικανόωντο* C *δέπασσιν*] Aristarch. libri, (*δεικανόωντ'*) *ἐπέεσσιν* Zenod. secundum schol. BLV 88 *θέουσα*] *φέρουσα* praeferunt schol. BLV 89 *φωνήσασ'*] cf. ad 35 92 *θεὰ λευκώλενος*] *βοῶπις πότνια* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 94 *ἐκείνου*] libri, *κείνου* Aristarch. 97 *τι*] *γρ. ἑ* schol. L 99 *δαίνυτ' ἐΰφρων*] La Rochius, *δαίνυται εὔφρων* libri, *δαίνῦται ἐΰφρων* omisso *ἔτι* Ahrensius 104 *μενεαίνομεν ἀφρονέοντες*] *ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι* quidam secundum schol. V *ἀφρονέοντες*] D, *ἀφρονέοντα* (scribendum *ἀφρονέοντι*, v. schol. V) '*κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων*' schol. A Didymi; *ἀφρονέοντες* super *ον* scripto *αδ* A, *ἀφραδέοντες* C; *ἰσοφαρίζειν* Heraclit. Alleg. Hom. c. 2

Digitized by Google

XV τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ἔμμι κακὸν πέμπῃσι ἑκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φησι ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσεν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὤμων,
ἔγχος δ' ἔστησεν στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
χάλκεον· ἣ δὲ ἔπεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ ἀΐεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

109 ἔμμι] ἄμμι ἢ ἔμμι Eust. 114 δ' ἔπος ηὔδα] 'ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι' Didym. A, δὲ προσηύδα CD 116 τίσασθαι] superscr. ε A ἰόντ'] 'ἰόντι· οὕτω τὸ τέλειον· τινὲς δὲ ἰόντα' schol. V, de accusativo cf. Naberi quaest. Homer. p. 87 120 ἐδύσετο] ἐδύσατο superscr. ε A, ἐδύσατο C 121 κ' ἔτι] κέ τις D 123 περιδείσασα] Aristarch., περιδδείσασα libri 124 δι' ἐκ] μὲν ἐκ ἢ δι' ἐκ Eust. 126 ἀπὸ] superscr. ἐκ A, utrumque Eust.

127 ἣ δὲ] ἣ δ' Aristarch. AC, ἡδ' alii D δὲ ἔπεσσι] Hoffmannus, δ' ἐπέεσσι libri 128 μαινόμενε] δαιμόνιε Etym. M. 68, 46 φρένας ἠλέ] cf. β 343; φρένας cum διέφθορας coniungendum esse censet Herwerdenus; utramque sententiam protulit Nicanor ἠλέ] ἠλεέ Dm[2] Apoll. lex. 83, 19 132 ἢ] ἦ CD

Digitized by Google

XV ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον,
μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
  ὣς εἰποῦσ' ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισιν·
καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
ἐρδέμεν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
  ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττι οἱ ὦκα ἔπεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι

134 κακὸν μέγα πᾶσι] Aristoph. libri, θεοῖς μέγα πῆμα Zenod. 138 ἑῆος] ἑοῖο Zenod. 139 τοῦ γε] A (Aristarch.), τοῦδε Zenod. Aristoph. CD 144 μετάγγελος] D, μετ' ἄγγελος AC, θεοῖσι μετ' ἄγγελος scripturam commemorat Eust. 1009, 51 145 φωνήσασ'] cf. ad 35 146 σφὼ] σφῷ Cobetus 147 sq.] damnarunt Aristoph. Aristarch. 148 ἐρδέμεν] Nauckius, ἔρδειν codd. κε κεῖνος] κἀκεῖνος D ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ] ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει D 155 σφωε] Heynius, σφωιν libri θυμῷ] θυμόν D 156 ὦκα ἔπεσσι] Hoffmannus, ὦκ' ἐπέεσσι libri

Digitized by Google

XV πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
μεῖναι, ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
παυσάμενόν σε κέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίξων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγει
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ

---

161 ἔρχεσθαι] γρ. ἔρχεσθ' ἢ schol. A 162 μοι] μου Ammonius (sc. scribi refert? cf. Ludwich. I 389) secundum schol. V ἐπιπείσεται] ἐπιπείθεται Etym. M. 69, 40 163 δὴ ἔπειτα] δ' ἤπειτα libri melior. 164 ταλάσσῃ] θελήσῃ quidam secundum schol. V 165 ἕο] CD, εὑ A 166 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 169 δὲ κατ'] δ' ἐξ Zenod., cf. ad 79 171 ὑπὸ] Syr., ὑπαὶ codd. cett. 175 παραὶ] παρὰ Apoll. lex. 7. 11 176 σε κέλευσε] Syr., γρ. [σε] κέλευε schol. A, σε κέλευαι AC (an κέλεται σε? La Rochius)

179 καὶ κεῖνος] Aristarch. et teste schol. V etiam Zenod., AC, κἀκεῖνος D πολεμίξων] Aristarch. (cf. Ludwich. I 389) A, πτολεμίξων D, πολεμίζων Zenod. Syr., πτολεμίζων C 180 ἄνωγει] ἄνωγε D

Digitized by Google

XV ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀίδης, ἐνέροισι ἀνάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἤ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἀίδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἕκηλος,
καὶ κρατερός περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω.
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι βέλτερον εἴη
ἐκπάγλοισι ἔπεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
οἵ ἑθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
οὕτω γὰρ δή τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·

---

183 *οἱ*] *ἐμοὶ* Syr., unde *ἑοῖ* conici posse putat Christius   *τε*] *τοι* C
187 *τ' ἐκ Κρόνου*] Aristarch. ACD (in D *τ'* om.), *τε Κρόνου* scripturam commemorat schol. V, habet Syr. Pseudoplut. vit. Hom. c. 97   *εἰμὲν*] *ἐσμὲν* Hermias in Plat. Phaedr. p. 134   *τέκετο Ῥέα*] libri optimi, *τέκε Ῥεῖα* Pseudoplut. l. c., *τέκε Ῥέα* scriptura invenitur apud Eust. 1012, 34, *τέκε Ῥείη* 1012, 35
192 *εὐρὺν*] Aristot. de mundo 6 p. 400 a 19 Aristarch., *αἰπὺν* Zenod.   *νεφέλῃσιν*] *νεφέεσσιν* schol. A ad *Π* 365   196 *δειδισσέσθω*] *δειδιξέσθω* Syr.
197 *τε*] *κε*? Nauckius   *υἱάσι*] *υἱέσι* alii teste schol. V   *βέλτερον*] Aristarch., *κέρδιον 'οἱ εἰκαιότεροι'* libri, *κάλλιον* Aristoph.   198 *ἐκπάγλοισι ἔπεσσιν*] *ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν* libri   203 *τι*] *τε* Syr.   *μέν τε*] *δέ τοι* Eust. 625, 9; 1338, 16   206 *κατὰ μοῖραν*] *νημερτὲς ἢ κατὰ μοῖραν* Eust.

Digitized by Google

XV

ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ᾽ ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
ἀλλὰ τόδ᾽ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότ᾽ ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νῦν μέν γε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
[ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἥρης θ᾽ Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ᾽ ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ᾽, ὅτι νῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.]
ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ᾽ ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ᾽ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
ἀλλὰ τόδ᾽ ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ᾽ ἐν χείρεσσι λάβ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ᾽ ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·

207 *εἰδῇ*] *εἴπῃ* Zenod. 209 *ὁππότ᾽ ἂν*] *ὁππότε* Bentleius 211 *μέν γε*] libri Aristarch., *μέν κε* alii 212—217] *ἀθετοῦνται* Ariston. 214 *θ᾽*] **Syr.**, om. cett. *Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο*] *Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο* **quidam** secundum schol. AV 224 *γάρ κε*] libri dett. schol. D ad Α 399 **Eust.**, *γάρ τε* libri optimi 225 *ἐνέρτεροι*] D, *νέρτεροι* superscr. *ἐ* A, *νέρτεροι* C Herodian. *π. μον. λέξ.* 45, 27, *νέρτατοι* teste Ariston. Zenod. (quem *ἐνέρτατοι* legisse tradit schol. V) 226 *κέρδιον*] *κάλλιον* Apoll. de pron. p. 54 B 228 *κεν*] *τι* D 229 *θυσσανόεσσαν*] *θυσανόεσσαν* CD 230 *τὴν*] C, *τῇ* AD 231—235] damnarunt Aristoph. Aristarch.

Digitized by Google

XV τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς
ὠκέι φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ἓ γιγνώσκων ἑτάρους, ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἀίεις, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἐγώ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀίδαο
ἤματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν

---

232 ὄφρ' ἂν] AC, τόφρ' ἂν Aristarch. D   235 κε] superscr. τ A   240 ἐσαγείρετο] Aristarch. A, ἐσαγείρατο alii CD   245 ἧσ' ὀλιγηπελέων] κεῖσ' ἀλλοφρονέων Aristot. Metaph. III 5 De anim. I 2, quod suasit Naberus

246 κορυθαίολος Ἕκτωρ] ἑκάεργος Ἀπόλλων Dm¹   249 ὀλέκοντα] γρ. στέλλοντα schol. L   252 ἵξεσθαι] Aristarch., ὄψεσθαι libri   ἄιον ἦτορ] ἦτορ ἄισθον Herwerdenus   253 ἑκάεργος] Διὸς υἱὸς C   254 θάρσει] θάρσεε Nauckius   256 πάρος περ] superscr. γε A, πάρος γε codd. cett.

Digitized by Google

XV νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼς λοέεσθαι ἐυρρεέος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετὰ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἳ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠυγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὣς Δαναοὶ ἦος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν

259] om. D in textu, habet in marg. m[2] 260 *κέλευθον*] *κελεύσω* superscr. *γρ. κέλευθον* m. rec. C 261 *πᾶσαν λειανέω*] *ἐς μόθον δμέναι* (*ἐς μῶλονδ' ἰέναι* correxit Christius) C superscr. *γρ. πᾶσαν λειανέω* m. rec. 264 *θείῃ*] *θείει* D
265—268] *ἀθετοῦνται* Aristou. 265] *Ζηνόδοτος τοῦτον μόνον περιγράφει* (sic emend. Hillerus, cod. *γράφει*) schol. V *λοέεσθαι*] Herwerdenus (*λοϝέεσθαι*), *λούεσθαι* codd. *ἐυρρεέος*] Nauckius, *ἐυρρεῖος* libri 268 *μετὰ*] Hoffmannus, *μετά τ'* libri 269 *γούνατ'*] *γυῖα* quidam secundum schol. V 272 *ἐσσεύαντο*] Aristarch. '*καὶ ἅπασαι*', *ἐσσεύοντο* libri 274 *εἰρύσατ'*] an *ἐρρύσατ'*? cf. 290 *τέ σφι*] *ταῖσφιν* '*τινὲς*' schol. V corrupto, quod videtur esse *τέ σφι*, cf. Ludwich. I 391 277 *ἦος*] *εἵως* Aristarch. libri, *τείως* Zenod., *τῆος* Nauckius

Digitized by Google

XV νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
οἷον δὴ αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,

---

287 δὴ αὖτ'] Bekkerus, δ' αὖτ' libri 290 ἐρρύσατο] ἐρύσατο D καὶ ἐσάωσεν] ἠδὲ σάωσεν Bekkerus 295 μὲν] δὲ schol. L Δ 387 Cram. Epim. 14, 10 ποτὶ] προτὶ C 297 στήομεν] στείομεν codd. εἴ κεν] ὥς κεν A, γρ. καὶ εἴ κεν schol. A 298 τὸν — μεμαῶτα] δίω δέ ϝε καὶ μεμαῶτα Leeuwenius 301 Αἴαντα] supra scr. ε A, Αἴαντε Zenod. (cf. ad Μ 342) Aristoph.

302 Μέγην] Aristarch., Μεγῆν Ptolem. Ascal. alii 306 προέτυψαν] Nauckius, προὔτυψαν codd. 307 βιβάς] libri melior., et sic Aristarchum scripsisse probabile est, cui βιβῶν in Didymi schol. A falso tribui vidit Duentzerus Zenod. 131 coll. Η 213 Ν 371, βοῶν Zenod., βιβὰς ἢ βιβῶν Eust. 1016, 58

308 ὤμοιιν] ὤμοισιν AC αἰγίδα] ἀσπίδα quidam teste Eust. 1016, 29

Digitized by Google

XV
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἳ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
  ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
ἤ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δὲ Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης

---

322 λάθοντο - ἀλκῆς] φόβου δ' ἐμνήσατο Ἕκτωρ Galen. V p. 298 K. 324 κλονέωσι] κλονέουσι CD 330 χαλκοχιτώνων] γρ. καρτεροθύμων schol. A 333 Ὀιλῆος] ὁ Ἰλῆος Zenod., cf. Duentzeri Zenod. 51 339 Μηκιστῆα δὲ]

Digitized by Google

XV πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
  ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
  ὣς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους
ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσιν.
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

Nauckius, Μηκιστῆ δ' ἕλε libri melior., in C supra ῆ additum ν m[2], Μηκιστῆν vel -ῆν dett. pars, quod qui tenaciores traditionis sint per metaplasmum accipiant coll. Ἀντιφάτην Μ 191 et Ἀντιφατῆα κ 114 Menradius suadet De contract. et syniz. usu Hom. p. 62; Μηκιστῆ probat Herodian. 342 ἐν προμάχοισι] ἐν πυμάτοισι quidam secundum schol. BLV 347 ἐπισσεύεσθαι] ἐπισσεύεσθον Zenod. 348 ἑτέρωθι] ἑτέρωσε Pseudoplut. vit. Hom. c. 57 351 κύνες] καὶ ἐς A ἐρύουσι] Aristarch. Herodian., ἐρυοῦσι Alexio 353 κατὰ] cf. Δ 91, ἐπὶ codd. 356 βαθείης] βαθείας schol. A ad Ξ 15 ποσσὶν] χερσὶν Zenod.
ἐρείπων] ἐρίπων A, ἐρίπτων schol. A ad Ξ 15 359 ἧσιν] haec forma seriorem aetatem prodit, cf. Menradium l. c. 158, ΗΣΕΙ Syr., ἥσει Eust. 361 ἐρίτιμον] πολύτιμον D 363 ποιήσῃ] ποιήσει CD

Digitized by Google

XV ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἤιε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
οἳ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσιν ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', ἦος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,

365 ἤιε] Crates libri, ἰήιε Aristarch. 'ἀπὸ τῆς ἕσεως τῶν βελῶν' 370 αὖτε] δ' αὖτε Syr. 373 ὄιος] οἰὸς quidam secundum schol. V, cf. quae de Aristarchi scriptura Γ 198 refert Herodian. 377 ἔκτυπε] ἔκλυε Zenod. 383 ἀνέμου] ἀνέμοιο D 384 ἔβαινον] superscr. -ησαν AC 385 μάχοντο] μάχονται schol. BL ad Π 367 387 ἐπιβάντες] ἀποβάντες Ambr. 389 εἱμένα] ΙΜΕΝΑ Ambr. χαλκῷ] χαλκὸν Ambr. 390 ἦος] εἵως codd.

XV *τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο*
ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ' οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,

393 *λόγοις*] libri Aristarch. (v. schol. Ariston.), *λόων* (*λούων* cod., corr. Nauckius) alii secundum schol. V, *Ϝέπεσσ'* primitus scriptum fuisse censet Herwerdenus 394 *ἀκέσματ'*] D Aristarch., '*διχῶς οὖν*' Didym.; alteram scripturam *ἀκήματ'* habent Herodian. Apoll. lex. 18, 24 AC Ambr. Syr. 396 *γένετο*] *γένετ'* CD 398 *δ' ἔπος ηὔδα*] Aristarch. A, *δὲ προσηύδα* CD Syr. 401 *σὲ μὲν*] *σέ περ* schol. V ad O 393 403 *τίς*] Hoffmannus et Bekkerus, *τίς δ'* libri
409 *ἠδὲ*] sic '*ἐν ἄλλῳ*' fuisse refert schol. A, *οὐδὲ* libri melior., utrumque Eust.
412 *εἰδῇ*] *εἰδὼς* Hermias in Plat. Phaedr. p. 181 415 *ἐείσατο*] *ἐήσατο* Wackernagelius 417 *νῆα*] Aristarch., *νῆας* alii critici et libri omnes

Digitized by Google

οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισιν ζαθέοισιν,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέι χαλκῷ,
ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκταται πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
καί ῥ' ἔβαλεν Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,

---

423 *νεὸς*] *νεὼς* CD   427 *σαώσατε*] *σαώσομεν* schol. A Herodiani ad Ε 266   430 *Μάστορος*] *Μήστορος* C   431 *Κυθήριον*] *Κυθήρριον* quidam secundum schol. V   439 *τοκεῦσιν*] *τέκεσσιν* Zenod. teste Ariston. (falso Aristarcho tribuitur haec scriptura in schol. BL)   444 *ἰοδόκον*] Alexio Herodian., *ἰόδοκον* alii   *βέλεα*] *βέλη* A, *βέλος* Christius et Menradius

Digitized by Google

XV
ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὃ Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱέι δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνεν σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς οἱ ἐνστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀιστούς.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

449—451] ἀθετοῦνται Ariston. 450 ἱεμένων] A D, ἱεμένῳ C, utrumque (διχῶς) Aristarch. 451 ὄπισθε] πρόσθε(ν) Aristoph. 453 κροτέοντες] κροτέοντε Bentleius 454 ἐναντίος] ἐναντίον D 455 ὃ] Hoffmannus et Bekkerus, ὅ γ' libri 456 ἰσχέμεν] Bekkerus, ἴσχειν codd. 459 κεν] κέ ϝ' (μάχης) Leeuwenius omisso versu qui sequitur μάχην] Aristoph. D, μάχης Zenod. AC 461 ῥα φύλασσεν] ῥ' ἐφύλασσεν libri 467 πόποι] πέπον 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 469 νεόστροφον] etiam εὔστροφον scriptum invenit Didym. (schol. A), νευστρεφέα Ariston. ad Θ 328 470 πρώιον] libri, sic et πρῴην scribi dixit Aristarch., πρῴην Zenod.

Digitized by Google

ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
ὣς φάθ᾽, ὁ δ᾽ αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν]·
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ᾽ ἰέναι, μάλα δ᾽ ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ἴδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἠδ᾽ ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ᾽ ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ᾽ ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

---

476 ἀσπουδί] ἀσπουδεί CD 478 δ᾽ αὖ] cod. unus, δὲ libri optimi, cf. Hartelii Hom. Stud. I² 74 481] om. A, habent CD 491 ἐγγυαλίξῃ] ἐγγυαλίξει C Etym. M. 636, 33 492 μινύθῃ τε] μινύθῃσι Syr. Apoll. de coni. p. 502, 20, μινύθει τε C 494 ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες] ἐπὶ νηυσὶ διαμπερὲς Lycurg. Leocr. 103 ὑμέων] ἡμέων Bentleius 497 σόη] libri et Lycurg. l. c., σάη Nauckius παῖδες ὀπίσσω] νήπια τέκνα Lycurg. l. c., cf. schol. B: ἠδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ 'νήπια τέκνα' κτλ. 498 καὶ οἶκος καὶ

οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
  ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
  ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλεν Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν,
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσε ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.

κλῆρος] καὶ κλῆρος καὶ οἶκος Lycurg. 499 οἴχωνται] οἴχονται Eust. 500 καὶ θυμὸν] v. ad *E* 470 508 γε] τε Syr. 510 αὐτοσχεδίῃ] αὐτοσχεδίην quidam secundum schol. BL 513 ὧδ' αὔτως] οὕτως γραπτέον 'ὧδ' αὔτως' schol. A Didymi, cf. ad *N* 810, αὔτως spir. om. A Syr. ὑπ'] ἐν ᾗ ὑπ' Eust. χειροτέροισιν] πανυστέροισιν scripturam commemorat Eust. 1029, 21 514 καὶ θυμὸν] v. ad *E* 470 515 Σχεδίον] Σχέδιον quidam teste Eust. 1030, 10 516 Φωκήων] Φωκείων Syr., cf. ad *B* 517, Ἀθηναίων quosdam scripsisse testatur schol. V 522 Πανθόου] unus e dett., cf. *Γ* 146, Πάνθου melior. 523 Κροίσμου] Κροῖσμου dubitanter La Rochius

Digitized by Google

XV δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς ἐῢ εἰδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,
Λαομεδοντιάδης, ἐῢ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκε ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
ἐς πόλεμον φορέειν δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
ἧος ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ,
στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
πρόσσω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·

---

526 Λαμπετίδης] Λαμπιάδης Payne Knightius φέρτατον υἱόν] φέρτατος ἀνδρῶν D υἱόν] ἀνδρῶν var. lect. in schol. L 531 ἤγαγεν] ἠγάγετ' 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 534] περιττὸς ὁ στίχος schol. V (Ariston.?) 539 ἧος] ἕως libri μένων, ἔτι δ'] μένων δ' ἔτι Bentleius, μένων, καὶ Hoffmannus ἔλπετο] Aristarchum scripsisse recte suspicatur La Rochius coll. Didym. ad Γ 603, ἤλπετο codd. 540 ἦλθεν ἀμύντωρ] γρ. ἦλθ' ἐπαμύντωρ schol. A 544 ἐεισάσθην] ἐησάσθην Wackernagelius 545 συλήσειν] συλήσονθ' Herwerdenus κέλευσεν] κέλευε(ν) Syr. Apoll. lex. 95, 30 546 ἐνένιπεν] ἐνένισπεν schol. BL 547 δ' ὄφρα] τόφρα Nauckius

Digitized by Google

XV αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίε ἶσα τέκεσσιν·
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
οὕτω δή, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιόο κταμένοιο;
οὐχ ὁράᾳς, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν;
ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάσθαι τε πολίτας.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
οὔτε ποσὶν θάσσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορεν προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον

551] om. Syr.   552 τόν ῥ'] ΤΟΝΔ Syr.   554 ἀνεψιόο] Ahrensius, ἀνεψιοῦ codd.   556 ἕπευ] ἕπε' praeferunt Christius et Nauckius   561 αἰδῶ] αἰδόα Nauckius   562] om. D   αἰδεῖσθε] αἴδεσθε Menradius (sic etiam *E* 530)   563 δ'] om. D Aristarch., scripsisse alios criticos refert Didym.   567 ἕρκεϊ] D et A in marg., ἔγχεϊ C et A in textu   ἐπὶ] διὰ Eust.   572 ἀπέσσυτο] ἐπέσσυτο C

Digitized by Google

XV
νισσόμενον πόλεμόνδε βάλεν στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὣς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι ἰδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν

577 *νισσόμενον*] *νισόμενον* libri optimi, *νεισόμενον* dett. 578 *τὸν δὲ-κάλυψεν*] *ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ* D 580 *ἀίξῃ*] *ἀίξει* C 586 *γ' ἄρ'*] *γὰρ* libri melior. 587 *ἀμφὶ βόεσσιν*] *ἀμφί οἱ αὐτῷ* Zenod. 592 *λείουσι*] cf. ad *E* 782, *λίεσσι* Nauckius 598 *ἐμβάλοι*] Hermannus, *ἐμβάλῃ* libri 601 *ἔμελλε*] *μέλλε* Aristarch. (secundum Didymi schol. A a M. Schmidtio et Bekkero correctum, cf. Philol. VIIII 430, cod. falso 'Ἀριστοφάνης') 602 *ὀρέξειν*] *ὀρέξαι* superscr. *ειν* A

Digitized by Google

XV Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
[Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν].
καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶσα
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη

---

606 τάρφεσιν] ταρφέσιν Tyrannio 608 βλοσυρῇσιν] βλοσυροῖσιν C 609 μαρναμένοιο] μαιομένοιο Aristarchi scripturam fuisse liquet e schol. Ariston. ad Φ 5, qui alios μαρναμένοιο legisse refert 610—614] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 619 ἠλίβατος] ἠλιβάτος quidam teste Herodiano 621 τροφόεντα] τροφέοντα A, utrumque Eust. αὐτήν] Aristarch. libri melior., alios αὐτῇ scripsisse e Didymi verbis collegit Ludwichius; ἀκτῇ quidam test. schol. B (οἱ μὲν ἀκτῇ, οἱ δὲ αὐτήν, ὃ καὶ ἄμεινον); ἀκτὴν ἢ ἀκτῇ ἢ μᾶλλον αὐτήν Eust. 1033, 27 622 ὣς Δαναοὶ Τρῶας] ἐξ ἁλός, ὣς Δαναοὶ scriptum fuisse 'ἔν τισι' auctor est Ariston. 625 λάβρον] λαῦρον quidam teste Eust. 1033, 58 ὑπὸ] ὑπαὶ libri 626 ἄχνῃ] ἄχνη Zenod. C δεινὸς ἀήτη] legit Aristarch. (cf. schol. Ariston.), sic A et Apoll. lex. 12, 3, δεινὸς ἀήτης quidam teste Ariston., sic libri dett.

Digitized by Google

XV ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδὼς
θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἤτοι ὃ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοστιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
ἀγγελίην οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν'· οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἕκτορα δῖον.

---

631 εἱαμενῇ] εἰαμενῇ D ἕλεος] ἔλεος AD 633 μαχέσσασθαι] μαχέσασθαι ACD 635 ὁμοστιχάει] 'βάρβαρον δέ φησιν εἶναι αὐτὸ Διονύσιος' schol. BL, ὁμοῦ στιχάει Bekkerus 639 ἄνακτος] ἀέθλων A marg. schol. Pind. Olymp. III 50, utrumque Eust. 1035, 50 640 ἀγγελίην] Zenod., ἀγγελίης libri 642 παντοίας ἀρετὰς] παντοίην ἀρετὴν Plut. de sera num. vind. c. 7, utrumque Eust. 1035, 53 645 στρεφθεὶς] διχῶς τὸ 'στρεφθείς', διὰ τοῦ π̄ καὶ διὰ τοῦ ε̄ Didym. πάλτο] ἆλτο 'κατ' ἔνια τῶν ἀντιγράφων' teste Didymo 646 ποδηνεκέ'] ποδηνεκὲς CD

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
[τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίοο πτολέμοιο.
Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἔνδανε θυμῷ
ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.

656 πρωτέων] AC, πρωτέρων D, γρ. πρώτων καὶ πρωτέρων καὶ πρωτέων schol. A αὐτοῦ] αὐτοὶ A ἔμειναν] ἔμιμνον Eust. 661 αἰδῶ] αἰδόα Nauckius 666 τρωπᾶσθε] τρωπάασθε dett. pars 667 ὤτρυνε] ὄτρυνε A καὶ θυμὸν] v. ad E 470 668—673] ἀθετοῦνται Ariston. (ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς schol. BLV) 670 πρὸς] γρ. πὰρ schol. L, utrumque Eust. ὁμοίοο] Ahrensius, ὁμοιίου libri πτολέμοιο] CD, πολέμοιο A 674 ἔνδανε] ἥνδανε libri 675 ἀφέστασαν] ἐφέστασαν C Ambr. 678 δυωκαιεικοσίπηχυ] Herodian. Dnd, δύω καὶ εἰκοσίπηχυ AC (D e corr.), δυωκαὶ εἰκοσίπηχυ Bekkerus

Digitized by Google

XV *ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐὺ εἰδώς,*
ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἑ θηήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
θρῴσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθεν
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Τρωσὶ δὲ ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἑκάστου
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·

679 *κελητίζειν*] *κεληθίζειν* Ambr., *κακῶς* ... *ὅσοι διαστέλλουσι (κέλη θίζειν)* schol. A 680 *συναείρεται*] A, cf. Porphyr. p. 287, 16 Schrad., *συναγείρεται* CD Ambr. 681 *δίηται*] *διώκῃ* Cm¹ Ambr., *γρ. διώκῃ* schol. A

682 *τέ*] *δέ* pars dett. 686 *βιβάς*] *γρ. βιβῶν* schol. A 689] post hunc quidam addiderunt *ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων* (X 459) secundum schol. V 692] om. C 693 *νεὸς*] *νεὼς* CD 694 *ἀντίος*] Aristarch. libri, *ἀντίον* alii *ἀΐξας*] D *γρ.* A, *ἀΐσσων* AC *ὦσεν*] Aristarch., *ὦρσεν* alii critici et libri melior. 698 *ἄντεσθ'*] *ἀντέσθ'* Tyrannio 701 *Τρωσὶ δὲ ἔλπετο*] *Τρωσὶν δ' ἤλπετο* libri. *Τρωσὶ δ' ἐέλπετο* Bekkerus 702 *κτενέειν*] *κτανέειν* D

XV *Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,*
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὔ τι μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀυτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν
αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτεν φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐίσης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·

---

704 *νεὸς*] *νεὼς* CD 706 *ἀπήγαγε*] *γρ. ἀφίκετο* schol. V 708 *δῄουν*] *δῄοον* Nauckius 712] *ἀθετεῖται* Ariston. ('*ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος*' in schol. BL falso ad v. 711 referri nemo non videt) 714 *πέσον*] Aristarch. A, *πέσεν* CD 716 *οὔ τι*] schol. Apoll. Rhod. *Α* 1089, *οὐχὶ* codd. *οὔ τι μεθίει*] *οὐκ ἐμεθίει* Zenod. 718 *ὄρνυτ'*] *ὤρνυτ'* A 730 *ἑστήκει*] *εἱστήκει* CD 731 *φέροι*] *φέρει* D

Digitized by Google

XV αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ᾽ ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ᾽ ἀπαμυναίμεσθ᾽ ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ᾽ ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ᾽ Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

---

737 τι] Aristarch. D, τις alii AC 738 ἀπαμυναίμεσθ᾽] superscr. ε A, ἐπαμυναίμεσθ᾽ C 739 πεδίῳ] ὁμάδῳ ‘ἐν ἄλλῳ’ schol. A 741 μειλιχίῃ] Aristarch. libri melior., μειλιχίη Dionys. Thrax 745 ἔγχεϊ μακρῷ] ὀξέι χαλκῷ C, ὀξέι δουρί Eust. 1040, 13 et 39 746 δὲ] δὲ ἢ δὴ Eust.

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Π

ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΑ

XVI Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἠύτε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;

5 ὤκτειρε] ὤκτιρε restituendum videtur e Nauckii sententia, cf. C. I. A. I 463: Τέτιχον οἰκτίρας; θάμβησε Aristarch. 7 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις codd. 8 θέουσ'] κλαίουσ' schol. Soph. Trach. 1073 9 εἱανοῦ ἁπτομένη] ἁπτομένη ἑανοῦ Nauckius 10 ποτιδέρκεται] προσδέρκεται Zenod. 12 ἠ] ἦ Herodian. 16 ἀκαχοίμεθα] ἀκαχήμεθα C τεθνηώτων] Aristarch. C. τεθνειώτων superscr. η (vel ηι) AD

Digitized by Google

XVI ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ.
τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅ τι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

20 δὲ βαρὺ στενάχων] δ' ἀπαμειβόμενος Herod. de fig. p. 48, 28 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις codd. 21 Πηλῆος] "Ιακῶς" (i. e. Πηλῆος cf. Ludwich. I 398) οἱ ὑπομνηματισάμενοι secundum schol. V, sic duo codd., Πηλέος libri melior., Πηλέως Ptolemaeus 25 Τυδεΐδης] Τυδείδης Aristoph., ὁ Τυδείδης codd. 28 τ'] γ' Eust. ἀμφιπένονται] ἀμφεπένοντο Eust. 887, 3 29 ἕλκε'] ἕλκος Apoll. lex. 19, 11 ἀκειόμενοι] ἀκειόμενοι AC ἔπλευ] ἔπλε' Nauckius 30 φυλάσσεις] φυλάσσοις C 31 αἰναρέτη] Aristarch. (cf. schol. BLV) codd., αἰναρέτης (αἰν' ἀρετῆς Schmidtius) quidam secundum schol. BLV, αἰν' ἀρετῆς alii teste Aristón. ὀνήσεται] ὀνόσσεται Apoll. lex. 14, 16 ὀψίγονος] ὀψιγόνων Cram. Anecd. Oxon. III 390, 11 35 τ'] Plut. de adul. et am. c. 26 Gell. N. A. XII 1, 20, δ' libri melior. ὅ τι] ὅτι Aristarch., si fides schol. V 41 ἴσκοντες] libri, sic

XVI *Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν*
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὢ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα οἶδα,
οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτή τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,

Ptolem. Ascal., cui adstipulatur Herodian., *εἴσκοντες* Aristarch. (cf. ad Λ 799)

44 *κεκμηότας*] *κεκμηκότας* Eust. 47 *οἷ*] *οἵ τ'* Apoll. de pron. p. 46, 24 Schn. *λιτέσθαι*] Herodian., *λίτεσθαι* Ptolem. Ascal., *λιπέσθαι* C 49 *Πατρόκλεες*] *Πατρόκλεις* codd. *ἔειπες*] *ἔειπας* C 50 *ἥν τινα*] *εἴ τινα* Aristarch.

53 *δὴ*] *τις* Aristarch. 57 *εὐτείχεα*] *εὐτείχεον* C 58 *ἕλετο*] *μ' ἕλετο* Doederleinius 59 *μετανάστην*] Aristarch. libri, *μετανάστιν* (sic Lobeckius et Bekkerus scripserunt pro *μεταναστεῖν*, quod in schol. V, et *μεταναστήν*, quod in schol. BL legitur) ed. Massil. et Rhian. (cf. Mayhoffii de Rhiani stud. Hom. 40 sqq., qui illum *μεταναστήν* dedisse arbitratur, ab adiectivo verbali *μεταναστός* deductum sicut *δουρικτητή, ἀμαιμακέτη* al.) 64 *ὤμοιιν*] *ὤμοισιν* Eust.

Digitized by Google

XVI *εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν*
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,

---

66 *εἰ δὴ*] *ἢ δὴ* quidam test. schol. BDLV 70 *λεύσσουσι*] *λεύσουσι* Eust. *μέτωπον*] *μέτωπα* schol. BL ad Z 10 71 *ἐναύλους*] Aristarch., *ἐπαύλους* alios legisse suspicatus est Spitznerus (e schol. Didym.) 76 *ὀπὸς*] *ἔπος* 'ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων' teste Didymo 84 *ἄρηαι*] *ἄροιο* Eust. 86 *ἀπονάσσωσιν*] *ἀποδάσσωσιν* Bekkerus 88 *δώῃ*] *δῴη* AD 89 sqq.] 89 et 90 omissis Zenod. sic conformavit versum 91: *μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι* 92 *ἡγεμονεύειν*] Aristarch., *αἰπὺ δίεσθαι* Zenod.

Digitized by Google

XVI *μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων*
ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
θήῃς, τοὺς δέ τ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
[αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν

93—96] horum versuum loco Zenodotum scripsisse *μή σ' ἀπογυμνωθέντα* (*ἀπομουνωθέντα* schol. V) *λάβῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ* testatur Ariston. (schol. A) 95 *πάλιν τρωπᾶσθαι*] aut sic aut *πάλιν τροπάασθαι* Apollodor., *πάλιν τρωπάασθαι* A, *πάλιν τροπάασθαι* C, *παλιντροπάασθαι* Nicias 97—100] *ἀθετοῦνται* Ariston.; suspecti erant Zenodoto secundum schol. V 99 *νῶιν*] vitiosa haec nominativi forma rhapsodo cuidam tribuenda videtur esse, cf. Cauerum in Curtii Stud. VII 111, G. Meyerum Gr. Gramm. 338; fortasse autem *νῶϊ* restituendum esse censet Brugmannus Gr. Gramm. 65; *νῶι* Eust.

ἐκδῦμεν] cod. unus cum Eust., quam optativi formam ex **ἐκδυῖμεν* ortam esse consentaneum est; *ἐκδύμεν* libri optimi, sic Herodian.: '*τὸ γὰρ πλῆρές ἐστιν ἐκδύημεν . . . καὶ δῆλον ὅτι λείπει τὸ γένοιτο*' 103 *δάμνα*] *δάμνη* Naberus et Nauckius 104 *δεινὴν*] Herodian. secundum schol. BL (Herodiani nomen commutatum esse cum Aristarchi arbitratur Ludwichius I 401) C, *δεινῇ* AD 105 *βάλλετο*] *τύπτετο* scribi monuit Aristarch. teste Didymo 106 *κὰπ φάλαρ'*] quidam teste Aristarcho (apud Didym.), *κατφάλαρ* AC (*γρ. καὶ* superscr. m. rec.) D, *καὶ φάλαρα* Aristarch. teste Nicanore 110 *πολὺς ἔρρεεν*] *ῥέεν ἄσπετος* Macrob. Sat. VI 3, 2

Digitized by Google

XVI ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
  ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν·
μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
  ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·

115 αἰχμῆς] αἰχμὴν schol. Plat. p. 920 B 24   117 κόλον] Ptolem. Ascal. Herod. παροξυτόνως   120 κεῖρεν] Aristarch. A in textu, κεῖρε alii D, A marg.   121 βούλετο νίκην] βούλετ' ἀρήγειν D   123 κατ' ἀσβέστη] sic Aristarch. teste Herod.   124 τὴν μὲν πρυμνὴν] τῆς μὲν πρύμνης D m[1]   126 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις codd.   127 λεύσσω] λεύσω C   ἰωὴν] ἐρωὴν ed. Massil. codd. dett. Porphyr. p. 135, 9 Schrad.   129] in marg D m. rec. additum est Μυρμιδόνων ἦν πού τι φ[όως] Δαναοῖσι γένηα[ι (Π 39)   134 ποδώκεος Αἰακίδαο] κακῶν βελέων ἀλεωρὴν quidam secundum schol. V

Digitized by Google

XVI κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
παλλέμεν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα,
πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγεν ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
τοὺς ἔτεκεν Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
πάντῃ ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὣς
ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσῃσι ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ

140] damnavit Zenod. 141—144] Zenod. omisit ('οὐκ ἔγραφεν' Ariston. ad h. l., qui ad T 387 'ἠθέτηκεν' [sc. Ζηνόδοτος] adnotavit) 142 παλλέμεν] Nauckius, πάλλειν codd. 143 τάμε] διχῶς (Aristarch.) καὶ 'τάμε' καὶ 'πόρε' Didym., τάμε dett. pars Porphyr. p. 298, 10 Schrad. schol. Pind. Nem. III 55, πόρε libri melior. 144 ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇς Aristarch. 150 ἔτεκεν] τέκετο Eust. ἅρπυια Ποδάργη] Ἅρπυια πόδαργος Zenod. teste Ariston. 151 Ὠκεανοῖο] Ἠριδανοῖο scripturam commemorat Eust. 1050, 63 156 πάντῃ] Zenod., πάντας libri 161 λάψοντες] λάψαντες Zenod., λάπτοντες Etym. M. 556, 52

Digitized by Google

XVI ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
  πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἐάνασσεν.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχειοῖο, διιπετέος ποταμοῖο·
ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷι,
ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν,
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐξάγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς,

---

162 τε] γε Eust. 169 δὲ] δ' ἄρ' C 172 ἐάνασσεν] Hoffmannus, ἤνασσεν codd. 175 ὃν] Aristoph. Aristarch. AC, τὸν alii D Πολυδώρη] **Κλεοδώρη** Zenod. secundum schol. V 177 υἷι] Herodian. libri, υἱεῖ alii videntur scripsisse 178 ῥ'] ϝ' Leeuwenius 183] ἀθετεῖται secundum schol. V 185 ἀκάκητα] sic Aristarch., ἀκακῆτα alii grammatici 188 πρὸ φόωσδε] Zenod., πρὸ φάοσδε C, φόως δὲ Aristoph. Aristarch. A, quod e φάος δὲ ortum esse censet Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 311

Digitized by Google

XVI τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος·
'σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.'
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισιν

---

196 γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ] γεραιὸς ἱππότα Φοῖνιξ quidam teste schol. BLV 201 ἀπειλεῖτε] ἀπειλέετε Nauckius 202 μ' ᾐτιάασθε] μητιάασθε Zenod. 207 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] Aristarch. ACD, ταῦθ' ἅμ' Hermias Crateteus Syr., ταῦτά μοι ἐγρόμενοι Wunderus θάμ' ἐβάζετε] codd., θαμὰ βάζετε Aristarch. 208 ἕης] mira haec forma ex analogia genetivi ἕο ficta seriorem prodit aetatem, qua re permotus totam partem 200—211 (sicut 168—199) interpolatori tribuendam esse statuit Christius (ceterum Nauckii coniectura ex parte usus ὅο πρόσθεν γ' ἐράασθε scribendum proposuit) 210 καὶ θυμὸν] cf. ad E 470 211 ἄρθεν] libri, ἄρθεν Aristarch.

Digitized by Google

XVI δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέοιγεν
καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐῢ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
οὔτε τεῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον.
εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ

215 κόρυν] κόρυθα quidam teste schol. V 218 θωρήσσοντο] θωρήσσεσθον A, γρ. θωρήσσοντο schol. A 220 πολεμιζέμεν] πολεμίζειν Ambr. 221 ἀνέοιγεν] ἀνέῳγεν libri 223 ἄγεσθαι] ἰόντι Zenod. Aristoph. 224 χλαινάων] ΧΛΑΙΝΩΝ Ambr. 225 οὐδέ] οὔτε C Ambr. 227 θεῶν] θεῷ D ὅτι] Aristarch. AD, ὅτε alii C 228 τό ῥα] Aristarch. (διὰ τοῦ ἑνὸς ῥ), τόν ῥα C Syr. 229 δὲ νίψ'] δὲ νίζ' Syr. 231 ἔπειτα στὰς] ἔπειτ' ἀνστὰς Syr. 232 εἰσανιδὼν] εἰσορόων Bentleius 233 Δωδωναῖε] Φηγωναῖε Zenod. teste Steph. Byz. s. v. Δωδώνη cf. schol. V, Βωδωναῖε alii secundum Steph. l. c. et schol. BLV Πελασγικέ] Πελαργικέ et Πελαστικέ alii test. schol. BLV 234 δυσχειμέρου] πολυπίδακος Zenod. secundum schol. V Σελλοὶ] Ἑλλοὶ alios scripsisse dicit Aristo n., 'δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν' schol. A (Didymi?) cf. Strab. VII 328 Etym. M. 709, 31 et Herodian. ad h. l.

Digitized by Google

XVI σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴσεται ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητίετα Ζεύς.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἒξ ἀπονέεσθαι.
ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ἐοικότες ἐξεχέοντο

---

236 ἠμὲν] ἢ μὲν C, εἰ μὲν ἢ μᾶλλον ἢ μὲν Eust. 237] omisit Zenod., damnavit Aristoph. secundum schol. V, obelo et asterisco notavit Aristarch. teste Ariston. 240 ἕταρον πέμπω] ἕτερον πέμψω Eust. 243 ἐπίστηται] ἐπιστέαται Zenod. 247 ἵκοιτο] ἱκέσθω Syr. 248 ξὺν πᾶσι] Herodian. A, ξύμπασι Syr., ξυμπᾶσι D, συμπᾶσι C 250 ἔδωκε] δῶκε Macrob. Sat. V 3, 7 Eust. 644, 9; 1586, 5 251 μέν οἱ] μέντοι C 252 σόον] de hac Aristarchi scriptura cf. Didymum ad Α 117 et Ι 681, qui ad hunc locum adnotat διχῶς γράφεται καὶ 'σόον' καὶ 'σάον' 254 ἀπέθηκ'] sic cum libris Aristarch., ἐπέθηκε alii

Digitized by Google

XVI εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
[αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,]
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἣν ἀάτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
  ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς

261] damnarunt Aristoph. Aristarch. ἔχοντας] Aristarch. et ἅπασαι, sic A, ἔχοντες quidam secundum schol. BLV, sic CDm[1] Syr. 263 δ'] om. Syr. m[1] 264 κινήσῃ] κινήσει C 272] damnavit Seleucus secundum schol. V 274 ἀάτην] Nauckius, ἄτην libri 275 καὶ θυμὸν] cf. ad E 470

281 ἐλπόμενοι] Aristarch. libri, ἐλπόμεναι Zenod. teste schol. V 286 πρυμνῇ] πρύμνῃ libri

Digitized by Google

XVI ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὖτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ

290 ἀμφιφόβηθεν] C, ἀμφὶ φόβηθεν Aristarch., ἀμφεφόβηθεν codd. cett. 293 αἰθόμενον] ἀκάματον 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 298 κινήσῃ] κινήσει C Eust. 305 ἀνθίσταντο] ἄνθ' ἵσταντο quidam teste Herodiano 310 ἐπὶ γαίῃ] D, ἐπὶ γαίης AC 313 ἐφορμηθέντα] ὑφορμηθέντα Aristoph. secundum schol. BLV 315 μυὼν] μυιὼν AD, μυών Apoll. lex. 114, 4 αἰχμῇ] γρ. ὁρμῇ schol. L

Digitized by Google

XVI νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξέι δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς,
στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀιλιάδης ἐπορούσας
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνεν
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισιν
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέι χαλκῷ

319 Μάρις] Μάρης dett. pars   324 μυώνων] μυῶνος AD   ἄχρις] sic Aristarch.   330 Ὀιλιάδης] Ὀιλεΐδης coniecit Nauckius   333 ὑπεθερμάνθη] ὑποθερμάνθη schol. BL ad Λ 534   338 καυλὸν] καλὸν libri melior.   345 Ἐρύμαντα] Ὀρύμαντα quidam secundum schol. V

XVI νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
  οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
  Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
σκέπτετ' διστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάου δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
  ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ,
ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

---

351 ἕλον] ἕλεν C   ἄνδρα ἕκαστος] ἄνδρα ἕκαστον Syr. (Eust. 1061, 24), ἄνδρας ἀρίστους 'ἐν ἄλλῳ' schol. A   352 ἐπέχραον] β 50 Aristoph. ἐπέχρων legit teste Didymo   353 αἵ τ'] Aristarch. libri, οἵ τε alii   354 διέτμαγεν] Aristarch. libri melior., διέτμαγον alii Syr.   363 σάου] Cobetus, σάω codd.   365 λαίλαπα] λαίλαπι 'ἐν τοῖς ὑπομνήμασι' erat secundum schol BLV   τείνῃ] τείνειηι (i. e. τείνει add. ηι) D   369 ἔρυκεν] ἔεργε Syr.

Digitized by Google

XVI πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἆρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὣς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
  Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,

374 ἄελλα] ἀέλλη libri 375 ὑπὸ] ὑπαὶ libri 376 νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (*M* 74) 379 ἀνακυμβαλίαζον] Aristarch. A Syr., ἀνεκυμβαλίαζον alii velut Apoll. lex. 34, 2 381] om. libri melior., habet Eust. 384 κελαινὴ] κελαινῇ Goebelius 385 λαβρότατον] λαυρότατον Eust. 1065, 44 et 64 386 δή ῥ'] A, δὴ C Syr., δή τ' D 390 κλιτῦς] κλιτὺς commemorat Herodian. 392 τε] τοι Apoll. lex. 73, 21 393 Τρῳαὶ] Τρώων D 394 πρώτας-φάλαγγας] πρώταις ἐνέκερσε φάλαγξι Syr. 399 δουρὶ φαεινῷ] ποιμένα λαῶν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

Digitized by Google

XVI

στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱόν,
δεύτερον ὁρμηθείς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἕλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φὼς
πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ἰφέα τ' Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαήω

---

404 *ἡνία ἠΐχθησαν*] *ἡνί' ἀπηΐχθησαν* Herwerdenus 405 *διὰ δ' αὐτοῦ*] *διὰ δ' αὐτῶν* Bekkerus, *διὰ δ' αἰχμὴ* Christius 406 *ἕλκε*] Aristarch. et libri optimi, *εἷλκε* alii grammatici 408 *καὶ*] *ἐπὶ* schol. Ariston. ad Ω 81 409 *ἕλκ'*] Aristarch. A, *εἷλκ'* CD 411 *Ἐρύλαον*] D, *Ἐρύαλον* AC, *Εὐρύαλον* schol. B ad Δ 461 *ἐπεσσύμενον*] superscr. σ A, *ἐπεσσύμενος* D, γρ. *ἐπεσσύμενος* schol. V *πέτρῳ*] *πέτρῳ ἢ πέτρῃ* Eust. 414 *μιν*] *οἱ* schol. BLV ad Δ 461 *θυμοραϊστής*] *θυμοραίστης* (*τετρασυλλάβως καὶ βαρυτόνως*) Glaucus '*κακῶς*' secundum schol. BL 415 *Ἀμφοτερὸν*] Aristarch. (*ὀξυτόνως*), libri 423 *δαήω*] Curtius, *δαείω* codd.

Digitized by Google

XVI ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ὤ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονεν φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θήω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κεν ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,

---

429 *μάχωνται*] *μάχονται* C 430 *κεκλήγοντες*] Aristarch. libri, *κεκληγῶτες* altera Aristarchi ed. ('*οὕτως καὶ αἱ πλείους*' schol. V) 432—458] *Ζηνόδοτος καθόλου περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας* Ariston.

433 *ὤ μοι*] *αἲ αἴ* Plat. Reipubl. III p. 388 C 437 *θήω*] Curtius, *θείω* libri 440 *ἔειπες*] *ἔειπας ἢ ἔειπες* Eust. 445 *ζὼν*] Aristarch. AC, *ζωὸν* alii D 450 *εἴ τοι*] *ἦ οἱ* A *φίλος*] Aristarch. C, *φίλον* alii AD, utrumque novit Eust.

Digitized by Google

XVI ἥ τοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ᾽ ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ἥδυμον Ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται,
ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν
φθισέμεν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ᾽ ἤ τοι Πάτροκλος ἀγακλεϊτὸν Θρασύμηλον,
ὅς ῥ᾽ ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνος ἦε ἄνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ᾽ αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερος ὁρμηθείς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ᾽ ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων.
κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφιν
σύγχυτ᾽, ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσιν.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ.

153 ἐπεὶ δὴ] ἐπὴν δὴ, quod habet D, 'ἐν ἄλλῳ' schol. A λίπῃ] λίπε Apoll. lex. 17, 12 454 ἥδυμον] νήδυμον libri, cf. ad B 2 455 ἵκωνται] ἵκοιτο 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 456 ἔνθα ἑ ταρχύσουσι] ὄφρα ἑ ταρχύσωσι dett. pars Stob. flor. 123, 7 461 φθισέμεν] Nauckius, φθίσειν codd. 463 Θρασύμηλον] Θρασύδημον D, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 464 ἦε] ἔσκε Nauckius 467 δεύτερος] superscr. ν A, 'διὰ τοῦ ν γραπτέον τὸ δεύτερον ὁρμηθείς' schol. A Didymi, sic CD οὔτασεν] ἤλασεν ed. Philemonis teste Didymo 467 sqq.] scholiastae V fidem non habendam esse, qui Aristarchum scripsisse tradit ὁ δὲ Πήδασον ἀγλαὸν ἵππον, | τόν ῥά ποτ᾽ Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ᾽ Ἀχιλλεύς, | [ὃς] καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ᾽ ἵπποις ἀθανάτοισι, | τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον vidit Lehrsius (de Arist. stud.² 53); repetita sunt e Π 153 sq. 470 κρίκε] γρ. καὶ τρίγε schol. B 472 εὕρετο] εὕρατο C

Digitized by Google

XVI ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον οὐδ' ἐμάτησεν·
τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν.
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῒς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἄνδρασι, νῦν σε μάλα χρή
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

---

475 ῥυτῆρσι] γρ. ῥυτῆρι schol. V 478 ἤλυθ'] ἦλθεν? Nauckius 481 ἔρχαται] εἴρχαται Christius ἁδινὸν] ἀδινὸν D (spir. om. A) 483 οὔρεσι τέκτονες] Aristarch., οὐρεσιτέκτονες Nicias 486 βεβρυχώς] βεβρυκώς quidam secundum schol. V 'κακῶς' 488 ἐν] Aristarch. CD, γρ. ἐπ' schol. V (Didym.), ἐν superscr. π A 492 πέπον] ἄμεινον γράφειν 'πάρος' schol. V

494 κακός] θρασύς quidam test. schol. V (cf. schol. BL) 499 εἴ κέ μ'] εἰ κεν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

Digitized by Google

XVI ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
  ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἕλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
  Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπε ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
Σαρπηδών, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,

504 ἕλκε] libri Aristarch., εἷλκε alii προτὶ] ποτὶ CD, quam scripturam Aristarcho tribuit schol. V (sed cf. Didym. ad μ 59) ἕποντο] libri, ἔχοντο Aristarch. 507 λίπον] Zenod. C, λίπεν Aristarch. (Didym.) AC ἀνάκτων] ἄνακτες Friedlaenderus 510 δ' ἑλὼν] δ' ἔχων Cram. Epim. p. 291, 6 ἐπίεζε] διὰ τοῦ ε̄ schol. V, unde quosdam ἐπίαζε scripsisse suspicari licet, cf. Cram. Epim. 291, 5 515 εἷς] εἰς AD, ἔσσ' L. Meyerus et Nauckius πάντοσ' ἀκούειν] Aristarch. libri, πάντ' ἐσακούειν (cod. A πάντες ἀκούειν, quod emendarunt W. Ribbeckius et Velsenus, παντὸς ἀκούειν voluit Lehrsius) Zenod., πάντοθ' (πάντοθι) ἀκούειν quidam secundum schol. V 517 μοι] μιν Eust. 520 σχεῖν] codd., σχέμεν? Nauckius 522 οὐδ'] οὐ Heynius οὗ παιδὸς] Aristarch., ᾧ παιδὶ alii gramm., sic libri 523 μοι] με Bentleius ἕλκος] ἄλγος C ἄκεσσαι] ἀκέσσαι Aristarch. secundum schol. V

Digitized by Google

XVI κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισιν
κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε,
ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικούρων,
οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλά, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

---

526 κατατεθνηῶτι] Aristarch., κατατεθνηῶτι superscr. ει A, κατατεθνειῶτι CD 531 οἱ] εὖ Ellendtius 532 ὤτρυνεν] ὄτρυνε(ν) AD 538 εἷς] εἰς A D, ἔσσ' L. Meyerus et Nauckius 540 ἐπαμύνειν] ἐπαμῦναι D 542 εἴρυτο] Aristarch., εἰρῦτο Tyrannio 543 Πατρόκλῳ] Πατρόκλου Doederleinius 545 μὴ ἀπὸ] μή Ϝ' ἀπὸ Cobetus 548 κατὰ κρῆθεν] Aristarch. AD, κατ' ἄκρηθεν C, utrumque novit Eust. 549 σφισιν] σφιν CD Apoll. lex. 147, 21

Digitized by Google

XVI βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὦρσε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνήρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέι χαλκῷ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν ἀύσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσεν κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἐάνασσεν
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ

556 φίλον] μένος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 557 ἦτε] ἦστε L. Meyerus 558 ἐσήλατο] ἐς ἥλατο Aristarch. A, ἐ-σήλατο 'concussit' Lysanias 'προστρέφων τὸ σ τῷ η· σήλασθαι γάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν' Herodian.

559 εἴ] Aristarch., εὖ Rhian., de cuius mutatione scripturae volgatae et quae monuit Mayhoffius de Rhiani stud. Hom. p. 53 560 ἀφελοίμεθα] ἀφελώμεθα D 565 κατατεθνηῶτι] κατατεθνειῶτι libri 571 Ἐπειγεύς] Ἐπηγεύς A 572 ἐάνασσεν] Hoffmannus, cf. Alcaei fr. 61 B., ἤνασσεν libri 574 Πηλῆ'] Πηλῆα D, Πηλῆ schol. V ad Ο 339

Digitized by Google

XVI *χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη*
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικὼς
ὠκέι, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καί ῥ' ἔβαλεν Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ
ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς

584 *Πατρόκλεες*] *Πατρόκλεις* libri   587 *τένοντας*] super *τα* scr. *τε* A
599 *πυκινὸν*] *γρ. δεινὸν* schol. L   604 *θρασὺν*] *γρ. φίλον* schol. L
605 *Ἰδαίου ἐτέτυκτο*] *Ἰδαίοιο τέτυκτο* Nauckius   606 *τὸν - οὔατος*] *τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος* schol. BLV ad *Λ* 461

Digitized by Google

XVI ᾤχετ᾽ ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ᾽ ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ᾽ ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ᾽ οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
[αἰχμὴ δ᾽ Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ᾽, ἐπεί ῥ᾽ ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
Αἰνείας δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σε βάλον περ.
τὸν δ᾽ αὖ Μηριόνης δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέι χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ᾽ Ἄιδι κλυτοπώλῳ.
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶες ὀνειδείοισι ἔπεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ᾽ ἐνὶ βουλῇ·
τῷ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφελλέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

607] in quibusdam exemplaribus additum fuisse *Μηριόνης δ᾽ ἀνέπαλτο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη* tradit schol. V 609 *προβιβάντος*] Bekkerus, *προβιβῶντος* codd. 612 *ἐνισκίμφθη*] *ἐνισκήφθη*, quod in schol. Porphyrii (p. 21, 10 col. dextr. Schrad.) exhibent BL (ad Λ 457), Schraderus recte in *ἐνισκίμφθη* mutavit 613] hunc in priore editione omisit, in altera obelo notavit Aristarch. teste Didymo 614 sq.] om. ACD in textu, habet D marg. (cf. *N* 504 sq.) 625 *δοίης*] *δοίῃς* A, *δώῃς* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 628 *οὔ τοι*] *οὔ τι* D *ὀνειδείοισι ἔπεσσιν*] *ὀνειδείοις ἐπέεσσιν* libri 629 *νεκροῦ*] γρ. *νεκροὺς* schol. L 631 *ὀφελλέμεν*] Bekkerus, *ὀφέλλειν* libri

XVI ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρῃ
οὔρεος ἐν βήσσῃς· ἕκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή·
ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐὺ ποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώσει', ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕλοιτο,
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος

633 *ὀρώρῃ*] Bekkerus; *ὀρώρει* Aristarch. AC, *ὄρωρεν* '*ἔν τισιν*' schol. A Didymi D; utramque scripturam novit Nicanor, *ὀρώρει* et *ὄρωρεν* 634 *βήσσῃς· ἕκαθεν*] *βήσσῃσι· ἑκὰς* Nauckius *ἀκουή*] *ἀυτή* (*ἀυτμή* falso schol. A) Aristoph. 635 *ὤρνυτο*] *ὄρνυτο* D 636 *ῥινοῦ*] *ῥινῶν* quidam teste Didymo *βοῶν τ'*] *βοῶν* omissa particula *τε* maluit Aristarch. e coniectura teste Didymo *ἐὺ ποιητάων*] *εὐποιητάων* Aristarch. AC, *εὖ ποιητάων* D, utrumque Eust. 638 *Σαρπηδόνα δῖον*] '*αἱ κοιναί*' teste Nicanore, libri, *Σαρπηδόνι δίῳ* Aristarch. 640 *εἴλυτο*] *εἴρυτο* D 642 *ἔνι βρομέωσι*] *ἐνιβρομέωσι* libri melior, *ἐνιβρεμέωσι* Cram. Epim. 50, 17 *περιγλαγέας*] *περὶ γλαγέας* C, *πολυγλαγέας* Apoll. lex. 55, 1, *ἐυγλαγέας* Athen. XI p. 495 C

643 *ἐν*] sustulit Bentleius 648 *καὶ κεῖνον*] Aristarch. AC, *κἀκεῖνον* D

650 *δῃώσει'*] *δῃώσει* C, *δῃώσῃ* codd. cett., *δῃώσαι* Naberus *ἕλοιτο*] Naberus, *ἕληται* libri

Digitized by Google

ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·
ἐς δίφρον δ᾽ ἀναβὰς φύγαδ᾽ ἔτραπε, κέκλετο δ᾽ ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
ἔνθ᾽ οὐδ᾽ ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρι· πολέες γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ᾽ ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε᾽ ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
εἰ δ᾽ ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπαπρὸ φέρων λόεσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσόν τ᾽ ἀμβροσίῃ, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ᾽ ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
  ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν,

656 θυμὸν ἐνῆκεν] φύζαν ἐνῶρσεν pars dett., φύζαν ἐνῆκεν ἢ κατά τινας θυμὸν ἐνῶρσεν Eust. ἐνῆκεν] γρ. ἐνῶρσεν schol. L 660 βεβλαμμένον] AC, βεβλημμένον D, γρ. δεδαϊγμένον schol. A; δεδαϊγμένον ἢ βεβλημένον Eust. 661 ἀγύρι] Nauckius, ἀγύρει codd. 666] καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐξ Ἴδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν Zenod., quem postea Π 666—683 pro spuriis habuisse monuit Duentzerus de Zenod. p. 175 et 188, cf. Didym. ad 668
667] 'ἠθέτει Ζηνόδοτος' schol. V, cf. ad 666 668 Σαρπηδόνα] Σαρπηδόνι Aristarch. 669 ἀπαπρὸ] ἄπο πρὸ Ptolem. Ascal., ἀπὸ πρὸ Philoxenus
λόεσον] Nauckius, λοῦσον libri 670] χρῖσόν τ᾽] superscr. δ A
673 θήσουσ᾽ ἐν] θήσουσιν D, γρ. θήσουσιν schol. A 677] a Zenodoto esse damnatum dicit Aristou., cf ad 666

Digitized by Google

XVI αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λόεσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι·]
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεες, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

680 χρῖσέν τ'] superscr. δ A 688 τε] γε Syr. κρείσσων] κρείσσω quidam (fortasse Zenod., cf. schol. Ariston. ad β 180) teste Ariston. ἀνδρῶν] CD γρ. A, ἀνδρὸς A Syr. 689 sq.] (= P 177 sq.) om. AD Syr., hos 'ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων' se non invenisse affirmat Eust. 1081, 36 690 ὁτὲ] Bekkerus (cf. P 178), ὅτε libri, τότε Aristoph. secundum Cram. Anecd. Par. III 287, 3 ἐποτρύνει] C, ἐποτρύνῃσι codd. cott. μαχέσασθαι] Bekkerus ex P 178, μάχεσθαι codd. 691 ἐνὶ] ἐπὶ C ἀνῆκεν] ἐνῆκε(ν) D Syr., quod suasit Naberus 693 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις libri 694 Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον] Ἀντίνοον καὶ Ὀπίτην Lips. 697 ἕλεν] ἕλες Zenod. 699 θῦεν] θυῖεν A

Digitized by Google

XVI *τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο*
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὔ νύ τοι αἶσα
σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειε ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
αἴθ', ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

---

702 *ἐπ'*] *ἐπ' ἢ ὑπ'* Eust. 706 *προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων*] D Syr. *γρ.* A, *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα* A C 707 *Πατρόκλεες*] *Πατρόκλεις* codd. *τοι*] *πω* Aristarch. 710 *πολλὸν*] hoc loco recte scribi dicit Ariston., *τυτθὸν* Zenod. (cf. *E* 443 et quae dicit Roemerus l. c. 716) 711 *ἀλευάμενος*] supra *α* scr. *ο* A 714 *ἀλῆναι*] *ἁλῆναι* CD, spir. om. A 716 *εἰσάμενος*] sic Aristarch. 719 *Φρυγίῃ*] *Φρυγίην* Syr. Strab. XIII 590 721 *Ἕκτορ*] *Ἕκτωρ* Syr. 725 *ἕλῃς*] *ἕλοις* C

Digitized by Google

XVI ἧκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπεν κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόενθ', ὅν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν·
ἧκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέι λᾶι.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ· ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρῴσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωι βεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεες, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,

732 ἔφεπεν] ἔπεχε 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 735 ὀκριόενθ', ὅν] Bentleius, ὀκριόεντα, τὸν libri 736 χάζετο] Eust., ἄζετο AD, ἅζετο C schol. AV 738 ἀγακλῆος Πριάμοιο] Ἀγακλῆος μεγάθυμον C 743 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος] κάππεσ' ἀπ' εὐϝεργέος Christius, ἔκπεσ' ἐυξέστου Nauckius 744 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις codd. 748 δυσπέμφελος εἴη] δυσπέμφελοι εἶεν Zenod. 754 Πατρόκλεες] cf. ad 744 756 δηρινθήτην] δηριθήτην 'δίχα τοῦ ν' mavolt Eust. 1085, 13

Digitized by Google

XVI ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὔ τι μεθίει,
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.

---

762 *οὔ τι*] codd. aliquot dett., *οὐχὶ* melior. *μεθίει*] *μεθιείη* C 765 *ἀλλήλοιιν*] *ἀλλήλοισιν* schol. V ad Ξ 394 768 *τανυήκεας*] *ΤΑΝΑΗΚΕΑΣ* Ambr. 771 *δῄουν*] *δῄοον* Christius et Nauckius 774 *ἐστυφέλιξαν*] Aristarch. AC, *ἐστυφέλιξε* D, *ἐστυφέλιζον* Naberus 775 *δ' ἐν*] Aristarch. teste Didymo, *δὲ* libri 778 *μάλ'*] *μὲν* A 779 *μετενίσσετο*] *μετενείσετο* D, *μετενίσετο* C

Digitized by Google

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
ἔνθ᾽ ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν·
στῆ δ᾽ ὄπιθεν, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ᾽ ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ᾽ ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίῃσι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
ἀλλ᾽ ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ᾽, Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
ᾗ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσι ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ᾽ ὤμων
ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ᾽ ἀάτη φρένας εἷλε, λύθεν δ᾽ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
ἔγχεΐ θ᾽ ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ᾽ ἵππων,
πρῶτ᾽ ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
οὐδὲ δάμασσ᾽· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ᾽ ὁμίλῳ,
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ᾽ ὑπέμεινεν

787 βιότοιο τελευτή] θανάτοιο τελευτή Nauckius (cf. Η 104) 801 πᾶν δέ οἱ] 'οὕτως' Didym., 'ἔν τισι' τῷ δέ οἱ 805 ἀάτη] Nauckius, ἄτη codd. 807 μεσσηγὺς] μεσσηγὺ Syr., utrumque Eust. σχεδόθεν βάλε] σχεδὸν οὔτασε Zenod. 810 δὴ τότε] Aristarch. Syr., δή ποτε ACD 811 διδασκόμενος] λιλαιόμενος Nauckius 812 Πατρόκλεες] cf. ad 744

Digitized by Google

XVI *Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηιοτῆτι.*
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὣς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἀμμήν,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἀξέμεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμιζέμεν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο

---

817 *ἂψ*] *ἂψ' δ'* Syr. 820 *ῥά οἱ*] *δέ οἱ* Syr. 824 *μάχεσθον*] *μάχεσθαι* Syr. 827 *πεφνόντα*] Tyrannio, *πέφνοντα* Aristarch. libri 828 *ἔγχεϊ*] *δουρὶ* schol. BL ad *Π* 117 829 *πτερόεντα προσηύδα*] *πτερόεντ' ἀγόρευε* D

830 *κεραϊξέμεν*] Bekkerus, *κεραϊζέμεν* libri *ἀμμήν*] cf. ad *Z* 414, *ἁμὴν* Dm[1], *ἀμὴν* cett. 832 *ἀξέμεν*] Nauckius, *ἄξειν* libri 834 *πολεμιζέμεν*] Syr., *πολεμίζειν* cett. 835 *ὅ σφιν*] *ὅς σφιν* Syr. 838 *τοι*] *σοι* D 839 *Πατρόκλεες*] cf. ad 744 840 *ἔπι*] *ἀνὰ* D *πρὶν*] *πρίν γ'* Syr. al. *ἀνδροφόνοιο*] *ἱπποδάμοιο* Syr.

Digitized by Google

XVI αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄιδόσδε βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·

842 σε] Aristarch., σοι alii, sic D Syr. 843 Πατρόκλεες] cf. ad 744 844 Ἕκτορ] Ἕκτωρ D 852 βέῃ] βαίῃ C, βέε' Menradius 854 δαμέντ'] δαμέντι Aristarch. 'ἐκ πλήρους' (cod. A δαμεν superscr. τ, sed cf. schol. V), sic etiam Eust. 1089, 59 856 βεβήκει] κατῆλθεν Athen. XI p. 507 E

857 ἀνδροτῆτα] libri optimi, ἀδροτῆτα vel ἀδροτῆτα codd. aliquot, ἀδροτῆτα etiam Plutarch. de aud. poet. 2, (λιποῦσα) δροτῆτα nimis audacter Clemmius (Rhein. Mus. XXXII 472), quod ex *ϝροτῆτα ortum putat coll. Hesych. δρώψ· ἄνθρωπος; facilius excusari potest correptio illa, si nasalem in pronuntiando evanuisse statuimus, id quod in dialectis Graecis nonnumquam factum esse notum est, velut in titulis Cypriis et Pamphyliis nasales ante consonas non scribuntur: ἀδριjάταν tit. Cypr. ap. Deeck. Griech.-kypr. Inschr. n. 59, 2, ἀδριῶνα tit. Sillyi ap. Roehl. I. G. A. 505, 8 = Bezzenb. Pamphyl. Inschr. 1267, 8, cf. Hesych. ἀδρί· ἀνδρί; eodem modo quo apud Homerum syllaba, quae constat e muta cum liquida praeeunte nasali, corripitur apud poetas tragicos, velut in Aeschyl. Eum. 934 ἠμπλακήματα et Sophocl. Oed. R. 472 ἀναμπλάκητοι praestantissimus cod. Laur. A exhibet, in quibus formis critici nasalem expellendam esse perperam censuerunt; sic etiam in ἠμπλακών Eurip. Alcest. 242 858 τεθνηῶτα] Aristarch., τεθνειῶτα libri

Digitized by Google

XVI Πατρόκλεες, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο,
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

859 *Πατρόκλεες*] *Πατρόκλεις* libri 860 *τίς οἶδ'*] Hoffmannus, *τίς δ' οἶδ'* libri 861 *φθήῃ*] *φθήῃ ἤγουν φθαίη* Eust. 863 *προσβάς*] *προβάς* C 864 *μετ'*] *ἐπ' ἢ μετ'* Eust. 866 *ἵετο γὰρ*] *ἱέμενος* Eust. 867] fuisse qui huic subiungerent versum *ἤματι τῷ, ὅτε γῆμε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον* testatur schol. V

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

XVII *Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν, ἀρηίφιλον Μενέλαον,*
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηιοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν ἐιδυῖα τόκοιο.
ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐυμμελίης ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλεϊτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.

---

5 *πρὶν ἐιδυῖα*] *πρὶν εἰδυῖα* libri, *πρὶν ἰδυῖα* (*εἰδυῖα* e *ϝιδυῖα*) Hartelius, *πρόσθε ϝιδυῖα* dubitanter Christius 7 *οἱ*] *οἵ* Zenod. '*κακῶς*' schol. A Didymi 9 *Πανθόου*] Bekkerus, *Πάνθου* libri 16 *με ἔα*] *μ' εἴα* dedit Christius

Digitized by Google

XVII οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
ὅσσον Πανθόου υἷες ἐυμμελίαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινεν
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἕ φημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
στήῃς· ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφές, ἦ μάλα τίσεις
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
ἦ κέν σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πανθόῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδέ τ' ἀδήριτος ἤ τ' ἀλκῆς ἤ τε φόβοιο.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην·

---

20 παρδάλιος] Aristarch. C, πορδάλιος AD Ambr. 21 μέγιστος] μάλιστα Pseudoplut. vit. Hom. c. 133 23 Πανθόου] v. ad 9 φρονέουσιν] φορέουσιν Ambr., γρ. φορέουσι schol. L 25 ὤνατο καί μ'] ὠνόσατ' ἠδ' Herwerdenus 27 οὐδέ ἕ] AD, οὐδέ τε Aristarch., si fides scholio A; tamen illum potius οὐδέ τι vel οὐδ' ἔτι scripsisse suspicatus est Spitznerus 28—159] desunt in D 34 μάλα] τάχα 'ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων' schol. V
37 ἀρητὸν] ἄρρητον C (cf. Eust. 1093, 60) 40 Πανθόῳ] Bekkerus, Πάνθῳ libri 41 ἔτι] ἐπὶ 'κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων' Didym. 42 ἤ τ' — ἤ τε] Nicanor A, ἠδ' — ἠδὲ Aristarch. C, οὔτ' — οὔτε Eust. 43 εἰπὼν] ϝ' addere volt Leeuwenius

XVII οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐυμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

44 χαλκός] Aristarch. A, χαλκόν alii, sic codd. cett. (cf. ad Γ 348) 45 ἀσπίδ' ἐνὶ] ἀσπίδι ἐν A C 49 ἤλυθ'] ἦλθεν? Nauckius 51 Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] Χαρίτεσσι μέλαιναι Zenod. 52 ἐσφήκωντο] ἐσφήκωνται C 54 ὅθ'] ὁ Bentleius ἀναβέβρυχεν] libri, ἀναβέβροχεν Zenod. 57 δ'] γρ. τ' schol. V ad Λ 256 58 τ'] ϝ' (ἔρνος) Leeuwenius γαίῃ] γαίην schol. V l. c., γαίῃ et γαίης habet Eust. 59 Πανθόου] v. ad 9 62 ἁρπάσῃ] ἁρπάσει C 65 δῃῶν· – τόν γε] δῃιόων, τὸν δ' ἀμφὶ Christius τόν γε] τόνδε C 67 χλωρὸν δέος] δριμὺς χόλος ἢ μᾶλλον χλωρὸν δέος Eust. 1095, 49

Digitized by Google

XVII

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήιος Ἀτρέος υἱός,
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔρρεε δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ἴδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείς, μή πώς με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,

---

73 *Μέντῃ*] *Πείρῳ* quidam teste schol. V 75 *θέεις*] *νοέεις* Apoll. lex. 20, 6 83 *ἀμφιμελαίνας*] *ἀμφὶ μελαίνας* C, quod etiam Eust. commemorat 86 *ἔρρεε*] *ἔρρει* codd. 89 *υἱὸν λάθεν*] *υἷα λάθ'* Barnesius 95 *περιστήωσ'*] Aristarch. (*περιστήωσι* schol. A) C, *περιστείωσ'* Ambr. A (in ras.) 98 *ἐθέλῃ*] *ἐθέλει* C

Digitized by Google

ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
τῶ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
ἧος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λὶς ἠϋγένειος,
ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίεν ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
ἕλκ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.

---

99 *πῆμα*] *κῦμα* C 103 *ἰόντες*] *ἰόντε* Zenod. 104 *εἴ πως*] *εἴ περ* C 105 *φέρτατον*] *φέρτερον* C 106 *ἧος*] Curtius, *ἕως* libri 110 *δίωνται* Herodian., *οὕτως δίενται ὡς τίθενται* alterum schol. A 125 *Πάτροκλον*] *Πατρόκλοιο* schol. A ad *P* 186

XVII Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
ἑστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει·
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
ἑστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις
οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχεσσόμενος Δαναοῖσιν
εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
κάλλιπες Ἀργεΐοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.

---

133 ἑστήκει] Aristarch. A, ἑστήκειν Bekkerus, εἱστήκει C 134—136] non legebantur in editt. Chia et Zenodoti 134 συναντήσωνται] συναντήσονται C 136 καλύπτων] sic (διὰ τοῦ ω) 'ἅπασαι' teste Didymo, καλύπτον C 139 ἑστήκει] Aristarch. A, εἱστήκει C 141] om. A in textu 142 ἐδεύεο] ἐδεύευ Nauckius 144 σαώσεις] Aristarch. A, σαώσῃς alii C 145 λαοῖσι, τοὶ] λαοῖς, τοὶ Hoffmannus 146 μαχεσσόμενος] Nauckius, μαχησόμενος libri 148 δηίοισιν ἐπ'] cf. Ι 317 cum adn., δηίοισι μετ' libri 149 ὅμιλον] Aristarch. codd., ὁμίλου Zenod. 153 κύνας] κύον Zenod.

Digitized by Google

XVII *τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,*
οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
ἔλθοι τεθνηὼς καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηίων ἐν ἀυτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
ὢ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

155 *ἴμεν*] libri Aristarch. (cf. Ludwich. I 419), *ἴτω* (sic correx. Spitznerus, *ἰώ* schol. V) alii 158 *ἔθεντο*] *ἔχουσιν* dett. 161 *τεθνηώς*] Aristarch., *τεθνηιὼς* A, *τεθνειὼς* CD 163 *καί κ'*] *καὶ δ'* Apoll. lex. 65, 6 171 *ὢ πόποι*] AC (sed *ὦ* A), *ὢ πέπον* Zenod. D 172] '*μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος*' Ariston. (cf. Lehrs. Arist.^{2} 344) 173 *σευ*] *σε* Zenod., cf. ad Ξ 95 174 *τέ με*] *τ' ἐμὲ* C *με φῂς*] Alexio, *μ' ἔφης* Ptolem. Ascal. 176 *αἰγιόχοιο*] *ἠέ περ ἀνδρός* C *γρ.* schol. A 178 *ὁτὲ*] A, *ὅτε* CD, *τότε* Aristoph. teste Didymo *ἐποτρύνει μαχέσασθαι*] sic et *ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι* Eust., v. *Π* 690

Digitized by Google

XVII ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
δηίου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποσὶν κραιπνοῖσι μετασπών,
οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβεν·
ἤ τοι ὃ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχεα δῦνεν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσεν
γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθε ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ἆ δείλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
ὃς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
τῶν ποινήν, ὅ τοι οὔ τι μάχης ἒκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.

---

191 Πηλεΐδαο] Πηλείωνος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 192 πολυδάκρυος] Bentleius, πολυδακρύου AD, πολυδακρύτου codd. cett. 202 εἶσι] Aristarch., ἔστι superscr. εἶσι A, ἔστι CD 206 εἵλευ] εἷλε' Nauckius

Digitized by Google

XVII ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι ἔλπετο θυμὸς

---

214 *μεγαθύμου Πηλεΐωνος*] CD, grammatici quidam teste Didymo, '*αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις*' teste Nicanore; *μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι* A Aristarch. auctoribus Didymo et Nicanore; *Πηληιάδεω Ἀχιλῆος* Zenod. secundum schol. V 215 *ὤτρυνεν*] fortasse Aristarch., *ὄτρυνεν* Zenod. (cf. Ariston. ad 582) 219] om. D
229 *τεθνηῶτα*] Aristarch., *τεθνειῶτα* CD, superscr. *ηι* A 231 *τῷ*] Aristarch., *τῶν* superscr. *ι* A, *τῶν* CD 234 *ἔλπετο*] AC Aristarch. (huius enim nomen recte restituerunt in schol. A Didymi Bekkerus et Lehrsius, *Ἀριστοφάνης* schol. A et V), *ἤλπετο* alii, *ἤθελε* commemoratur in schol. V

Digitized by Google

XVII νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶι
ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
  ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ τε παρ' Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι ἕκαστος
λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
  ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας·
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα,
τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσιν φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
  Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.

238 νῶι] νῶιν C 240 περιδείδια] Ptolem. Ascal., πέρι δείδια libri optimi (sic etiam v. 242) et Aristarch. secundum schol. V 244 δ'] om. D 249 Ἀτρεΐδῃς] Ἀτρείδῃ D 250 ἕκαστος] ἕκαστα 'ἔν τισι' schol. A 259 ἀνδρεϊφόντῃ] ἀδροφόντῃ Menradius l. c. 175 (id etiam Β 651 Η 166 Θ 264 postulat)

260 sq.] damnavit Zenod. 260 τίς κεν ᾗσιν] τίς κ' ᾗσιν ἐνὶ 'ἐν ἄλλῳ' schol. A οὐνόματ'] οὔνομα Hoffmannus 262 προέτυψαν] προὔτυψαν codd.

XVII *ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο*
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
τόσσῃ ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν ἱέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ εἴκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηιδίως ἐκέδασσε ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

263 *διιπετέος*] *διειπετέος* Zenodorus teste Porphyrio p. 214, 4 Schrad., (cf. *Διιπρέφης* C. I. A. I 402, 2; 447, 53) 264 *βέβρυχεν*] *βεβρύχῃ* Aristoph. 265 *ἠιόνες*] *ἠιόνος* alterius scripturae mentionem facit Eust. 1106, 50 *βοόωσιν*] *βοάουσιν* Pseudoplut. vit. Hom. c. 20 268 *φραχθέντες*] *ἀρθέντες* Zenod. 269 *πολλὴν*] *πουλὺν* pars dett. 270 *ἤχθαιρε*] sic fortasse Aristoph., cf. schol. Didym. ad Υ 306, *ἤχθηρε* D, *ἔχθαιρε* Aristarch. 273 *ἑταίρους*] *Ἀχαιούς* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 277—577] interciderunt in A, suppleti sunt manu recentiore 278 *ἐλέλιξεν*] *ἐϝέλιξεν* Cobetus, velut *Λ* 530 Θ 199 279 *τέτυκτο*] Aristarch. secundum schol. Didymi e cod. Athoo petitum, *ἐτέτυκτο* alii D (A rec.)

Digitized by Google

ἤ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
Ἱππόθοος, ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
πληγεῖσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσεν πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσι ἀνάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψεν·

---

289 *ἕλκε*] duo codd., *εἷλκε* melior. 290 *παρὰ*] *περὶ* Etym. M. 750, 35 *τένοντας*] *τένοντε* A rec. et dett. 292 *ἱεμένων*] Aristarch. secundum Didymi schol. V; Lehrsius illum potius *διχῶς* scripsisse *ἱεμένων* et *ἱεμένῳ* censuit coll. schol. ad *Ο* 450; *ἱεμένῳ* D 301 *Λαρίσης*] *Λαρίσσης* C (A rec.) 302 *θρέπτρα*] libri melior., sic Didym. (schol. V), v. ad *Δ* 478; *θρεπτὰ* alii videntur scripsisse 304 *δ' αὖτ'*] *δ' αὖ* C 307 *Φωκήων*] *Φωκείων* alteram fuisse scripturam testantur Apio et Herodorus apud Eust. 1108, 7 (cf. Didym. ad *Β* 517) 308 *πολέσσ'*] *πόλεσιν* D

XVII *ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς*
ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργέιοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργέιοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικώς,
κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
πληθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρέετ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.
ὣς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας.
Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

317 *μέγα*] Barnesius, *μέγ'* codd. 320 *ἀναλκείῃσι*] *ἀναλκίῃσι* D (A rec.) 324 *κήρυκ'*] Barnesius, *κήρυκι* Herodian. libri; similiter *ι* vocalis elidenda scripta invenitur in titulo C. I. G. 2156, 1 = Epigr. gr. ed. Kaibel. 772, 1 *κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῆι* 327 *εἰρύσσαισθε*] *εἰρύσεσθε* D 332 *τρέετ'*] Nauckius, *τρεῖτ'* libri 333 *δ' ἑκατηβόλον*] *δὲ ἑκηβόλον* Hoffmannus et Bekkerus 337 *ἀναλκείῃσι*] *ἀναλκίῃσι* C (A rec.) 341 *τεθνηῶτα*] *τεθνειῶτα* CD

XVII ὣς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Ληόκριτον οὔτασε δουρί,
υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γοῦνατ' ἔλυσεν,
ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

343 ἐλελίχθησαν] ἐϝελίχθησαν Cobetus 344 Ληόκριτον] Nauckio praeeunte Fickius, qui scripturam codicum meliorum Λειώκριτον (unus e dett. Λειόκριτον) ex antiquiore ΛΕΟΚΡΙΤΟΝ malo translatam esse censet Bezzenb. Beitr. VII 147 coll. ληός forma ionica, quae extat in Hipponactis fr. 88 B.[4]

348 Ἀπισάονα] libri optimi, 'τινὲς οὕτως' schol. V, Ἀμυθάονα dett. 354 ἔτι] ἄρ' ἔτ' Bentleius ἔτι εἶχε] ἔτ' ἔϝεικε Fickius coll. Σ 520 ἔρχατο] εἴρχατο Christius 358 ἄλλων] ἄλλον C 359 δὲ] τε C 361 τοί] οἱ Apoll. lex. 5, 20 ἀγχιστῖνοι] ἀγχηστῖνοι Apoll. lex. l. c. Cm[1] 364 sq.] Zenod. damnavit teste Didymo (schol. cod. Athoi) 365 καθ'] libri melior., ἀν' codd. aliquot, utrumque Eust. φόνον] Didym. secundum schol. V, ita C A rec.; πόνον alii (schol. V), sic Eust., χόλον D

Digitized by Google

XVII ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην.
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἳ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέι χαλκῷ
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύσθην,
ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
  τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρόι νωλεμὲς αἰεὶ
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθε ἑκάστου
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν

---

367 σόον] σῶν pars dett. 368 μάχης ἔπι ὅσσοι] Eust. 1110, 9; μάχης ἐπί θ' ὅσσοι libri plerique; μάχης ἐπί θ' ὅσσον schol. V et schol. cod. Athoi, μ. ἐπὶ τόσσον Zenod. teste Didymo, μάχῃ ἔνι (ὅσσοι) Aristoph., cuius scripturam fortasse ab Aristarcho receptam esse suspicatur Ludwichius; μάχην ἔπι θ' ὅσσοι scholiasta B videtur legisse; μάχης ὅσσον τ' ἐπ' Lachmannus, μάχης ἐπί γ' ὅσσον Ahrensius 369 κατατεθνηῶτι] κατατεθνειῶτι CD 371 αἰθέρι] αἴθρῃ Naberus 379 πεσόντος] CD, θανόντος cett. 381 θάνατον] πόλεμον D, γρ. καὶ θάνατον marg. D 385 ἱδρόι] Ahrensius, ἱδρῷ codd.
387 παλάσσετο] παλάσσοντο D μαρναμένοιιν] μαρναμένοισιν C

Digitized by Google

XVII κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι ἔλπετο θυμός,
Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι.
τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πώ τι
ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωόν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

---

392 κυκλόσ'] sic libri et gramm. quidam secundum schol. V ('οὕτως ὁ Ἀσκαλωνίτης παροξύνει' schol. cod. Athoi), κύκλῳ Zenod., κύκλος Aristarch. δέ τε] δέ τ' C D, δ' ἐξ Herwerdenus 395 ἕλκεον] cf. Aristarchi scripturas ἕλκε Λ 213 Λ 457 Ν 383 Π 406, 409, 504 ἕλκετο Σ 581, quamquam illum hoc loco εἵλκεον invenisse arguit schol. V (Ἀρίσταρχος [φησιν suppl. Ludwichius], ὅτι πλεονάζει τὸ ῑ), quod habent Herodian. ad Ν 543 et libri ἔλπετο] ἤλπετο A rec. 396 μὲν] μέν ῥ' C (A rec.) 397 ἔπι] ἀνὰ ἢ ἐπὶ Eust. μῶλος . . . ἄγριος] νεῖκος . . . ἄγριον C 398 οὐδέ κ' . . . οὐδέ κ'] οὐδ' ἂν . . . οὐδ' ἂν Eust.

399 ἵκοι] ἵκῃ D 400 ἐπὶ] περὶ D 402 τεθνηότα] τεθνειότα C, τεθνειῶτα D, τεθνηῶτα A rec. 403 γάρ ῥ'] γὰρ D 404—425] neglexit Zenod. 407 ἐκπέρσειν] ἐκπέρσαι D 413 ἐγχρίμπτοντο] 'τινὲς' secundum schol. V (ἐνχρίπτοντο cod., ἐν in ras.), ἐχρίμπτοντο D, ἐγχρίπτοντο A rec.

Digitized by Google

XVII ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐυκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκε ἑκάστου.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς,
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικός,
ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντε,
οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένουιν
ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.

420] damnavit Aristarch., si fides scholio V ad 404; quam athetesin potius ad 420—423 pertinere suspicatus est Heynius, ad 420—425 Spitznerus ὣς δὲ] ὧδε Duentzerus 423 ὄρσασκε] ὤρσασκεν C ἑκάστου] ἕκαστος C 431 προσηύδα] κελεύων Apoll. lex. 42, 16 435 ἑστήκῃ] Hermannus, ἑστήκει D (A rec.), εἱστήκει C τεθνηότος] τεθνειότος C, τεθνειῶτος D 436 ἔχοντε] C, ἔχοντες D 437 ἐνισκίμψαντε] ἐνισκήψαντες D, ἐνισκήψαντε ἢ ἐνισκίμψαντι Eust. 1113, 19 438 μυρομένουιν] cod. unus, μυρομένοισιν melior. 440 ἀμφοτέρωθεν] ἀμφοτέροισι C, utrumque Eust.

Digitized by Google

XVII *μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,*
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ἆ δειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀιζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἦ οὐχ ἅλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
κτεινέμεν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
  ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠύ.
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδάσδε βαλόντε
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις ἀίσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν ὠκέας ἵππους.

444 *ἀγήρω τ'*] *ἀγηράω* Fickius, fortasse rectius, cf. *M* 323   446 *πού*] *ποτ'* Plat. Axioch. p. 367 D   447 *ἔπι πνείει*] *ἐπιπνείει* CD   449 *οὐ γὰρ ἐάσω*] *οὐδέ τις ἄλλος* quidam secundum schol. V   450 *ἐπεύχεται*] *ἀγάλλεται* Apoll. lex. 170, 14   454 *κτεινέμεν*] Nauckius, *κτείνειν* codd.

455] om. Cm[1]   456 *ἐνέπνευσεν μένος ἠύ*] Aristarch. libri, *μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν* Zenod., quem addidisse refert schol. V: *αὐτὸς δ' Οὔλυμπόνδε μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει* (*μετ' ἀθανάτους ἐβεβήκει* La Rochius)   462 *ἐπαΐξασκε*] *ἐπαΐξεσκε* C   463 *ᾕρει*] *ᾕρεε*? Nauckius   *ὅτε σεύαιτο*] A rec., *ὅτ' ἐσσεύοντο* C, *ὅτ' ἐπεσσεύετο* D   465 *ἐπισχέμεν*] Bekkerus, *ἐπισχεῖν* Ptolem. Ascal., *ἐπίσχειν* Aristarch. Herodian. libri

Digitized by Google

XVII *ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν*
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τώ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς εἰλυμένω ὤμους
αὔῃσιν στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής

467 *Αἱμονίδαο*] *Ἁρμονίδαο* C 470 *ἐν στήθεσσιν ἔθηκε*] *ἐν στήθεσσι τέθεικε* D 478 *αὖ*] *δ' αὖ* D, *ϝ' αὖ* Leeuwenius *κιχάνει*] *κάλυψεν* CD
481 *βοηθόον*] Aristarch. secundum schol. V, *βοῇ θοὸν* 'οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς' (*διῃρημένως*), sic A rec. 488 *τώ*] Eust., *τῶ* CD, *τῷ* A rec. 489 *ἐθέλοις*] C, *ἐθέλεις* cett. *οὐκ ἂν*] *οὔτιν'* D *νῶι*] *νῶιν* D 494 *Χρομίος*] *Χρόμιος* CD (A rec.)

Digitized by Google

ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι ἔλπετο θυμὸς
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππω,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀίω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι ἁλώη.
ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἤ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνὴρ
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν,

495 ἔλπετο] ἤλπετο C A rec. 498 ἀπ'] ἐπ' superscr. α D 501 ἵππω] ἵππους D 502 μεταφρένῳ] μετάφρενον ἢ μεταφρένῳ Eust. 1116, 12 503 μένεος] μάχης C 505 τε] δὲ postulat schol. V reiecto τε 509 ὅσσοι] οἵ περ A rec. 510 ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι C 511 νῶιν] νῶι D 513 Ἕκτωρ] Ἕκτωρ τ' C 515 μελήσει] μελήσῃ C 518 δὲ εἴσατο] δ' ἐείσατο Heynius, δ' ἤϊσατο Wackernagelius χαλκός] καὶ τῆς C

Digitized by Google

XVII *ὣς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος*
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην,
εἰ μή σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομίος θεοειδής,
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ,
κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερείονά περ καταπεφνών.
ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ·
ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,

530 *ὁρμηθήτην*] A rec., *ὡρμηθήτην* CD   531 *σφω'*] *σφω* codd. plerique   *διέκριναν*] *διέκρινον* schol. A Herodiani ad *K* 546   534] om. D (in textu)   *τε ἰδὲ*] I. H. Vossius, *τ' ἠδὲ* codd.   537 *τ'*] *δ'* Leeuwenius   539 *καταπεφνών*] Tyrannio, cf. schol. Herod. ad *Π* 827, *κατάπεφνον* Aristarch. libri   541 *ἀνὰ*] *ἂν* C   545] damnavit Zenod., ne scripserunt quidem alii teste Ariston.   547 *τανύσῃ*] *τανύσσει* C Eust.   549 *δυσθαλπέος*] *δυσταρπέος* A rec.   550 *ἀνέπαυσεν*]

ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτὴν
δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἴφθιμον Μενέλαον — ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν —
εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
σοὶ μὲν δή, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκήσωσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
  τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηιόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
  ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν δέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·

ἀπέπαυσεν schol. Pind. Pyth. IIII 263 551 ἓ αὐτὴν] ἑωυτὴν Zenod. 558 ἑλκήσωσιν] cod. unus, ἑλκήσουσιν melior. 561 ἐσεμάσσατο] ἐσεμάσσατο D, ἐπεμάσσατο A rec. 569 γούνεσσιν] γούνασσιν D, γούνασιν C 570 ἐνῆκεν] ἔθηκεν dett., utrumque Eust. 571 ἥ τε καὶ ἐργομένη] ἣ καὶ ἐϝεργομένη Bekkerus, ἣ καὶ ϝεργομένη Wackernagelius 572 δέ] Eust., τέ libri 573 θάρσευς] θράσεος Christius 575 ἔσκε δ' ἐνὶ] ἦν δέ τις ἐν cod. Harl., Athen. VI p. 236 C ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς] 'an ἐνὶ Τρωσὶν Ποδέης?' Menradius

Digitized by Google

XVII *τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν ξανθὸς Μενέλαος*
ἀΐξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων]·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἠετίωνος.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλεν σχεδὸν ἐλθών.
Λήιτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχέσσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὁρμηθέντα

582] hunc in modum dedit Zenod.: *Ἕκτορα δὲ φρένα δῖος* (*θοῦρος*? La Rochius) *Ἄρης ὄτρυνε μετελθών* teste Aristou. 585] om. ACm¹ 587 *πάρος περ*] *πάρος γε* A 590 *Ποδῆν*] fortasse *Ποδέην* per synizesin pronuntiandum *υἱὸν*] *υἷ'* Bentleius 591 *νεφέλη—μέλαινα*] *μεγάλη ἐκάλυψεν ἀχλύς* C 595 *τὴν*] *γῆν* Zenod. 600 *ῥ'*] *ϝ'* Bekkerus 603 *ἔλπετο*] libri Aristarch., *ἤλπετο* alii 604 *μαχέσσεσθαι*] *μαχήσεσθαι* codd. melior.

Digitized by Google

XVII *βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·*
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ,
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσιν
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
μάστιε νῦν, ἧός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
ὣς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὢ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅς τις ἀφήῃ
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·

607 *τοὶ δὲ βόησαν*] *τοὶ δ' ἐβόησαν* Aristarch. AC, *τοὶ δ' ἐφόβηθεν* alii D 610 *ὃ Μηριόναο*] *ὃ γ' Ἰδομενῆος* Bentleius, *ὃ Δευκαλίδαο* Nauckius 618 *πρυμνόν*] *πρυμνοὺς* Duentzerus 622 *ἧος*] *εἵως* libri 623 *ὅ τ'*] Bekkerus, *ὅτ'* codd. 626 *Αἴαντα μεγαλήτορα*] *Αἴαντε μεγαλήτορε* Naberus et M. Schmidtius 627 *ὅτε*] *ὅτι* Doederleinius 630 *ἀρήγει*] *ἀμύνει* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 631 *ἀφήῃ*] La Rochius, *ἀφείῃ* et *ἐφείῃ* 'διχῶς' schol. Didymi, *ἀφείη* D, *ἐφίῃ* super *ι* scr. *ε* A, *ἐφείῃ* C

Digitized by Google

ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
εἴη δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσι ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
  ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κε ἴδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἰπέμεν ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
  ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,

---

637 δεῦρ'] Aristarch. AC, νῦν alii D Cram. Epim. 73, 33 ὁρόωντες] παρὰ νηυσὶν Cram. Epim. l. c. ἀκηχέατ'] Buttmannus, cf. *M* 179; ἀκηχέδατ' codd. οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι libri melior. 640 ἑταῖρος] ἑταίρῳ Bothius 643 οὔ πῃ] οὔ που fortasse alios scripsisse e corrupto schol. V colligit Ludwichius 644 κατέχονται] κεκάλυπται 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 646 ποίησον δ'] ποίησόν τ' schol. A ad *Γ* 280 ἰδέσθαι] ὁρᾶσθαι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 655 εἰπέμεν] Nauckius, εἰπεῖν codd. 658 κε κάμῃσι] κεκάμῃσι scripturam commemorat Ariston.

XVII οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ χρεάων ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηίοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
  ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὅν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθεν πτὼξ
θάμνῳ ὕπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὄσσε φαεινὼ
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιτο.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.

---

659 sq.] om. C in textu 660 *χρεάων*] Nauckius, *χρειῶν* codd., cf. ad *Λ* 551 661 *ἰθύει*] *ἰθύνει* scriptura altera legitur apud Eust. 662 *ἀντίον*] D, *ἀντίοι* AC 663 *τρέει*] Ahrensius, *τρεῖ* codd. 664 *τετιηότι θυμῷ*] *τετιημένος ἦτορ 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 672 *νῦν αὖ*] *νῦν γὰρ* C 675 *πετεηνῶν*] *πετεεινῶν* D 681 *ἴδοιτο*] Aristarch. libri melior., *ἴδοιντο* scripturam commemorant schol. BV, *ἴδοιο* schol. V 685 *εἰ δ'*] *αἴ δ'* A D

Digitized by Google

XVII ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν,
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπέμεν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
  ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
  τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
ἐλθέμεν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην.
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.

---

689 ὤριστος] ὤριστος A, ἄριστος et γρ. ὤριστος Eust. 692 εἰπέμεν] Nauckius, εἰπεῖν libri 695 ἀμφασίη] ἀφασίη CD 696 ἔσχετο] sic Aristarch., cf. Didymi schol. HPQ ad δ 705 a Lehrsio correctum (ubi ἔσχετο perperam Aristarcho, ἔσχετο aliis tribuitur) 709 ἐλθέμεν] Nauckius, ἐλθεῖν libri μιν οἴω] Ϝ' οἴω Christius dubitanter 710 Ἕκτορι δίῳ] Ἀτρείωνι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 714 φύγωμεν] φύγοιμεν CD

XVII τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
νῶι μαχεσσόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
ἶσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
Τρωικός, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ἐοικότες, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀίξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσι ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὣς Τρῶες ἧος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω ἀίξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο.

---

719 μαχεσσόμεθα] μαχησόμεθα libri 720 ἔχοντες] ἔχοντε Macrob. Sat. V 15, 13; dualem suasit Ahrensius, qui etiam ὁμωνύμω, ὢ scribi iussit 721 μένοντες] μένοντε Aristoph. 724 εἴδοντο — αἴροντας] ἔϝιδον νέκυν ἀείροντας Menradius l. c. 166 αἴροντας] αἴραντας A, ἄραντας Eust. 1124, 34 et 36, ἄραντας Etym. M. 38, 17 727 ἕως μὲν γάρ τε] ἕως Nicanor, τῆος μέν ῥα Nauckius 729-761] interciderunt in A, suppleti sunt m. rec. 729 ἄψ τ'] ἄψ C A rec. 730 ἧος] εἵως libri, τέως Eust. 1124, 43, τῆος Nauckius 731 ἀμφιγύοισιν] ἀμφιγύῃσιν D 734 δηριάασθαι] δηρίσασθαι CD 735 ἐμμεμαῶτε] cf. ad 746, ἐμμεμαῶτες C 739 ἐπιβρέμει] ἐπέβρεμε Bentleius

Digitized by Google

XVII ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
οἱ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδροῖ σπευδόντεσσιν·
ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν
πλάζων· οὐδέ τέ μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥς τε ψηρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,
οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.

---

744 ἐν δέ τε] οὐδέ τι Herwerdenus 745 ἰδροῖ] Ahrensius, cf. Δ 27 K 572, 574, ἱδρῷ codd. 746 οἵ γ' ἐμμεμαῶτε] Aristarch. teste Didymo C, οἵ γ' ἐμμεμαῶτες D, οἵ γε μεμαῶτε A rec., οἱ μὲν ἄρ' ἐμμεμαῶτε quidam teste Didymo (schol. V) 748 τετυχηκώς] τετυχηώς Heraclid. apud Eust. 1700, 40 751 οὐδέ τε] οὐδέ τι Aristoph. A rec. 755 ψηρῶν] ψαρῶν libri, sed. cf. Π 583 760 τάφρον] τάφρῳ D

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ

ΟΠΛΟΠΟΙΙΑ

XVIII Ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καί μοι ἔειπεν
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
ἧος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυς δὲ δὴ ἀμφιμάχονται

---

7 ἔπι κλονέονται] Herodian., ἐπικλονέονται CD 10 sq.] aberant ab editione Rhiani teste schol. A Didymi, ab editionibus Rhiani et Aristophanis secundum schol. V 14 ἂψ ἴμεν] Aristarch. et teste schol. V etiam Aristoph., νῆας ἔπ' ἂψ ἰέναι 'ἐν ἐνίαις' teste Didymo, sic libri melior. 15 ἧος] Curtius, ἕως libri 19 πεύσεαι] πεύσεται Apoll. lex. 7, 12 26 μεγαλωστὶ]

Digitized by Google

XVIII γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
[ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
Νησαίη Σπεεώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπις
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα

'δεῖ δὲ μεγαλωστί' schol. V 29 μεγάλ' ἴαχον] cf. ad Λ 182 34 ἀπαμήσειε] Aristarch. secundum Didymi schol. A, ἀποτμήξειε Zenod. libri melior., cf. Roemeri Homerrec. d. Zenod. 693 39–49] catalogus Nereidum non legebatur in edit. Argol. teste Callistrato, damnatus est a Zenodoto ('ὡς Ἡσιόδειον ἔχων χαρακτῆρα', cf. Hesiod. Theog. 243 sqq.) et Aristarcho 39 Γλαύκη] sic βαρυτόνως Aristarch. 40 Σπεεώ] Nauckius, Σπειώ libri Θόη θ' Ἁλίη] Aristarch. (ἄλεια cod. A. correx. Spitznerus) libri, θοὴ Θαλίη alii, sic etiam codd. meliores Hesiodi Theog. 245 τε βοῶπις] τ' ἐρόεσσα Hesiod. l. c. 42 Ἀμφιθόη] Ἀμφιθέη Herwerdenus Ἀγαυή] de accentu v. Herodian. ad Ι 150, Ἀγαύη Nauckius 43 Πρωτώ] Ῥωτώ ut in Hesiodo Peppmuellerus 44 Δεξαμένη] 'τινὲς ὀξυτόνως διὰ τὸ Δεξαμενός' schol. B

Digitized by Google

XVIII *Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια*
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιάνασσα·
ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
ἄλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.]
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' ἐῢ πᾶσαι
εἴδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤ μοι δυσαριστοτόκεια,
ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
ὣς ἄρα φωνήσασα λίπεν σπέος· αἳ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμεῖαι
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο,

45 *ἀγακλειτὴ*] *εὐειδὴς* Hesiod. Theog. 250 46 *Νημερτὴς — Ἀψευδὴς*] sic (*ὀξυτόνως*) Aristarch. 48 *Ἀμάθεια*] duo codd. et Eust., *Ἀμάθυια* libri melior., de quo v. Eust. 1130, 57 50 *τῶν δὲ καὶ*] *τάων* ante v. 39—49 interpolatos scriptum fuisse censent Fickius et Meuradius 53 *ἔνι*] *ἐπὶ* Aristoph. 59 *μαχεσσόμενον*] *μαχησόμενον* libri 63 *ἴδωμι*] *ἴδοιμι* C 66 *σφισι*] *σφι* C 68 *εἰσανέβαινον*] *εἰσανέβησαν* A, *γρ. εἰσανέβησαν* schol. A *θαμεῖαι*] cf. ad *Λ* 52, *θαμειαὶ* codd. 71 *ἑοῖο*] libri melior. (*ἑοῖο* D), *ἑῆος* pars dett., *ἑοῖο ἢ μᾶλλον ἑῆος* (*ὃ δασύνεται παρὰ πολλοῖς*) Eust.

Digitized by Google

XVIII καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχών,
πάντας ἐπὶ πρύμνῃσι ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν
ζωέμεν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτον ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.

72 ῥ'] ϝ' Leeuwenius 76 ἀλήμεναι] ἀλήμεναι C 77 τ'] deest in D ἀεκήλια] ἀέκηλια Aristarch. Ptolem. Ascal. (ab ἕκηλος derivandum); ἀϝεί-κελα (= ἀϝείκελα) vel ἀϝικέλλια Fickius 83 ἀπέδυσε] ἀπέλυσε quidam secundum schol. V 86 αἴθ'] ὡς A marg. Apoll. de synt. 249, 28 90 ἄνωγεν] ἀνώγει CD 91 ζωέμεν] Nauckius, ζώειν libri 92 πρῶτον] Herwerdenus, πρῶτος libri τυπεὶς] δαμεὶς unus Vindob., suasit Herwerdenus 93 Μενοιτιάδεω] Μενοιτιάδαο A, unde Μενοιτιάδα' Christius edidit 94 τὸν δ' αὖτε προσέειπε] τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 95 τέκος] τέκνον D

XVIII *τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·*
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ᾽, ἐμεῦ δὲ δέησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ᾽, ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος οὐδ᾽ ἑτάροισιν
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ᾽ ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐὼν οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος, ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠύτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
νῦν δ᾽ εἶμ᾽, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλά ἑ μοῖρ᾽ ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

97] versum sic habet Aeschines I 150: *τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς* 99 *ὃ — πάτρης*] *ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν* Aeschin. l. c. 100 *ἐμεῦ δὲ δέησεν*] Thierschius, *ἐμεῖο δὲ δέησεν* (synizesi pronuntiandum) proposuit Axtius, *ἐμεῦ δ᾽ ἐδέησεν* L. Meyerus, *ἐμεῖο δ᾽ ἐδεύετ᾽* Duentzerus; *ἐμεῖο δὲ δῆσεν* Aristarch. Herodian. schol. V libri melior., (*ἐμεῖο δ᾽*) *ἔδησε* Parmeniscus Ptolem. Ascal. *ἀρῆς*] '*ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις*' Didymo teste, sic Zenod. (v. Didym. ad Ξ 485) Ptolem. Ascal. Herodian. libri melior. praeterquam quod in A *εω* superscriptum est; *Ἄρεω* Aristarch. teste Didymo (cf. etiam ad 213 et Etym. M. 138, 2) 102 *φάος*] *φόως ἢ φάος* Eust. 104 *νηυσὶν ἐτώσιον*] *νηυσὶ κορωνίσιν* Plat. Apol. p. 28 D 116 *ἐθέλῃ*] *ἐθέλοι* C e corr.
119 *μοῖρ᾽ ἐδάμασσε*] *μοῖρα δάμασσε* Syr.

Digitized by Google

XVIII κείσομ᾽, ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ᾽ ὀμορξαμένην, ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
γνοῖεν δ᾽ ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ᾽ ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακόν ἐστιν
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἕ φημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
πρίν γ᾽ ἐμὲ δεῦρ᾽ ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι,
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ᾽ Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ᾽ υἷος ἑοῖο,
καὶ στρεφθεῖσ᾽ ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον
ὀψόμεναί τε γέρονθ᾽ ἅλιον καὶ δώματα πατρός,
καί οἱ πάντ᾽ ἀγορεύσατ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ᾽ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν
υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ᾽ ἔδυσαν·
ἣ δ᾽ αὖτ᾽ Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

123 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] ἀμφοτέρῃσι χέρεσσι Fickius 124 δάκρυ᾽] δάκρυ D Syr. ἀδινὸν] Aristarch., ἀδινὰ alii; ἀδινὸν superscr. ἁ A in textu, ἁδινὸν cett. 128 ταῦτα — ἐτήτυμα] Ahrensius, ταῦτα — ἐτήτυμον codd. excepto D, qui exhibet τοῦτο — ἐτήτυμον, id quod suasit Cobetus 136] om. D γὰρ νεῦμαι] νέομαι γὰρ Nauckius 138 ἑοῖο] AC, ἑῆος D, ἑῆος ἐν ἄλλῳ schol. A; spir. om. Syr. 141 τε] γε D 142 ἀγορεύσατ᾽] ἀγορεῦσαι Zenod. 144 υἱεῖ ἐμῷ] an υἱέ᾽ ἐμῷ? cf. ad P 324, υἱέι μοι Nauckius 146 ἣ δ᾽ αὖτ᾽] ἣ μὲν ἄρ᾽ Syr.

Digitized by Google

ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἕστηκεν πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,

---

147 *ἤιεν*] *ΗΙΕΙΜΕΝ* Syr. *ἐνείκαι*] *ἐνείκοι* D 151 *οὐδέ κε*] *οὐδ' ἄρα* '*ἐν ἄλλῳ*' A 153 *τόν γε*] *τόνδε* C *κίχον*] *κίχεν* L. Meyerus 154 *φλογὶ*] *συὶ* Zenod. 155 sq.] *ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἀύτει,* | *ἑλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει* | *πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς* Zenod. teste Ariston. (v. ad 174); cf. Roemer. l. c. 711

155 *ποδῶν*] *ποδὸς* D 157 *Αἴαντες*] *Αἴαντε* D 160 *μέγα ἰάχων*] *μέγα ἀχέων* Zenod. 164 *δειδίξασθαι*] *δειδίξεσθαι* Syr. D 165 *εἴρυσσέν τε*] cf. ad *Γ* 373 *ἤρατο*] *ἤρετο* Cobetus 171 *Πατρόκλῳ*] *Πατρόκλου* Aristarch.

Digitized by Google

XVIII *οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,*
οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκεν;
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ᾽ οἶδεν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε᾽ ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ᾽ οὔ με φίλη πρίν γ᾽ εἴα θωρήσσεσθαι,
πρίν γ᾽ αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ἴδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ᾽ οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ᾽ οὔ τεο οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ᾽, ἔλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχεϊ δηιόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·

173 *τεθνηῶτος*] *τεθνειῶτος* codd. melior. (in A supra *ει* scriptum est *η*) 174 *ἐρύσσασθαι*] *ἐρύσσεσθαι* superscr. *α* A *ποτὶ*] *προτὶ* CD Syr. *ἠνεμόεσσαν*] *αἰπὺ θέλοντες* Zenod. versibus 176 et 177 supra (cf. ad 155) collocatis 176 *δέ ἑ*] *τέ ἑ* A Syr. *ἀνώγει*] *ἄνωγεν* D dett. '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A, utrumque Eust. 177 *ἀνὰ*] *ἀπὸ* C *ἀπὸ*] *ὑπὸ* Eust. 178 *μηδ᾽ ἔτι*] *μηδέ τι* D Syr., *μηκέτι* Apoll. de coni. 500, 5 Apoll. lex. 30, 20 180 *ἔλθῃ*] *ἔλθοι* C 182 *γάρ*] *τάρ* altera editio Aristarchi 185 *οὐδ᾽ — οὐδὲ*] *οὔτ᾽ — οὔτε* Syr., *οὐ* priore loco L. Meyerus 191 *πάρ᾽ οἰσέμεν*] Aristarch. Herodian., *παροισέμεν* A Syr. 192 *τεο*] Payne Knightius (cf. *B* 225 *Ω* 128), *τευ* codd. 194 *αὐτὸς ὅ γ᾽, ἔλπομ᾽*] *αὐτὸς ὃ ἔλπομ᾽* Bekkerus, *αὐτός, ἔέλπομ᾽* Wackernagelius *πρώτοισιν*] D, *Τρώεσσιν* AC *ὁμιλεῖ*] *ὁμιλεῖν* C

Digitized by Google

XVIII εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
αἴ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖεν φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται·
οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηι
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται ἀίσσουσα, περικτιόνεσσι ἰδέσθαι,
αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στὰς ἤυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ

197 ὅ τοι] ὅτι C, utrumque Eust. κλυτὰ] καλὰ 'κατ' ἔνια' Didym. 198 αὔτως] αὐτὸς Zenod. Aristoph. 199 ὑποδείσαντες] ὑποδδείσαντες melior. 200 sq.] om. Syr. 203 ἀμφὶ δ'] αὐτὰρ Syr. 204 ἰφθίμοισι βάλ'] ἰφθίμοις βάλεν schol. V ad O 229 207] sic Aristarch. legerat, quem postea versum sic conformatum dedisse auctor est Dionys. Thrax (in schol. Didymi): ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται (e sua coniectura? qua de re cf. Ludwich. l. c. II 93) 208 ἀμφιμάχωνται] ἀμφιμάχονται CD Syr. 209 τε] δὲ Duentzerus κρίνονται] κρίνωνται Syr. 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου] ἄστυ ποτὶ (ποτὲ cod. A, correx. Villoisonus, περὶ V) σφέτερον Zenod. ἐπήτριμοι] ἐπητριμοί Ptolem. Ascal. 213 ἀρῆς] cf. ad 100; Ἄρεω Aristarch., Ἄρεως AD Syr, Ἄρεος C 215 ἐς] ἐπ' et ἐς Eust. 219 ἀριζήλη φωνή] ἀριζήλῃ φωνῇ D ὅτε τ'] an ὅτε?

Digitized by Google

XVIII ἄστυ περιπλομένων δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,
ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡς οὖν ἄιον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖσιν ὄχεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ.
τόν ῥ' ἤ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίοο πτολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης

222 χάλκεον] χαλκέην Zenod. 228 ὑπὲρ] ἀπὸ schol. B ad Σ 35, ὑπ' ἐκ Eust. μεγάλ'] cf. ad Α 482 230 sq. ἔνθα — ὄχεσσι] ἔνθα δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντες ἄριστοι | οἷσιν ἐνὶ βελέεσσι (sic Heynius, ἐν βελέεσσι cod. A) Zenod. teste Ariston., quam scripturam pro genuina habet Brugmannus (Probl. d. hom. Textkr. 30) 231 σφοῖσιν ὄχεσσι] Nauckius, σφοῖς ὀχέεσσι codd., σφοῖς ξιφέεσσι (cod. ξίφεσσι) 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 233 ἀμφέσταν] ἀμφ' ἕστασαν A 235 εἴσιδε] εἶδε Nauckius coll. titulo Balbillae C. I. G. III 4725 = Collitz. I n. 320, 14 (ut aliis quoque locis) 239 δ' ἀκάμαντα] μὲν ἔπειτα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 240 πέμψεν] πέμπεν A 242 ὁμοιίοο] Ahrensius, ὁμοιίου codd. πτολέμοιο] πολέμοιο A 243 ἀπὸ κρα-

Digitized by Google

XVIII χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
ἐς δ᾽ ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ᾽ ἑσταότων ἀγορὴ γένετ᾽, οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχεν τρόμος, οὕνεκ᾽ Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ᾽ ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ἕκτορι δ᾽ ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ᾽ ἐν νυκτὶ γένοντο·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὃ δ᾽ ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μιμνέμεν Ἠόα δῖαν
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· ἑκὰς δ᾽ ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ἐλπόμενος νῆας αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας.
νῦν δ᾽ αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μιμνέμεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ᾽ ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη· εἰ δ᾽ ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ᾽ ἐόντας
αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται· ἀσπάσιος γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν

ιερῆς ὑσμίνης] ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (cf. Λ 56) 247 ἔχεν] ἔχε superscr. spir. aspero et λ (ἕλε) A τρόμος] φόβος Zenod. 251 ἰῇ] sic Aristarch. (cf. Herodian. ad Z 422) 252 ἂρ] ἂν Eust. 253 ὅ σφιν] ὅς σφιν Syr. 255 μιμνέμεν] Bekkerus, μίμνειν codd. Ἠόα] Gerhardus, Ἠῶ codd. 258 πολεμιζέμεν] cod. unus, πολεμίζειν melior. 260 νῆας] νῆάς γ᾽ Eust. 262 ἐκείνου] κείνου Aristarch.? cf. ad O 91 265 μαχέσσεται] 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, μαχήσεται codd. 266 πίθεσθε] πιθέσθε Tyrannio 268 ἐόντας] ἐόντος Syr. 270 ἀσπάσιος] Cobetus, ἀσπασίως libri

XVIII ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖσι ἔπεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐΰξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσσονται.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἂμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·
ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
ἦ οὔ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς.
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

273 ἐμοῖσι ἔπεσσι] ἐμοῖς ἐπέεσσι libri   πιθώμεθα] πιθοίμεθα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A   275 τ'] δ' Syr.   277 ὑπηοῖοι] D m[1], ὑπ' ἠοῖοι A   278 ἂμ πύργους] ἂν πύργους D (e corr.), ἀμπύργους AC, ἀνπύργους Syr.   κ' ἐθέλῃσιν] κε θέλῃσιν CD Syr.   281 ἄσῃ] ἄσει C   283 ἀργοὶ ἔδονται] ἠδ' οἰωνοὶ schol. BL ad Α 29   285 Πουλυδάμα] libri, 'δίχα τοῦ ν̄' schol. V Townl. (Anecd. Par. III 288, 1), 'ἔδει σὺν τῷ ν̄' schol. A (Zenodoti lectio) cf. ad Μ 231   287 κεκόρησθε] κεκόρησθον Zenod.   291 δὴ] καὶ Syr.   293 ἀγκυλομήτεω] ἀγκυλόμητις Nauckius   294 θαλάσσῃ τ'] καὶ ἀμφ' ἅλα Heynius ex Α 409

Digitized by Google

XVIII νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤ περ Ἀχαιούς.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὔ μιν ἐγώ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἤ κε φέροιτο μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτενέοντα κατέκτα.
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,

303 πρῶι] πρωὶ ἢ πρῶι Eust. ὑπηοῖοι] Syr., ὑπ' ἠοῖοι AD 306 κ' ἐθέλῃσι] κε θέλῃσι D, κ' ἔλθῃσι Herwerdenus 307 πολέμοιο δυσηχέος] πολέμου δυσϝηχέος Bekkerus 308 φέροιτο] Syr., φέρῃσι cett. φεροίμην] φέρωμαι Naberus, qui in priore parte disiunctionis scribit φέρῃσι 309 κτενέοντα] Cobetus, κτανέοντα libri 311 εἵλετο – Ἀθήνη] ἐξέλετο Ζεύς Syr., cf. T 137

313 οὔ τις] οὔ τι Epaphroditus secundum schol. V 317 ἀνδροφόνους] 'διὰ τοῦ ō ἅπασαι' Didym. (Aristarch., cf. Didym. ad Ψ 18), ἀνδροφόνου alii; utramque scripturam noverunt Ariston. et Nicanor ἀνδροφόνους praeferentes 318 πυκνὰ] πολλὰ Syr., ὀψὲ Etym. M. 263, 28 319 ἁρπάσῃ] ἁρπάσει C Eust. 321 ἴχνι'] de schol. V corrupto (Ἀρίσταρχος γὰρ ἴχνευε) cf. quae dixit Ludwichius I 432

XVIII εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων.
ὣς εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λοέσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.

323 μετεφώνεε] μετεφώνει AC, γρ. μετεφώνεε schol. A 329 ἐρεῦσαι] ἐρεύθειν Aeschin. I 144 333 νῦν δ' — Πάτροκλε] ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε Aeschin. I 148 335 σοῖο] cod. Harl., σεῖο reliqui 338 αὔτως] αὔτως (sic) A Syr., διὰ τοῦ ᾱ αὔτως (spir. om. cod. A, αὕτως Ludwichius) Didym.; οὕτως alios scripsisse e hoc schol. (et eo quod est ad v. 584) colligere licet 342 πέρθοντε] πέρθοντες Syr. πόλις] πόλεις codd. 345 λοέσειαν] Nauckius, λούσειαν libri 347 ἔχεον] Cobetus, ἴχευν codd.

Digitized by Google

XVIII αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λόεσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
πῶς δὴ ἐγώ γ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο,
χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,

349 ἐνὶ] ἐπὶ C 352 λιτὶ] Aristarch. Herodian., λῖτι alii 355 ἀνεστενάχοντο γοῶντες] ἀνεστενάχοντο γόωντες vel ἀνεστέναχον γοόωντες Fickius 356-368] hos versus pro subditiciis habuisse Zenodorum referunt schol. BV (cf. Schraderi proleg. ad Porphyr. p. 433 sq.) 356 προσέειπε] ἐκάλεσσε Plutarch. Sympos. VIIII 1, 2 p. 736 F 357 βοῶπις] D Syr., v. ad Ο 49, βοῶπι A C 361 ἔειπες] ἔειπας D 363 περ] που Eust. τ'] om. A D 364 ἐγώ γ'] ἐγών Zenod. 375 ὑπὸ κύκλα] ὑπόκυκλα quidam secundum Herodianum, sic C

Digitized by Google

XVIII ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
οἳ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θήω.
  ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησεν
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.

376 θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα] sic legerunt Aristot. Polit. I 4 p. 1253 b 35 et Aristarch., 'ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις' θεῖον κατὰ δῶμα νέοιντο (v. qui sequitur om.?) teste Didymo, quod vix credibile esse vidit Lehrsius   δυσαίατ'] δύσονται D, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, utrumque Eust.   377 πρὸς] ad hanc vocem pertinere partem schol. v. 376 (unde κατὰ alteram lectionem fuisse putandum esset) censuit Dindorfius, vix recte   381] om. papyr. Harris. AD (in textu), habent CD (marg.), cf. schol. A 'ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὑρέθη, ἀπέστραπτο δέ'   385 Θέτι τανύπεπλε] Θέτις τανύπεπλος Zenod. fortasse rectius, Θέτις τανύπεπλε Bekkerus   ἡμέτερον δῶ] ἡμέτερον δέ Zenod.   388 ἄγε] Ϝ' ἄγε Leeuwenius   394 ἦ ῥά νυ] ἦ δή Eust.   396 κυνώπιδος] γρ. βοώπιδος schol. V   398 θ'] δ' superscr. θ A

XVIII τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους
ἐν σπέϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ᾔδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἵ με σάωσαν.
ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὅπλα τε πάντα.
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα,
δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισσιν ἐικυῖαι.
τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ

400 εἰνάετες] ἐννάετες Bekkerus πολλά] πάντα Zenod. Aristoph. 402 σπέϊ] L. Meyerus et Nauckius, σπῆι libri, σπήει Zechmeisterus 404 ᾔδεεν] 'οὕτως' (Aristarch.) Didym., qui etiam ᾔδειν scribi refert 406 χρεώ] χρεὼν C, χρὴ Eust. 407 ζωάγρια] ζῳάγρια Aristarch. 410 αἴητον] Ptolem. Ascal. Herodian. (προπαροξυτόνως) 411 ἀραιαί] Herodian. AC, ἀραιαὶ C Apoll. lex. 139, 29 414 ἀπομόργνυ] ἀπεμόργνυ C 418 νεήνισσιν ἐικυῖαι] (i. e. ϝεϝικυῖαι) G. Meyerus et Christius (Rhein. Mus. XXXVI 35, cf. ἴϊσαι Δ 27), νεηνίδεσιν ἐικυῖαι Nauckius, νεήνισιν εἰοικυῖαι AC Etym. M. 350, 57 schol. Theocr. I 36, εἰοικυῖαι ex ϝεϝοικυῖαι corruptum esse monet Hartelius Hom. Stud. III 29, εὐοικυῖαι Duentzerus (cf. εὔαδε = ἔϝαδε); νεήνισιν ἐοικυῖαι D Eust.; *ΕΟΙΚΥΙΑΙ* antiquioribus litteris scriptum idem esse atque ἠοικυῖαι (= ϝεϝοικυῖαι, in quo η productione suppletoria ante digamma evanescens natam esse perperam indicat) censet Heydenreichius (Curt. Stud. X 139), cui adstipulatur Wackernagelius (Bezzenb. Beitr. IIII 273), cf. ad Θ 305; νεήνισι ϝηϝοικυῖαι Brugmannus Gr. Gramm. 85, qui ϝη syllabam pro reduplicationis forma vetustiore accipit (coll. δηδέχαται δειδέχαται), νεήνισιν ἔργ' εἰκυῖαι schol. Pind. Ol. VII 95

Digitized by Google

XVIII καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
αἳ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν·
υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε

424 Θέτι τανύπεπλε] Θέτις τανύπεπλος Zenod., sicut 385 ἡμέτερον δῶ] ἡμέτερον δὲ Zenod. sicut 385 426 ἄνωγεν] ἀνώγει 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 427] om. pap. Harris. Syr. ἐστίν] ἔσται Dm^1 431 ἔδωκεν] ἔθηκεν Eust. 440 μαχεσσόμενον] Nauckius, μαχησόμενον codd. 441] om. pap. Harris., 'ἐν τισιν οὐ κεῖται' schol. A 442 ζώει] ζώῃ C 444-456] ἀθετοῦνται Ariston.

Digitized by Google

XVIII εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσεν,
πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
υἷ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
  τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε ἴδηται.
  ὣς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων
παντοίην ἐύπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,

448 δὲ λίσσοντο] δ' ἐλίσσοντο D 450 ἠναίνετο] ἠνήνατο D Eust. 452 δ' ἅμα] δέ οἱ C, δ' ὅ γε dett. pars 456 ἐνὶ προμάχοισι] ἐπὶ προμάχων schol. A ad Z 205 457 κ' ἐθέλῃσθα] κε θέλῃσθα A, κ' ἐθέλησθα cett.

458 υἷ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ] quattuor dett., (de elisione ι vocalis cf. P 324), idque suaserunt Buttmannus et Leeuwenius (cf. etiam Menradium l. c. 74), υἱεῖ ἐμ' (vel ἔμ') ὠκυμόρῳ libri melior., υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ duo dett., τὸ 'ἐμωκυμόρῳ' ἔξω τοῦ ι schol. A (Didym.?), υἷί μοι ὠκυμόρῳ Bentleius (cf. β 50) 459 ἐπισφυρίοις] ἐπὶ σφυρίοις Apoll. de synt. 91, 11 460 ὃ] ὅ Doederleinius 465 ἱκάνοι] ἱκάνει Syr. 466 παρέσσεται] παρέξομαι Zenod. Aristoph.

471 ἐύπρηστον] εὔπρηστον libri Didym., εὐπρηκτον quidam teste eodem

Digitized by Google

XVIII ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστῆρα κρατερόν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
 ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠαρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

...

473 τ'] γ' D ἔργον ἄνοιτο] ἔργ' ἀνύοιτο Cram. Epim. 16, 30, ἔργον ἀνώγοι Herwerdenus 475 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ] unus e dett., de synizesi litterarum ηε cf. Hesiod. Op. 607 ἐπηετανόν; καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ melior., χρυσὸν τιμήεντα καὶ Payne Knightius, τιμήεντά τε χρυσὸν ἰδ' Menradius 476 ἐν] Syr. D, ἐπ' C Apoll. lex. 19, 23, utrumque Eust. 477 κρατερόν] Zenod. CD, κρατερὴν superscr. ο A. κρατερὴν Syr. dett. Herodian. π. μον. λέξ. 16, 28 Apoll. lex. 138, 12; utrumque Eust. 481 ἐν] ἐν ἢ ἐπ' Eust. 482 πολλὰ ἰδυίῃσιν] πόλλ' εἰδυίῃσι Syr. C 483-608] damnavit Zenod. teste Aristou. 485 δὲ τὰ] δέ τε codd. aliquot οὐρανὸς ἐστεφάνωται] libri, οὐρανὸν ἐστεφάνωκε Aristarch. teste Didymo (scripsit an commemoravit? cf. Ludwich. I 113; v. etiam Wolfii Proleg. p. CCXLIII), οὐρανὸν ἐστήρικται Zenod. (fortasse οὐρανῷ, cf. Duentzer. Zenod. p. 127) 486 Ὠαρίωνος] vide, quae de hac nominis forma egregie docuit Nauckius Mél. Gréco-Rom. III 234 sqq.; cf. Corinn. fr. 2, 2 Pind. Isthm. IIII 49 Nem. II 12 Callimach. hymn. in Dian. 265 Nicandr. Ther. 15 Catull. 66, 94; Ὠρίωνος libri 487 ἄμαξαν] ἅμαξαν C 488 Ὠαρίωνα] Ὠρίωνα codd. 489 οἴη δ'] libri, sic Aristot. Poet. 25 p. 1461 a 20; οἶος δ' Cratetem scripsisse refert Strab. I 3 (ἡ δ' corruptius Apoll. lex. 29, 14), quod vix credibile esse constat: quam ob rem ἥ τέ κεν Tollius, ἥ τε καὶ Heynius, οἴη τ' Thierschius, ἠδὲ καὶ Spitznerus, nuperrime οἶμος δ' distinctione maiore anteposita Ludwichius coniecerunt

Digitized by Google

XVIII ἐν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὃ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι·
ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
ἥατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ ἥατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισι ἄνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·

490 πόλις] πόλεις codd. 492 ἐκ θαλάμων] ἐς θαλάμους Zenod. ὕπο λαμπομενάων] ὑπολαμπομενάων CD 493 ἀνὰ] κατὰ Apoll. lex. 82, 13
495 φόρμιγγές τε] σύριγγές τε schol. V ad *K* 13 499 ἀποκταμένου] Zenod. et αἱ πλεῖσται teste Didymo, ἀποφθιμένου codd. 501 ἑλέσθαι] ἀρέσθαι Zenod. 502 ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέρωθεν ed. Massil. Zenod. Aristoph.
ἐπήπυον] ἐπίπνυον (sic schol. A Didymi, ἐπήπυον schol. V, ἐποίπνυον Spitznerus correx.) ed. Massil. 504 ἥατ'] εἵατ' vel εἶατ' libri 505 ἠεροφώνων] ἱεροφώνων Phot. lex. 104, 11 506 ἀμοιβηδὶς] ἀμοιβηδὸν Aristarch., si fides scholiis AV; quam scripturam fortasse commemoravit tantum Aristarchus; cf. Ludwich. I 113 508 εἴποι] εἴπῃ CD 509 δύω] δύο C ἥατο] εἵατο vel εἴατο codd. 510 ἄνδανε] ἥνδανε libri 512 ἔεργεν] supra scr. ει A, ἔεργεν dett., ἐέργει CD, ἐέργοι Bekkerus

Digitized by Google

XVIII οἳ δ' οὔ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
καλὼ καὶ μεγάλω, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσι εἶκε λοχῆσαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἥατο λαῶν
δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
οἳ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
οἳ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
ἀργεννέων οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
οἳ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.

517 ἕσθην] ἥσθην D   518 θεώ] θεός D   519 ὑπ' ὀλίζονες] ὑπολίζονες D, ἐπ' ὀλείζονες suspicatur Nauckius   520 σφίσι εἶκε] σφι ἔοικε Christius   521 βοτοῖσιν] hanc scripturam confirmant schol. BV   523 ἥατο] εἵατο libri   524 δέγμενοι] δέχμενοι Cobetus   525 οἳ δὲ] αἳ δὲ Bekkerus   νομῆες] νομῆε Nauckius   526 τερπόμενοι] τερπομένω Aristoph.   528 πώεα καλὰ] πῶυ μέγ' οἰῶν Zenod., πώεα μήλων Apoll. lex. 150, 14   529 ἀργεννέων] Bekkerus, ἀργεννῶν libri   531 εἰράων] ἱράων D, ἱρῶν C   535 ὁμίλεον] ἐθύνεον Hesiod. Scut. 156   537 τεθνηῶτα] Aristarch. D, τεθνειῶτα cett.   538 εἷμα δ'] εἷμά τ' ed. Massil. teste Didymo

Digitized by Google

XVIII ὡμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας.
ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐοίκει,
χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
καλὴν χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν

539 ὡμίλευν] ὡμίλεον dett. pars 540 κατατεθνηῶτας] Aristarch., κατατεθνειῶτας libri (in A η superscriptum est) 548 ἀρηρομένῃ] ἀρηρεμένῃ A, quod 'τινὰ τῶν ἀντιγράφων' exhibere dicit Eust. ἐοίκει] ἐῴκει libri 549 θαῦμα τέτυκτο] Aristarch. libri melior., θαῦμ' ἐτέτυκτο alii 550 βαθυλήιον] D γρ. schol. A, cf. Eust. 1162, 19; βασιλήιον A C m[1] 551] fuisse, qui huic subiungerent 'καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου' testantur schol. V ad v. 483 et Eust. 1156, 57, cf. Eratosth. p. 57 Hill. 552 πῖπτον] πίπτεν D 557 ἑστήκει] Aristarch. A C, εἱστήκει alii (εἰστήκει D) 560 πάλυνον] πάλεναν D 563 ἀργυρέῃσιν] ἀργυρέοισιν Zenod. C

Digitized by Google

XVIII *κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,*
τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶν σκαίροντες ἕποντο.
  ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, διὰ ῥαδινὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς

565 *ἐπ' αὐτήν*] *ἐς αὐτήν* Zenod., *ἐπ' αὐτῇ* D   *μία*] sic Aristarch. teste Herodiano ad Z 422   566 *νίσσοντο*] Cram. Epim. 424, 11 Eust., *νείσσοντο* AD, *νίσοντο* C   567 *δὲ*] *τε* Herod. de fig. p. 46, 2   568 *πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι*] *πλεκταῖσιν ταλάροισι* Aristarch. secundum schol. A Didymi a Spitznero recte interpretatum   570 *λίνον — ἄειδεν*] *λίνος — ἄειδεν* Zenod. 571 *ἁμαρτῇ*] *ὁμαρτῇ* A marg., *ὁμαρτῇ* C, *ἀμαρτῇ* D   572 *ἰυγμῷ*] *ἰωγμῷ* altera scriptura commemoratur in schol. V   576 *κελάδοντα*] *κελαδεῦντα* Nauckius

διὰ] Zenod., *παρὰ* Aristoph. (Aristarch.?) libri (*παραὶ* C)   *ῥαδινὸν*] fortasse Aristoph. et Aristarch. (*Ἀριστοφάνης παρὰ ῥαδηλόν* addito supra *ό* altero *λ* schol. A, *Ἀρίσταρχος δὲ ῥαδηλόν* [*ῥαδινόν* Arnaldus] Etym. M. 702, 52, cf. Apoll. lex. 138, 10 et quae exposuit Ludwichius I 437 sq.); (*διὰ*) *ῥαδαλὸν* secundum schol. A Didymi Zenod. (quem *ῥοδανὸν* legisse tradunt schol. V Townl. in Anecd. Par. III 290, 4); *ῥοδανὸν* libri melior., v. schol. BV, *ῥοανὸν* alii secundum schol. eadem, *ῥαδανὸν* fortasse Heracleo, cf. Etym. M. 702, 9 *δονακῆα*] *δονακῆεν* (*κατὰ τὸ οὐδέτερον*) alteram scripturam fuisse tradidit Dionysius (secundum Didymum)   579 *σμερδαλέω δὲ λέοντε*] *κυανέω δὲ λέοντε* (*κυάνεον δ. λ.* schol. A, quod correxit Villoisonus, *κυάνεοι δὲ λέοντες* schol. V Townl. in Anecd. Par. III 290, 5) Zenod.   *δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν*] *δύω πρώτῃσι βόεσσι* altera ed. Aristarchi   *πρώτῃσι*] *πρώτοισι* AD m[1]

Digitized by Google

XVIII ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὔτως ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
οἱ δ' ἤ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσσῃ, οἰῶν μέγαν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας
ἧατ' ἐυννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ' ὁτὲ μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴ κε θέῃσιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος

581 ἕλκετο] Aristarch. (cf. Didym.). libri, εἵλκετο alii   τὸν δέ] τοὺς δὲ Zenod.   584 αὔτως] οὕτως Zenod., αὕτως dett. aliquot   ἐνδίεσαν] ἐνδΐεσαν Ptolem. Ascal., ἐδϝίεσαν Autenriethius   ὀτρύνοντες] ὀτρύνοντας D Apoll. lex. 68, 22   588 οἰῶν μέγαν] Roehlius, μέγαν οἰῶν codd.   591 οἷον] οἶον quidam teste Porphyrio p. 231, 13 Schrad.   Κνωσῷ] Κνωσσῷ D, cf. ad *B* 646   592 Ἀριάδνῃ] Aristarch., Ἀριήδνῃ Zenod.   593 ἠίθεοι] ἠίθεος Apoll. lex. 24, 1   594 ἔχοντες] ἔχουσαι Dionys. Hal. Antiq. VII 72 Athen. V p. 181 A
595 λεπτὰς] καλὰς ἐν ἄλλῳ schol. A   596 ἧατ'] εἵατ' libri, εἷατ' (= ἐϝέσατο) Wackernagelius   ἐυννήτους] εὐνήτους D   597 sq.] omisit Aristoph., damnavit Aristarch.   597 καί ῥ'] τῶν δ' Pollux V 96   καλὰς] πλεκτὰς idem
600 ῥεῖα — τις] ὡς δ' ὅτε τις κεραμεὺς Strab. VII 303

Digitized by Google

XVIII τερπόμενοι· [μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων·] δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκεν,
τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκεν προπάροιθεν ἀείρας.
ἡ δ' ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

604 *τερπόμενοι*] Aristarch. secundum Ariston., sic libri, *τερπόμενος* Athen. V 181 C 604 sq. *μετὰ — φορμίζων*] haec verba, quae in libris desunt omnibus, revocavit Wolfius ex Athenaeo, qui illa ab Aristarcho esse deleta existimat, v. *δ* 15—19; fortasse autem ipsum Aristarchum in editt. suis versum omnino non habuisse propterea quod in vetustis exemplaribus illum non invenisset probabilis est sententia Ludwichii (I 440) 605 *κατ' αὐτοὺς*] *καθ' αὑτοὺς* Diodorus '*ὁ Ἀριστοφάνειος*' secundum Athenaeum V p. 180 E 606 *ἐξάρχοντες*] Aristarch. libri melior., *ἐξάρχοντος* scribendum, si ex Athenaeo verba *μετὰ — φορμίζων* inseruntur 617 *μαρμαίροντα — φέρουσα*] *καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος* pap. Harris. *γρ.* schol. A (= Σ 137)

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ

ΜΗΝΙΔΟΣ ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ

XVIIII Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
  ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλεν τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.

---

4 *περικείμενον*] *χύμενον πέρι* Heynius 9 *θεῶν ἰότητι*] *γρ. θεοῦ ὑπὸ χειρὶ* schol. V 14 *ἕλεν τρόμος*] *ἕλεν φόβος* Zenod. 16 *εἶδ'*] *ἴδεν* Etym. M. 824, 39 17 *βλεφάρων*] superscr. *οις* A *ἐξεφάανθεν*] Aristarch. A, *ἐξεφαάνθη* alii D 18 *ἐν χείρεσσιν ἔχων*] *ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶν* quidam secundum schol. V

Digitized by Google

XVIIII αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ᾗσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρ' ἑὴν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
νῦν δ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν —
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φῦλα,
μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
ἤν περ γὰρ κείεταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν,
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς

19 ᾗσι τετάρπετο] ᾗσιν ἐτέρπετο Eust. 20 μητέρ' ἑὴν] μητέρ' ἐϝὴν Bekkerus, μητέρα ἣν libri 22 ἄνδρα] ἀνδρὶ Naberus coll. Σ 362 24 ἄλκιμον] ἀγλαὸν quidam teste schol. V 26 ἐγγείνωνται] ἐγγίνωνται Zenod. 27 σαπήῃ] Aristarch. AD, σαπείη C (σαπείῃ alii?) 29 τοι] μοι C

30 τῷ] τῶν Eust. ἀλαλκέμεν] Aristoph. D, ἀλαλκεῖν cett. 32 κείεται] correpta diphthongo Hartelius (Hom. Stud. III 11); κεῖται CD, quem coniunctivum e κέεται coaluisse existimavit Westphalius, κέεται? Nauckius, κῆται A 33 τῷ γ'] libri dett., τῷ δ' melior. 34 σύ γ'] γὰρ D 35 ἀποειπὼν] altera syllaba producta, quoniam ἀποϝειπών in ἀπουειπών transiisse constat, v. Hartelii Hom. Stud. III 27 39] quosdam addidisse versum, qui invenitur in codicibus aliquot deterioribus, tradit schol. V: ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα 40 θαλάσσης] ποδάρκης 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

Digitized by Google

XVIIII σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

---

41 ἥρωας] ἐρίηρας Rhianus et Aristoph. 42 μένεσκον] γένοντο C 47 Ἄρεος] Ἄρεως AD Ἄρεος θεράποντε] θεράποντες Ἄρηος Eust. 49 ἕλκεα] ἄλγεα D 56 ἄρειον] ὄνειαρ ed. Chia, ἄμεινον Massil. 62 ἀπομηνίσαντος] Ptolem. Ascal., ἀπο μηνίσαντος Nicias, ἐπιμηνίσαντος Chamaeleo

67 ἦ τοι] ἤδη Apoll. lex. 168, 20 μὲν ἐγὼ παύω] παύω μὲν ἐγὼ C οὐδέ τί με] οὐδέ τί σε Apoll. lex. 111, 9

Digitized by Google

XVIIII ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών,
αἴ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυέμεν· ἀλλά τιν' οἴω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγῃσιν
δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
ὐββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,

70 *ἀντίος*] *ἀντίον* Aristarch. libri melior. 71 *ἰαυέμεν*] Bekkerus, *ἰαύειν* codd. 72 *ἀσπασίως*] *ἀσπάσιον* Cobetus *αὐτῶν*] *αὐτὸν* D *καμψέμεν*] Bekkerus, *κάμψειν* codd. *ὅς κε*] *αἴ κε ἢ ὅς κε* Eust. 73 *δηΐου*] D γρ. A, *φεύγων* AC 75 *ἀπειπόντος*] Aristarch. et *αἱ πλείους* (*ἔξω τοῦ ō*), fortasse igitur alii *ἀποειπόντος* (Heynius facile versum sic constitui posse censuit *ἀποειπόντος ἀγαυοῦ Π.*) 76 sq.] sic legebantur teste Didymo apud Aristoph. (et Aristarch., ut recte monuit Ludwich. I 444); Alexander vero Cotiaensis (secundum schol. A ad 79, cf. Porphyr. 233, 5 Schrad.) versum 77 ab Aristarcho in textum illatum esse tradidit; in edd. Massiliensi et Chia sic ferebantur: *τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, | μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ἀφ' ἕλκεος ἄλγεα πάσχων*; Zenod. posteriore neglecto priorem eundem in modum conformatum in editione sua habuit 79 *ἑσταότος*] *ἑστεῶτος* quidam test. schol. BV *μὲν*] *γὰρ* Apoll. lex. 156, 23 *ἀκουέμεν*] quidam teste Didymo CD, *ἀκούειν* Aristarch. A 80 *ὐββάλλειν*] spir. lenem Aeolensium modo flagitavit Herodian. (cf. Eust. 1172, 60), *ὑββάλλειν* codd. *ἐπισταμένῳ περ ἐόντι*] Aristarch., *ἐπιστάμενον περ ἐόντα* codd. Alexander Cotiaensis teste Porphyr. p. 234, 10 Schrad. (cf. adnot. in pag. 233) 83 *ἐγὼν*] *ἐγὼ* A 86 *νεικείεσκον*] *νεικείουσιν* edd. Chia et Aristophanis

Digitized by Google

XVIIII ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀάτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.
καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν
ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἤ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·
'κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια

---

87 ἠεροφοῖτις] Herodian. libri, ἡ ἐροφοῖτις (παρὰ τὴν ἔραν) quidam secundum schol. B, εἰαροπῶτις ('ἐγκειμένου τοῦ εἶαρ, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμινίους αἷμα') et ἐροπῶτις (ἰαροπῶτις Heynius) secundum schol. V Towal.
88 φρεσὶν — ἄτην] ἀϝάτην φρεσὶν ἔμβαλον αἰνήν Sittlius; serioris aetatis esse v. 88 sq. indicat ἄτην forma, cf. Nauckium Mél. Gréco-Rom. III 232, cuius coniecturae βάλον ἄγριον ἐν φρεσὶ θυμόν adstipulari non possum; v. etiam Fickium Hom. Ilias p. 558 90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι] ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι Aristarch. θεὸς — τελευτᾷ] θεόσδια πάντα τελευτᾷ Hellanicus secundum schol. V et Eust. 1173, 24, θεὸς δὴ ἴα (θεὸς δ' ἴα Heynius) π. τ. Lesbocles secundum schol. B, θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ 'κατ' ἔνια', θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται 'ἔν τισι' teste Didymo 91 Ἀάτη] Nauckius, Ἄτη libri 92 τῇ] libri, Aristarch. teste schol. A Didymi (falso schol. V Towal. Aristophanem dicunt), τῆς alii Plat. Symp. p. 195 D οὔδει] οὔδεος Plato l. c.
93 ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ'] ἀλλὰ ἀραιὴ ἐπ' Cauerus dubitanter 94] ἀθετεῖται Ariston. 95 Ζῆν' ἄσατο] 'ἔν τισι τῶν εἰκαιοτέρων' Didym., sic libri; Ζεὺς ἄσατο Aristarch., 'οὕτως ἐν ἁπάσαις' alterum schol. A Didymi; ἀάσατο ἢ ἄσατο Eust.; Ζῆν' ἄασε Nauckius, alteram formam huius versus fuisse Ζεύς ποτ' ἀάσατο censet Menradius 96 φασ'] φαμὲν ed. Chia ἀλλ' ἄρα] ἀλλά νυ Aristoph. 102 ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει] ἐνὶ στήθεσσι κελεύει dett., κελεύοι A marg.

Digitized by Google

XVIIII *ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,*
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.'
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
'ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξειν,
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.'
ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ᾔδει
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα·
'Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισι ἀνάξει,
Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάις Περσηιάδαο,
σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.'
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
αὐτίκα δ' εἷλ' Ἀάτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο

105 *οἵ θ' αἵματος*] *οἵ αἵματος* Aristoph. *ἐμεῦ*] *ἐμοῦ* quidam teste Apollon. de pron. p. 108, 1 Schn. 107 *ψευστήσεις*] Aristarch. secundum schol. V libri, *ψεύστης εἶς* alii (cod. *εἶ*) teste eodem, *ψεύστης ἔσσ'* L. Meyerus et Nauckius *μύθῳ*] *μῦθον* D 108 *εἰ*] *αἰ 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 110 *ὅς κεν*] *ὅς τις* Porphyr. p. 213, 22 Schrad. schol. EHQ ad δ 477 114 *λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο*] *ἔδει 'λίπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα'* schol. A 117 *ἑστήκει*] *εἱστήκει* CD *μείς*] *μῆς* ed. Chia (falso, ut videtur, ex antiquiore litteratura [*ΜΕΣ*] translatum) 118 *ἠλιτόμηνον*] formam aeolicam *ΑΛΙΤΕΜΕΝΟΝ* (= *ἀλλιτέμηνον*) legisse auctorem Scuti Hesiodei v. 91 probare studuit Fickius 120 *ἀγγελέουσα*] *ἀγγέλλουσα* Nauckius 124 *ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν*] *ἐν Ἀργείοισι Ϝανάσσειν* Bentleius *Ἀργείοισιν*] *ἀνθρώποισιν 'καὶ ἐνίας τῶν ἐκδόσεων'* Didym. 126—326] manu rec. suppleti in A 126 et 129 *Ἀάτην*] Nauckius, *Ἄτην* libri

Digitized by Google

XVIIII *χωόμενος φρεσὶ ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον*
μή ποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἀάτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ὣς καὶ ἐγών, ὅτε δὴ αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἀάτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες
οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μέν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
ἤ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπευέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·

---

134 *δὴ αὖτε*] Bekkerus, *δ' αὖτε* codd. 135 *ὀλέκεσκεν*] D, *ὤλεσκεν* C A rec. 136 *λελαθέσθ'*] D, *λελαθέσθαι* C A rec. *ἀάτης*] Nauckius, *ἄτης* libri *ᾗ*] *ἣν* D Eust. 1176, 8 137 *μευ*] *με* D, quod suadet Leeuwenius, sed cf. *Ι* 377 *Σ* 311 137] post hunc Dioscuridem Isocratis discipulum legisse versum *ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί* tradit Eust. 1176, 11; sed cf. Athen. I p. 11 A (adn. ad *Ι* 119) 139 *ὄρσευ πόλεμόνδε*] *ὄρσο πόλεμόνδε* Nauckius 140 *παρασχέμεν*] Syr. cum dett. aliquot, *παρασχεῖν* cett.

143 *παρὰ*] *ἀπὸ* Syr. 145 *ἀπαμειβόμενος — ὠκὺς*] *ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος* Syr. 148 *ἤ τ'*] *εἴ τ'* C *πάρα*] cf. schol. B, *παρὰ* libri melior., utrumque Eust. 1176, 57 149 *κλοτοπευέμεν*] Bekkerus, *κλοτοπεύειν* codd.

150 *ἄρεκτον*] *ἄϝερκτον* Nauckius

Digitized by Google

XVIIII ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισι ἴδηται
ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μὴ δὴ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσι ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·
[ἣ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν·]

152 φάλαγγας] post hanc vocem commate distinxit Nicanor 153 ὧδέ τις] ὡς δέ τις D 155 μὴ δὴ οὕτως] Eust. 1177, 53, μὴ δ' libri 157 μαχεσσομένους] Nauckius, μαχησομένους libri praeter D, qui habet μαχησαμένους 164 πολεμίζειν] πτολεμίζειν C 166 δέ τε] δέ οἱ Eust. 1410, 18 168 πανημέριος] πανημέριον Porphyr. p. 101, 4 Schrad. 172 ὅπλεσθαι] ὁπλεῖσθαι (ex ΗΟΠΛΕΣΘΑΙ) Fickius 174 φρεσὶ σῇσιν] φρεσὶν ᾗσιν codd. aliquot, cf. Brugman. Probl. d. hom. Textkr. 75 175 ὅρκον] ἔργον D 177] om. Syr. DA rec. ἣ] ᾗ C ἤ τ' — ἤ τε] ἠδ' — ἠδὲ C

Digitized by Google

XVIIII καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτόθι τῆος ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆι
χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέειν Διί τ' Ἠελίῳ τε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται

---

188 δαίμονος] δαίμονα schol. A ad Γ 279 189 αὐτόθι τῆος ἐπειγόμενος] cf. Wackernagelium Bezzenb. Beitr. IIII 287; αὐτόθι Hermannus restituit; αὖθι τέως περ libri melior., sic 'ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις' secundum schol. B (Didymi), αὖθι τέως (δίχα τοῦ 'πέρ') scripturam metrum corrumpentem affert schol. B, quam Aristarcho tribui posse recte negat Ludwichius, qui aut αὖθι τέως, καὶ ἐπειγόμενος e cod. Vratislav. recipiendum, aut αὖθι τέως ἐπιμαιόμενος e coniectura scribendum esse existimat (II 441, adn. 396) 190 κε] τὰ Syr. 194 δῶρα ἐμῆς] supra ἐμῆς scripto δ m² Syr., δ' ἐμῆς affert Eust. 1179, 31, δῶρα θοῆς Strabo X 467, ἡμετέρης Nauckius ἐνεικέμεν] ἐνεγκέμεν dett., ἐνεγκεῖν Strabo l. c. 195 χθιζὸν] χθιζοὶ idem l. c. τε] δὲ D 201 μεταπαυσωλὴ] μετὰ παυσωλὴ A rec.

Digitized by Google

XVIIII καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν υἷας Ἀχαιῶν
νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πως ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις ἑταίρου τεθνηῶτος,
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέι χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν.
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

202 οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ] οὐκ ἐνίησι τόσον Menradius 205 δ' ἐς] δὲ 'καὶ' ἔτια' schol. cod. Athoi ὀτρύνετον] ὀτρύνετε malit La Rochius 206 πτολεμιζέμεν] Bekkerus, πτολεμίζειν (πολεμίζειν Syr.) libri 208 τεύξεσθαι] in A rec. superscr. α, τεύξασθαι dett., quod flagitarunt Thierschius et Herwerdenus τισαίμεθα] τισάμεθα Thierschius et Herwerdenus μέγα] μετὰ (ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸ νικῆσαι) quidam scripsisse videntur secundum schol. V 210 τεθνηῶτος] A rec., τεθνειῶτος plerique 211 κλισίῃ] κλισίῃς Syr. ὀξέι] αἴθοπι D 216 Πηλῆος] Πηλέος CA rec., Πηλέως D Syr. φέρτατ'] κῦδος Plutarch. de aud. poet. 13 217 εἷς] ἔσσ' L. Meyerus et Nauckius 218 γε] Syr. dett. pars, κε C, κεν DA rec. προβαλοίμην πολλόν, ἐπεὶ] προβαλοίμην, πολλὸν ἐπεὶ interpunxit Aristocles teste schol. B 221 αἶψά τε] αἶψα δὲ Syr. fortasse rectius

Digitized by Google

XVIIII *γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·*
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν, ὅς κε θάνῃσιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα πωλεμὲς αἰεί,
ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστό τε ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρῃον.
χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων

---

228 *καταθαπτέμεν*] Bekkerus, *καταθάπτειν* libri 232 *πωλεμές*] *νηλεές* D
234 *ποτιδέγμενος*] *ποτιδέχμενος* Cobetus 235 *ὀτρυντύς*] post hanc vocem interpungendum esse censet Cauerus 236 *νηυσὶν ἔπ'*] *νηυσὶ παρ* C
239 *Μέγητα*] *Μέγην τε* Zenod. teste Ariston. ad *N* 692 et *K* 175 *Μηριόνην — Λυκομήδεα*] om. C 242 *ἔπειθ' ἅμα*] *ἔπειτά γε* Plutarch. ad princ. inerud. c. 6 (p. 782 c) *τε*] Passowius, *δὲ* libri 245 sq.] Zenod. hunc in modum conformatos scripsit teste Ariston. ad *I* 131 (cf. eundem ad *I* 638): *ἐκ δ' ἄγεν ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας | ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Βρισηίδα καλλιπάρῃον* 245 *ἀμύμονα*] *ἀμύμονας* D (Aristarch.?, cf. ad *I* 128) *ἔργα ἰδυίας*] *ἔργ' εἰδυίας* codd. 248 *Ἀχαιῶν*] *Ἀχαιοί* Strab. X 467

Digitized by Google

XVIIII ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἥατο σιγῇ
Ἀργέιοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε καὶ Ἠέλιος καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅ τίς κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅ τίς σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέι χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστὰς Ἀργεΐοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἀάτας ἄνδρεσσι δίδοισθα.
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

---

251 χερσὶ] codd. aliquot cum Athen. XIIII p. 660 D, χειρὶ libri melior. 253 ἄωρτο] ἄορτο D 255 ἄρα] ἅμα Syr. ἥατο] εἵατο vel εἴατο codd. 257 εὐξάμενος] εὐχόμενος schol. B 259 αἵ θ'] οἵ τε quidam secundum schol. V ('ἐπὶ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης') γαῖαν] γαίῃ C 261 ἐπένεικα] D (ab Hartungio flagitatum), ἐπενεῖκαι C Syr. A rec. 262 οὔτ'] εἴτ' ἢ οὔτ' Eust. 265 ὅ τίς σφ'] D, ὅτι σφ' C, ὅστις σφ' A rec., ΑΤΙΣΦ Syr., ὅ τέ σφ' La Rochius 270 ἀάτας] Nauckius, ἄτας codd. δίδοισθα] CD, διδοῖσθα A rec. 272 ὤρινε] ὤτρυνε C

Digitized by Google

XVIIII ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἐϊκυῖα θεῇσιν·
Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαιέμεν, ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτέων κήδε' ἑκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο

276 *αἰψηρήν*] sic Aristarch. β 257 teste Apoll. lex. 17, 21, cf. eundem 150, 8; *λαιψηρὴν* D   277 *ἕκαστος*] *ἕκαστοι* Cauerus sicut Ω 1   282 *χρυσέῃ*] *χρυσῇ* codd.   288 *σε ἔλειπον*] *σέ γ' ἔλειπον* Bentleius   289 *σε*] *τε* Eust. *τεθνηῶτα*] *τεθνειῶτα* CD   293 *τούς*] *οὕς* Eust.   297 *κλαιέμεν*] Nauckius, *κλαίειν* codd.   298 *ἄξειν τ'*] *ἄξειν δ'* D   302 *αὐτέων*] *αὐτῶν* codd., cf. ad *E* 818

Digitized by Google

XVIIII λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.
  ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὃ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
ἠὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱός
[εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐόλπει
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι.
ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.

---

310 Ἀτρεΐδα] Ἀτρεΐδαι D   321 τι] om. D, κε Madvigius   322 τοῦ] cf. Fickium Hom. Ilias p. 509, ϝοῦ Brugmanns   327] damnarunt Aristoph. Aristarch. (cf. Lehrs. Arist.[2] p. 343)   328 ἐόλπει] ἐώλπει libri   331 ἐνὶ] A. σὺν cett., γρ. σὺν νηὶ schol. A   333 δμῶας] Aristarch. libri, δμωάς

XVIIII ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
κεῖνος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἣ δ' ἅρπῃ ἐικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ,
οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡς δ' ὅτε ταρφεῖαι νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο,
ὣς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.

alios scripsisse arguit schol. Didymi 335 ἀκάχησθαι] ἀκαχῆσθαι Ptolem. Ascal. 336 ποτιδέγμενον] προτιδέγμενον D Syr., ποτιδέχμενον Cobetus 339 μνησάμενοι] μνησάμενος C ἔλειπον] Eust., ἔλειπεν libri 342 ἑῆος] ἑῆος D, ἑοῖο Zenod. 352 ἣ δ'] ἡδ' C 354 ἵκηται] ἵκοιτο Wolfius 355 δὲ] δ' αὖ 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 357 ταρφεῖαι] ταρφειαὶ codd. (Aristarch., cf. ad M 158) 358 ὑπὸ] Syr., ὑπαὶ cett. libri, utrumque Eust.

Digitized by Google

XVIIII αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ θέτο βριαρήν· ἣ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσείοντο δ' ἔθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δὲ ἕ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

363 ὑπὸ στεροπῆς] ὑπ' ἀστεροπῆς D ὤρνυτο] ὄρνυτο A 365—368] ἀθετοῦνται Didym., qui addit: ὁ δὲ Σιδώνιος ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτόν φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο· ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τούτο λέγει 375 φανήῃ] φανείη C 376 τὸ δὲ] τά τε Aristarch. 379 σάκεος] κεφαλῆς Syr. 381 δὲ ἕ' αὐτοῦ] δὲ Ϝέ' αὐτοῦ Ahrensius, δὲ Ϝεῦ αὐτοῦ Bekkerus, δ' ἕο αὐτοῦ Aristarch. codd., δ' ἑοῦ αὐτοῦ Zenod., δὲ οἷ αὐτοῦ Ptolem. Ascal. (teste Herod.) 386 τῷ δ' εὖτε] CD Syr., sic teste Didymo Aristarch., quem prius τῷ δ' εὖτε, postea τῷ δ' αὖτε scripsisse refert alterum scholium A, quod Didymo abiudicandum esse probavit Lehrsius;

Digitized by Google

XVIIII ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
παλλέμεν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν, ἐν δὲ χαλινοὺς
γαμφηλῇς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν,
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.

τῷ δ' ἠΰτε A, τῷ δ' ὥστε Aristoph., τὼν δ' αὖτε 'ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων' Didymo auctore 388—391] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι ἐκ τοῦ Πατρόκλου ὁπλισμοῦ μετάκεινται (*Π* 141—144) Ariston.; οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι alterum schol. A; Zenod. vero hoc loco versus illos retinuit, delevit altero (*Π* 141 sqq.) auctore Ariston. 390 τάμε] πόρε Syr. schol. A; Aristarch. utrumque videtur scripsisse, v. ad *Π* 143 391 ἐκ κορυφῆς] ἐκ superscr. ν κορυφῆς superscr. ι A; ἐν κορυφῇς Aristarch. 392 ἵππους] ἥρως Strab. VIII 364 ἀμφιέποντες] ἀμφιέποντε C 393 ζεύγνυον] sic Aristarch., ζεύγνυσαν alios scripsisse e scholio Didymi colligere licet 395 ποτὶ] προτὶ Syr. 396 ἵπποιιν] ἵπποισιν C 398 παμφαίνων] λαμπόμενος D 401 ἡνιοχῆα] ἡνιοχῆας D Syr. (Eust. 1190, 15) 402 ἂψ Δαναῶν] ἂψ λαῶν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A χ' ἕωμεν] cod. unus, ἕωμεν A marg.; e radice 'sa' (sa-tur) derivandum (id quod etiam Leo Meyerus censet) arbitratus Curtius ex *ἥομεν natum esse metathesi quantitatis syllabarum iure contendit (cf. στέωμεν e στήομεν ortum); χ' ἑῶμεν Herodian. (qui explicat ἅδην ἔχωμεν, κορεσθῶμεν, cf. Apoll. lex. 80, 28 Eust. 1190, 16) A (in textu) C Syr., κ' ἕωμεν schol. BL ad *B* 432, κ' ἑῶμεν Apoll. lex. l. c., κ' ἔομεν C marg. m. rec.; χ' ὦμεν vel χ' ἄομεν Leo Meyerus Kuhn's Zeitschr. XXII 474; χέομεν (ἀντὶ τοῦ ὑποχωρήσομεν) quidam secundum schol. V, χ' ἔομεν Christius 403 αὐτόθι] αὐτοῦ A (in

Digitized by Google

XVIIII τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὥριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
ἥν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

---

textu, γρ. αὐτόθι schol. A) Syr. τεθνηῶτα] τεθνειῶτα superscr. η A, τεθνειῶτα cett. 407] ἀθετεῖται Ariston. 413 ὥριστος] ὤριστος A Eust. 415 θέοιμεν] sic superscr. ω A, θέωμεν C 416 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 416 ἥν περ] τήν περ Syr. ἥν περ ἐλαφροτάτην] τόν περ ἐλαφρότατον schol. Laur. ad Apoll. Rhod. *Β* 276 421 τοι] τὸ Bekkerus 423 ἐλάσαι] ἐλάσω ἢ μᾶλλον ἐλάσαι Eust.

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ

ΘΕΟΜΑΧΙΑ

XX *Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο*
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησε ἰδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

2 *Πηλέος*] *Πηλέως* schol. BL ad *N* 621 Apoll. lex. 20, 22   *ἀκόρητον*] libri melior.; *ἀκόρητον* et *ἀκόρητοι* scribi posse dicit Nicanor   3] post hunc C m. rec. additum habet *Ἕκτορι θωρήσσοντο μετὰ πρώτοισιν ἰόντι*   4 *Θέμιστα*] *Θέμιστι* dett. pars   *κέλευσε*] *κέλευε* C   8 *αἵ τ'*] *καί τ'* Syr.   9 *πίσεα*] *πείσεα* C Syr.   11 *ἐνίζανον*] AC, quod Aristarcheum videtur esse, *ἐφίζανον* Zenod. codd. cett., *ἐνίδρυον* quidam secundum schol. AV   12 *ποίησε ἰδυίῃσιν*] *ποίησεν ἰδυίῃσι* Aristarch. AD, *ποίησ' εἰδυίῃσι* alii Syr   15 *ἐξείρετο*] *ἐξήρετο* C

Digitized by Google

XX *τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;*
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἔγνως, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶ ἑκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.
βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίεν σθένεϊ βλεμεαίνων
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

18 *τῶν*] *τῷ* Syr. 20 *ἐννοσίγαιε*] *ἐννοσίγαιος* Cobetus 25 *ἑκάστου*] *ἑκάστῳ* schol. BLV ad *O* 234 26 *μαχεῖται*] *μάχηται* Cm[1] 28 *καὶ δέ τέ μιν*] libri, *καὶ δέ τί μιν* Aristarch. 30] huius versus loco quosdam scripsisse *οὐ μέν τοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχιλῆος | Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον· | πέρσει δουράτεος ἵππος* (*ἔπερσε δουράτεος ἵππος* schol., *δουράτεος δ' ἵππος πέρσει* Nauckius) *καὶ μῆτις Ἐπειοῦ* testatur schol. V *ὑπὲρ μόρον*] Heliodorus, sic AC, *ὑπέρμορον* Aristarch. (auctore Apoll. lex. 160. 18, cf. schol. Herod. ad *B* 155) cum Aristophane, quibus assensus est Ptolem. Ascal. 35 *ἐπὶ*] *ἐνὶ* D *κέκασται*] Aristarch. codd. dett., *κέκαστο* alii grammatici, sic libri melior. 37 *ἀραιαί*] A, *ἀραιαὶ* cett. codd.

Digitized by Google

XX Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
ἧος μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τῆος Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖε δ' Ἀθήνη,
στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄυτει.
αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθεν
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

40 φιλομμειδὴς] γρ. Διὸς θυγάτηρ schol. V 41 ἧος] εἵως codd. 42 τῆος] τέως CD, τέως δ' A, ΤΕΙΩΣ Syr., τόφρα δ' ἐν ἄλλῳ schol. A 43 ἐπέπαυτ'] ἀπέπαυτ' Syr. 44—46] om. in textu Syr., habet in marg. additos m² 44 ὑπήλυθε] ἐπήλυθε C 51 αὖε δ'] ἡ διπλῆ ὅτι ὁ δὲ σύνδεσμος περισσός ἐστιν Ariston., ὦρτο δ' Strabo XIII 597 53 θέων] Herodicus C Syr., θεῶν Aristarch. AD, utrumque Eust. 54 ὀτρύναντες] supra α scr. ο A, ὀτρύνοντες dett. 57 αὐτὰρ ἔνερθε] αὐτὰρ νέρθε Aristarch. Syr.

59 πολυπίδακος] Aristarch. AC Syr., πολυπιδάκου alii D 60 πόλις] πόλεις A, πόλις in marg. 61 ἔδεισεν] ἔδδεισεν codd. 62 ἆλτο] ὦρτο ed. Massil. 64 φανείη] C, φανήῃ A, φανήη D

Digitized by Google

XX σμερδαλέ᾽ εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἤ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵστατ᾽ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ᾽ Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ᾽ ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητόι δ᾽ ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμέης,
ἄντα δ᾽ ἄρ᾽ Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἑ θυμὸς ἀνώγει
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ᾽ ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠύ·
υἱέι δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίξειν;
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ᾽ Ἀχιλῆος
στήσομαι, ἀλλ᾽ ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν,
πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

65 εὐρώεντα] ἠερόεντα Nauckius 68 ἰὰ πτερόεντα] ἰοὺς πτερόεντας Bothius 71 ἰοχέαιρα] ἀγροτέρη Apoll. lex. 97, 32 72 Λητόι] Λητοῖ codd. σῶκος] Herodian. libri, σωκὸς Tyrannio Ἑρμέης] Ἑρμῆς codd., Ἑρμέας Friedlaenderus 77 μάλιστά ἑ] Aristarch. C, μάλιστά γε codd. cett. 84 ἃς] τὰς Syr. ὑπίσχεο] Aristarch. ACD, ὑπέσχεο alii Syr. 85 πολεμίξειν] Cobetus et Naberus, πολεμίζειν libri 89 νῦν] δὴ D

Digitized by Google

XX εἰρύσαθ᾽, ὅς μοι ἔπωρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
ἦ κ᾽ ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
τῷ οὐκ ἔστ᾽ Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ᾽ ἄλλως τοῦ γ᾽ ἰθὺ βέλος πέτετ᾽, οὐδ᾽ ἀπολήγει
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ
ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ κε μάλα ῥέα
νικήσει᾽, οὐδ᾽ εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἥρως, ἀλλ᾽ ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστιν.
ἣ μὲν γὰρ Διός ἐσθ᾽, ἣ δ᾽ ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
ἀλλ᾽ ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευγαλέοισι ἔπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἣ δ᾽ ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

---

95 ἠδὲ κέλευεν] ἠδ᾽ ἐκέλευσεν D 98] om. D πάρα εἷς] παρ᾽ ἕεις dubitanter Nauckius, παραὶ εἷς Fickius, qui sic etiam *E* 603 scribendum esse censet 99 τοῦ γ᾽] τοῦδ᾽ C schol. A ad *Φ* 169 ἰθὺ] D, 'ἐν ἄλλῳ' secundum schol. A, ἰθὺς AC Syr. 100 διελθέμεν] D γρ. A, διελθεῖν AC 101 οὔ κε μάλα ῥέα] AC, οὔ με μάλα ῥέα cett., οὔ κέ με ῥεῖα? Nauckius 102 νικήσει᾽] Bentleius, νικήσει codd. melior. 103 Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων] ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων superscr. m[2] ἑκάεργος Ἀπόλλων Syr. 109 λευγαλέοισι ἔπεσσιν] λευγαλέοις ἐπέεσσιν codd. 114 ἣ] Aristarch. libri, ἢ Zenod., cf. Roemeri Homerrecens. d. Zenod. 652 δ᾽ ἄμυδις στήσασα] Aristarch., sic 'αἱ πλεῖσται', δ᾽ ἄμυδις καλέσασα Zenod. libri μετὰ μῦθον ἔειπεν] ῥεῖα ζώοντας Zenod. 115 Ποσείδαον] Ποσειδάων dett. pars

Digitized by Google

XX Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι
παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ Αἶσα
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
[ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω

---

121 θυμῷ] θυμοῦ Doederleinius 125—128] ἀθετοῦνται Ariston. 131 χαλεποὶ] χαλεπὸν D ἐναργεῖς] ἐναργές Fickius ex antiquiore scriptura ΕΝΑΡΓΕΣ 135] om. CD, habent A Syr. (D marg.) 138 ἄρχῃσι] Zenod. A marg., ἄρχωσι libri melior., quod praetulit Aristarch., qui etiam ἄρχησι scribi commemoravit teste Didymo (quae afferuntur ab Aristonico exempla Ε 741 κ 513, aliter se habent) ᾗ] Aristarch., καὶ alii videntur scripsisse εἰ — Ἀπόλλων] γράφεται 'εἰ δέ κεν ὡς ἄρχωσιν Ἄρης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων' schol. V 140 παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτόθι C ὀρεῖται] γρ. ἐτύχθη schol. Paris. (v. Heynium VIII 842) 141 διακρινθέντας] διακριθέντας CD Eust. 1200, 48; διακρινθήμεναι (οἴω) ibid. 56

Digitized by Google

XX

ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.
  ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισι ἕσαντο·
οἱ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἤιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣς οἱ μὲν ἑκάτερθε καθήατο μητιόωντες
βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν.
  τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχεν στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν

---

143 ἀναγκαίηφι] γρ. schol A, ἀνάγκῃ ἶφι libri melior. 147 ἀλέαιτο] ἀλέοιτο D, ἀλέσαιτο ἢ ἀλέοιτο Eust. 153 μὲν] μέν ῥ' codd. καθήατο] codd. dett., καθείατο melior. 155 ὤκνεον] ὄκνεον 'κατ' ἔνια' teste Didymo

156 λάμπετο] Aristarch., ἐλάμπετο libri melior. 158 ἄμυδις. δύο δ'] γράφεται καὶ 'ἄμυδις δὲ δύ'' schol. Paris. (v. Heynium VIII 842) δύο] δύω superscr. ο C, δύω D 160] ante 159 collocatus in Syr. 163 τίνασσε δὲ] γράφεται καὶ 'τινάσσων' schol. Paris. 164 ἐναντίον] ἐναντίος Macrob. Sat. V 13, 25 166 ἀγρόμενοι] ἀγρόμενος Eust. 28, 46

Digitized by Google

XX δουρὶ βάλῃ, ἑάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται, ἓὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
ἐλπόμενον Τρώεσσι ἀναξέμεν ἱπποδάμοισιν
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
οὔ τοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἤδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
καρπαλίμως; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.

169 ἄλκιμον] ὄβριμον Syr. 170 ἀμφοτέρωθεν] ἀμφοτέρωσε 'ἔν τισιν' teste Didymo 171 ἓὲ δ'] cf. Ω 134, sic Herodian., αἰὲ δ' D, αἰεὶ δ' schol. Nicandr. Ther. 123, ἐπὶ δ' Cram. Anecd. Oxon. III 111, 23 174 Ἀχιλῆ'] Ἀχιλῆ D
178 ἐπελθὼν] superscr. α A 180—186] ἀθετοῦνται Ariston. 180 ἀναξέμεν] Bekkerus, ἀνάξειν codd. 185 καλὸν] ἐσθλὸν AC, γρ. καλὸν A 186 δέ - ῥέξειν] χαλεπῶς δὲ ἔολπά σε ῥέξειν Hoffmannus, χαλεπῶς δὲ ϝέϝολπα τὸ ῥέξειν Cobetus 187 φοβῆσαι] D, φόβησα AC 188 ἦ οὐ μέμνῃ'] cf. ad O 18, ἦ οὐ μέμνῃ libri βοῶν ἄπο] Herodian. (Aristarch.), βοῶν ἀπὸ (cum σεῦα coniungendum) quidam teste Herodiano, βοῶν ἔπι ed. Chia Rhiani Aristophanis teste Didymo 190] om. Strabo XIII 607 τότε δ'] πρὶν δ' Etym. M. 345, 36 μετατροπαλίζεο] μετετροπαλίζεο CD

Digitized by Google

ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Πηλεΐδη, μὴ δή με ἔπεσσί γε νηπύτιον ὥς
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψι δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς·
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη·
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
σήμερον· οὐ γάρ φημι ἔπεσσί γε νηπυτίοισιν
ὧδε διακρινθέντε μάχης ἒξ ἀπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς,

---

191 ἔνθεν] κεῖθεν Strabo l. c. 195—198] ἀθετοῦνται Ariston. 195 σε ῥύεσθαι] ἐρύεσθαι (χωρὶς τοῦ σέ) Aristarch. 200 δή με ἔπεσσι] δή μ' ἐπέεσσι codd. 201 δειδίξεσθαι] supra ε scr. α A 202 αἴσυλα] αἴσιμα Duentzerus 205—209] ἀθετοῦνται Ariston. 205 ὄψι] Bekkerus, ὄψει libri σὺ] σύ γ' Meuradius coll. E 237 207 μητρὸς δ'] μητρός τ' AC 210 ἕτεροι] ἕταροι CD 211 φημι ἔπεσσι] Hoffmannus et Bekkerus, φημ' ἐπέεσσι codd. 212 διακρινθέντε] διακριθέντε C ἒξ ἀπονέεσθαι] ἐξαπονέεσθαι ACD 213] ἡ διπλῆ ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ δάηθι Ariston. 215 αὖ] superscr. ρ (= ἄρ) A; ἄρ dett., quod suasit Herwerdenus, οὖν Axtius

Digitized by Google

XX κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιος ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας οἴκεον πολυπίδακος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσιν.
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
αἳ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
αἳ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν

---

218 ἀλλ' ἔθ'] αἵ ῥά θ' Apoll. lex. 160, 16 οἴκεον] Cobetus, ᾤκεον libri cum Strabone XIII 593 Apoll. lex. l. c., ᾤκουν Plato Legg. III 681 E πολυπίδακος] supra ος addito ου m² C, πολυπιδάκου D Plato Strabo Apoll. lex. ll. cc., sic γρ. A 221 κάτα βουκολέοντο] Herodian. AD, καταβουκολέοντο C 224 ἵππῳ δ' εἰσάμενος] ἵππῳ ἐεισάμενος Porphyr. de antro nymph. c. 26, ἵππῳ εἰσάμενος Hoffmannus παρελέξατο κυανοχαίτῃ] ἔμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ quidam auctore Ariston. 224] in C additus est post hunc m. rec. versus ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν 226 μὲν] superscr. δὴ schol. Laur. Apoll. Rhod. Α 184 ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν] ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης D (illud m. rec. in marg.) 228 ἀλλ' ὅτε δὴ] quidam teste Didymo (αἱ κοιναί secundum schol. V), sic libri; ἀλλ' ὅτε δὲ Aristarch. 229 ῥηγμῖνα] Ahrensius, ῥηγμῖνος codd. 231 Τρωὸς] Τρωὶ Etym. Gud. 537, 10 Cram. Epim. 404, 29 234 τὸν] ὃν Apoll. de synt. 153, 1 καὶ] μὲν 'κατ' ἔνια' teste Didymo ἀνηρέψαντο] hanc formam, quam iam Doederleinius Hom. Gloss. III 214 flagitarat (coll. quae dixit Apoll. lex. 34, 10 et Hesychii glossa ἀνερειψάμενοι· ἀναρπάσαντες), Fickius Homero reddendam esse probavit (Hom. Odyss. in. d. urspr. Sprachf. 2),

Digitized by Google

XX

κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος.
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππως κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηιοτῆτος.
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐχί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὔ με ἔπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα

ἀνηρείψαντο Aristarch. codd., *ἂν ἠρείψαντο* Apollonius Theonis 242 *ἀρετὴν*] *ἀρετὴν δ'* D 243 *κάρτιστος*] m. rec. adscriptum in marg. *κράτιστος* D, *κ' ὄχ' ἄριστος* A C 247 *ἑκατόζυγος*] *ἑκατόνζυγος* duo dett. schol. Pind. Pyth. IIII 501, idque flagitavit Herwerdenus 249 *παντοῖοι*] *παντοίων* Clem. Alex. Strom. I p. 328 250 *κ' εἴπησθα*] *κ'* delebant Bentleius et Hoffmannus *ἐπακούσαις*] *ἐπακούσῃς* Pseudoplut. vit. Hom. c. 173 251—255] *ἀθετοῦνται* Ariston. 251 *νείκεα*] *ὀνείδεα 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 255 *πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐχί*] Aristarch. (*πολλὰ τά τε καὶ οὐχὶ* corrupte schol. A, sed cf. schol. V) teste Didymo, *πόλλ' ἐτεά τε* [*καὶ οὐχὶ*] *'τὰ φαυλότερα τῶν ἀντιγράφων'* auctore eodem, sic Ariston. (ad v. 251) A marg. (in textu idem quod in schol. legitur) D C in ras.; *πολλά τ' ἐόντα, τὰ δ' οὐχί* (cod. *πολλά τ' ε ἐόντα, ταδ' οὐχί*) tertiam fuisse scripturam ex altero schol. A breviore collegit Ludwichius 256 *με ἔπεσσιν*] Hoffmannus et Bekkerus, *μ' ἐπέεσσιν* codd. *ἀποτρέψεις*] D, *μετα-*

Digitized by Google

XX πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
  ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκεϊ ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος
σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.
  δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
ἄντυγ' ὕπο πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.

στρέψεις AC, γρ. ἀποστρέψεις schol. A 259 δεινῷ] δινῷ A, quod Aristarchum (pro δινωτῷ) scripsisse falso refert schol. A scholio Didymi adsutum σάκεϊ ἔλασ'] Aristarch., σάκει ἤλασεν codd. ὄβριμον] χάλκεον D 260 ἀκωκῇ] γρ. ἀκωκή schol. Paris. 261 ἀπὸ ἕο] ἀπὸ οὗ Zenod. 263 ῥέα διελεύσεσθαι] Aristarch., ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι alii, sic libri optimi (cf. Ν 144) 265 δῶρα] ἔργα 'ἔν τισιν' schol. A 266 ὑποείκειν] ὑποείκει Duentzerus 269—272] ἀθετοῦνται Ariston. ('οὗτοι καὶ προηθετοῦντο παρ' ἐνίοις τῶν σοφιστῶν. ἐν ἐνίοις δὲ οὐδὲ ἐφέροντο' schol. V), quos versus Aristotele antiquiores esse intellegitur ex Aristot. Poet. 25 269 ἔλασσε] θλάσσε quidam secundum Porphyr. p. 244, 14 Schrad. (cf. Eust. 1208, 10) 272 χρυσέην] χρυσῆν codd. μείλινον] χάλκεον D Aristot. Poet. 25 p. 1461 a 34 273 sq. προΐει — ἐΐσην] hunc in modum mutavit Zenod.: μελίῃ ἰθυπτίωνι | (μελίην ἰθυπτίωνα cod. A, correx. Heynius; μελίῃ ἰθυκτίωνι Duentzerus coll. Ariston. ad Υ 283, 346 Φ 169) ἀσπίδα νύξ' εὔχαλκον ἀμύμονος Αἰνείαο teste Ariston.

Digitized by Google

XX Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ' ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεὶς Ἄϊδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.

---

278 ἀπὸ] ὑπὸ Bekk. Anecd. 1146 282 κὰδ — μυρίον] κὰδ δ' ἀχλὺς χύτο μυρίη Cobetus praeeunte Bentleio ἄχος οἱ] ἄρ' ἄχος Hermannus 287] in margine scriptum habet A 301 αἴ κεν] εἴ κεν D 302 μόριμον] Eust., μόρσιμον codd. 303] Ἀρίσταρχος γράφει· ὄφρα μὴ ἄφαντος γενεὴ δμηθέντος ὄληται schol. Paris. (Heyn. VIII p. 842), cui fides nulla καὶ ἄφαντος] μετόπισθεν Maxim. Tyr. XXVI 9

Digitized by Google

XX ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσι ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι ἤ κεν ἐάσῃς
[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα].
ἤ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
  αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλύν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας.
πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων

---

306 *ἤχθηρε*] *ἤχθαιρε* Aristoph.   306—308] damnasse Aristophanem colligere licet e schol. Eurip. Troad. 44, ubi illum v. 307 in suspicionem vocasse traditur   307 *Αἰνείαο — ἀνάξει*] *Αἰνείω γενεὴ πάντεσσιν ἀνάξει* quidam teste Ariston. (*'ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν'*); quae scriptura paullo aliter a Strabone commemoratur XIII 608: *Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει*   308 *καὶ παίδων παῖδες*] *καὶ παῖδες παίδων* Dm¹ schol. Dion. Thrac. p. 769, 28, *ἐς παίδων παῖδας* Orig. c. Cels. VIII p. 403   *γένωνται*] *λίπωνται 'αἱ διὰ τῶν πόλεων'* teste Didymo Syr., *ἔσονται* schol. Dion. Thrac. l. c.   311 *μιν*] *ϝε*? Nauckius   *ἐάσῃς*] C (superscr. *ει*), codd. dett., *ἐάσεις* melior.   312] om. libri optimi, habet Cm²

313 *πολέας*] *πολεῖς* codd., *πολῦς* Christius   316 sq.] om. Syr. in textu

317 *δαιομένη, δαίωσι*] supra utrumque *δ* scr. *κ* A (cf. *Φ* 376), unde *καιομένη, καίωσι* praetulit Duentzerus   319 *ῥ'*] *δ'* Eust.   320 *ἠδ' ὁ*] *ἠδὲ* codd. duo   321 *ὀφθαλμῶν*] *ὀφθαλμὸν* D   322—324] *ἀθετοῦνται* Ariston.

Digitized by Google

XX *Αἰνείας ὑπεράλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,*
ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάικος πολέμοιο,
ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀατεῦντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
ἐρρέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγε ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας

---

327 *ἀπὸ*] praefert schol. A (Herodiani?), in quo etiam *ἄπο* scriptura commemoratur 329 *ἔνθα τε*] *ἔνθα δὲ* CD Syr. 331 *καί μιν φωνήσας*] *καί μιν νεικείων* Zenod., *τὸν καὶ νεικείων* Rhian. 332 *ἀατεῦντα*] (vel *ἀατέοντα*) Nauckius, *ἀτέοντα* libri melior., '*οὕτως ἐν ἁπάσαις*' Didym.; *χατέοντα* dett. pars 333 *ἀντία — μάχεσθαι*] A, *ἀντ' Ἀχιλ(λ)ῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι* CD Syr., quod '*ἐν ἄλλῳ*' fuisse tradit schol. A 335 *ὅτε κεν*] *ὅτε δὴ* CD *συμβλήεαι*] Savelsbergius (*ξυμβλήεαι* Cobetus), *συμβλήσεαι* A, *ξυμβλήσεαι* CD 338 *δὴ ἔπειτα*] *δ' ἤπειτα* libri melior. *πρώτοισι*] *Τρώεσσι* Syr. 340 *λίπεν*] *Ϝ' ἔλιπ'* Leeuwenius 341 *σκέδασ'*] *ἐκέδασ'* A, *ἐσκέδασ'* Syr. 346 *τῷ*] *τῷ Ϝ'* (*ἔγχος*) Leeuwenius

Digitized by Google

τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
  ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ·
μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι·
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
καὶ σθένει, οὔ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
  ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼ ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
  ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,

---

354 *μηκέτι*] *μή κέ τι* A   *Τρώων*] *Τρῶας* D   357 *τοσσούσδ'*] *τοσσοῦσδ'* Ptolem. Ascal.   359 *τοσσῆσδ'*] *τόσσης* Syr., *τόσσης δ'* cett.   361 *μέ τι*] *μ' ἔτι* ACD   363 *ὅς τις*] *ὅστις* superscr. *κεν* A, *ὅστις κε* C   *ἔλθῃ*] *ἔλθῃι* superscr. *ο* A   365 *ἴμεναι*] *εἴμεναι* scribendum esse suspicatur G. Meyerus, *ἴμμεναι* voluit Hermannus; *ἂψ ἴμεν* Nauckius   368 *πολὺ φέρτεροί εἰσιν*] *πολυφέρτερος ἐστὶν* D   371 *τοῦ*] *τῷ* ACm[1] (illud '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A)   371 et 372 *χεῖρας*] *χεῖρε* Cobetus et Herwerdenus   373 *ἔγχε' ἄειραν*] *γρ. ἔσταν Ἀχαιῶν* schol. A   377 *τε*] *Ϝε* Leeuwenius

XX μή πώς σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
  ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρεν, φρεσὶ εἱμένος ἀλκήν,
σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλε Ἰφιτίωνα,
ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώιόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
  ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
πρόσθε ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄισθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος

379 ἐδύσετο] ἐδύσατο C Syr. 381 ἐν δ'] ἔνθ' Syr. 384 ὃν] τὸν 'ἔν τισι τῶν φαύλων ἀντιγράφων' Didym. 385 Ὕδης] οὕτως Ὕδης διὰ τοῦ δ. τῆς Λυδίας Didym.; γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ λ schol. B; Ὕλης etiam schol. BL ad *B* 500 389 κεῖσαι] ΚΕΙΣ' Syr. 390 ἐνθάδε] sic Ptolem. Ascal. Herodian. 393 ἔφατ' εὐχόμενος] φάτ' ἐπευχόμενος Syr. 394 ἐπισσώτροις] ἐπὶ σώτροις D, ὀπισσώτροις A Syr. 395 Δημολέοντα] Aristarch. codd., Δηιλέοντα alii 396] om. D μάχης] μάχῃ quosdam scripsisse collegit Spitznerus e schol. B 401 ἀΐξαντα] ἀίσσοντα D γρ. A

Digitized by Google

XX ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων·
ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή,
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς ἔιδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

409 παισὶ] πᾶσι D   412 ἧος] εἵως codd.   414 παραΐσσοντος] libri melior., οὕτως κατὰ γενικήν Didym., παραΐσσοντα alii Eust., quod praetulit Ahrensius   417 ἀμφεκάλυψεν] ἀμφ' ἐκάλυψε A   418 προτὶ] ποτὶ C   ἔντερα] ἔντεα schol. A ad Λ 368   420 ποτὶ] προτὶ Syr.   421 κέχυτ' ἀχλύς] κέχυτο χλόος Syr.   422 δηρὸν] δηθὰ Bentleius et Bekkerus
424 ἔιδ'] εἶδ' codd., εἶδ' et ἴδεν novit Eust.   425 sq.] om. Syr.
425 ἐσεμάσσατο] ἐπεμάσσατο schol. Nicandr. Alex. 137   426 ἂν] Aristarch., ἂρ libri melior.

Digitized by Google

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλεΐδη, μὴ δή με ἔπεσσί γε νηπύτιον ὣς
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἴ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχήω.
ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,

---

431 *με ἔπεσσι*] Hoffmannus, *μ' ἐπέεσσι* codd. 432 *δειδίξεσθαι*] *δειδίξασθαι* Syr. 434 *ὅτι*] *ὃ δὴ* Ahrensius, sed cf. Hartelii Hom. Stud. I² 74 sq. 440 *ψύξασα*] *ξύσασα* C in textu, *γρ. ψύξασα* addidit m. rec. 447] om. Syr. Dm¹, '*ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται*' schol. A 450 *ἐρύσατο*] *ἐρύσσατο γρ. ἐρύσατο* A 454 *αὖ τοὺς ἄλλους*] codd. dett., *γρ.* schol. A, *δ' ἄλλους Τρώων* codd. melior. *ἐπιείσομαι*] *ἐπιήσομαι* Wackernagelius *κιχήω*] Curtius, *κιχείω* codd.

Digitized by Google

XX Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἴ πώς εὑ πεφίδοιτο, λαβών, καὶ ζωὸν ἀφείη
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδει, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὃ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων
ἱέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας

457 Δημοῦχον] Δημόδοχον Nauckius 464 πώς εὑ] Apoll. de pron. 76, 13 Schn., sic et πως εὑ Eust. 1217, 12 ἀφείη] ἀφίῃ C, ἀφήῃ 'τινὰ τῶν ἀντιγράφων' Eust. 466 ἤδει] ἤδη libri, ἤδε'? Cobetus ὃ οὐ] ὃ ϝ' οὐ Leeuwenius 467 οὐ γάρ τι] 'οὐ γάρ τις' καὶ 'οὐ γὰρ ἔτι' A in marg. 471 ἐνέπλησεν] ἐνέπλησεν supra λ scr. ρ A, ἐνέπρησεν Aristarch. et Philoxenus (cf. ad Β 415) 473 κατ'] D Syr. γρ. A, παρ' AC κατ' οὖς· εἶθαρ] κατ' οὖας· ἄφαρ Nauckius, cf. ad Λ 109 ἑτέροιο] ἑτέροιο D 478 τένοντες] τένοντε Dm[1] 479 φίλης – ἔπειρεν] μέσης διὰ χειρὸς ἔλασσεν Syr. 480 αἰχμῇ χαλκείῃ] αἰχμὴ χαλκείη Syr. 481 πρόσθ' ὁρόων] πρόσ' ὁρόων (χωρὶς τοῦ θ) Zenod. secundum schol. V, quod in πρὸς ὁρόων mutabat Spitz-

Digitized by Google

τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός,
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
ὣς ὅ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

---

nerus; πρόσσ' (= πρόσσω) vel potius πρός θ' ὀρόων Zenodotum dedisse suspicatus est Duentzerus praeeunte Heynio, cui assensus est Ludwichius, qui schol. V hunc in modum restituendum putat χωρὶς τὸ θ 'πρός θ' ὀρόων' 484 Πείρεω] Aristarch. libri, Πείρεως Zenod. 'ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον καὶ παράλογον' teste Ariston., Πειρόου Nauckius proposuit 485 Ῥίγμον] Ῥίγμονα alii secundum schol. V Θρῄκης] cf. ad Λ 519 486 νηδύι] D, sic 'ἐν ἄλλῳ' secundum schol. A, πνεύμονι AC Syr. 490 ἄγκεα] ἄγγεα C 494 κτεινομένους ἐφέπων] κτείνων τοὺς ἐφέπων Axtius 495 ζεύξῃ] ζεύξει C 496 ἐυκτιμένῃ] ἐντροχάλῳ Syr. γρ. A, utrumque Eust. 502 ἐπισσώτρων] cf. ad Λ 537, ὀπισσώτρων Syr.

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ

ΜΑΧΗ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΣ

XXI *Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεέος ποταμοῖο,*
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν
πρὸς πόλιν, ᾗ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

---

1 *πόρον*] *ῥόον* Aristoph. *ἐϋρρεέος*] Nauckius, *ἐϋρρεῖος* libri melior., *ἐϋρρῆος* duo codd. 2 *ἀθάνατος*] *ἀθάνατον* Zenod. (cf. ad *B* 741) 4 *Ἀχαιοὶ*] *οἱ ἄλλοι* C *γρ.* A, utrumque Eust. 7 *πίτνα*] *πίτνη* Naberus 9 *αἰπὰ*] *αἰνὰ* Nauckius 10 *μεγάλ'*] *μέγα* Bentleius 11 *ἔννεον*] *νήχοντ'* '*ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις*' Didym. *περὶ*] *κατὰ* D Syr. *γρ.* A 12 *ὑπὸ*] *ὑπαὶ* C 15 *βαθυδινήεντος*] *ὑπὸ δινήεντος* D

Digitized by Google

XXI αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἶσος,
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα,
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν·
ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠΰτε νεβρούς,
δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε δαϊζέμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' υἷι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ
τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐυκτιμένην ἐπέρασσεν
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·

---

17 ἐπ'] ἐν Syr. 18 ἔσθορε] γρ. καὶ ἔνθορε schol. AV, utrumque Eust. 22 δ'] om. Syr. 24 τε] τι Eust. 1221, 37 25 δεινοῖο] δινοῖο AD, quod a quibusdam scribi refert Eust. 1221, 40 29 τοὺς] τοὺς δ' Eust. 33 ὃ] ὅ γ' Nauckius αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε] (αὐτὰρ ὅ?) αἶψ' ἐσόρουσεν 'ἐν ἐνίαις' secundum schol. A ad Φ 18 (αὐτὸς δ' αἶψ' ἐπόρουσεν schol. V ad l. c.), quas adnotationes huc referendas esse vidit Spitznerus; fortasse αὐτὸς δ' αἶψ' ἐσόρουσε alteram scripturam fuisse existimavit Ludwichius δαϊζέμεναι] γρ. κατακτάμεναι schol. A 34 υἷι] duo codd., υἱεῖ melior. cum schol. B 38 ὄρπηκας] Ptolem. Ascal. Herodian. cum libris, ὅρπηκας alii velut Apoll. lex. 160, 13

Digitized by Google

XXI κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
πεμψέμεν εἰς Ἀίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον,
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπρημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
γούνων ἅψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἦ τοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς

48 πεμψέμεν] Nauckius, πέμψειν libri 56 ὑπὸ ζόφου] ἀπὸ ζόφου Nauckius 58 πεπρημένος] Leskienus, πεπερημένος codd., πεπερασμένος dubitanter proponit Fickius, qui ipse πεπρημένος praefert 59 πολέας] Wolfius, πολεῖς codd., πολῦς Christius 62 καὶ κεῖθεν] Aristarch. cum libris, κἀκεῖθεν alii ἐρύξει] ἐρύκει Syr. 63 γῆ φυσίζοος] γῆ φυσίζωος C, γαῖα φερέσβιος commendat Fickius coll. Hymn. Hom. in Apoll. Pyth. 163 γῆ - κατὰ] γαῖα φυσίζωος, ἥ τε (omisso κατὰ, quod in D [καὶ C] non legitur) Meuradius 67 ἀνέσχετο] sic et ἀνέσχεθε Eust.

Digitized by Google

XXI *οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων*
κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο.
πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλες ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέρασσας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοί ἐστιν
ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅς μέ σοι αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

---

70 *ἄμεναι*] *ἄμμεναι* dett. pars, utrumque Eust. 71 *ἐλλίσσετο*] *ἐλίσσετο* CD 73] omisit Aristarch., addiderunt quidam secundum Didymum *καί μιν φωνήσας*] *καί ῥ' ὀλοφυρόμενος* 'ἔν τισι' teste eodem, *καί μιν λισσόμενος* D γρ. A 78 *καί μ' ἐπέρασσας*] *καί με πέρασσας* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 80 *πορών*] *πιρών* D 81 *ὅτ' ἐς*] *ὅτε* Bentleius 82 *αὖ με τεῇς*] *αὖτέ με σῇς* Syr. 84 *ἔδωκε*] libri, *δῶκε* Aristarch. 86 *Ἄλτεω*] *Ἄλταο* C, unde Christius *Ἄλτα'* scripsit *ἀνάσσει*] Aristarch. secundum schol. V Didymi a Hoffmanno correctum, ACD, *ἄνασσε* 'ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις' teste schol. A Didymi, Syr. 87 *αἰπήεσσαν*] *ἠνεμόεσσαν* Nauckius *ἐπὶ*] Strabo XIII 605 et 619, *ὑπὸ* 'γράφουσί τινες οὐκ εὖ' auctore Strabone (loco priore), sic libri plerique 88 *πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας*] *πολλῶν τε* (*δὲ* Nauckius) *καὶ ἄλλων* ed. Massil. 89 *τῆς δὲ*] AC, *τῆσδε* cett. *δύω γενόμεσθα*] *δύ' ἐκγενόμεσθα* Herwerdenus, fortasse rectius

Digitized by Google

XXI ἦ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέι δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
  ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν·
νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο μηδ' ἀγόρευε·
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπέμεν αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδὲ πέρασσα·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίοο προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράᾳς οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ,

92 ἔσσεται] ἔσσεαι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 95 οὐχ ὁμογάστριος] οὐκ ἰογάστριος Zenod. 96] post hunc legitur in Syr. ὧι σὺ μάλιστα ΧΟΛΩΑΙ? ἐνὶ φρεσὶν οἶδα καὶ αὐτὸς 99 ἄποινα] ταῦτα ἢ ἄποινα Eust. 100 ἐπισπέμεν] Bekkerus, ἐπισπεῖν codd. 101 τόφρα τί μοι] τόφρα δέ μοι 'ἐν ἄλλῳ' teste schol. A, τόφρ' ἔτι μοι Doederleinius 102 ἠδὲ πέρασσα] sic 'ἐν ἄλλῳ' secundum schol. A, ἠδ' ἐπέρασσα CD, ἠδ' ἐπέρασα A 103 ὅς τις] ὅς γε C, ὅς κεν Eust. φύγῃ] φύγοι D Syr. 104 Ἰλίοο] Ahrensius, Ἰλίοιο Hartelius, Ἰλίου codd. 105 καὶ πάντων] συμπάντων γρ. schol. A, utrumque Eust.

106 τίη] τίη δ' Eust. οὕτως] ἄπασαι (διὰ τοῦ ō) teste Didymo, αὔτως alii, αὕτως Doederleinius 108 καὶ ἐγώ] Syr., κἀγώ cett. codd. 110 ἔπι] Aristarch. Nicias, ἐπὶ alii 110] στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον ἐδόκει Nicanor 111 δείλη] Aristarch. CD, δείλης A Syr. Apoll. lex. 85, 23 schol. A ad Κ 252, δεiέλα aeolice dedit Fickius, qui

Digitized by Google

XXI

ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται,
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν διστῷ.
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
τύψε κατὰ κληῗδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω
δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὴν
αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
θρῴσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

---

metri caussa pleniorem formam (*δειέλη*) flagitat   112 *ἐμεῖο*] *ἐμοῖο* C   *Ἄρῃ*] ACD, cf. *E* 757, 909 *Φ* 431, *Ἄρει* Syr., utrumque Eust. 1226, 33, *ἀρῇ* quidam teste schol. B   121 *ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν*] *γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα* schol. A   122 *ἐνταυθοῖ*] *ἐνταῦθοι* Dionys. Thrax (Cram. An. Par. III, 27)   *κεῖσο*] *διχῶς 'κεῖσο' καὶ 'ἧσο'* Didym., cf. schol. V Townl. (Cram. Anecd. Par. III 292, 2)   *ὠτειλὴν*] *οὕτως διὰ τοῦ ν̄ ἅπασαι* Didym., sic AD schol. V ad *O* 24, *ὠτειλῆς* C Syr. schol. H ad *ξ* 179   123 *αἷμ'*] *αἷψ'* Naberus coll. v. 347   *ἀπολιχμήσονται*] *ἀπολικμήσονται* schol. V ad *O* 24   124 *γοήσεται, ἀλλὰ*] inter haec verba insertum in C: *ἣ τὸ πάρος περ γείνατο κοῦρον ἐόντα* (*καὶ ἔτρεφεν* addit La Rochius)   125 *κόλπον*] *πόντον* C   126 *μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει*] *φρῖχ'* superscr. *κ* A, *ὑπαΐξει* AC Aristarch. teste Didymo (schol. A), cf. Ariston. (falsum igitur esse quod in schol. BV Townl. traditur de *ἐπαΐξει* Aristarcheo vidit Hoffmannus); idem scripsisse Aristophanem colligere licet ex iis, quae profert Porphyr. p. 288, 31 sqq. Schrad.; *ὑπαλύξει* alii, in quorum numero Philetam (cf. Porphyr. p. 293, 10 sq. Schrad.) et Callistratum fuisse testatur Ariston., sic D. quidnam in scriptura *μελαίνῃ φρῖχ' ὑπαΐξαι* lateat, quam in ed. Chia extitisse tradunt schol. V Townl., non satis liquet (*μελαίνῃ φρίχ' ὑπαΐξαι* coniciebat Heynius)

127 *ὅς κε φάγῃσι*] Aristarch. libri melior., *ὥς κε φάγῃσι* Aristoph., cf. Porphyr. p. 287, 21 sqq. Schrad., quo auctore criticus hic *ὅς κε* scripturam

Digitized by Google

XXI φθείρεσθ᾽, εἰς ὅ κε ἄστυ κιχήομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ᾽ ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ᾽ ὑμῖν ποταμός περ ἐΰρροος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
ζωοὺς δ᾽ ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
  ὣς ἄρ᾽ ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ὥρμηνεν δ᾽ ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱέι Πηλεγόνος· τὸν δ᾽ Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
τῷ ῥ᾽ Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὁ δ᾽ ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊ κταμένων αἰζηῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ᾽ ἐλέαιρεν.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

'ἐκ τῆς παλαιᾶς γραμματικῆς' remansisse censuit; utrumque Eust. 130—135] damnavit Aristoph., cf. Didym.: μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετήσει μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριστοφάνει 131 πολέας] Aristarch., πολεῖς quidam teste Didymò, sic AD Syr., πολλοὺς C, πολῦς Christius 137 πόνοιο] φόνοιο Syr., cf. ad Φ 249 138 ἀλάλκοι] ἀμύνῃ Eust. 141 Πηλεγόνος] Ptolem. Ascal. Herodian., Πελλεγόνος Fickius 142 Ἀκεσσαμενοῖο] sic Herodian. 143 ῥα μίγη] ῥ᾽ ἐμίγη 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 144 ῥ᾽] δ᾽ D 145 ἐν φρεσὶ] ἐμφρεσὶ A, ἐνὶ φρεσὶ D 146 δαϊ κταμένων] C, δαϊκταμένων cott. 147 κατὰ ῥόον] καταρρόον CD 148] om. Syr. 150 εἰς] ἔσσ᾽ L. Meyerus, εἶς A ὅ μευ] ὅ μου (cod. ὁμοῦ) quidam secundum schol. V ἐλθεῖν] ἐλθὼν D

Digitized by Google

XXI *τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·*
Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
[Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν],
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασιν
γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ

---

152 *προσεφώνεε*] *προσεφώνει* C 155 *ἄγων*] DA marg., *ἔχων* CA (in textu) 158] om. AD Syr., habent C dett. pars *οὗ . . . ἐπικίδναται αἶαν*] C, *ὃς . . . ἐπὶ γαῖαν ἵησιν* plerique codd. dett. *ἐπικίδναται αἶαν*] *ἐπικίδναται Αἶα* Eudoxus secundum schol. B, cf. schol. λ 239; vide adnot. ad *B* 850 159 *δ' ἐμέ*] Ptolem. Ascal. D, *δέ με* alii AC 160 *γείνασθαι*] *γείνεσθαι* AC (*γείνασθαι* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A) 162 *ἁμαρτῇ*] ed. Massil. (sic schol. A) Herodian. AD, *ἀμαρτῇ* C, *ἁμαρτὴ* Aristarch. (ὀξυτόνως teste Herodiano ad *E* 656), *ΟΜΑΡΤΗ* Syr. *δούρασιν ἀμφὶς*] *δούρασιν ἄμφω* ed. Massil.

163 *περιδέξιος*] Herodian., *πέρι δεξιὸς* Ptolem. Pindario secundum schol. Paris. 166 *ἐπιγράβδην*] *ἐπιγράμβδην* Apoll. lex. 72, 27 169 *ἰθυπτίωνα*] *ἰθυκτίωνα* Zenod. teste Ariston. 170 *ἐφῆκε*] *ἐφέηκε* D 172 *μεσσοπαγὲς*] quidam teste Didymo, sic D, *μεσσοπαλὲς* Aristarch. AC Syr. Apoll. lex. 111, 28

Digitized by Google

XXI ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
τρὶς μέν μιν πελέμιξε ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
κεῖσ' οὕτως· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων,
κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώιος ἰσοφαρίζει,
οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,

---

174 *ἐπί οἱ*] Herodian. 176 *ἐρύσσεσθαι*] *ἐρύσσασθαι* D 177 *βίης*] Bekkerus, *βίῃ* codd. 179 *ἀλλὰ πρὶν*] *ἀλλά ἑ πρὶν* duo codd., *ἀλλὰ πρίν Ϝ'* Leeuwenius 182 *ὀρούσας*] superscr. *ων* A, *ὀρούων* D 183 *τ'*] *Ϝ'* Leeuwenius *ἐξενάριξε*] *ἐξενάριζε 'ἐν ἐνίαις'* Didym. 184 *οὕτως*] *οὕτω* AD

185 *ἐκγεγαῶτι*] Aristarch. libri melior., *ἐκγεγαῶτα* alii, sic pars dett.

186 *φῆσθα*] Herodian., *φῆσθα* Tyrannio 187 *γενεὴν*] *γενεῇ* Bekkerus, *γενεῆς* Bentleius 190 *τῷ*] *τῶν* Axtius *ἁλιμυρηέντων*] Aristarch. teste schol. B, sic AD, *ἁλιμοιρηέντων* C schol. B 191 *κρείσσων αὖτε*] Aristarch., *κρείσσων δ' αὖτε* codd. 194 *τῷ*] *τῷ δ'* Apoll. de synt. p. 90, 13 *ἰσοφαρίζει*] *ἀντιφερίζει* Bentleius 195] omisit Zenod. *οὐδὲ βαθυρρείταο*] libri (*οὐδὲ* superscr. *τ* A), *οὔτε βαθυρρείταο* Aristarch., quem etiam in v. antecedente 194 *οὔτε* scripsisse suspicatus est Lehrsius, ubi Zenod. procul dubio *οὐδὲ* dedit, utpote qui v. 195 omnino neglexerit

Digitized by Google

XXI ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
τὸν δὲ κατ᾽ αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ᾽ ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,
οἵ ῥ᾽ ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ᾽ ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
ἔνθ᾽ ἕλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ᾽ Ὀφελέστην·
καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ᾽ ἐκ φθέγξατο δίνης·
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ᾽ αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ᾽ ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀιδήλως.

---

197 φρείατα] libri praeter D, qui φρέατα habet, φρήατα Brugmanus (Curt. Stud. IIII 115, 165) 198 ὅς] ὡς D 199 σμαραγήσῃ] σμαραγήσει C 202 δίαινε] διαίνει Ambr. μέλαν ὕδωρ] φίλον ἦτορ C (m. rec. in marg. γρ. μέλαν ὕδωρ) 205 βῆ ῥ᾽] βῆ A Ambr. 208 ἄορι ἶφι] ἠνορέηφι Bothius 212 ποταμὸς] Ξάνθος Syr., m² superscr. ποταμὸς 213 εἰσάμενος] εἰδόμενος Ambr., γράφεται καὶ εἰδόμενος schol. A βαθέης δ᾽] τὸ δὲ 'βαθέης' χωρὶς τοῦ δ schol. A, quam Aristarchi scripturam fuisse suspicatur Ludwichius ἐκ φθέγξατο] ἐφθέγξατο codd., ἐκφθέγξατο Casaubonus 217 γ᾽ ἐλάσας] οὕτως διὰ τοῦ γέ schol. A Didymi, πελάσας quidam secundum schol. V ῥέζε] ῥέζειν D, ῥέζειν ἤγουν ῥέζε Eust.

Digitized by Google

XXI ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ᾽ ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ᾽ οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἦ κεν ἐγὼ τόν.
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
ὢ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ᾽ ἐρίβωλον ἄρουραν.
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ᾽ ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ᾽ ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὦσε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἵ ῥα κατ᾽ αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν᾽ Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάου κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὦθει δ᾽ ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχεν στηρίξασθαι. ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἡ δ᾽ ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα,
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν
εἴσω πᾶσ᾽ ἐριποῦσ᾽· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ δίνης ἀνορούσας

---

221 ἔασον] Herodian., ἔασον alii secundum schol. V 226 ἤ] εἴ D 229 βουλὰς] βουλὴν Eust. 231 παρεστάμεναι] περιστάμεναι AC ἔλθῃ] ἔλθοι C ἀμυνέμεν] Bekkerus, ἀμύνειν codd. 234 ἀπαΐξας] superscr. ε A θύων] θυίων A 236 ἅλις ἔσαν] ἔσαν ἅλις Eust. 237 τοὺς] τοὺς δ᾽ schol. Eur. Or. 1378 ἔκβαλλε] ἐξῆγε 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 238 σάου] Cobetus, σάω libri 239] om. C 242 στηρίξασθαι] στηρίζεσθαι Dionys. Halic. de comp. verb. c. 16 243 ῥιζέων] ῥιζῶν codd. 245 μιν αὐτὸν] κέλευθον 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 246 ἐκ δίνης] Aristarch. teste Didymo (ἐν δίνης

Digitized by Google

ἤιξεν πεδίοιο ποσὶν κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
τῷ ἐικὼς ἤιξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύῃ,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.

---

schol. A, correx. Villoisonus) AC; ὅτι διχῶς γραπτέον 'ἐκ λίμνης' καὶ 'ἐκ δίνης' Ariston.; (ἐκ) ῥιπῆς quidam secundum schol. V 247 πεδίοιο] γρ. πεδίονδε schol. A πέτεσθαι] φέρεσθαι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 248 θεὸς μέγας] μέγας θεὸς pars dett. ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτὸν Syr. Eust. 249 πόνοιο] Aristarch. ACD, φόνοιο Aristoph. Syr. 251 ὅσον τ' ἐπὶ] ὅσον τ' ἔπι Doederleinius ἐρωή] ἐρωήν AD, utrumque Eust. 252 οἴματ'] probat Ariston. ad X 308, ὄμματα Philetas μέλανος τοῦ] hanc librorum scripturam praeferunt schol. BV, μελανός του Aristarch. secundum schol. BV, cf. Porphyr. p. 275, 9 Schrad., μελανόστου Aristoteles, si fides scholiis illis (aliter iudicavit V. Rosius, Aristot. pseudepigr. p. 167 reprehensus a Ludwichio I 461 adn.), sic etiam schol. LD tradunt; μελανόσσου quidam test. schol. BVLD Porphyr. p. 275, 8 Schrad. Eust., μελανούρου (vel μελανούροιο) Meuradius l. c. 53, μελανόρσου (μελαμπύγου) coll. Archil. fr. 109 Ahrensius 254 στήθεσσι] στήθεσφι D 256 ὀρυμαγδῷ] ἀλαλητῷ C 258 ὕδατι] ὕδατος Syr. ἡγεμονεύῃ] ἡγεμονεύει C 259 ἀμάρης] ἁμάρης A ἐξ ἔχματα] δ' ἐξ ἔχματα Syr. 260 προρέοντος] προρρέοντος 'ἔνια τῶν ἀντιγράφων' synizesi adhibita teste Eust. 1235, 63 262 προαλεῖ] Ptolem. Ascal. Herodian., προάλει quidam teste Herodiano φθάνει] libri Aristarch., φθανέει Zenod., cf. ad Ι 506

Digitized by Google

XXI
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν.
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσι ἐίκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντο ἔπεσσιν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·

---

265 *ὁρμήσειε*] Aristarch. teste Didymo hanc scripturam alteri praetulit, quae erat *οἰμήσειε* 271 *ὑπέρεπτε*] *γρ. ὑπέρεπτεν ἀντὶ τοῦ ὑφήρπαζεν* schol. Paris. 279 *γ' ἔτραφ'*] A D, cf. *B* 661, *γ' ἐτράφ'* (*παροξυτονητέον*) schol. Herodian., *τέτραφ'* '*οἱ πολλοί*' secundum eundem, sic C Syr. A marg. schol. V ad *Ψ* 348 280 *ἀγαθὸς μὲν — ἀγαθὸν δέ*] *ἀγαθὸν μὲν — ἀγαθὸς δὲ* Eust. 281 *λευγαλέῳ θανάτῳ*] *λευγαλέον θάνατον* schol. A ad *I* 119 282 *ἐρχθέντ'*] *εἰρχθέντα* ed. Massil. teste Didymo (schol. V) 283 *ἀποέρσῃ*] *ἀποέρσει* C; syllabam alteram productam ex pronuntiatione *ἀπουέρσῃ* (quod ex *ἀποϝέρσῃ* ortum est) explicandam esse docuit Hartelius Hom. Stud. III 27 286 *ἐπιστώσαντο ἔπεσσιν*] Hoffmannus, *ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι* codd.

XXI

τοίω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιίοο πτολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωικόν, ὅς κε φύγῃσι. σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
  τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὃ βῆ – μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή –
ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊ κταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον ἀίσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύσας·
φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἵστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε

289 τοι] τι superscr. οι D ἐπιταρρόθω] ἐπιτάρροθοι D 290] ἀθετεῖται Ariston. 293 τοι] superscr. σ A, τοι σοὶ D, σοι C Syr. ὑποθησόμεθ'] ὑποθήσομαι D 294 ὁμοιίοο] Ahrensius, ὁμοιίου codd. πτολέμοιο] D, πολέμοιο AC 295 Ἰλιόφιν] Ἰλίοο L. Meyerus 299 μέγα] μάλα Syr. ῥα] ϝε Leeuwenius 301 δαϊ κταμένων] praefert Herodian. (ὡς ἄρηι κταμένῳ X 72), sic AC, δαϊκταμένων alii grammatici, D 305 τὸ ὃν] τεὸν schol. V ad N 424 310 κατὰ μόθον] γρ. κακὸν θεὸν schol. V 311 ἐμπίπληθι] hanc formam dissimilatione natam (non ἐμπίμπληθι) exhibent libri praeter C, qui ἐκπίμπληθι habet, cf. G. Meyeri Gr. Gramm. § 301

Digitized by Google

φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἶσα θεοῖσιν.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύσω ψαμάθοισι, ἅλις χέραδος περιχεύας,
μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄυσε περιδείσασ' Ἀχιλῆι,
μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, ὃν φίλον υἱόν·
ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἐΐσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,

---

318 *ἰλύος*] *ἰλύοφιν* Bentleius 319 *εἰλύσω*] duplicem scripturam agnoscunt schol. A V, *εἰλύσω* et *ἰλύσω* 321 *ἀλλέξαι*] *ἀνλέξαι* Aristarch. *καθύπερθε*] *ἐφύπερθε* Cram. Epim. 225, 8 322 *σῆμα*] *μοῖρα* Etym. M. 169, 18 323 *τυμβοχοῆσ'*] = *τυμβοχοῆσαι* Aristarch. Ptolem. Ascal. Herodian., sic A; *τυμβοχοῆς* CD Syr., *τυμβοχόης* Crates *θάπτωσιν*] *θάπτουσιν* C 324 *θύων*] *θυίων* A 327 *ἀειρόμενον*] *ἀειράμενον* D 328 *περιδείσασ'*] *περιδδείσασ'* codd. melior. 329 *ἀποέρσειε*] cf. ad 283 331] *ἀθετεῖται* Ariston.; quidnam vero de versu sequente, qui arte cum hoc cohaeret, iudicaverit Aristarch., ignoramus; cf. Lehrs. de Aristarch. stud.[2] 345 *κυλλοπόδιον*] *προπαροξύνει* Aristarch., *κυλλοποδίον* D o corr. 332 *μάχῃ*] *μάχην* D *ἐΐσκομεν*] *ἠΐσκομεν* codd., *ἠΐσκομεν ἢ ἐΐσκομεν* Eust. 335 *ὄρσουσα*] *ὄρσασα* Zenod., *ὀρέουσα* Pseudoplut. vit. Hom. c. 108 336 *ἥ κεν*] *ἥ κεν*

Digitized by Google

XXI φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
μειλιχίοισι ἔπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
φθέγξομ' ἐγὼ ἰάχουσα, τότε σχέμεν ἀκάματον πῦρ.
ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτόθ' ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
αἶψ' ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν· ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψεν φλόγα παμφανόωσαν.
καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
καίετο δ' ἲς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

Zenod. secundum Ariston. ad 335, cf. Roemeri Homerrec. d. Zenod. 652 κήαι] Syr., κῆαι Herodian. ('ἐστὶ γὰρ ἀπαρέμφατον') sic AD, κῆαι supra αι scr. ε C 339 μειλιχίοισι ἔπεσσιν] μειλιχίοις ἐπέεσσιν codd. 341 σχέμεν] Bekkerus, σχεῖν libri 343 καῖε] καῖε ἢ δαῖε Eust. 344 κατ' αὐτόθ'] Wolfius, κατ' αὐτὸ/// C, κατ' αὐτὸν AD 346 νεοαρδέ'] νεοαλδέα (= νεοαύξητον) quidam secundum Apoll. lex. 116, 5 347 αἶψ' ἀγξηράνῃ] αἶψ' ἀνξηράνῃ Aristarch. (ἀγξηρήνῃ alii?), ἀν, ξηράνηι A, ἂν ξηράνῃ D, ΑΝΞΗΡΑΝΗΙ Syr., ἀνξηράνει C, αἶψ' ἐξαυαίνῃ Aristoph. (sic correx. Heynius, cod. V ἐξευαίνειν, ἐξαυήνῃ Spitznerus) secundum schol. V Didymi 350 τε καὶ] τε delerunt complures recentiorum 351 κύπειρον] κύπαιρον 'αἱ ἐκ τῶν πόλεων' teste Didymo, cf. Cram. Epim. 112, 7, κύπερον D 355 πνοιῇ] ῥιπῇ 'ἔν τισι' secundum Didym. 356 καίετο δ' ἲς] καί ε τόδ' ἲς Ptolem. Pindario teste schol. V, καίετο Ϝὶς Bekkerus 357 ἀντιφερίζειν] sic et ἰσοφαρίζειν Eust.

XXI οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζέει ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελεν προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀυτμὴ
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ,
ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

---

358 σοί γ'| σοὶ δ' D 360 ἀρωγῆς| ἀυτῆς Syr. 362 ζέει| Leskienus, ζεῖ codd. 363 κνίσην| Aristarch. teste Didymo (cf. Porphyr. p. 253, 1 col. sinistr. Schrad.) libri melior. (κνίσσην Syr.), κνίσης alii secundum schol. A (fortasse tamen non κνίσης, sed κνίσῃ scripturam a Didymo fuisse commemoratam suspicatur Ludwichius I 469), κνίσῃ Hermogenes teste Porphyr. p. 253, 7 col. sinistr. Schrad., sic etiam Apoll. lex. 110, 32; κνίσσῃ (οὐδετέρως) quosdam maluisse refert Porphyr. p. 251, 19 375 πᾶσα δάηται| πᾶσ' ἀπόληται? Nauckius 376 καιομένη, καίωσι| δαιομένη, δαίωσι C 379 οὐ γὰρ| οὔ τι vel οὐδὲ praeeunte Bentleio malit Nauckius 382 κατέσσυτο| κατέσχετο, γρ. καὶ κατέσσυτο schol. D

Digitized by Google

XXI

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄιε δὲ Ζεὺς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
τίπτ' αὖτ', ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνῃ', ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν ὅσσα ἔοργας.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·

386 σφιν] σφισιν C 387 πατάγῳ] ὁμάδῳ D, γρ. schol. A 391 δηρὸν] πάμπαν Porphyr. p. 298, 5 Schrad. 393 ὀνείδειον] ὀνείδιον 'τινές' schol. L, sic Syr. 394 αὖτ'] αὖ C κυνάμυια] κυνάμυια ἢ κατά τινας κυνόμυια Eust. (qui etiam κυνάμυια scripturam commemorat 1243, 25) 395 θάρσος ἄητον] θάρσος ἄατον Quint. Smyrn. I 217 ἀνῆκεν] ἀνώγει Syr. 396 μέμνῃ'] cf. ad Ο 18, μέμνῃ libri 397 πανόψιον] Aristarch. teste Didymo libri, ὑπονόσφιον Antimach. secundum schol. V (cf. Eust. 1243, 40) 399 ὅσσα ἔοργας;] Ambr. (μ' addidit m. rec.), ὅσσα μ' ἔοργας cett. 400 κατ' αἰγίδα] Aristarchum scripsisse ex Aristonici verbis ad h. l. colligere licet, sic Ambr., γρ. κατ' αἰγίδα schol. A Eust. 1243, 50; κατ' ἀσπίδα ACD 401 ἣν] τὴν schol. V ad Ο 229 402 μιν] superscr. ε A 403 χειρὶ παχείῃ] Παλλὰς Ἀθήνη Ambr., sic 'ἐν ἄλλῳ' secundum schol. A 405 τόν ῥ'] τὸν δ' Apoll. lex. 125, 4

Digitized by Google

XXI τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσα' ὅσσον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,

πρότεροι] πρότερον Apoll. lex. l. c. 408 δ'] Ambr., τ' cett. codd. 409 οἱ] μιν A, γρ. καί οἱ schol. A 410 ἐπεφράσα'] Nauckius coll. ω 33 ἤρα' (idemque Christius dubitanter proposuit), ἐπεφράσω codd. 411 ἰσοφαρίζεις] A, ἀντιφερίζεις CD, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, utrumque Eust. 412 τῆς] ϝῆς (= σῆς) Brugmanns 414 ἀμύνεις] γρ. καὶ ἀρήγεις schol. A 415 τρέπεν] τράπεν C 416 Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδὴς schol. A 417 μόγις] μόλις Philodem. περὶ εὐσ. p. 18 ἐσαγείρετο] Aristarch. (cf. Didym. ad O 240), ἐσαγείρατο C, ἐς ἀγείρατο D 421 δὴ] Bekkerus, δ' codd. ἡ κυνάμυια] γρ. τὴν κυνάμυιαν schol. A 424 ἐπιεισαμένη] ἐπιησαμένη Wackernagelius 426 κεῖντο] κεῖτο C ἐπὶ] ποτὶ CD γρ. A 427 πτερόεντ' ἀγόρευεν] γρ. πτερόεντα προσηύδα schol. A

Digitized by Google

XXI ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρῃ ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
[ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶι διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἔπι ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
σὺν μὲν ὅ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
στεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.

431 Ἄρῃ] Ἄρει C ἐπίκουρος] ἐπίουρος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 433 Ἰλίου] γρ. Ἴλιον schol. A 434] om. codd. melior. ὡς φάτο, μείδησεν δὲ] ὡς ἔφαθ', ἡ δ' ἐγέλασσε pars dett. 442 μέμνηαι] οὕτως ἐνταῦθα 'μέμνηαι', διπλῆ γὰρ ἡ χρῆσις (cf. μέμνησαι Ψ 648) 445 ἔπι ῥητῷ] ἐπιρρητῷ D 446 πόλιν] πόλει Aristoph. πέρι] καὶ Eust. 450 πολυγηθέες] πολυγηθέος quidam secundum Eust. 1246, 8 453 σὺν] σοὶ dett. pars 454 τηλεδαπάων] sic Aristarch., θηλυτεράων 'αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων' (cf. ad X 45) 455 ἀπολεψέμεν] legisse Aristarchum colligitur e schol. Ariston., sic γρ. schol. A et duo

Digitized by Google

νῶι δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσεν.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχνυ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίξω
δειλῶν, οἳ φύλλοισι ἐοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
[Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον]·
φεύγεις δή, ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
μή σεο νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίξειν.
ὣς φάτο, τὴν δ' οὔ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις

---

dett.; *ἀποκοψέμεν* CD, *ἀποκόψειν* A; *ἀποκοψέμεν ἢ ἀπολειψέμεν* Eust. 1245, 38; *ἀπολουσέμεν* quidam secundum Eust. 1246, 37   461 *ἑκάεργος*] *Διὸς υἱὸς* C   466 *δὲ*] *δ' αὖ* D *γρ.* schol. A   *ἀλλὰ τάχιστα*] *οὐδέ τις ἀλκή* Plutarch. Cons. ad Apoll. c. 6 Stob. flor. 98, 52   467 *παυσώμεσθα*] *παυώμεσθα* CD   469 *μιγήμεναι*] *δαμήμεναι* quidam secundum schol. V   471] *ἀθετεῖται* Ariston.   *ὀνείδειον*] *ὀνείδιον* Syr. Eust. (cf. ad 393)   474 *νηπύτιε*] *νηπύτιος* Barnesius et Naberus   *αὔτως*] *αὕτως* Eust.   475—477] *ἀθετοῦνται* Ariston.   475 *σεο*] Leeuwenius, sic etiam *Ι* 345 *Ν* 626 *μεο* pro *μευ* flagitat; *σευ* codd.   477 *πολεμίξειν*] Naberus, *πτολεμίξειν* D, *πολεμίζειν* codd. cett.   478 *τὴν*] *τὸν* Syr.

Digitized by Google

XXI [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοισι ἔπεσσιν·]
πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί' ἐμεῖο
στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσι ἶφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς,
ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε πάρ' οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί.
δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
ὣς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχέσσομαι· ἀργαλέον γὰρ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
 ὣς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
ἣ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,

480] ne novit quidem Ariston., ignoravit etiam Eust., om. libri melior., habet pars dett. ὀνειδείοισι ἔπεσσιν] ὀνειδείοις ἐπέεσσιν libri 481 ἀδεές] ἀδδεές codd. 487 δαήμεναι] sic Aristarch. 490 δ' ἄρ'] δέ ϝ' Leeuwenius 492 ἐντροπαλιζομένην] οὕτως διὰ τοῦ ν̄ Didym., ἐντροπαλιζομένη alii Syr. ταχέες] ταχέως Eust. 493 ὕπαιθα] γρ. ἔπειτα schol. A 497 Λητὼ] Λητόα Nauckius 498 μαχέσσομαι] dett. aliquot, μαχήσομαι melior. γὰρ] A Syr., δὲ CD γρ. A 501 νικῆσαι] νικήσειν C 502 συναίνυτο] ἐξαίνυτο Etym. M. 36, 40 503 πεπτεῶτ'] πεπτεότ' C, γρ. καὶ πεπτῶτα schol. A

Digitized by Google

XXI δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ ποτὶ οἷ
εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας·
τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
[μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ];
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαδεινή·
σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐυδμήτοιο πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκεν,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν·
ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·

507 ποτὶ] προτὶ codd. 508 ἀνείρετο] ἀνήρετο C 510] om. codd. plerique, habet D in marg. m. rec. 513 νεῖκος] νείκεα Aristarch. νεῖκος ἐφῆπται] νείκε' ἐτύχθη schol. V (quam scripturam fortasse Aristarchi fuisse dubitanter suspicatur Ludwichius) 517 ὑπὲρ μόρον] ὑπερμόρον AD, cf. ad Υ 30 520 παρὰ πατρὶ] Aristarch. secundum schol. A Didymi a Cobeto correctum, CD; πὰρ Ζηνὶ A κελαινεφεῖ] κελαινεφέϊ Fickius et Menradius 522 ἵκηται] sic γρ. schol. A (cf. Aristarchi scripturam Σ 207), ἱκάνει codd. 524 ἐφῆκεν] γρ. ἔτευξεν schol. A 525] post 526 positus est in Syr. 525 πόνον] φόνον A 526 ἑστήκει] A, εἱστήκει CD, ΙΣΤΗΚΕΙ Syr. 530 ὀτρύνων] Aristarch. AD, ὀτρυνέων alii Syr. C

Digitized by Google

XXI πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὅ κε λαοὶ
ἔλθωσιν προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσι ἀλέντες,
αὖτις ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
δείδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἳ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορεν, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀμύναι.
οἳ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχεν κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών· εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

533 νῦν — ἔσεσθαι] νῦν λοίγι' ἔσεσθαι οἴω Christius et Leeuwenius 535 ἐπανθέμεναι] Aristarch., ἐπ' ἂψ θέμεναι 'τινὲς τῶν κατὰ πόλεις' sic libri melior., ἐπιθέμεναι Porphyr. p. 176, 12 Schrad. 536 μὴ οὖλος] μὴ ὁ οὖλος Fickius metri caussa ἅληται] ἄληται dett. 538 sq.] ἠθέτηκε Zenod. teste Ariston. 539 ἀμύναι] Herodian. C, ἀλάλκοι cett., quam scripturam etiam Herodian. novit 541 κεκονιμένοι] κεκονιμμένοι Syr. 542 σφεδανὸν] D, σφεδανῶν Aristarch. (cf. schol. Didymi et Ariston.) A Syr., σφεδανῶς superscr. m² ὸν C 548 κῆρας] χεῖρας CD Syr. 549 δ' ἄρ'] δὲ Nauckius 550 Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] Ἀχιλλέα Πηλείωνα quidam teste Ariston. 551 μένοντι] κιόντι Porphyr. p. 129, 10 Schrad 554 κλονέονται] A Syr., φοβέονται CD γρ. A

Digitized by Google

XXI αἱρήσει με καὶ ὣς καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήιον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς κατά τε ῥωπήια δύω·
ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέι χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχή, θνητὸν δέ ἑ φασ' ἄνθρωποι
[ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει].
  ὣς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἠύτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃσιν,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει

---

558 Ἰλήιον] Aristarch. codd., Ἰδήιον Crates   560 ἂν] ἄρ D   561 ἱδρῶ] ἱδρῶ' Ahrensius   προτὶ] ποτὶ C   563 ἀπαειρόμενον] super ό scr. α A   567 κατεναντίον ἔλθω] πεδίονδε νοήσῃ D (in marg. κατ' ἐναντί' ἔλθω)   568 θην] τ' ἦν schol. V ad Λ 510, ἔφη Clem. Alex. Protr. p. 31, δὴ Eust.   569 δὲ ἴα] δὲ μία Heynius, τ' ἴα La Rochius, cf. Ι 319   570] ἀθετεῖται Ariston.   572 πτολεμιζέμεν] Bekkerus, πτολεμίζειν codd., πολεμίζειν Syr.   573 πάρδαλις] Aristarch., πόρδαλις libri melior.   575 ταρβέει] Nauckius, ταρβεῖ codd.   κεν ὑλαγμὸν] Herodian., κυνυλαγμὸν quosdam scripsisse dixit Aristarch. secundum schol. BV Herodiani, qui iam Stesichorum in Homero suo illud legisse monet (cf. Stesich. fr. 85 B[4] 'ἀπειρέσιοι κυνυλαγμοί'); sic etiam Zenod. in editione sua habuit   576 φθάμενός μιν] φθάμενός τις 'αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων'   οὐτάσῃ] οὐτάσει C

Digitized by Google

XXI ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐίσην,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄϋτει·
ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτι'· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
οἵ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
καί ῥ' ἔβαλεν κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

---

581 ὅ γ' ἄρ'] cod. unus, ὃ γὰρ melior. 583 ἦ δή] sic Herodian., ἤδη alii δή που μάλ'] μάλα δή τι Cobetus, δή που σὺ Christius μάλ' ἔολπας] μάλα Ϝέλπε' Hoffmannus 585 ἦ τ' ἔτι] ἢ μάλα A, γρ. ἦ τ' ἔτι schol. A 586 γάρ οἱ] γάρ ῥ' οἱ C, γάρ τοι D e corr. ἀνέρες εἰμέν] ἄνδρες ἔνειμεν 'ἐν ταῖς πλείοσιν' teste Didymo 587 οἵ καὶ — υἱῶν] Aristarch., οἵ κε — υἱῶν 'ἔν τισι τῶν εἰκαιοτέρων' teste Didymo, sic libri (κεν C) τοκέων ἀλόχων] ἀλόχων τοκέων 'ἔν τισιν ἀντιγράφοις' Eust. 1252, 18 588 εἰρυόμεσθα] εἰρυσόμεσθα C, εἰρυόμεσθα ἢ εἰρυσόμεθα (l. εἰρυσόμεσθα) Eust.; cum hac scriptura confert Fickius nomen Εὐρυσίλαος in titulo Eres. apud Bechtel. Aeol. Inschr. (collect. Collitz.) p. 105 n. 281 B 21 ἐφέψεις] ἔφ' ἕψεις Nicias teste Herodiano 590 βαρείης] παχείης CD γρ. A, sic 'τινὰ τῶν ἀντιγράφων' teste Eust. 1252, 20 591 ῥ'] Ϝ' Leeuwenius 592 δέ οἱ] duo codd., δέ μιν melior., cf. quos contulit locos La Rochius Μ 396 Ν 805 Σ 205 al. 593 κονάβησε] κονάβιζε D 594] om. A in textu, habet in marg. 596 τ'] Ϝ' Leeuwenius Ἀπόλλων — ἀρέσθαι] ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 597 κάλυψε δ' ἄρ'] γρ. καὶ καλύψας schol. A

Digitized by Google

XXI ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς
ἔστη, πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
ἧος ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρα θέλγεν Ἀπόλλων,
ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶ οἷσιν·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι ὅς τε πεφεύγει
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

600 γὰρ ἑκάεργος] Aristarch. libri melior., γάρ ῥ' ἑκάεργος alii teste Didymo 601 ὃ δ'] ὅδ' C 602 ἧος] ἕως codd. 604 δ' ἄρα θέλγεν] δέ ϝ' ἔθελγεν Leeuwenius 606 Τρῶες] πάντες C 607 πόλις δ' ἔμπλητο] πύλαι δ' ἔμπληντο Antimach. et Rhian. 609 πεφεύγει] D, πεφεύγοι cett.
610 ἐσσυμένως] A, ἀσπασίως CD Syr. γρ. A 611 γοῦνα σαώσαι] Aristarch., γοῦνα σάωσεν AC Syr., γοῦν' ἐσάωσεν D

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ

ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

XXII *Ὣς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ, πεφυζότες ἠύτε νεβροί,*
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τεῖχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδησεν,
Ἰλίοο προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας,
οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

---

2 *ἱδρῶ*] *ἱδρῶ'* Ahrensius *ἀπεψύχοντο*] *διχῶς καὶ 'ἀνεψύχοντο' καὶ 'ἀπεψύχοντο'· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄* Didym. (schol. A); *ἀπεψύχοντο* superscr. *ν* A; *ὁ δὲ Ἀρίσταρχος 'ἀνεψύχοντο' γράφει. χαριέστερον δὲ τὸ 'ἀπεψύχοντο'* schol. B 5 *ὀλοιὴ*] A D m^1, *ὀλοὴ* Ambr. Syr. C D post ras. 6 *Ἰλίοο*] Ahrensius, *Ἰλίου* codd. 7 *αὐτὰρ*] *αὐτὰρ ὁ* Ambr. Syr. 9 *πώ*] *τω* Syr. 10] post hunc addit Syr.: *Ἴλιον ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον* (= *Δ* 33) 12 *δή τοι*] *δ' ἤτοι* Syr.

Digitized by Google

XXII ἔβλαψάς μ', ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
  ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
  τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὅν τε κύν' Ὠαρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·
λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσὶν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆι μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·

---

15 *ἔβλαψάς μ'*] *βλάψας με* Bentleius, *μ'* post *τρέψας* (v. 16) transponit Hoffmannus   *ὀλοώτατε*] *δολιώτατε* (sic Heynius, traditum *δολοώτατε*, quod etiam Eust. habet 1254, 31) quidam teste schol. BV   17 *πρὶν*] *προτὶ* D   18 *ἀφείλεο*] *διὰ τοῦ εο γραπτέον* schol. V, *ἀφείλεω* Ambr.   19 *ἔδεισας*] *ἔδδεισας* codd. (*ἔδδεισεν* Ambr.)   20 *εἴ μοι*] *εἰ μὴ* D   23 *ῥά*] om. D   28 *ἀστράσι*] sic Aristarch., *ἄστρασιν* Philoxenus Herodian. al.   29 *κύν' Ὠαρίωνος*] Nauckius, cf. Σ 486, *κύν' Ὠρίωνος* codd., *κυνωρίωνος* (*ὑφ' ἕν*) Dionys. Sidon.   30 *λαμπρότατος*] *λαμπρότερος* Etym. M. 484, 44   *ὅ γ'*] *ὅδ'* A (*οἱ* D m[1])   31 *πολλὸν*] *πουλὺν* schol. B ad Λ 62   32 *ἔλαμπε περὶ*] *ἔλαμπεν ἐπὶ* D, *ἔλαμπεν ἐπὶ* Macrob. Sat. V 10, 3   33 *κόψατο*] *λάζετο* dett. pars   36 *ἑστήκει*] Aristarch. A, *εἱστήκει* alii, sic codd. cett., *ἑστήκειν* Bekkerus (ut Aristarch. Ψ 691)

Digitized by Google

XXII

"Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν,
σχέτλιος· αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὄνομα κλυτὸς Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆι δαμασθείς.
ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,

---

42 ἔδοιεν] Aristarch., ἔδονται libri (C ω superscr. habet), ἔδοιντο quidam, si fides schol. B 45 τηλεδαπάων] θηλυτεράων in quibusdam exemplaribus legebatur secundum schol. V, cf. ad Φ 454; ἀλλοδαπάων Eust. 1222, 27 48 τούς] Aristarch. codd. praeter D, οὕς alii, D 49 στρατῷ] στρατῷ ἢ στρατὸν Eust.

50 ἀπολυσόμεθ'] ἀπολύσομεν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 51 παιδὶ γέρων] παιδὶ φίλῃ 'αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων'; fortasse Aristophanem παιδὶ γὰρ ὤπασε πολλὰ γέρων e schol. V (Ἀριστοφάνης πολλά) scripsisse colligit Ludwichius ὄνομα κλυτὸς] ὀνομάκλυτος (ὑφ' ἕν) Aristarch. codd. melior. 56 τέκος] θάλος quidam secundum schol. BV (cf. 87) 59 δ' ἐμὲ] Herodian. libri praeter C, qui δέ με habet

φρονέοντ'] ζώοντ' quidam teste schol. V ἐλέησον] ἐλέαιρε C 61 αἴσῃ] νούσῳ Pseudoplut. vit. Hom. c. 67, δύῃ Stob. flor. 104, 1 πόλλ' ἐπιδόντα]

Digitized by Google

XXII *υἷάς τ' ὀλλυμένους ἑλκηθείσας τε θύγατρας,*
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέι χαλκῷ
τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἄρηι κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέι χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶν
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·
καί μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·

πολλὰ ϝιδόντα Bentleius 67 *ὠμησταὶ*] Aristarch., *ὠμῆσται* Tyrannio, *ὠμεσταὶ* Wackernagelius *ἐρύουσιν*] *ἐρύσωσιν* Plut. Cons. ad Apoll. c. 24 68 *ἕληται*] *ἕλοιτο 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 69 *θυραωρούς*] Aristarch. Syr., *πυλαωρούς* codd. cett. 70 sq.] om. D in textu, habet in marg. m³ 70 *πιόντες*] sic et *πίνοντες* Eust. 71 *πάντ' ἐπέοικεν*] *πάντα ϝέϝοικεν* Bentleius 72 *ἄρηι κταμένῳ*] *ἀρηικταμένων* D 73 *φανήῃ*] Aristarch. AD, *φανείῃ* alii, *φανείη* C 75 *αἰδῶ*] *αἰδόα* Nauckius *αἰσχύνωσι*] *αἰσχύνουσι* C 81 *δάκρυ χέουσ'*] *δάκρυ χέουσα* Hoffmannus 83 *εἴ ποτέ τοι*] libri, *'οὕτως'* Didym., *εἴ ποτέ σοι* alii *ἐπέσχον*] *ἀνέσχον 'τινὰ τῶν ἀντιγράφων'* Eust. 1258, 61 85 *ἐών*] Aristarch. AC, *ἰών* alii D Syr.

Digitized by Google

XXII *σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ᾽ ἔτ᾽ ἐγώ γε*
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ᾽ ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω· οὐδ᾽ Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ᾽ ὅ γε μίμν᾽ Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσιν
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ᾽· ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προέχοντι φαεινὴν ἀσπίδ᾽ ἐρείσας.
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὅς μ᾽ ἐκέλευεν Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ᾽ ὕπο τήνδ᾽ ὀλοήν, ὅτε τ᾽ ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
'Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.'
ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι,
ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐυκλεέως πρὸ πόληος.

---

86 *κατακτάνῃ*] *κατακτείνῃ* C *οὔ σ᾽ ἔτ᾽*] *οὔ σέ τ᾽* D Syr. 87 *θάλος*] *τέκος* A, *γρ. θάλος* schol. A 93 *ὀρέστερος*] *ὀρέστερον* 'ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις' *μένῃσιν*] *δοκεύῃ* 'ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις' (teste Didymo) 95 *σμερδαλέον*] *σμερδαλέος* Syr. 100 *πρῶτος*] *πρῶτος ἢ πρῶτον* Eust. *ἀναθήσει*] sic et *καταχεύει* Eust. 1260, 26 101 *ὅς — Τρωσί*] *ὅς Τρωσίν μ᾽ ἐκέλευε*? Nauckius 108 *κέρδιον*] *κάλλιον* 'αἱ κατὰ ἄνδρα' teste Didymo 109 *κατακτείναντι*] sic et *κατακτείναντα* 'διχῶς' Didym. 110 *αὐτῷ*] cf. schol. Ariston.: *ἡ διπλῆ . . . ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ᾽ Ὁμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ᾽ αὐτοῦ ὀλέσθαι* *ἐυκλεέως*] Nauckius, *ἐυκλειῶς* libri

Digitized by Google

XXII εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ
πάντα μάλ᾽, ὅσσα τ᾽ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ᾽, ἥ τ᾽ ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ᾽ ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἄλλ᾽ ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πόλις ἥδε κέκευθεν·
Τρωσὶν δ᾽ αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι
μή τι κατακρύψειν, ἀλλ᾽ ἄνδιχα πάντα δάσεσθαι·
[κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·]
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὁ δέ μ᾽ οὐκ ἐλεήσει
οὐδέ τί μ᾽ αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὔτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεί κ᾽ ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης
τῷ δαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
παρθένος ἠΐθεός τ᾽ ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ᾽ ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
εἴδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ᾽, ὡς ἐνόησεν, ἕλεν τρόμος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη

---

111 ὀμφαλόεσσαν] ὅπλα τε πάντα Syr. 113 ἀντίος] ἀντίον C 115 ἐνὶ] ἐπὶ superscr. ν A, ἐπὶ D 117 δ᾽] τ᾽ D 118 ἀποδάσσεσθαι] Aristarch. C, ἀποδάσσασθαι AD ὅσα τε] τε om. C, ὅσσα A, γρ. ὅσα τε schol. A 119 ἕλωμαι] γρ. ὀμοῦμαι schol. A 120 δάσεσθαι] Cobetus et Naberus, δάσσασθαι codd. 121] om. AD 122 τίη] οὕτως χωρὶς τοῦ δ̄ Didym. (non igitur τί δὴ scribendum) 123 μὲν] μιν D ἵκωμαι] ἱκῶμαι quidam teste Herodiano 124 κτενέει] κτανέει Apoll. lex. 15, 5 128 ἀλλήλοιιν] ἀλλήλοισι CD 129 ὅττι] ὄφρα ἐν ἄλλῳ schol. A 136 ἄρ᾽ ἔτ᾽] ἄρα γ᾽ Pseudoplut. vit. Hom. c. 129

αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἕκτωρ
τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἳ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·

143 ὅ γ'] οἵ γ' D 144 τεῖχος] D, τεῖχος superscr. ει A, τείχει C 145 ἠνεμόεντα] superscr. σσαν A 146 τείχεος] ἄστεος schol. A ad Ο 4 147 ἔνθα τε] Hermannus, ἔνθα δὲ libri Porphyr. p. 257, 3 Schrad. 156 ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν codd. 158] ἐν ἐνίοις φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής· 'φεῦγ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς' Didym. 162 τέρματα] τέρμασι C 164 κατατεθνηῶτος] κατατεθνειῶτος libri melior. (in A superscr. η)

Digitized by Google

XXII ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ᾽ ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηεν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἐν πόλι ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ᾽ ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε,
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἕρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
ἕρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ᾽ ἐρώει.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ᾽ ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ᾽ ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ᾽ ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ᾽ ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
τὸν δ᾽ εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλά τ᾽ ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁσσάκι δ᾽ ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

165 πέρι δινηθήτην] περιδινηθήτην CD 166 δέ τε] C, δὲ om. τε D, δ᾽ ἐς A 168 τεῖχος] ἄστυ Plato Reip. III p. 388 C 171 κορυφῇσι] κνημοῖσι D 172 πόλι] πόλει codd. 183 sq.] ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγονται Ariston.

Digitized by Google

ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἴ πώς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν οὔθ' ὁ διώκειν·
ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰς Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
νῦν δὴ νῶί γ' ἔολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσιν προτὶ νῆας,

---

195 *ἀΐξασθαι*] *ἀΐξεσθαι* D *ὑπὸ*] *ἐπὶ* C 197 *ἀποστρέψασκε*] *καὶ 'παραστρέψασκε'* (sic Bekkerus, *παρατρέψασκεν* cod.) *διχῶς* schol. V Didymi *παραφθὰς*] *παραστὰς* dett. pars 198 *ποτὶ*] *προτὶ* D *πέτετ'*] *οὕτως διὰ τοῦ ε̄* Didym., *πέτατο* alii Syr. 199—201] *ἀθετοῦνται* Ariston. 200 *τὸν δύναται*] *τὸν οὐ δύναται* Syr. *ὑποφευγέμεν*] Bekkerus, *ὑποφεύγειν* libri 201 *ὣς ὃ*] D *'ἐν ἄλλῳ'* schol. A, *ὣς ῥα* AC Syr. 202 *ὑπεξέφυγεν*] *ὑπεξέφερεν* Syr. Aristarch. teste Didymo (schol. A, cui vix esse fidem habendam existimavit Lehrsius); nihil de Aristarcho schol. V, in quo legimus: *γράφεται ὑπεξέφερεν* 205 *λαοῖσιν*] C, *ἄλλοισιν* AD Syr., *ἄλλοισιν ἢ μάλιστα λαοῖσι* Eust. 211 *ἱπποδάμοιο*] *ἀνδροφόνοιο* Maxim. Tyr. X 8 212] in marg. habet A *μέσσα*] *ῥῦμα* Chrysippus secundum schol. V 216 *νῶί γ'*] *νῶι* Hoffmannus, *νῶιν* Zenod.

Digitized by Google

XXII Ἕκτορα δῃώσαντε μάχης ἄατόν περ ἐόντα.
οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃ ἑκάεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον
Δηιφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηίφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·

---

218 *ἄατον*] tres codd. dett., *ἆτον* melior. 219 *ἄμμε*] Syr., *ἄμμι* ACD 220 *πάθῃ*] D, *πάθοι* superscr. *ει* A, *πάθοι* C Syr. 222 *ἄμπνυε*] *ἄμπνυο* Cobetus *τόνδε δ'*] *τόνδε τ'* D Syr. 227 *Δηιφόβῳ*] post hoc nomen Syr. habet scriptum *Δ* (*δ'*?) 231 *στέωμεν*] *στέομεν* C *μένοντες*] cf. Zenod. scripturam *μένοντε* *Λ* 348 232 *τὴν*] *τὸν* D 233 *μέν μοι*] *μὲν ἐμοὶ* Thierschius 235 *τιμήσεσθαι*] Eust., idque recte suasit Naberus; *τιμήσασθαι* codd. 236 *ὃς — εἵνεκ'*] *ὃς τλῆς εἵνεκ' ἐμεῖο* 'non nemo' apud Bekkerum, *ὃς δὴ τλῆς ἐμεῦ εἵνεκ'* Meuradius *ὃς*] in productione huius vocülae in prima versus arsi non esse cur offendamus probat Hartelius Hom. Stud. I² 122; cf. quae ipse dixi Neue Beitr. zur Technik des nachhom. Hexam. 102; *ὡς* C, *ὣς* Eust.

Digitized by Google

ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμήῃ.
ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν ἤ κε ἁλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν

---

243 *μηδέ τι*] *μὴ δ' ἔτι* CD 246 *ἦ*] *εἴ* C *δαμήῃ*] *δαμείῃ* A, *δαμείη* CD Syr. 247 *κερδοσύνῃ*] *κερδοσύνης* quidam teste Didymo 251 *δίον*] sic Aristarchum scripsisse colligere licet e schol. Ariston.; Didym. haec refert: *γράφεται καὶ 'δίες'· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι* 254 *ἐπιδώμεθα· τοὶ*] codd. melior., *ἐπιδωσόμεθ'· οἳ* supra *δω* scripto *βω* cod. unus 255 *μάρτυροι*] *ἡ διπλῆ ὅτι μάρτυροι, οὐ μάρτυρες* (quae fuit Zenodoti scriptura *Β* 302) Ariston. 256 *ἀεικιῶ*] *ἀϝεικίσω* Fickius 261 *Ἕκτορ*] *Ἕκτωρ* Apoll. lex. 147, 10 262 *ἀνδράσιν*] *ἄρνασιν* Herm. in Plat. Phaedr. p. 90 263 *τε καὶ*] *καὶ* Bekkerus *ἄρνες*] *ἄνδρες* Cm[1] schol. Aristoph. Pac. 1076 265 *οὐδέ τι*] *οὔτε τι* superscr. *δ* A, *οὔτε τε* C

Digitized by Google

XXII ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
  ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε·
ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον. ὡς δή μιν σῷ ἐνὶ χροῒ πᾶν κομίσαιο.
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
  ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἕκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,

---

266 ὅρκια ἔσσονται] ὅρκιά γ' ἔσονται D, ὅρκιον ἐσσεῖται Bentleius πρίν γ'] πρὶν superscr. γ m[2] Syr., πρὶν Eust. 270 ἔτ'] om. C 272 θύων] θυίων A 274 ἠλεύατο] ἀλεύατο D 275 χάλκεον] μείλινον 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 280 ἠείδης] ἠείδεις CD m[1] Syr. ἠεΐδεις A 281 μύθων] superscr. οις A, μύθοις ἢ μύθῳ ἢ μύθων Eust. 1269, 33 282 ὑποδείσας] ὑποδδείσας codd. λάθωμαι] λαθοίμην C Syr. 285 ἄλευαι] ἄλευε CD 286 ἐνὶ] duo codd., ἐν melior. 287 κεν] σφιν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A ἐλαφρότερος] ἐλαφρότατος D

Digitized by Google

στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀΰσας·
ᾔτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλεέως ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
  ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὡρμήθη δ' Ἀχιλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίοο, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.

---

294 ἐκάλει] ἐβόα ‘αἱ τῶν πόλεων’ secundum schol. V Didymi   299 τείχει] τείχεσσ’ Roehlius, ut evitaretur forma dativi sing. contracta   301 τό γε] sic ‘ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις’, τότε pars dett.   302 υἷι] C, υἱεῖ AD Syr.   πάρος γε] πάρος περ C   303 πρόφρονες] προφρονέως D   304 μὰν] δὴ Eust.   ἀσπουδί] ἀσπουδεί CD   ἀκλεέως] Nauckius, ἀκλειῶς codd.   309 διὰ νεφέων] ἀπὸ νεφέων quidam secundum schol. V   310 ἁρπάξων] ἁρπάζων CD Apoll. lex. 28, 18   313 ἀγρίοο] Ahrensius, ἄγριον codd.   314 ἐπένευε] ἐπένευσε C   315 καλαὶ] δειραὶ ‘αἱ πλείους’ teste Didymo

316] om. AD in textu   θαμείας] Syr. Eust., θαμειάς codd. cett.; cf. ad Λ 52

Digitized by Google

XXII *οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ*
ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχεν χρόα χάλκεα τεύχεα
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαίνετο δ', ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
"Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
ἑλκήσουσ' ἀικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

317 *ἀστράσι*] cf. ad 28   320 *κακόν*] *κακὰ* Nauckius (coll. *Π* 70 *Κ* 486 *Μ* 67 *Π* 373, 783 al.), qui Aristophanem *κακόν* in textum intrusisse putat coll. schol. Didymi ad *β* 45   322 *τοῦ — τόσον*] *τοῦ δ' ἔκτοσθ' ἄλλον* Leeuwenius   *τεύχεα*] cod. unus, *τεύχη* melior.   324 *φαίνετο δ', ᾗ*] *φαῖνεν δ', ᾗ* (sic Hoffmannus, *δὲ* cod. A, *φαῖνον* V) '*ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων*' secundum Didymum   *ᾗ*] *ᾖ* C   *ἔχουσιν*] *ἔχουσαι* D   325 *λαυκανίην*] *λαυκανίης* Cm[1]D, *λευκανίην* Plutarch. Symp. VII 1, 2 (p. 698 e), *λευκανίης* Cm[2] dett.   326 *ἔγχεϊ*] *Ἕκτορα* D   328 *ἀπ' ἀσφάραγον*] *ἀποσφάραγον* Apoll. lex. 147, 29, *ἀπὸ σφάραγον* '*τινὲς τῶν παλαιῶν*' teste Eust. 1272, 9   *μελίη τάμε χαλκοβάρεια*] *μελίη τάμε χαλκοβαρείη* Etym. M. 160, 51   329] *ἀθετεῖται* Ariston.   330 *ἐπεύξατο*] supra *ξα* scr. *χε* A   331 *ἀτάρ*] *ἄφαρ* schol. V   332 *σῶς ἔσσεσθ'*] *ζὼς ἔσσεσθ'* Nauckius, quod in *ζωὸς ἔσεσθ'* immutare volt Menradius   335 *ὅς*] ΩΣ Syr.   336 *ἑλκήσουσ' ἀικῶς*] *οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον* '*ἑλκήσουσι κακῶς*' Didym.; Antimachum fortasse *ἑλκήσουσι ἀικῶς* (i. e. *ἐκ πλήρους*) dedisse suspicatus est Lehrsius   *ἑλκήσουσ'*] *ἑλκύσουσ'* C   *ἀικῶς*] forma suspecta, *ἀεικῶς* Syr. Eust.

Digitized by Google

XXII τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο,
δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων·
αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
ὣς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγῃ
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πεισέμεν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·

---

339 μή με ἔα] μή μ' ἐάαν? Nauckius 340 χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε] χρυσόν τε ἅλις χαλκόν τε Syr. 344 τὸν — ἰδὼν] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 345 κύον] κύων D 346 ἀνείη] ἀνήῃ A, ἀνείῃ Syr. 347 ἀποταμνόμενον] ἀποτεμνόμενον D μ'] delet Hoffmannus 348 ὥς] Nicanor, ὡς Aristarch. (χωρὶς τῆς βαρείας) secundum schol. Paris., sic CD 349 δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ'] δεκάκις καὶ ἐείκοσι νήριτ' Hoffmannus et Frankius εἰκοσινήριτ'] ὑφ' ἓν schol. AB, εἴκοσι νήριτ' alii? 351 σ' αὐτὸν] σαυτῷ D ἀνώγῃ] dett. pars, ἀνώγοι melior. 355 καταθνήσκων] A, κατατθνήσκων codd. cett. 357 πεισέμεν] Nauckius, πείσειν codd. ἐν φρεσὶ] ἔνδοθι Eust.

Digitized by Google

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην·
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος

363] om. D in textu, habet in marg. m[3] additum *ἀνδροτῆτα*] cf. ad *Π* 857 368 *ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ'*] *ἔθηκ', ἀπὸ δ'* M. Schmidtius 370 *οἳ καὶ*] *οἵ κέ ἑ* C 372 *ἄλλον*] *ἄλλων* D 374 *ἐνέπρησεν*] supra *σ* scr. *θ* A, *ἐνέπρηθεν* dett. 375] damnavit Senacherim, cf. schol. Leid., *ἀθετεῖται* V marg. 378] in huius locum substituit Zenod.: *Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν* (*Ψ* 236) teste Ariston. *Ἀργείων — μέδοντες*] *ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος* C 380 *ἔρρεξεν*] A, *ἔρδεσκεν* CD *γρ.* A, utrumque Eust. 1274, 45 381 *πειρηθέωμεν*] Bekkerus, *πειρηθῶμεν* codd. 382 *κέ τι*] *κ' ἔτι* A 386 *ἄκλαυτος*] *ἄκλαυστος* C

XXII *Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε*
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα

388 *ζωοῖσιν — ὀρώρῃ*] *ζωὸς ἐν' Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω* altera scriptura erat (*ἔν τισι*) secundum schol. A, quae num Zenodoto tribuenda sit dubium est; sic C   389 *καταλήθοντ'*] *καταλήθῃ* schol. A ad X 52   390 *καὶ κεῖθι*] *κἀκεῖθι* D   393 *ἠράμεθα*] *ἠρόμεθα* AC, *ἠράμεθα* Cobetus   393 sq.] *ἀθετοῦνται* Ariston.   395 *μήδετο*] *μήσατο* D   396 *τένοντε*] *τένοντας* D   400 *ῥ'*] *δ'* D   *ἀέκοντε*] dett. pars, *ἄκοντε* melior.   402 *πίτναντο*] *διὰ τοῦ ῑ* schol. V Didymi codd. dett., *πίλναντο* quidam secundum schol. V Didymi, sic AC, *πίμπλαντο* '*ἔν τισι*' teste schol. A Didymi; *πίμπλαντο* et *πίλναντο* novit Eust. 1276, 12   403 *δυσμενέεσσιν*] *περιχέρμονος* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A   404 *ἑῇ*] *αἰεὶ* D   407 *παῖδ' ἐσιδοῦσα*] *παῖδα ἰδοῦσα* Hermannus   410 *ὡς εἰ ἅπασα*] *ὡς ἴ ἅπασα* (= *ὡς αὐτὴ ἅπασα*) quidam testibus Herodiano (qui addit '*οὐκ*

XXII Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
γῆρας· καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄιδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,

οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς οὔτε τὴν ἵ οὔτε τὴν σφεῖς) et Apollon. de pron. p. 55, 22 Schn. 411 *σμύχοιτο*] Aristarch., *σμήχοιτο* alii? sic D 412 *μόγις*] *μόλις* CD 414 *δὲ λιτάνευε*] *δ' ἐλιτάνευε* D 416 *κηδόμενοι*] Aristarch., *κηδόμενον* libri melior. 418 *λίσσωμ'*] *λίσσομαι* et *λίσσωμ'* novit Eust. 420 *τῷ γε*] D, *τῷ γε* superscr. *δ* A, *τῷδε* cett. 423 *ἀπέκτανε*] *ἐπέκτανε* Eust. 428 *θ'*] om. D 429 *πολῖται*] *γέροντες* schol. V, *γρ. γέροντες* schol. A, *γυναῖκες* D (*γρ. καὶ πολῖται* m. rec.) 430 *ἁδινοῦ*] *οἰκτροῦ κατὰ Αἰτωλούς· Ἀρίσταρχος ἀθρόον* schol. V; *ἀθρόον* non scripturam sed explicationem esse perspexerunt Spitznerus et Hoffmannus (cf. Ludwichium I 479) v. etiam schol. B ad Ψ 17 *ἀθρόον, οἰκτροῦ* et Apoll. lex. 9, 4 *ἁδινοῖο γόοιο· τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου* 431 *τέκνον, ἐγὼ δειλή*] *Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν* Etym. M. 196, 17 e X 82, *Ἕκτορ, ἐγὼ δειλή* ibid. 198, 8 *βείομαι*] Aristarch. secundum schol. V Didymi, sic AC; falso illi schol. A *βήομαι*, schol. B *βίομαι* (quod habet D) tribuunt, cf. quae exposuit Ludwichius I 479; *βείομαι*

Digitized by Google

σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
δειδέχατ'· ἦ γὰρ καί σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὔ πώ τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἤγγειλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
νηπίη· οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
ἡ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα·
δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς

---

scripturam tuentur etiam Porphyr. p. 259, 6 Schrad. Etym. M. 196, 11; est praesens medium, quod sensu futuro usurpatur (= βιώσομαι, ζήσομαι), eodem modo formatum e stirpe uberiore quo λείπω; stirpem debiliorem habes in Hymn. Hom. in Apoll. Pyth. 350 βιόμεσθα, cf. ἔλιπον; v. de hac re G. Meyer. Gr. Gramm. p. 382 αἰνὰ πιθοῦσα] libri, sic quidam teste schol. V; αἰνὰ τεκοῦσα Aristarch. secundum schol. BV 432 ἀποτεθνηῶτος] supra η scr. ει A, ἀποτεθνειῶτος CD 433 πελέσκεο] πελέσκετο C 435 καί] D, κέ cett. ἔησθα] ἔμισθα A 438 οὔ — ἄγγελος] πως ἐτήτυμον ἄγγελον D ἐλθὼν] ἦλθεν Dm[1] 441 πορφυρέην] γρ. καὶ μαρμαρέην schol. V θρόνα] θρόα C 448 ἐλελίχθη] ἐϝελίχθη Cobetus 450 ἕπεσθον] ἕπεσθε Bentleius ἴδωμ' ὅτιν'] AC, ἴδωμ' ὅτι D, ἴδω τίνα Hoffmannus

Digitized by Google

XXII μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
καί δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεσκ᾽, ἐπεὶ οὔ ποτ᾽ ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ᾽ ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνασ᾽ ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ᾽ ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ᾽ ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν θ᾽, ὅ ῥά οἱ δῶκεν χρυσέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ᾽ Ἕκτωρ
ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρῳῇσιν ἔειπεν·
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γιγνόμεθ᾽ αἴσῃ
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,

---

458 πληθυῖ μένεν] πληθύι μέν᾽ A 459 τὸ ὃν] τεὸν D 461 κραδίην] κραδίῃ D 468 βάλε] Aristarch., χέε 'αἱ κοιναί' teste Didymo, sic libri melior.

470 θ᾽, ὅ ῥα] ἐκ πλήρους ὁ τέ σύνδεσμος 'κρήδεμνόν τε'· οὕτως ἅπασαι Didym., unde fortasse alteram scripturam τε, τό οἱ extitisse suspicatus est Hoffmannus χρυσέη] χρυσῇ A C, χρυσὴ D 473 γαλόῳ] sic παροξυτόνως Herodian., non γάλοῳ; μετὰ τοῦ ῑ γραπτέον schol. B ἔσταν] γρ. ἦσαν schol. A

474 ἀπολέσθαι] sic et ὀλέεσθαι Eust. 475 ἄμπνυτο] codd. Ariston. ad X 468 Apoll. lex 8, 22, ἔμπνυτο Aristarch. teste schol. A Didymi θυμὸς] θυμὸν Ariston. l. c. 476 Τρῳῇσιν] A, Τρωῇσιν C, δμωῇσιν D Apoll. lex. 26, 29 477 ἰῇ] sic Aristarch. teste Herodiano ad Ζ 422 γιγνόμεθ᾽] γινόμεθ᾽ dett. pars Herodian. l. c., γεινόμεθ᾽ AC 478 κατὰ δῶμα] ἐνὶ οἴκῳ 'αἱ κοινότεραι' teste Didymo

Digitized by Google

XXII αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ
ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισι· πάις δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν.
χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνεν.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
'ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.'
δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,

481 *αἰνόμορον*] *οὕτως αἰνόμορον* Didym., *αἰνόμορος* alii (et fortasse *δύσμορον*, quod suspicatur Ludwichius) *μὴ*] *μή μ'* Leeuwenius 482 *μὲν*] *μέν ῥ'* C 484 *δ' ἔτι*] *δέ τι* D *αὔτως*] *αὕτως* A 486 *οὗτος*] *οὕτως* D 487—499] *ἀθετοῦνται* Ariston. 487 *ἤν περ γὰρ*] *ἢν γὰρ δὴ* A in textu, *γρ. ἤν περ γὰρ* schol. A *πόλεμον*] *πολέμου* D 488 *αἰεί τοι*] *ἀλλ' ἤτοι* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 489 *ἀπουρήσουσιν*] C, *ἀπουρίσσουσιν* A (*ἀπουρίσουσιν* D) 490 *παναφήλικα*] *πᾶν* (*πὰν*?) *ἀφήλικα* quidam *διεσταλμένως* secundum schol. A 491 *ὑπεμνήμυκε*] probant hanc codicum meliorum scripturam schol. Apoll. lex. 159, 3 Hesych. s. h. v. Cram. Epim. 416, 23; *ὑπομνήμυκε* codd. dett. pars, *ὑπ' ὄμμ' ἤμυκε* Lennepius *παρειαί*] *παρειά* C Aristarch. (*οὐδετέρως*) teste Didymo (contra *παρειάς* Γ 35 Aristarchi lectionem fuisse tradit Herodian., unde Hoffmannus *παρειά* [neutro genere] ab illo in editione posteriore scriptum esse existimavit; ceterum cf. Ludwichium I 481) 498 *οὕτως*] *οὗτος* C D

Digitized by Google

XXII Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
μυελὸν οἶον ἔδεσκ' οἴων καὶ πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἤ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

500 γούνασι] suprascr. πα A 501 ἔδεσκ' οἴων καὶ] Roehlius, ἔδεσκε καὶ οἰῶν codd. 507 πύλας] πόλιν Plato Cratyl. p. 392 E 509 κορέσωνται] κορέσονται C 510 τοι] μοι Pseudoplut. vit. Hom. c. 190 513 ἐγκείσεαι αὐτοῖς] ἐπιείσεαι αὖτις Nauckius

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ

ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΑΤΡΟΚΛΩΙ

XXIII *Ὣς οἳ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί,*
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ᾽ οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ᾽ ὅ γε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
μὴ δή πω ὑπ᾽ ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ᾽ αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ᾽ Ἀχιλλεύς.
οἳ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὦρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ᾽ ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ᾽ ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,

2 *ἐπεὶ δὴ*] *ἐπειδὴ* ο dett. unus 8 *ἅρμασιν*] *ἀνδράσιν* schol. Aristoph. Ran. 226 10 *τεταρπώμεσθα*] *τεταρπώμεθα* AC, superscr. *σ* D 14 *Θέτις γόον*] *γόον Θέτις* C 18 *ἀνδροφόνους*] Aristarch. libri, *ἀνδροφόνου* alii

XXIII δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λοέσσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.

---

26 ἕκαστος] γρ. ἕκαστοι schol. A, sic dett. 27 λύον δ' ὑψηχέας] γρ. λύοντο δὲ μώνυχας schol. A, sic dett. 30 sq.] damnati a quibusdam secundum schol. V 34 κοτυλήρυτον] cf. schol. Ariston., κοτυλήρρυτον D Cm[1] 39 κέλευσαν] Aristarch. A C, κέλευσε D 41 λοέσσασθαι] Nauckius, λούσασθαι codd. 42 ὅ γ'] ὃ D 45 χεῦαι] χεῦσαι C 46 οὔ μ' ἔτι] οὔ τί με 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 47 μετείω] singularem hanc formam seriori aetati tribuendam esse consentaneum est; frustra Christius e * μετεσιω ortam eam esse probare studuit

Digitized by Google

XXIII ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχέμεν ὅσσ' ἐπιεικὲς
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἤ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον·
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
ἥδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος·
θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.

---

48 ἀλλ' ἤ τοι] ἀλλά γε δὴ D   νῦν μὲν στυγερῇ] sic Aristarch. teste Didymo, μὲν νῦν στυγερῇ alii videntur scripsisse (sic unus cod. habet)   πειθώμεθα] libri Aristarch., τερπώμεθα alii   49 ὄτρυνον] ὄτρυνε Bentleius   50 σχέμεν] Bekkerus, σχεῖν codd.   ὅσσ'] ὅσ' D post ras., ὡς dett. pars   55 ἐφοπλίσσαντες] ἐφοπλίσαντο D, ἐφοπλίσσαντο Bentleius versu qui sequitur secluso   ἕκαστοι] ἕκαστος postulat Cauerus   56 οὐδέ τι] οὐδ' ἔτι A   58 κλισίηνδε] οἶκόνδε D   61 ὅθι] ὅθι δὴ Syr., ὅτι δὴ D   κλύζεσκον] 'διχῶς' Didym. (κλύζεσκον et κλύζεσκεν), κλύζεσκον supra ο scr. ε A, κλύζεσκεν C   63 ἥδυμος] νήδυμος codd., cf. ad B 2   69 ἔπλευ] ἔπλε' Nauckius   70 ἀκήδεες] ἀκήδεις Herodian. libri   71 με ὅττι τάχιστα] μ' ὅπως ὤκιστα Cobetus

Digitized by Google

XXIII τῆλέ μ' ἐέργουσιν ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων ἐυηγενέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι.
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς
ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι

72 μ' ἐέργουσιν] μ' ἐϝέργουσιν Bentleius, με εἴργουσι codd. 73 οὐδέ με] sic Herodian. ποταμοῖο ἐῶσιν] ποταμοῦ ἐάωσιν Nauckius 76 νίσσομαι] νίσομαι ACD, νείσσομαι Syr. 77 μὲν γὰρ] Aristarch., γὰρ ἔτι 'ἔν τισι τῶν πολιτικῶν' teste Didymo, sic Aeschin. I 149, μὴν γὰρ Bekkerus 81 ἐυηγενέων] (Aristarch.) codd. cum Aeschine l. c., εὐηφενέων Rhian. Aristoph. ('εὖ τῷ ἀφένῳ χρωμένων, ὡς Κλέαρχος ἐν ταῖς γλώτταις' Didym.) 81] post hunc addit Aeschines: μαρνάμενον δηίοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο 82 καὶ — πίθηαι] σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν Aeschin. l. c. (cf. Φ 94) 84] hunc locum sic habet Aeschines: ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ | χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ· | ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν 84 ὡς τράφομέν περ] Buttmannus, ὡς ἐτράφημεν C Syr. schol. Plat. p. 380, γρ. schol. A, ὡς ἐτράφην περ AD ἐν] ἐφ' schol. Plat. l. c. 86 ὑμέτερόνδ'] ἡμέτερον δ' D 88 νήπιος] νήπιον D ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς] ἀμφ' ἀστραγάλῃσιν ἐρίσσας (sic Bekkerus, ἐρύσας cod. A, ὀρίσσας V) 'αἱ πλείους τῶν κατ' ἄνδρα' teste Didymo 90 ἔτρεφε] Aeschin. dett. pars, ἔτρεφ' C, ἔτραφε cett.

Digitized by Google

XXIII [χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ].
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠΰτε καπνὸς
ᾤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσί τε συμπλατάγησε, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλε, ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιέων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει

92] *ἀθετεῖται* Ariston. (*'μετενήνεκται οὖν ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας'* ω 74; cf. schol. V: *ἐν πάσαις δὲ οὐκ ἦν ὁ στίχος· καὶ Ἀρίσταρχος ἐκ τῆς νεκυίας αὐτὸν ἐσπάσθαι φησί*) 94 *ἠθείη*] *ὦ θείη* Chamaeleo teste Aristonico (cf. Eust. 1290, 28) 97 *ἀμφιβαλόντε*] *ἀμφιβαλόντες* C; aliam scripturam *ἀμφιχυθέντες* affert schol. B (Dind. III 413) 98 *ὀλοοῖο*] *κρυεροῖο 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 102 *ἔπος δ'*] *ἔπος τ'* D *συμπλατάγησε*] *συμπατάγησεν* dett. 104] *ἐνσέσεισται . . ἐκ τῆς Ὀδυσσείας ὁ στίχος* schol. A (fortasse ab Aristophane damnatus est, cuius explicationem servavit schol. A) *πάμπαν*] *γρ. πᾶσαι* schol. V 106 *ἐφεστήκει*] Aristarch., *ἐφειστήκει* alii, sic libri melior. 107 *καί — ἐπέτελλε*] *καί μ' ἐπέτελλε ἕκαστα* Leeuwenius, *καί τε ἕκαστ' ἐπέτελλε* Hoffmannus, *καὶ τὰ ἕκαστ' ἐπέτελλε* Fickins 108 *ὑφ'*] *ἐφ'* Eust. 109 *φάνη — ἠώς*] *μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε* (cf. α 423) Plutarch. Cons. ad Apoll. c. 26 (p. 114 e) 111 *οὐρῆάς τ' ὤτρυνε*] *οὐρῆας* (*ἔξω τοῦ τέ*) *ὤτρυνεν 'κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων'* teste Didymo 112 *κλισιέων*] D (sed *προπαροξυτόνως*) Eust., *κλισέων* A, *κλισιῶν* C Syr.

Digitized by Google

XXIII Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
  αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
ἥατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον

---

114 πελέκεας] πελέκυς Christius 117 κνημούς] γρ. κρημνοὺς Eust. πολυπίδακος] Aristarch. AC Syr., πολυπιδάκου alii D 120 διαπλήσσοντες] Aristarch. ACD, διαπλίσσοντες alii Syr., utrumque novit Apoll. lex. 58, 18, διαρρήσσοντες quidam secundum Eust. 1291, 53, διαπλήξαντες Duentzerus 121 ἡμιόνων] ἡμιόνους D 122 ἐλδόμεναι] ἑλκόμεναι (κ post ras.) D διὰ ῥωπήια] διαρρωπήια Apoll. lex. 139, 25 127 παρακάββαλον] παρακάμβαλον Syr. 128 ἥατ'] εἵατ' A, εἴατ' CD 129 κέλευσεν] κέλευε C 130 χαλκὸν] sic et χαλκῷ Eust. ζεῦξαι δ'] ζεῦξαί θ' C Syr., supra θ' scr. δ A 132 ἐν] ἂν D 135 καταείνυον] libri (καταεῖνυον A), sic schol. Didymi ad ξ 522 Herodian. ad h. l. Apoll. lex. 97, 4; καταείνυσαν Aristarchum scripsisse tradit schol. A Didymi, ubi, quod Ludwichius suspicatus est, nomen Aristophanis reponendum videtur; καταείλυον 'ἔν τισι' teste Didymo

Digitized by Google

XXIII κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀιδόσδε.
οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι.
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

---

137 Ἀιδόσδε] sic Herodian., Ἄιδος δῶ alii Syr. 138 ἵκανον] ἵκοντο A, γρ. ἵκανον schol. A 139 νήεον] νήνεον Eust. 146 κερέειν] κορέειν C 147 παρ' αὐτόθι] παρ' αὐτίκα D, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, παρ' αὐτόφι dett. pars 152] om. D in textu, habet in marg. 156 γάρ τε] μέν τε C, μέν γε D 158 πυρκαϊῆς] πυρκαϊὴν C 159 ἀμφὶ πονησόμεθ'] ἀμφιπονησόμεθ' codd. 160 κήδεος] κηδεός (ὀξυτόνως) praefert Herodian. οἵ τ' ἀγοὶ] Dionysius, οἱ ταγοὶ Aristarch. 'καὶ σχεδὸν ἅπαντες' secundum Herodian., sic D, οἵ, ταγοὶ A

Digitized by Google

XXIII αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
  ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

---

163 παρ' αὖθι] παραῦθι AD   164 ἑκατόμποδον] dett. pars Eust., ἑκατόμπεδον libri melior.   169 δρατὰ] δρετὰ 'τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων' Didym.   172 πυρῇ] πυρὶ C, sic etiam 174   173 sq.] om. D in textu, habet in marg. m. rec.   174 μὲν τῶν] τούτων Eust.   178 φίλον τ'] φίλον δ' A   180 τελέω τὰ πάροιθεν] τετελεσμένα ὥσπερ Syr., sic 'ἐν ἄλλῳ' teste schol. A   182 τι] τοι C

Digitized by Google

XXIII *ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο*
σκείλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί,
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἶρις
ἀράων ἀίουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
ἣ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθέμεν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.

---

191 *σκείλει'*] hunc aoristum ionicum verbi *σκέλλω* restituit Fickius (Hom. Ilias 233), quem perperam e vetustiore scriptura (*ΣΚΕΛΕΙ*) translatum in codd. inveniri vidit; *σκήλει'* A, *σκήλει* D Syr., *σκήλῃ* C 192 *ἐκαίετο*] *καίετο* C *τεθνηῶτος*] dett. pars, *τεθνειῶτος* melior. (in A superscriptum est *η*)

195 *ὑπέσχετο*] *ὑπίσχετο* AC (*ὑπίσχεο* Υ 84 Aristarch.) 197 *ἐλθέμεν*] *ἐλθεῖν* C *γρ.* schol. A *νεκροί*] *νεκρόν* C Syr. 198 *ὕλη τε σεύαιτο*] Aristarch. *χωρὶς τοῦ ν̄* secundum Didymum, Syr. ('*ἐν ἄλλῳ*' schol. A), *ὕλη τ' ἐσσεύαιτο* A, *ὕλην τε σεύαιντο* alii teste Didymo, *ὕλη τ' ἐσσεύοιτο* D m[1] (*ἐσσεύετο* m[2]) *ὠκέα δ'*] *ὦκα δὲ* Bentleius, cf. *Π* 606 199 *μετάγγελος*] *μετ' ἄγγελος* libri plerique, cf. Eust. 1296, 8 203 *τε*] *δέ* Syr. *ἓ*] om. D Syr.

204 *αὖθ'*] *αὖ* Syr. *δὲ*] *τε* Syr. 205 *αὖτις*] *αὖθι* A (*γρ. αὖτις* schol. A), *αὖθις* C *ῥέεθρα*] *ῥεέθρων* Apoll. lex. 62, 18, *ῥοάων* C 206 *γαῖαν*] *δῆμον* '*αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων*' teste Didymo 209 *ἐλθέμεν*] Nauckius, *ἐλθεῖν* codd.

Digitized by Google

XXIII ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὃ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων.
εὖτ' ἠοσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς

212 ἀπεβήσετο] ἀπεβήσατο D τοὶ] οἱ Pseudoplut. vit. Hom. c. 108 213] aliter Pseudoplut. l. c.: πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὄπισθεν 216 πυρῇ] πυρὶ CDm¹ Syr. 218 φυσῶντες λιγέως] φυσάοντε λιγέως Fickius 219 ἑλὼν] ἔχων 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 220 ἀφυσσόμενος] D, ἀφυσσάμενος cett., in A supra α scriptum est ο 221 Πατροκλῆος] Πατρόκλοιο Eust. 223 ὅς τε] ὥστε D 223] huic subiungit Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 30 (p. 117 c): ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν (cf. *P* 37)
225 στεναχίζων] στοναχίζων C 226 εὖτ' ἠοσφόρος] sic praeeunte Ahrensio, qui primus 'ἠοσφόρος' requisiverat, Peppmuellerus et Menradius, postquam ipse in Hesiodi Theog. 381 emendavi τίκτ' Ἠοσφόρον (codd. τίκτεν Ἑωσφόρον), cf. quae dixi Wiener Stud. V 185; εὖτ' αὐοσφόρος aeolice Fickius; ἦμος δ' ἑωσφόρος codd., ἦμος ἑωσφόρος (om. δ') Porphyr. p. 112, 12 Schrad., ἦμος ἑοσφόρος Bergkius Poet. lyr. Gr.⁴ I 337, ἦμος φροωσφόρος olim ipse proposui 227 κίδναται] κίδνατο schol. EQ ad β 1 230 κατὰ] superscr. μετὰ A θύων] θύιων A 231 ἑτέρωσε] sic et ἑτέρωθι Eust. 1296, 60 sq.

XXIII *κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.*
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θήομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.
  ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο

---

234 *ἔγειρεν*] *ὄρωρεν* C 237 *αἴθοπι οἴνῳ*] *αἴθοπα οἶνον* D 241 *τοὶ*] *οἱ* Eust. 244 *θήομεν*] ex Aristonici adnotatione '*ἡ διπλῆ ὅτι συνέσταλκεν ἀντὶ τοῦ θείωμεν*' colligitur Aristarchum hoc loco *θείομεν* scripsisse, quod libri exhibent *ἐγὼν*] *ἐγὼ* C, *ἰὼν* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A *κεύθωμαι*] CD Syr., sic quidam teste schol. V Didymi ('*οὐκ εὖ*'), *κλεύθωμαι* Aristarch. ('*ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύωμαι*' schol. V), cf. schol. Ariston. 248 *δεύτεροι*] *δεύτερον* D 251 *δὲ*] *δὲ* superscr. *τ* A, *τε* D *κάππεσε τέφρη*] *κάππεσεν ὕλη* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 253 *χρυσέην*] *χρύσην* A, *χρυσὴν* D 255 *θεμείλια*] e *θεμέλια* ortum ε vocali ante liquidam producta censet G. Meyerus Gr. Gramm 248 *τε*] *δὲ* superscr. *τ* A

Digitized by Google

XXIII ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε γυναῖκ' ἀγαγέσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἑξετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

---

257 τὸ] τε? Nauckius 259—261] damnarunt Aristoph. et Aristarch. (cf. Ludwich. I 485) 262 ἱππεῦσιν] ἵπποισιν quidam secundum schol. V

263 γυναῖκ' ἀγαγέσθαι] Bentleio praeeunte Cobetus, γυναῖκά τ' ἄγεσθαι Heynius, γυναῖκα ἄγεσθαι codd. ἔργα ἰδυῖαν] ἔργ' εἰδυῖαν libri 264 οὐατόεντα] Heynius; Nauckius (Mél. Gréco-Rom. IIII 499) contulit οὐατόεντα σκύφον Simonid. Cei fr. 246 B.[4], καλαύροπας οὐατοέσσας Antimach. fr. 61, 1 K., θὴρ οὐατόεις Callimach. fr. 320 Schn., quod imitatus est Nonnus Dionys. XXI 207 ὡς ὄνος οὐατόεις, al.; ὠτώεντα codd. (ὠτόεντα D) δυωκαιεικοσίμετρον] ὑφ' ἕν schol. V, δύω καὶ εἰκοσίμετρον CD, δυωκαιϝεικοσίμετρον Bekkerus 266 ἑξετέ'] sic ἡ παράδοσις teste Herodiano A, ἑξέτε' Ptolem. Ascal. libri cett., ἑκϝετέ' procul dubio primitus scriptum fuit ἑξετέ' ἀδμήτην] ἑξετέα δμητὴν Carol. Nauckius κυέουσαν] φορέουσαν schol. A ad *I* 122 267 ἄπυρον] ἀπύρωτον Syr. ex v. 270 (ἀπύρωτον ἔθηκε? Christius) 269 δύω] δύο C Syr. 272 Ἀτρεΐδη] Ἀτρεΐδαι (sic) Syr. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν D, γρ. schol. A 273] om. Syr.

ἱππῆας] ἱππεῦσιν quidam teste Ariston. δεδεγμένα] sic et δεδεχμένα Aristarch. διχῶς teste Didymo, cf. ad *Θ* 296 *I* 191

XXIII *εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,*
ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὅ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρῳοὺς ὕπαγεν ζυγόν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

274 *ἐπὶ ἄλλῳ*] *ἄλλῳ ἐπ'* Bothius 277 *τε γάρ εἰσι*] *γάρ ἐασι* Nauckius *αὐτοὺς*] *αὐτὼ* schol. V ad *Π* 867, *αὐτὸς* Doederleinius 280 *κλέος*] *σθένος* D Syr. *γρ.* A, utrumque Eust. 281 *ὅ σφωιν*] *οὕτως καὶ δι' ἑνὸς σ* Didym., *σφωιν 'ἐγκλιτικῶς'* Herodian., *ὅς σφωιν* A Syr. 283 sq.] om. Syr. in textu, habet in marg. m. rec. additos 287 *ἔγερθεν*] Aristarch. teste Didymo codd. dett., *ἄγερθεν* melior. 288 *πρῶτος μὲν*] *πρότερος μὲν* C, *πρώτιστα* Bentleius 289 *Ἀδμήτου*] *Ἀδρήστου* D 296 *τὴν*] *ἣν* Eust. 299 *ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν*] *ναίοντι ἐν* Nauckius

Digitized by Google

XXIII *τὴν δ' γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμον ἰσχανόωσαν.*
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· Πυλοιγενέες δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἤ τοι μέν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καί σε διδασκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ·
οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμα ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφιν·
μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι οἷσι πεποιθὼς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

---

300 *τὴν δ' γ'*] *τὴν τόθ' 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A *ἰσχανόωσαν*] *ἰχανόωσαν* A D Syr., quod commendavit Hermannus ad Aeschyli Suppl. 816 303 *Πυλοιγενέες*] *Πυληγενέες* C D, *γρ. καὶ παλαιγενέες* schol. B 307 *ἐδίδαξαν*] Zenod. C D Syr., *ἐδίδαξεν* Aristarch. (*ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος*) A 309 *τέρμα*] Bentleius coll. 323 et 462, *τέρμαθ'* vel *τέρματ'* codd. 310 *θείειν*] *οὕτως θείσον* (corrupte, l. *θείειν*) Didym. *τῷ τ' οἴω*] codd. (*γ'* pro *τ'* Syr.), *τῷ δίω* Nauckius, *τό γ' δίω* Menradius 314 *παρεκπροφύγῃσιν*] *ΠΑΡΕΚΠΡΟΦΥΓΟΙΣΙΝ* Syr. 317 *ἐρεχθομένην*] codd., *ἐεργομένην* scripturam commemorant schol. A B, *σπερχομένην* Orio Anth. I 23 318 *περιγίγνεται*] *παραγίνεται* Eust. 348, 36 319 *ἀλλ' ὃς*] Ptolem. Ascal., A C D, *ἄλλος* (cod. A *ἄλλως*) Antigonus Syr. *πεποιθὼς*] *πέποιθε 'κατά τινας'* Eust. 1303, 15 et 42 320 *πολλὸν*] *πολλὰ* Bentleius 321 *ἀνὰ*] *κατὰ* C

Digitized by Google

αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προέχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἕστηκεν ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
ἤ τεο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

---

324 *τανύσῃ*] *τανύσει* Eust. 325 *προέχοντα*] *προύχοντα* libri 327 *αὖον*] *αὗον* Herodian. *ὑπὲρ αἴης*] *ἐνὶ γαίῃ* 'ἔν τισιν' schol. A 331 *τεο*] Payne Knightius, *τευ* codd., cf. *B* 225 *Ω* 128 *κατατεθνηῶτος*] dett., *κατατεθνειῶτος* melior. (in A *η* superscr.) 332 sq.] hunc in modum Aristarchum scripsisse perhibent schol. V et Eust. 1304, 25: *ἢ τό γε* (*ἠὲ* schol. V) *σκῖρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς*; de quo scholio cf. Ludwichium I 487 (et 113) 334 *τῷ*] *ᾧ* Eust. *ἐγχρίμψας*] *ἐγχρίψας* D 335 *αὐτὸς δὲ κλινθῆναι*] *κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς* Plato Ion. p. 537 A *ἐυπλέκτῳ*] *ἐυξέστῳ* D Plato l. c. *ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ*] *ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου* Xenoph. Symp. IIII 6 336 *τοῖιν*] *τοῖον* Heynius 338 *ἐγχριμφθήτω*] *ἐγχριφθήτω* D 339 *ἄν*] *μή* Plato Ion. p. 537 B *δοάσσεται*] *διόσσεται* Eust. 341 *κατά*] *σύν* Iulian. Or. III p. 122 d 342 *ἐλεγχείη*] *ἀεικίη* Apoll. lex. 10, 30

343 *ἔσσεται*] *ἔσσεαι* (*δίχα τοῦ τ*) quidam secundum schol. V, *ἔσται* Apoll. lex. l. c.

Digitized by Google

XXIII *εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,*
οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήιος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπεν.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχεν κρείων Εὔμηλος·
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρὶ κλεϊτὸς Μενέλαος·
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
ὡς μεμνέῳτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τε ἔπεσσιν
ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,

---

344 *κ' ἐν*] *κεν* CD 345 *παρέλθῃ*] *παρέλθοι* codd. 346 *Ἀρίονα*] A Pausan. VIII 25, 8, *Ἀρείονα* libri cett. 348 *γ' ἔτραφεν*] A, *γ' ἔτρεφεν* supra alterum *ε* scr. *α* C, *τέτραφεν* D, quod habet schol. V, *γ' ἔτραφον* Buttmannus 355 *δουρὶ κλεϊτὸς*] *δουρὶ κλυτὸς* A, *δουρικλυτὸς* cett. 356 *ὕστατος*] *ὕστατον* C 358 *μεταστοιχί*] *μεταστοιχεί* C, *μεταστοιχόν* D 361 *μεμνέῳτο*] sic cum libris Ptolem. Ascal. Herodian., *μεμνοῖτο* Crates secundum Etym. M. p. 579, 2, *μέμναιτο* vel *μνάοιτο* proposuit Fickius *δρόμους*] Aristarch., *δρόμου* alii, sic libri 362 *ἅμα*] dett. pars, γρ. schol. A Eust., *ἄρα* libri melior. 363 *τε ἔπεσσιν*] *τ' ἐπέεσσιν* codd. 367 *δ' ἐρρώοντο*] *δὲ ῥώοντο* Apoll. lex. 139, 29

Digitized by Google

XXIII ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
ἕστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσι ἕκαστος
ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
   ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισι ἐίκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἳ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκει,
ἵππειόν οἱ ἔαξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

---

373 τέλεον δρόμον] δρόμον ἔτρεχον C   374 ἐφ'] Aristarch., ἀφ' 'αἱ πλείους' teste Didymo, ἐφ' superscr. α A   376 Φηρητιάδαο] Φερρητιάδαο Fickius (sicut Β 763)   379 δίφρον] superscr. ωι A   380 εὐρέε τ' ὤμω] ἠδὲ καὶ ὤμους Macrob. Sat. V 13, 3   387 δέ οἱ] Aristarch. libri, δ' ἑοὶ Ptolem. Ascal.   ἐβλάφθησαν] ἐβλάβησαν C   θέοντες] θέουσαι schol. Pind. Ol. I 33   389 μετέσσυτο] διέσσυτο D   390 ἵπποισιν] ἵπποιιν Eust.
391 κοτέουσα βεβήκει] D γρ. schol. A, κοτέουσ' ἐβεβήκει codd. cett.   392 ἵππειόν οἱ ἔαξε] Hoffmannus, ἵππειον δέ οἱ ἦξε libri, rectius ἵππειον δέ ϝ' ἔαξε Leeuwenius

Digitized by Google

XXIII *αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,*
ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵπποις ἧκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχεν ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
ἤ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω,
Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
νῦν ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέι χαλκῷ,
αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
  ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.

---

396 *μέτωπον*] *πρόσωπον* Apoll. lex. 88, 21   400 et 406 *ἔθηκεν*] *ἔδωκε* C   402 *ἑοῖο*] *ἑῆος* D m[1]   405 sq.] *ἀθετοῦνται* Ariston.   411 *κομιδὴ*] *βιοτὴ* '*ἔν τισι*' secundum schol. A   412 *κατακτενεῖ ὀξέι*] *κατακτενέει δ γε* olim Menradius   414 *ἐφομαρτεῖτον*] libri, *ἐφαμαρτεῖτον* Aristarch. teste schol. V (*ἐφωμαρτεῖτον* corrupto cod.), cf. ad *Μ* 412; utramque scripturam commemorat schol. A   417 *ὑποδείσαντες*] Aristarch. (*διὰ τοῦ ἑτέρου δ* schol. V), sic codd. dett.; *ὑποδδείσαντες* meliores   *ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν*] *ὁμοκλήσαντες ἀπειλὴν* C   418 *ἐπιδραμέτην*] *ἐπεδραμέτην* D, quod scripsit Aristarch. *Κ* 354

Digitized by Google

XXIII *ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ*
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι ἅρματι κύρσας.
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀίοντι ἐοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.

---

420 *ῥωχμὸς*] *ῥωγμὸς* Herodian. Apoll. lex. 139, 27 421 *ἅπαντα*] *ἔνερθεν* Aristoph. 422 *τῇ ῥ'*] *ᾗ ῥ'* Aristarch. *εἶχεν*] sic Aristarch, *ἔσχεν* Etym. M. 145, 17 424 *παρακλίνας*] *παρακλινθεὶς* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 425 *ἔδεισε*] *ἔδδεισε* codd.
427 *εὐρυτέρῃ παρελάσσεις*] *εὐρυτέρῃ παρελάσσαι* schol. V 431 *δίσκου οὖρα*] libri, sic legit Aristarch. teste Herodiano ad 523 434 *γὰρ*] *δὲ* Heynius, *ῥα* Fickius 441 *οἴσῃ*] an *οἴσε'*? 446 *ὑποδείσαντες*] *ὑποδδείσαντες* codd.

Digitized by Google

XXIII Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·
ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προέχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἢ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωικὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε ἑλίξας·
ἔνθα μιν ἐκπεσέειν δίω σύν θ' ἅρματα ἆξαι,
αἳ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισι ἀνάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας·

449 τοὶ δὲ] οἳ δὲ D 452 ἐόντος] ἰόντος D 453 προέχοντα] προύχοντα libri 454 τόσον] δέμας Apoll. lex. 164, 29 455 σῆμα τέτυκτο] Aristarch. dett., σῆμ' ἐτέτυκτο codd. melior. 461 κεῖσέ γε] κεῖθί γε Zenod. et Aristoph. 463 οὔ πη] οὔ πῃ Aristoph. (διὰ τοῦ ῃ) D, οὔπω C Syr., superscr. ηι A 464 ἂμ πεδίον] ΑΝΠΕΔΙΟΝ Syr. παπταίνετον] παπταίνεται Aristarch. (cf. Ludwich. I 489) 465 φύγον] sic Aristarch. scripsit Θ 137 Λ 128, φύγεν A solus 467 σύν] κατά γρ. schol. A, sic dett. 471] ἀθετεῖται Ariston. 472 ἱπποδάμου υἱός] ἱπποδάμοιο πάις Lips.
473 ἐνένιπεν] ἐνένισπεν C Syr.

XXIII Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἳ δέ τ' ἄνευθεν
ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
[λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι].
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκεν.
τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος·
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θήομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώῃς ἀποτίνων.
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

---

474 *τί πάρος*] *τί τ' ἄρ' ὣς* Herwerdenus 475 *δίενται*] Herodian. cum codd., praeterquam quod A habet *ω* supra *ε* scriptum 477 *ὀξύτατον*] *ὀξύτερον* quidam secundum schol. V *ἐκδέρκεται*] *καταδέρκεται* Bachm. Anecd. II p. 314, 17 478 *μύθοις*] *μύθοισι* D Ariston. ad 479 479] *ἀθετεῖται* Ariston. 480 *αὐταὶ*] *αὖται* A, *αὖτε* CD *παροίτεραι*] *παροίτεροι* A 483 *νεῖκος*] Aristarch. Syr., *νείκει* ACD 485 *νυν, ἢ*] *γε νῦν* schol. Aristoph. Acharn. 771 Equit. 791 *περιδώμεθον*] libri optimi cum Herodiano; *περιδώμεθα*, quam formam requisivit Elmsleius, schol. Aristoph. ll. cc. Hesych. s. vv. *δεῦρο* et *περιδώμεθα*, v. Curtii Verb. I² 100 sq. 486 *θήομεν*] Curtius, *θείομεν* libri 487 *γνώῃς*] dett. aliquot, *γνοίῃς* melior. 490 *κε δὴ*] *κ' ἔτι* schol. V ad *I* 192 491 *φάτο μῦθον*] *καὶ κατέρυκε 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A (cf. 734) 492 *ἀμείβεσθον*] *ἀμείψασθαι* D 493 *Αἶαν*] *Αἶάν τ'* Barnesius, *Αἴας* (*'Ιδομενεύς τε*) Wackernagelius, sed cf. Hartelium Hom. Stud. I² 64 *κακοῖς*] *ἄναξ* melius scribi dicit schol. V (*προεῖπε γὰρ 'χαλεποῖσιν'*) 494 *ὅ τις*] *ὅστις* CD

Digitized by Google

XXIII ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν.
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν
ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν· ὃ δὲ λῦεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλασεν ἵππους,
κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ἄνακτα
ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

---

500 μάστι] μάστιγι dett. pars Eust., μάστιγα C 503 δὲ χρυσῷ] δ' αὖ χαλκῷ Plutarch. Symp. VIIII 15, 2 p. 747 e 504 ἐπέτρεχον] libri Aristarch. (οὕτως διὰ τοῦ ō Didym.), ἐπέτρεχεν alii 505 ἐπισσώτρων] ὀπισσώτρων D
506 πετέσθην] πέτεσθον 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 513 οὐατόεντα] Heynius, cf. ad 264, ὠτώεντα codd. 515 οὔ τι τάχει γε] οὐ τάχεΐ γε Menradius
517 ῥα] Eust., ῥά τ' codd., τε om. ῥα malit Christius 519 ἐπισσώτρου] ὀπισσώτρου A 520 τι] sic et τε Eust.

Digitized by Google

XXIII *τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο*
λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευεν.
καί νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον — ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί —
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσσῃς
τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,

---

522 *δή*] *δὲ* Ambr. 523 *δίσκουρα*] Aristarch. Ptolem. Ascal. Herodian. libri, *δίσκου οὖρα* (ut 431) alii 527 *οὐδ'*] *ἢ* Zenod. (*'οὐκ ἐθ'* Ariston.) 530 *βάρδιστοι*] *βάρδισται* Syr. 531 *ἥκιστος*] *ἥκιστος* C Apoll. lex. 83, 7 533 *ἐλαύνων πρόσσοθεν*] *ἐλαύνων πρόσσωθ'* Eust., (*κάλ'*) *ἑλόων πρόσθεν ἔθεν* Grashofius, *ἐλαύνων πρὸ ἕθεν* Herwerdenus, *ἐλαύνων ὠκέας* Zenod. 534 *ᾤκτειρε*] *ᾤκτιρε* rectius Nauckius, cf. ad *Π* 5 535 *Ἀργείοις*] *Ἀργείοισιν* Syr. *πτερόεντ' ἀγόρευεν*] *πτερόεντα προσηύδα* D 536 *ὤριστος*] *ὥριστος* A *ἐλαύνει*] *ἐλαύνειν* Bentleius 538] post hunc in quibusdam exemplaribus insertos fuisse *τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, | πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος* auctor est Ariston. 539 *ὡς ἐκέλευεν*] *ἠδὲ κέλευον 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A, quod etiam Syr. exhibet 540 *ἐπῄνησαν*] *ἐπῄνεσαν* D *Ἀχαιοί*] *οἱ ἄλλοι 'ἐν ἄλλῳ'* schol. A 543 *τελέσσῃς*] *τελέσεις* D

Digitized by Google

XXIII τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· τῷ κ' οὔ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολύς, ἔστι δὲ χαλκὸς
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο καί οἱ ἔνεικεν.
[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.]
τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.

547 τῷ κ'] τῶ κεν supra ω scr. ο C, τό κεν cett. ἦλθε διώκων] ἤλυθεν ἄλλων D 548 οἰκτείρεις] rectius οἰκτίρεις Nauckius, cf. ad Π 5 φίλος] sic 'πᾶσαι' teste Didymo, A, φίλον alii D, φίλονσ' (sic) C 549 πολύς, ἔστι δὲ] ἔστι δὲ πολὺς A 550 δέ τοι] δέ οἱ D 551 μεῖζον ἄεθλον] Aristarch. teste Apoll. lex. 11, 14 et libri 554 κ' ἐθέλῃσιν] κε θέλῃσιν D 560 τὸν] ὃν Eust. 1314, 49 561 πέρι] περὶ Ptolem. Ascal. cum aliis 562 δέ οἱ] δέ τοι C ἄξιος] Syr., ἄξιον ACD 565] om. AC Syr., habet D δ' ἐν] δὲ D 568 χειρὶ] χερσὶ D Syr. γρ. schol. A

Digitized by Google

ᾔσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
μή ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
'Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.'
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,
στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἁψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
ὄμνυθι μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
  τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγώ γε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ κε οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
  ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση

---

572 ἦσαν] εἰσὶν Syr. 574 δικάσσατε] δικάσσετε D 581] ἀθετεῖται Ariston. εἰ δ'] αἴδ' CD, 'δύναται μὲν γραφῆναι Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε, τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων αἴ δ' ἄγε φασίν' Eust. 1316, 41 583 ἔχων] Eust., ἔχε codd. 585 μὴ μὲν] μηδὲν Pausan. VII 21, 8, μή τι Bekkerus 587 ἄνσχεο] ἴσχεο 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 589 οἷαι] οἷον D 593 ἐπαιτήσειας] scripturam ἀπαιτήσειας commemorant schol. A et Eust.

Digitized by Google

ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσωσιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
ὡς ἐμὸς οὔ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔειπε παραστάς·
τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψεαι ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχέσσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

599 *φρίσσωσιν*] duo dett., *φρίσσουσιν* melior. 600 *σοί*] superscr. *τ* (= *τοι*) A 604 *νίκησε νεοίη*] cf. schol. Herodiani; *νίκησεν ἀνοίη* Herwerdenus *νεοίη*] *νόημα* '*οἱ περὶ Ἀντίμαχον*' teste Didymo (*νέον νίκησε νόημα* Antimachum scripsisse suspicatus est Heynius) 605 *δεύτερον*] *γρ. ὕστερον* schol. A 614 *δύω*] *δύο* CD 620 *ὄψεαι*] Bekkerus, *ὄψε'* Christius, fortasse rectius, *ὄψῃ* AD, *ὄψει* cett. *δέ τοι*] *δέ σοι* Plutarch. Symp. II 5, 1

621 *μαχέσσεαι*] C, *μαχήσεαι* cett. 622 *ἐσδύσεαι*] Aristarch., sic '*σχεδὸν ἅπασαι*' teste Didymo C, *ἐνδύσεαι* A, *ὑποδύσεαι* D 623 *ἐπείγει*] *ἱκάνει* C, *ἔπεισιν* dett. pars, *γρ. καὶ* '*ὀπάζει*' *καὶ* '*ἱκάνει*' *καὶ* '*ἔπεισι*' schol. A

Digitized by Google

XXIII

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἔνθ' οὔ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθεϊ πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὣς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισιν κτερέϊζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

---

624 ἐν] ϝ' (ϝοι) ἐνὶ Leeuwenius 626] Aristarchum vix legisse monuit Cobetus 627 φίλος] φίλοι C οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι codd. melior., οὐδέ τε Eust. 628 ἐπαΐσσονται] ἀπαΐσσονται ἢ ἐπαΐσσονται Eust. 632 οὔτ' ἄρ'] οὐ γὰρ D 634 Ἤνοπος] Οἴνοπος C (cf. Ξ 445), Φαίνοπος Trypho Rhet. VIII p. 728, 8 635 Ἀγκαῖον] Ἀλκαῖον Aristid. vol. II p. 503 πάλῃ] libri, πάλην Aristarch. 639 sq.] proscripsit Lehrsius 639 ἀγασσάμενοι] ἀγασσαμένω 'ἔν τισιν' schol. A 640 παρ' αὐτόφι] 'οὕτως' Didym. AD, παρ' αὐτόθι C 648 μέμνησαι] cf. Φ 442 649 τέ μ'] τε (om. μ') Hoffmannus,

Digitized by Google

XXIII σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
ἑξέτε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
αὐτὰρ ὃ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε
εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
ἆσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
ἦ οὐ ἅλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω σύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

με Nauckius μετ' Ἀχαιοῖς] μετ' Ἀχαιούς Apoll. lex. 153, 1, κατ' Ἀχαιούς? Nauckius 653 ἄεθλα] ἄεθλον C 654 κατέδησ' ἐν] κατέθηκεν D 655 ἑξετέ' ἀδμήτην] cf. ad 266 658 Ἀτρεΐδη] Ἀτρεΐδαι Syr. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν D 662 κλισίηνδε] κλισίηθεν C νεέσθω] sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, dett. pars Eust., φερέσθω codd. melior. 666 ἡμιόνου ταλαεργοῦ] ἡμιόνων ταλαεργῶν Cram. Epim. p. 310, 25 671 πάντεσσ'] πᾶσιν Heynius 672 τὸ δὲ καὶ] καὶ μὴν Syr. γρ. A (καί μιν D) 673 σύν τ'] σὺν δ' D

ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
ὅς ποτε Θήβασδ᾽ ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμεΐωνας.
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ᾽ αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἄντα δ᾽ ἀνασχομένω χερσὶν στιβαρῇσιν ἅμ᾽ ἄμφω
σὺν ῥ᾽ ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ᾽, ἔρρεε δ᾽ ἱδρὼς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ᾽ ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θῖν᾽ ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν,
ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτο· ἀτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ᾽ ἀμφέσταν ἑταῖροι,
οἵ μιν ἄγον δι᾽ ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ᾽ ἑτέρωσε·
κὰδ δ᾽ ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες,
αὐτοὶ δ᾽ οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

---

678 *Μηκιστῆος*] *Μηκιστέος* AC, *Μηκιστέως* D Syr. 679 *Θήβασδ᾽*] *οὕτως* '*Θήβας δέ*' Didym., *Θήβας* Aristón. ad h. l. aliique, sic D Eust. 680 *δὲ*] *κε* D 683 *παρακάββαλεν*] *παρκάμβαλεν* D Syr. 684 *ἐυτμήτους*] *ἐυδμή-τους* D 689 *δῖος*] *θεῖος* Syr., utrumque Eust. 691 *ἑστήκειν*] Aristarch. A Syr., *εἱστήκειν* alii C, *εἱστήκει* D, *εἱστήκει ἢ ἑστήκειν* Eust. 692 *ὑπὸ φρικὸς*] *ὑπαὶ ῥιπῆς* alii teste schol. V 693 *μέλαν δέ ἑ*] C Syr. schol. A ad *Ε* 83 schol. HQ ad *γ* 6, *μέλαν τέ ἑ* D Porphyr. p. 58, 2 et p. 289, 23 col. dextr. Schrad., sic *γρ.* schol. A, *μέγα δέ ἑ* A 694 *ἀνέπαλτο· ἀτὰρ*] Eust. 1324, 4; *ἀνέπαλτ᾽· ἀτὰρ* D, *ἀνέπαλτ᾽· αὐτὰρ* codd. cett. 695 *λαβὼν*] *λαβών Ϝ᾽* Leeuwenius 697 *βάλλονθ᾽*] *βαλόνθ᾽* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A

Digitized by Google

XXIII Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν
ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἱέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε ἲς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

701 *Δαναοῖσι*] **superscr.** *λαοῖσι* **A** *παλαισμοσύνης*] **codd., sic et** *παλαιμοσύνης* **Eust. 1325, 1, qui alio loco (1587, 40) ab Aristarcho** *παλαιμοσύνης* **(***δίχα τοῦ σ***) scriptum fuisse refert** **703** *τὸν δὲ*] *τόν τε* **Duentzerus** **707** *πειρήσεσθον*] *πειρήσεσθε* **C** **709** *κέρδεα εἰδώς*] *ἰσόθεος φώς* **D** **712** *ὡς ὅτ'*] **Nicanor A,** *ὡς δ' ὅτ'* **CD** *ἀμείβοντες*] *ἀμείβοντας* **D** **717** *φοινικόεσσαι*] *φοινήεσσαι* **Nauckius** **718** *πέρι*] **Herodian.,** *περὶ* **Ptolem. Ascal.**
719 *τε*] *δὲ* **Syr.** *σφῆλαι οὔδει τε*] *σφῆλας οὔδάσδε* **Roehlius** **721** *ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς*] **firmatur scholio V, sic AC;** *ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ* '*μετέγραψαν*' **quidam teste Ariston., sic D Syr.**

Digitized by Google

XXIII

ὣς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὔνηος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλια οὗ ἑτάροιο,

---

725 εἰπών] εἰπών ϝ' Leeuwenius 727 ἔπεσ'] A, ἔβαλ' cett. codd. γρ. schol. A 731 ἐν] ἓν Leptines teste Herodiano (Λεπτίνης δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμοῦ τὸ ἓν γόνυ ἔκαμψεν) γνάμψεν] κάμψεν D κάππεσον] κάππεσαν C 732 πλησίοι] πλησίον D 735 ἐρείδεσθον] ἐρίδεσθον C lemma scholii B, ἐρίζεσθον codd. dett. 736 ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέροιιν Bekkerus ἀέθλια δ'] ἄεθλα δὲ Bentleius 737 ἀεθλεύωσιν] ἀεθλεύσωσιν D 739 ἀπομορξαμένω] ἀπομορξάμενοι D δύσαντο] δύσοντο Cobetus χιτῶνας] χιτῶνα D 743 εὖ] εὖ ϝ' Leeuwenius 746] om. in textu Syr., qui versum in marg. m² additum exhibet 748 ἀέθλια] ἀέθλιον codd.

Digitized by Google

XXIII ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶν κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
[στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀιλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,

---

749 ποσσὶν] γε ποσὶ cod. unus, quod praetulit Nauckius (addito ν parag.), ποσὶ D Syr. 750 καὶ πίονα] καταπίονα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 751 λοισθήϊ'] λοισθῆϊ' A, λοισθῆι codd. cett. A marg. 753 πειρήσεσθε] πειρήσεσθον Zenod.

757] (ὁ ἀστερίσκος καὶ ὁ ὀβελός, ὅτι) μετενήνεκται ἐνθάδε ἀπὸ τῆς ἁρματοδρομίας (Ψ 358) Ariston. μεταστοιχί] μεταστοιχεί CD 759 ἔκφερ' Ὀιλιάδης] ἔκθορ' ὁ Ἰλιάδης (διλίαδης cod. A, correxerunt Lehrsius et Cobetus) Zenod.

760 γυναικὸς ἐυζώνοιο] ἐυζώνοιο γυναικὸς Nauckius 761 ἐστι] ἄγχι Nauckius χερσὶ] χειρὶ C τανύσσῃ] τανύσσει C 762 ἀγχόθι δ'] ἄγχι δέ ϝ' Leeuwenius 765 ἄρα οἱ] ἄρα ἐκ A in textu, in marg. γρ. ἄρα οἱ κεφαλῆς] ΚΕΦΑΛΗ Ambr. χέ'] χέε D, χέεν C 767 ἱεμένῳ] ἱέμενοι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, ἱέμενοι D, ΙΕΜΕΝΟΙ Ambr.; ἱεμένῳ ἢ ἱεμένων Eust.

Digitized by Google

XXIII [γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.]
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων — βλάψεν γὰρ Ἀθήνη —
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὡς ἦλθεν φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
εἰδόσιν ὔμμι ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δέ μίν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλῆι.
ὣς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

772] (ὁ ὀβελὸς καὶ ὁ ἀστερίσκος) ὅτι ἐπὶ Διομήδους (E 122) ὀρθῶς τέτακτο Ariston. 773 ἐπαΐξεσθαι] dett. pars, quod iure requisiverunt Cobetus et Naberus, ἐπαΐξασθαι codd. melior. 775 κέχυτ'] ἔχυτ' D 777 ῥῖνας] ῥῖνες Syr. 781 ὄνθον] ὕνθον ἢ ὄνθου Eust. 785 δὴ] οἱ Syr. 787 ὔμμι] Hoffmannus, ὔμμ' libri 789 ἐμεῖ'] ἐμεῦ Thierschius et Hermannus 790 τ'] om. D, δ' Porphyr. p. 303 adn. Schrad. 792 ἐριδήσασθαι] ἐριζήσασθαι 'ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων' secundum schol. V εἰ μὴ Ἀχιλῆι] scribendum videtur synizesi admissa (cf. Ludwich. I 492), cum legatur in schol. V: Ἀχιλλῆι (sic) διὰ τοῦ η; Ἀχιλλεῖ codd.; formas ἐριδήσασθαι et Ἀχιλλεῖ summovere temptarunt Langius, qui ποσσὶν ἐρίζεσθαι ἄλλοις, εἰ μὴ Ἀχιλῆι scribere voluit, Nauckius, qui πρός μιν ἐρίζεσθαι ἄλλοισί γε ἢ (prius πλὴν) Ἀχιλῆι proposuit, Menradius ἀργαλέος δὲ | πόσσ' ἐριδαίνεσθαι ἄλλοισ', εἰ μὴ Ἀχιλῆι coniciens

Digitized by Google

XXIII Ἀντίλοχ᾽, οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ᾽ ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ᾽ ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
στῆ δ᾽ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
ὁππότερός κεν φθήῃ ὀρεξάμενος χρόα καλόν,
ψαύσῃ δ᾽ ἐνδίνων διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ᾽ ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων,
καί σφιν δαῖτ᾽ ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δ᾽ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ᾽ ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ᾽ ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήιξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν.
ἔνθ᾽ Αἴας μὲν ἔπειτα κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐίσην

797 ἐν] Ϝ᾽ (Ϝοι) ἐνὶ Leeuwenius 803 ἑλόντε] ἑλόντων D 804] om. D, in marg. habet A appicto asterisco; Nicanori ignotum fuisse versum e scholio A apparet ἀλλήλων] ἀλλήλους superscr. ων A 805 sq.] hos Aristophanem sic edidisse ὁππότερός κεν πρόσθεν ἐπιγράψας χρόα καλὸν | φθήῃ ἐπευξάμενος διά τ᾽ ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρῶν testatur schol. V (cf. Eust. 1331, 5, qui πρῶτος et ἀνδρὸς exhibet) 805 φθήῃ] Cram. Epim. 430, 21, φθῇσιν Nicanor libri 806] damnavit Aristarch. ψαύσῃ] ψαύσει A 808 ἀπηύρων] ἀπηύρα D 810] ἀθετεῖται Ariston. 814 ἀμφοτέρω] ἀμφοτέρων CD

815 δερκομένω] δερκόμενοι D, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A ἔχε πάντας Ἀχαιούς] ἔχεν εἰσορόωντας 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (cf. Γ 342) 816 ἦσαν] ἦσαν ἢ ἴσαν Eust.

Digitized by Google

νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι.
  αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισιν κτεάτεσσιν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
  ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
ἑξείης δ' ἵσταντο, σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειός,
ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
[χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

821 ἀκωκῇ] D ex corr. Etym. M. 548, 39, ἀκωκήν ACDm[1] 822 περιδείσαντες] Eust. 1331, 36, περιδδείσαντες codd. 823 ἀνελέσθαι] ἀνάγοντες D 824 sq.] damnarunt Aristoph. Aristarch. 827 ὃν] τὸν Eust. 831 πειρήσεσθε] πειρήσαισθε D 832 πολλὸν] πολλοί? Nauckius 834 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ] χρηόμενος· οὐ γάρ ϝοι Fickius, fortasse rectius 840 ἧκε δὲ δινήσας] ἧκα δὲ δίνησεν Herwerdenus 843] ἀθετεῖται (μετενήνεκται ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, θ 192) Ariston. πάντων] sic et πάντα Eust. 844 δὴ] μὲν superscr. δὴ A

Digitized by Google

XXIII ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·
ἡ δὲ ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
  αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
τοξεύειν. ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκόνδε φερέσθω·
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών —
ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος — ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
  ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησε ἄνακτι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε· μέγηρε δέ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.

845 τ'] om. A   846 ἡ δὲ] C, idque flagitavit Hoffmannus, ἡ δέ θ' A, ἠδέ τ' D   851 πελέκεας] πελέκυς Christius, sic etiam 856   853 ἐπὶ] ὑπὸ D   854 ποδός] πόδα 'κατ' ἔνια' teste Didymo   ἧς ἄρ' ἀνώγει] γράφεται καὶ 'ὡς γὰρ ἀνώγει' Didym.   ἧς] ἣν CD   855 βάλῃ] λάβῃ C   856 οἶκόνδε] κλισίηνδε Syr., sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (cf. 275, 662)   φερέσθω] φέρεσθαι D, utrumque Eust.   857 τύχῃ] τύχοι D   864] om. D Syr. 865 μέγηρε δέ οἱ] Heynius, μέγηρεν γὰρ Hermannus, μέγηρε γάρ οἱ codd. Herodian. ad Ξ 171   τό γ'] τότ' D Herodian. l. c.   866] om. C m[1] 869 ποτὶ] προτὶ Syr.

Digitized by Google

XXIII σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
αὐτίκα δ' ἠπείλησε ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδεν τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν,
ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
  αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

870 sq.] codd.; sic Aristarchum scripsisse colligitur e schol. AV; *σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' ὀιστὸν | τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν* (*χείρεσσιν* V, *πᾶσιν* A) *ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν* ed. Massil. test. schol. AV, *σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον | χερσίν* Antimach. secundum schol. A, *σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου | τόξον· χερσὶ δ' ὀιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν* idem secundum schol. V 874 *ὑπὸ*] Syr., *ὑπαὶ* cett. codd. *εἶδεν*] *ἴδετο* Syr., *εἶδε* cett. 875 *τῇ*] *τὴν* D *πτέρυγος*] *πτερύγος* Eust, ut Aristarch. *B* 316 *βάλε*] *λάβε* Syr. *μέσσην*] *μέσσης* C, utrumque Eust. 1333, 59 876 *ἐπὶ*] *ἐνὶ* Nauckius 877 *αὐτὰρ ἡ*] *ἡ* om. C, *αὐτίκα δ'*? Nauckius 879 *ἀπεκρέμασεν*] *ὑπεκρέμασε* Eust. 1333, 60 (illud 1334, 29) *λίασθεν*] codd. praeter D, *λίασσεν* Aristarch. secundum schol. A Didymi (*λίασθεν* falso Aristarcho tribuit schol. V) D, *λιάσθη* ed. Massil. 882 *ἄειρεν*] *ἀείρας* D *πελέκεας*] *πελέκυς* Christius 883 *ἡμιπέλεκκα*] *ἡμιπέλεκας* D 886 *ῥ' ἥμονες*] sic Herodian., *ῥήμονες* quidam (*οἰόμενοι τοὺς ῥήτορας· οὐκ ἔστι δὲ λογιστικὸς ὁ ἀγών* schol. A)

Digitized by Google

XXIII *Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων*
ἠδ' ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωι πόρωμεν,
εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

---

890 *ἁπάντων*] *Ἀχαιῶν* D **891** *δυνάμι*] Bekkerus, *δυνάμει* codd. *ἔπλευ*] *ἔπλε'* Nauckius **893** *ἔρχευ*] *ἔρχε'* Nauckius **894** *ἐθέλοις*] A, *ἐθέλεις* cett. codd.

Digitized by Google

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ

XXIIII *Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι*
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ
ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός. οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠιόνας τε,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν,

1 *θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι*] *ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος* Heynius coll. *T* 277 *Ψ* 3 5 *ᾕρει*] *ᾕρει?* Nauckius 6 *ἀνδροτῆτα*] legit etiam Aristarch., offendebatur autem vocabuli usu, cf. Friedlaenderi Aristou. p. 339 sq.; v. ad *Π* 857 6—9] damnarunt Aristoph. Aristarch. 7 *ὁπόσα τολύπευσε*] *ὁπόσ' ἐκτολύπευσε* Barnesius coll. Hesiodi Scut. 44 *τολύπευσε σὺν*] *τολύπευσεν ἐν* C, *τολύπευσεν* om. praepos. D *καὶ πάθεν ἄλγεα*] *καὶ πάθεν ἔργα* 'αἱ *δημώδεις*' 8 *πείρων*] Aristarch., *πειρῶν* Pamphilus 9 *εἶβεν*] *εἶβει* Apoll. lex. 63, 21 11 *δὲ*] *δὴ* Syr. 12] *πλωίζοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο* Plat. Reip. III p. 388 A

Digitized by Google

XXIIII τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος
αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχεν χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
ὣς ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐύσκοπον Ἀργεϊφόντην.
[ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑάνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς,
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.]
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὔ νύ ποθ' ὕμιν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

---

17 τὸν δέ τ' ἔασκεν] Syr., τόνδε δ' ἔασκεν cett. codd. cum Herodiano (conferente *E* 238 *ο* 546); τὸν δ' ἐάασκεν Nauckius, τὸν δὲ δέασκεν quidam (ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευεν) secundum schol. B 18 κόνι] κονίῃ D 19 ἀεικείην] ἀεικίην Porphyr. p. 334, 3 Schrad. Apoll. lex. 10, 7 20 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 20 τεθνηότα] τεθνειότα superscr. η A, τεθνειότα C Syr., τεθνειῶτα D αἰγίδι — χρυσείῃ] αἰγίδα χρυσείην Aristarch. κάλυπτεν] κάλυψε 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, sic schol. BL ad *Θ* 43 24 κλέψαι δ'] ἔναι D 25—30] ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ Ariston. (v. Tzetz. Alleg. *Ω* 35), cf. Friedlaenderum p. 340, non octo 23—30, quod in schol. BV refertur 25 ἑάνδανεν] Hoffmannus, ἐφήνδανεν D, ἑήνδανεν vel ἐήνδανεν cett. 28 ἕνεκ' ἀρχῆς] 'ἐν ἄλλῳ' schol. A; sic quosdam scripsisse (cf. *Γ* 100) etiam e schol. V colligitur; ἄτης Aristarch. secundum schol. V, sic libri 30 ἥ — ἀλεγεινήν] ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε Aristoph. et τινὲς τῶν πολιτικῶν; versum Aristarch. damnavit (cf. ad 25) 'διὰ τὴν μαχλοσύνην' ᾔνησ'] ᾔνεσ' CD 33 οὔ νύ ποθ'] οὐδέ ποθ' A, γρ. οὔ νύ ποθ' schol. A ὕμιν] 'ἐγκλιτικῶς' Herodian., ὑμῖν A

XXIIII τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
ᾗ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
[γίγνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν].
μέλλει μέν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον,
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθήομεν ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.

---

38 *κτερίσαιεν*| *οὕτως διὰ τοῦ ᾱ* schol. A Didym., AC, *'Ὁμηρικώτερον δὲ τὸ 'κτερίσειαν'* schol. V, sic D 42 *ἐπεὶ*| *ὁ 'ἐπεὶ' σύνδεσμος περισσεύει* Nicanor

43 *εἴξας*| *μήποτε διὰ τοῦ η ἐγέγραπτο 'εἴξῃ'* (corr. Villoisonus, *εἴξησ* cod. A, *εἴξησ'*?) Nicanor 44 *ἀπώλεσεν*| *ἀπῶσεν* D 45| *ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου μετενήνεκται* (Op. 318) *ἄνδρας*| *ἄνδρα* C *ἠδ'*| Herodian., *ἣ δ'* alii teste eodem 46 *ἄλλον*| *ἄλλος* Nauckius 48 *ὀδυράμενος*| *γρ. ὀδυρόμενος* schol. (Bekk. p. 630 b 32) 49 *τλητὸν*| *τλήμονα*? Nauckius

52 *μήν οἱ*| *μέν Ϝοι* Christius 53| damnari nescio a quo tradunt schol. BV *μὴ ἀγαθῷ*| *μή Ϝ' ἀγαθῷ* Leeuwenius (omisso quod in codd. sequitur pronomine *οἱ*) *νεμεσσηθήομεν*| cf. Wackernagelium, Bezzenb. Beitr. IIII 288, *νεμεσσηθείομεν* Hermannus, *νεμεσσηθέωμέν οἱ* Aristarch., *νεμεσσηθῶμέν οἱ* libri

XXIIII *Ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·*
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
Πηλέι, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
ὣς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
ἀλλ' ἤ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστιν
λάθρῃ Ἀχιλλῆος, θρασὺν Ἕκτορα· ἦ τέ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

58 *μὲν*] *μὲν γὰρ* D, *γὰρ* Athen. VIIII 396 f 59 *γόνος*] *πάις* quidam secundum schol. V 61 *Πηλέι*] *Πηλεῖ* libri, *Πηλῆ'* malit Christius 62 *θεοί, γάμου*] *γάμου θεοὶ* schol. Pind. Pyth. III 165 64 *τὴν δ' ἀπαμειβόμενος*] *τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας* quidam teste schol. V 65 *πάμπαν*] *πάντα* schol. Paris. ad *B* 104 (Cram. Anecd. Paris. III 149, 21) 66 *γε μί'*] *γ' ὁμὴ* Herwerdenus 69 *ποτε βωμὸς ἐδεύετο*] *βωμός ποτε δεύετο* D 71—73] *ἀθετοῦνται* Ariston. 71 *ἐάσομεν*] *ἀμήχανον* 'οἱ περὶ Ἀντίμαχον' secundum schol. A 72 *θρασὺν Ἕκτορα*] *ἄμεινον δὲ γράφειν 'νέκυν Ἕκτορος'* schol. V

ἦ] Herodian. AC, *ἡ* alii D, *εὖ* 'κατ' ἔνια' schol. A Didymi *τέ οἱ*] Hermannus, *γάρ οἱ* 'κατ' ἔνια' schol. A, sic codd. omnes 74 *θεῶν*] libri Herodian., *θέων* quidam teste eodem 78 *μεσσηγὺς — καὶ*] *μεσσηγύς τε Σάμοιο καὶ* Strab. VIII 339 X 457, *μεσσηγὺ Σάμου τε καὶ* schol. BL ad *Z* 133 *Σάμου*] superscr. *οιο* A 79 *μείλανι*] ε *μέλανι* ortum ε vocali liquidae vi producta probare studuit G. Meyerus Gr. Gramm. 248

Digitized by Google

XXIIII ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
εὗρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
ἥαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κε εἴπῃ.
ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον, τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
ἥαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

(cf. etiam Peppmuelleri Comm. d. XXIIII B. p. 52 sq.) ἐπεστονάχησε] ἐπεστενάχησε A, ἐπεστονάχισε C, ἐπεστενάχιζε D, ἐπεστενάχησε ἢ ἐπεστονάχησε Eust. 1340, 22 80 βυσσὸν] ὀξυτόνως Herodian., βυθὸν D ὄρουσεν] ἵκανεν Plato Ion. p. 538 D 81 ἐμβεβαυῖα] ἐμμεμαυῖα D Plato l. c., 'ἐν ἄλλῳ' fuisse commemorat schol. A 82 ὠμηστῇσιν] cf. ad Λ 454 ἐπ'] μετ' Plato l. c. κῆρα] πῆμα 'ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις' teste Didymo, sic Plato 83 εὗρε δ' ἐνὶ] εὗρεν δ' ἐν C σπέεϊ] L. Meyerus et Nauckius, σπῆι codd., cf. ad Σ 402 δέ τ'] D, γρ. schol. A, δ' ἄρ' AC, δέ ϝ' Leeuwenius 84 ἥαθ'] εἵαθ' Aristoph. codd. praeter D, εἵαθ' Aristarch. (cf. etiam schol. Herodiani ad Ο 10) D ἐνὶ μέσσῃς] ἐνὶ μέσσῳ Fickius 85 ὅς οἱ] ὥς τάχ' Rhian. 86] ἀθετεῖται Ariston. 88 Θέτι] Θέτις cod. unus, idque suaserunt Cobetus et Naberus, cf. ad Σ 424 94 δ'] τ' Doederleinius ἔσθος] 'ψιλῶς' Herodian. 97 ἐξαναβᾶσαι] Aristarch. et 'αἱ πλείους' teste Didymo D, εἰς ἀναβᾶσαι A, εἰσαναβᾶσαι C 99 ἥαθ'] εἵαθ' codd.

Digitized by Google

XXIIII Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκεν
καί ῥ' εὔφρηνε ἔπεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσί· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐΰσκοπον Ἀργεϊφόντην·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω,
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι σῷ ἐπίτειλον.
σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
ἷξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὗρ' ἁδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
τοῖσι δ' ὄις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.

102 καί ῥ'] καί ϝ' Leeuwenius εὔφρηνε ἔπεσσι] εὔφρην' ἐπέεσσι codd. 106 σ'] γ' D 109 ὀτρύνουσιν] edd. Massil. et Chia AD, ὀτρύνεσκον C, ὠτρύνεσκον schol. B ad Α 132 codd. dett. 110 προτιάπτω] προτιάπτω Apollodorus Aretades Neoteles Dionys. Thrax teste Didymo, sic A, προϊάπτω Zenod. Aristarch. (ἐν τοῖς πρὸς Κωμανόν) teste eodem (cf. Aristonicum) 111 αἰδῶ] αἰδόα Nauckius 122 ἷξεν δ'] ἵκετο δ' Fickius (idem 160) ἔνθ'] ἐν δ' C γρ. schol. A 124 ἐπένοντο] τε πένοντο Athen. I p. 11 c ἐντύνοντ' ἄριστον] Bekkerus (sic π 2 codd. plerique), ἐντύνοντο ἄριστον libri 125 κλισίῃ] Aristarch. (ἑνικῶς) cum libris, κλισίῃς alios scripsisse e schol. Didymi colligitur

XXIIII ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σκύζεσθαί σοί φησι θεούς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇδ' εἴη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνεν Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο
ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι

---

129 ἔδεαι] ἔδαι A, αἴδεαι Cm[1] οὔτε] οὐδέ A 130—132] ἀθετοῦνται Ariston. 130 οὔτ'] οὐδ' D 131 βέῃ] βαίῃ C; an βέε'? 133 ὦκα] ὧδε? Nauckius 134 ἑὲ] δυσόνουσι Callistrat. et Aristarch. (ἓε alii?) 138 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας quidam secundum schol. V

139 τῇδ'] τῇ 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, sic schol. H ad δ 229 ἄποινα] δῶρα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A φέροι] φέρει schol. H et A ll. cc. (φέροι in schol. A scripsit Cobetus) 140] ante 139 collocat Nauckius 141 ἀγύρι] pap. Bankes. m[1], ἀγύρει codd. cett. 142 ἀγόρευον] ἀγόρευεν D 148 οἶον] οὕτως διὰ τοῦ ῡ Didym.; οἶος alios scripsisse liquet e schol. AV 149 οἱ] ΣΟΙ pap. Bankes. m[1] ἰθύνοι] ἰθύνει D, ἰθύνῃ Eust.

XXIIII ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεϊφόντην,
ὃς ἄξει, ἧός κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσι εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν.
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,

---

150 ἄμαξαν] ἅμαξαν D ἠδὲ] ἡ δὲ A, γρ. ἢ κε schol. A, ἥ κε D 152 τι] om. pap. Bankes. 154 ὃς ἄξει] ὅς ϝ' ἄξει Bekkerus et Cobetus (cf. 183 ὅς σ' ἄξει); v. ad X 236 ἧος] εἵως codd. 156 ἀπό τ' ἄλλους] ἄλλους τ' ἀπὸ? Nauckius 160 κίχεν] κίχη L. Meyerus 163 ἐν χλαίνῃ] ἧ χλαίνῃ (sic Nauckius correxit, ἡ χλαίνη cod.) quosdam scripsisse refert schol. V

165 καταμήσατο] κατεμήσατο pap. Bankes. Apoll. lex. 97, 5 ἑῇσιν] γρ. φίλῃσι schol. A 166 ἰδὲ] οἱ δὲ D, ἠδὲ C ὠδύροντο] ὀδύροντο C 175 λύσασθαι] superscr. ε A σε κέλευσεν] σ' ἐκέλευσεν codd. praeter A,

Digitized by Google

XXIIII δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργεϊφόντης,
ὅς σ' ἄξει, ἧός κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ ὅ γ' υἷας ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶ εἴδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

---

qui habet adscriptum *γρ. σ' ἐκέλευσεν* 179 *ἠδὲ*] *ἠδὲ* superscr. *κ* A, *ἧκε* D, *ΗΕ* pap. Bankes. 181 *τοι*] om. pap. m[1] 183 *ὅς σ'*] *ὅς* D *ἧός κεν*] *ὥς κεν* D, *εἵως κεν* cett. codd. 185 *ἀπό τ' ἄλλους*] *ἄλλους τ' ἀπὸ*? Nauckius 189 *ὅ γ'*] *ΟΣ* pap. m[1] 190 *ὁπλίσαι*] *ΩΠΛΙΣΑΙ* pap. m[1] 191 *κατεβήσετο*] *κατεβήσατο* D 192 *ὑψόροφον*] *ὑψίροφον* Apoll. lex. 154, 29 *κεχάνδει*] Aristarch., cui hanc scripturam, quam schol. V et minus schol. A Aristarcheam fuisse dicunt (non *κεχάνδη*, quod in maiore schol. A legitur) recte tribui vidit iam Heynius (cf. Ludwich. I 498 sq.); sic AD pap. Bankes. m[1] Apoll. lex. 54, 32; 154, 29 (*ἐκεχάνδει* 65, 21); *κεχάνδη* C pap. m[2]; *κεκεύθει* ed. Massil. teste Didymo (sic *ἔνιοι* secundum schol. V) 193 *Ἑκάβην*] *ΕΚΑΒΗ* pap. 198 *ἄνωγεν*] Aristarch., *ἀνώγει* libri

Digitized by Google

XXIIII ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ σ' ἀθρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅ γε, οὔ σ' ἐλεήσει,
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.

---

200 ἀμείβετο μύθῳ] ἀνήρετο μύθῳ Aristarch. 201 οἴχονθ'] *ΟΙΧΟΝΤ* pap. περ] superscr. γε A 202 ἔκλε'] codd. superscr. ο A, ἔκλεο Eust., ἐκλέ' Ptolem. Ascal. ('ἡγούμενος τὸ πλῆρες εἶναι ἐκλέου'), κλεύε' (i. e. κλεύεο = κλέϝεο) Fickius 205 ἐξενάριξε] 'τινὲς ἐξήνεξε (?), τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλεν' schol. V 205] fuisse qui huic subiungerent ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες auctor est Ariston.; in schol. V versus legitur sic conformatus: ἀθάνατοι ποίησαν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν 206 ἀθρήσει] Bothius, αἱρήσει codd. 207 ὠμηστὴς] cf. ad *Λ* 454 ὅ γε] pap. Bankes. D, ὅδε cett. οὔ σ'] *ΟΥΚ* pap. m^{2} 210 γεινομένῳ] γιγνομένῳ Bekkerus 211 ἑῶν] *ΕῺΝ* pap. (accentus m^{2} additus) 213 ἂν τιτὰ] Apollodor. Callistrat., ἄντιτα Ptolem. Ascal. et 'οἱ πλείους' teste Herodiano, sic codd. 214 ἐμοῦ] *ΕΟΥ* (ἑοῦ) pap. m^{2} ἐπεὶ οὔ ἑ] libri Aristarch. teste Didymo, ἐπεὶ οὔ τι 'αἱ κοιναί', sic (sed *ΕΠΙ*) pap. m^{1} 215 πρὸ] οὕτως χωρὶς τοῦ σ̄ Didym., sic AC; πρὸς alios scripsisse e scholio manifestum est, sic pap. Bankes. D; quam lectionem etiam Eust. 1346, 9 commemorat 219 ὄρνις] de syllaba exeunte brevi cf. Har-

Digitized by Google

XXIIII εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέεργε ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλέγχεα· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὤνησθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,

---

telii Hom. Stud. 1[2] 105 ἐνὶ μεγάροισι] ἐνὶμμεγάροισι C, sic etiam pap. Bankes., ἐν μεγάροισι Eust. κακὸς] superscr. ν A πέλεν] πέλε' Nauckius

221 ἢ οἳ] οἷοι μᾶλλον δὲ ἢ οἳ Eust. 224 ἅλιον ἔπος] sic et ἁλίη ὁδὸς Eust. 1346, 22 225 χαλκοχιτώνων] ΧΑΛΚΟΚΙΤΩΝΩΝ pap. 227 εἵην] εἴην D 228 φωριαμῶν] sic Aristarch. (περισπωμένως) 231 καλά] D, λευκά A C pap. τοῖσι] τῇσι C χιτῶνας] ΚΙΤΩΝΑΣ pap. m[1] 234 ὅ] ΤΟ pap. Θρῇκες] cf. ad Δ 519 235 ἐξεσίην] ἐξέσίην Aristarch. Nicias A C, ἐξέσίην Neoptolem. Parianus, ἐξ ἀσίης D 236 ἐνὶ μεγάροις] ἐνὶμμεγάροις superscr. ιν m[2] C 238 αἰθούσης] αἰθούσσης pap. Bankes. A ἐνίσσων] ἐνίπτων Eust., qui etiam ἐνίσσων scripturam commemorat 239 ἐλέγχεα] ἐλεγχέες libri, cf. ad Ε 787

241 ὤνησθ'] Fickius (Hom. Ilias 393), qui οὔνεσθ' librorum optimorum scripturam ('ΟΝΟΣΕΣΘ' pap. m[2]), quam etiam schol. Aristonici exhibet, falso translatam esse iudicat ex ΟΝΕΣΘ antiquioribus litteris scripto, ὄνεσθ' habet schol.

Digitized by Google

XXIIII παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες.
ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἴσω.
ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσι οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐοίκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,

V ad *P* 399, *ὀνόσασθ'* Aristarch. Apoll. lex. 124, 25 *ὅτι*] *ΟΤΕ* pap. m[1] schol. V l. c. *ἔδωκεν*] supra *δω* scr. *θη* A 243 *δὴ ἔσεσθε*] *ΔΗΣΕΣΘΑΙ* pap. m[1] 244 *τεθνηῶτος*] supra *ει* scr. *η* A, *τεθνειῶτος* CD pap. 247 *δίεπ'*] *δίεπ'* Aristarch. et *οἱ πλείους* 250 *Ἀντίφονον*] *ἈΜΦΙΦΟΝΟΝ* pap. m[1] 251 *Δῖον ἀγανόν*] (*ἡ διπλῆ*) *ὅτι ἄδηλον πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυός* Ariston. 252 *ἐκέλευεν*] *ἐκέλευσε(ν)* Ambr. pap. Bankes. (sine acc. et spir.) 253 *κατηφόνες*] Aristarch. libri praeter D, *κατηφέες* Crates D 254 *ὠφέλετ'*] *ΩΦΕΛΛΕΤ'* pap. m[2], *ὀφέλλετ'* C 256 *λελεῖφθαι*] *ΛΕΛΕΙΠΤΑΙ* pap. m[1] 257 *ἱππιοχάρμην*] *μεναιχάρμην* D 258 *θ', ὅς*] *ΤΕΟΣ* pap. m[1] *Τ'ΟΣ* m[2] *οὐδὲ*] *ΟΥΤΕ* pap. m[1] *ἐοίκει*] *ἐῴκει* codd. 260 *πάντα*] *οἶα* (vel *μοῦνα*) Nauckius 261 *χοροιτυπίῃσιν*] *χορητυπίῃσιν* D 262 *ἁρπακτῆρες*] *ἁρπαστῆρες* schol. V ad *Υ* 38 263 *ἐφοπλίσσαιτε*] *ἐφοπλίσητε* C, *ἐφοπλίσετε* D, *ΕΦΩΠΛΙΣΣΕΙΤΕ* pap. m[1]

Digitized by Google

XXIIII ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ.
τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

---

264 ἐπιθεῖτε] ἐπιθῆτε scripturam commemorat Eust. 1349, 28 267 πρωτοπαγέα] πρωτοπαγῆ C pap. m[2] 269] non erat in Zenodoti editione teste schol. AV Didymi ὀμφαλόεν] ὀμφαλόεντ' D 270 ἐννεάπηχυ] ἐννεάπηχυν C

272 κρίκον] κρίκα coll. Hesychii glossa κρίκα· κρίκον Fickius digammo initiali vocis insequentis permotus ἕστορι] ἕκτορι quidam 'οἷον ἐχέτορι' secundum schol. D (v. Etym. M. 383, 25) 273 ἑκάτερθεν ἔδησαν] ἔδεον ἑκάτερθεν Fickius 274 κατέδησαν] ἔδησαν D ἔκαμψαν] D pap., supra κ scripto γν A, ἔγναμψαν C; ἔγναμψαν ἤγουν ἔκαμψαν Eust. 277 δ'] θ' C ἐντεσιεργούς] ἠνυσιεργούς Nauckius, ἀνυσιεργούς Fickius 279 Πριάμῳ] Τρωοὺς C (cf. Ψ 291) ζυγόν] ζυγῷ D 280 ἐυξέστῃ] ἐυξέστῳ D 282 πυκινὰ] πυκνὰ Apoll. lex. 166, 25 285 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ] ἐν δέπαϊ χρυσέῳ libri melior. ο 149 (sic υ 261) 286 ἔπος τ'] τ' om. pap. m[1] ἔπος – ὀνόμαζεν] ἔπος τέ

Digitized by Google

XXIIII τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἂρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλ' εὔχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἣ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον

μιν ἀντίον ηὔδα Syr. 289 ὀτρύνει] *ΟΤΡΥΝΕΙΣ* pap. m[1] 290] om. Syr. in textu, addidit m[2] in marg. εὔχεο] εὔχευ dett. pars, cf. *P* 142 ἐδεύεο in versus clausula; εὔχευ ἢ εὔχεο Eust. ἀλλ' – σύ γ'] ἀλλὰ σύ γ' εὔχε' Christius et Fickius 292 αἴτει] αἴτεε? Nauckius ταχὺν] suprascr. τεον A, ἑὸν pap. Bankes. Apoll. de pron. 48, 1 Schn., de synt. 155, 25 B.; sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A; ἐὸν (= ἀγαθόν) quidam videntur scripsisse secundum schol. V; cf. v. 296 et 310 293 καί εὑ] sic Herodian. ad *O* 165, καὶ οὗ Zenod. teste Ariston. μέγιστον] μάλιστα AC, γρ. μέγιστον schol. A 295 Δαναῶν ταχυπώλων] γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῷ schol. A 296 τοι] *ΣΟΙ* pap. ἑὸν] τεὸν C 300 τόδ'] suprascr. γ A, τάδ' C ἐφιεμένῃ] *ΑΦΕΙΕΜΕΝ ΟΥΔ* pap. m[1] 303 ἐπιχεῦαι] ἐπιχεῦσαι Athen. VIIII p. 408 e 304] ἀθετεῖται Ariston. χέρνιβον] Aristarch. (cf. Aristonici schol.) cum libris, χέρνιβά ⟨τ'⟩ in ed. Massiliensi fuisse colligere licet e schol. V, χέρνιβα δ' Pollux X 90 πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα] ταμίη μετὰ χερσὶν ἔχουσα ed. Massil. θ' ἅμα] τ' ἐν Pollux χερσὶν ἔχουσα] φέρουσα D in textu, illud in marg. 306 στὰς μέσῳ] μέσῳ στὰς Nauckius

XXIIII *οὐρανὸν εἰσανιδών, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·*
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἐλεεινόν,
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητίετα Ζεύς.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐὺ κληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφιν
δεξιὸς ἀΐξας διὰ ἄστεος. οἳ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
ἐκ δ' ἔλασεν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατόνδε κιόντα.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

---

309 *ἐλθέμεν*] Bekkerus, *ἐλθεῖν* codd. 310 *ταχὺν*] *ἑὸν* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 311 *μέγιστον*] *μάλιστα* A, γρ. *μέγιστον* schol. A, *μέγιστος* pap. m[1] 316 *μόρφνον*] Aristarch. libri, *μορφνὸν* alii *περκνὸν*] Ptolem. Ascal. Herodian. ἡ *παράδοσις* libri, *πέρκνον* Aristarch. substantivum statuens 318 *ἐὺ κληῖσ'*] Trypho cum aliis, *ἐυκλήις* Aristarch. Ptolem. Ascal. Herodian. A, *ἐυκληἰς* CD Syr., *ΕΥΚΛΕΙΗΣ* pap. 320 *διὰ ἄστεος*] pap. Bankes., *δι' ἄστεος* dett., γρ. *δι'* (l. *διὰ*) *ἄστεος* schol. A, *ὑπὲρ ἄστεος* cett. libri melior.

322 *γέρων ξεστοῦ*] *γεραιὸς ἑοῦ* A, γρ. *γέρων ξεστοῦ* schol. A 328 *πόλλ'*] *οἴκτρ'* cod. Vratisl. *εἰ*] *εἰς* D 329 *οὖν*] *ἐκ*, quod praefert Cobetus, ω 205

πόλιος] *πόλεος* A, γρ. *πόλιος* schol. A 330 *ἄψορροι*] *ἄψορρον* Ambr., *ἀψόρροι* Sittlius *προτὶ*] *ποτὶ* A

XXIIII παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τε κλύες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἱκέσθαι.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,

---

331 Ζῆν] ΖΗΝ pap. Bankes m[1], Ζῆ- | ν' (ἐς πεδίον κτλ.) Aristarch. teste Didymo (cf. ad Θ 206) AC Syr. pap. m[2], Ζῆν' D Ambr. 332 προφανέντε] καταβάντε ed. Chia 333 υἱὸν φίλον] φίλον υἱόν C 334 γε] τε A 335 ἑταιρίσσαι] 'quidni ἑταιρῆσαι?' Bekkerus coll. Ν 456, sed cf. Hymn. Hom. in Vener. 96 καί τε κλύες] τινὲς καί τ' ἔκλυες (τε κλύες Ludwichius) schol. V κ' ἐθέλῃσθα] Ambr., κε θέλῃσθα C, κ' ἐθέλῃσθε cett. 337 μήτ' ἄρ τις] μή τίς Ϝε Bentleius et Cobetus ἄρ τε] ἄρ Ϝε Christius dubitanter 338 Πηλεΐωνάδ' ἱκέσθαι] cf. quae exposuit Peppmuellerus Comm. p. 164 sq.; Πηλεΐων' ἀφικέσθαι Povelsenus 341 μιν] ΜΕΝ pap. m[1] φέρον] Aristarch. teste Didymo, φέρεν alii? φέρει flagitat Naberus propter praesentia θέλγει et ἐγείρει 344] deest in pap. m[1], legitur in marg. m. rec. additus ἐθέλῃ] αἱ κοιναί A Syr., ἐθέλει Aristarch. libri cett. 346 ἄρα] ἄρ' ἐς CD, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 347 αἰσυμνητῆρι] Aristarch. CD, ΑΙΣΥΜΗΤΗΡ' pap. m[2], αἰσυητῆρι Apio apud Apoll. lex. 16, 10 cum aliis, sic A Syr., ΑΙΣΥΗΤΟΡΙ pap. m[1] 348 τοῦ] οὗ Apoll. lex. 16, 8 349 ἔλασσαν] ΕΛΑΣΣΕΝ pap. m[1]

Digitized by Google

XXIIII ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς.
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
πῇ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς,
οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
οὕτω πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.

---

354 *νόου*] *νοῦ* Bentleius, cf. *κ* 240, *νῦν* (vel *τοι*) Menradius Nauckii coniectura ex parte usus 359 *ἐνὶ*] *ἐπὶ* superscr. *ν* A 361 *ἑλὼν*] om. pap. m[1] *ἐξείρετο*] *ἐξήρετο* C *προσέειπεν*] *μετέειπε* Eust. 362 *ἰθύνεις*] *ἰθύνοις* D 364 *ἔδεισας*] *ἔδδεισας* codd. 365 *οἵ τοι*] *ΟΥΤΟΙ* Syr. 367 *ἄγοντα*] sic Aristarchum legisse patet e schol. Ariston., *ἄγοντα ἢ ἔχοντα* Eust. 1354, 59 368 *δέ*] *τε* Nauckius 369 *ἀπαμύνασθαι*] *ἐπαμύνασθαι* supra *α* scr. *ε* A, *ἐπαμύνασθαι* pap. m[2] *χαλεπήνῃ*] *ΧΑΛΕΠΑΙΝΗ* pap. m[1] 370 *οὐδέν*] sic Aristarchum scripsisse ex Aristonici schol. patet (cf. Lehrsii Aristarch.[2] 310 sq.), *οὐδ' ἂν* C *κακά*] sic Aristarch. (cf. Ariston.), *κακόν* pap. m[2] CD Apoll. de pron. p. 50, 13 Schn. Apoll. lex. 94, 18, *γρ. κακόν* schol. A *καὶ δέ κεν*] *γρ. εἰ δέ κεν* schol. A, *ΙΔΕ ΚΕΝ* Syr., *ἠδὲ ἢ καὶ δὲ* Eust. 1354, 53 373 *πη*] *οὕτως διὰ τοῦ π̄* Didym., sic (vel *πῃ*) libri praeter Syr., *δὴ 'ἔν τισι'* teste Didymo, Syr.

Digitized by Google

XXIIII *ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,*
ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ,
ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκήων,
ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·

---

374 *ἔτι*] *εἴ* AC, *γρ. ἔτι* schol. A *χεῖρα*] *χεῖρας* D 376 *αἴσιον*] *ΑΪΣΙΟΣ* pap. *δέμας*] *ΜΈΓΑΣ* pap. *εἶδος ἀγητός*] *ἀπειρέα φωνήν* C
377 *τε*] *δὲ* Pseudoplut. vit. Hom. c. 138 379 *ἔειπες*] *ἔειπας* pap. C
381 *πολλὰ*] *καλὰ* C 382 *ἵνα - τοι*] *ἵνα τοι τάδε περ* Syr. *σόα*] *σάα* Nauckius 383 *καταλείπετε*] superscr. *ψ* A, *κατελείπετε* C 384 *ὤριστος*] *ὥριστος* A 385 *μὲν γάρ*] *γάρ πω* D *ἐπεδεύετ'*] *ἐπιδεύετ'* CD 388 *ὅς*] Syr. m[1], cf. *O* 247 et quae dixit Peppmuellerus l. c. p. 187; *ὥς* codd. cett.
ἔνισπες] sic Herodian., *ἐνίσποις* Cram. Epim. 448, 31 390 *πειρᾷ*] codd. praeter pap., *πείρα'* (= *πείραε*) Nauckius adstipulante Fickio, *ΠΕΙΡΕ* pap. Bankes. m[1], *ΠΕΙΡΑΙ* m[2] *εἴρεαι*] *εἴρεο* Nauckius, *ἤρεο* C 391 *πολλὰ*] *ΠΑΓΧΥ* pap. 392 *ὄπωπα*] *ΟΠΩΠΩ* pap. m[1] *νηυσὶν ἐλάσσας*] *ΝΗΥΣΙ ΠΕΛΑΣΣΑΣ* pap. 396 *γάρ*] *ΜΈΝ* pap.

Digitized by Google

XXIIII *Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.*
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε,
ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἕβδομός εἰμι.
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλόωσι γὰρ οἵ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἰσχέμεν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἦέ μιν ἤδη
ᾗσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προέθηκεν Ἀχιλλεύς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.
ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ·
οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν

---

398 *ὅ γ'*] C, *ὅδ'* superscr. *γ* A, *ὅδ'* D Syr. 399 *ἓξ δέ οἱ*] *γρ. ἓξ δὲ τῷ* schol. A *ἐγὼ δέ οἱ*] *ἐγὼ δέ τοι* D 400 *τῶν μέτα παλλόμενος*] '*οὕτως τῶν μέτα*' schol. A, *τῶν μεταπαλλόμενος* D *τῶν - κλήρῳ*] *γράφουσι* '*τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπηνήτης*' schol. V 402 *μάχην*] *ΜΑΧΗ* pap. m[1] 403 *οἵ γε*] pap. Bankes., *οὐδὲ* cett. 404 *ἰσχέμεν*] Nauckius, *ἴσχειν* codd. 405—504] suppleti in A m. rec. 407 *εἶς*] *ἔσσ'* L. Meyerus et Nauckius, *εἷς* C 408 *ἢ*] *εἰ* A rec. 409 *προέθηκεν*] Nauckius, *προὔθηκεν* codd. 411 *κύνες φάγον*] *φάγον κύνες* Eust. 413 *αὔτως*] *οὕτως ἢ αὔτως* Eust. *δυωδεκάτη δέ οἱ ἠώς*] *ΔΥΩΔΕΚΑΤΟΙ* (superscr. *Η*) *ΔΕ ΤΟΙ ΗΔΗ* pap. m[1] *ἠώς*] *ἠὼς ἢ ἤδε* Eust. 416 *ἦ*] *ἢ* D 417 *φανήῃ*] *φανείη* C 418 *θηοῖο*] Aristarch. secundum schol. Didymi, quod extat in cod. Athoo, *θειοῖο* (*θείοιο* cod. V) alii teste schol. V, *θείοιο* CDA rec. (schol. A ad Ω 20) *ἐπελθὼν*] *ΑΠΕΛΘΩΝ* pap. m[1]

Digitized by Google

XXIIII οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.

---

419 ἐερσήεις] D Apoll. lex. 63, 1 schol. A ad Ω 20, cf. Hartelii Hom. Stud. III 73, ἐερσήεις C, ἐρσήεις Eust., ἑρσήεις A rec. 421 ἐπ'] ἐν A rec. 422 ἑῆος] C, ἐῆος DA rec. ΕΗΟΣ pap. m[1] Syr., ἙΟΙΟ pap. in marg. m[2] 423] ὡς περισσὸς ὁ στίχος ἀθετεῖται schol. V; in altero schol. V 'προηθετείτω', unde Aristarchum praeeuntibus aliis criticis versum damnasse suspicatus est Ludwichius 425 διδοῦναι] Ἀριστοφάνης . . . τῷ ἐν Ἰλιάδι 'διδοῦναι' προσέκοπτεν schol. Didym. ad ν 358 a Ludwichio restitutum; haec forma (quam et ipse Eustathius miratur 1357, 22 'τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμησαν γράψαι διδοῦναι'), ex analogia infinitivi δοῦναι efficta videtur esse, διδῶναι quidam teste Herodiano π. μον. λέξ. II p. 931, 18 L; διδόναι D, διδῶναι vel διδόνναι Herwerdenus (quod ex antiquiore scriptura ΔΙΔΟΝΑΙ ortum putat), δίδομμεν — δίδομεν 'mit Ictusverschärfung' Fickius (Hom. Ilias 235) 427 ἐνὶ μεγάροισι] ἐνὶμμεγάροισι C pap. m[2] 428 τῷ] τῶν quidam scripserunt test. schol. MV, sic C Syr. ἀπεμνήσαντο] ΑΠΟΜΝΗΣΑΝΤΟ pap., ἐπεμνήσαντο Syr. A rec., ἀπεμνήσαντο et ἐπεμνήσαντο Eust., ἀπημύναντο? Nauckius 430 τε] ΔΕ pap. m[1] δέ με σύν γε] ΓΕ ΜΕ ΣΥΝ ΔΕ pap. m[1] 434 ὅς με κέλεαι] ὅς με κέλῃ codd. (κέκλῃ C), ὅς κέλεαι Fickius et Menradius (cf. Μ 235) Ἀχιλῆα] ΑΧΙΛΛΗΙ pap. m[2], Ἀχιλῆος A rec. 436 συλεύειν]

Digitized by Google

XXIIII σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κεν κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
οὔ κέν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠύ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤιξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
ἐς δ' ἄγαγεν Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾦξε γέροντι,
ἐς δ' ἄγαγεν κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·

ΜΩΜΕΥΕΙΝ pap. γένηται] γένοιτο pap. D 437 δ' ἂν] ΜΕΝ pap. 439 οὔ κεν] οὐκ ἂν CA rec. 440 ἀναΐξας] ἐπαΐξας D, ἐναΐξας Syr. 442 ἵπποισι] ἵπποις τε D 443 τάφρον] τεῖχος Duentzerus 446 ὤιξε] ἤοιξε Wackernagelius 449 ποίησαν] δείμαντο Bentleius, sic etiam 452 451 ὄροφον] τινὲς ὀξυτόνως schol. V λειμωνόθεν] λειμωνόσε schol. V ad Ω 165 452 ἄνακτι] ἐρυμνὴν D 453 θύρην-μοῦνος] μοῦνος δ' ἔχε θύρας Apoll. lex. 72, 17 ἐπιβλὴς] βαρύνει Ἀρίσταρχος Eust. 1359, 8 454 ἐπιρρήσσεσκον] ΕΠΕΡΗΣΕΣΚΟΝ pap. m^1, ΕΠΕΙΡΗΣΕΣΚΟΝ m^2 456 ἐπιρρήσσεσκε] ΕΠΕΙΡΗΣΕΣΚΕ pap.; 'οὕτως διὰ ἑνὸς ρ̄' schol. V Didymi 457 ᾦξε] valde suspectum, cf. ὤιξε 446; ὤιξε D; ἀκάκητ' (pro ἐριούνιος) ὤιξε temptat Menradius 459 δ'] om. Syr. m^1

Digitized by Google

XXIIII ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίε οἴκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄζος Ἄρηος,
ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἀάτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησε ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

---

462 εἴσομαι] ἤσομαι Wackernagelius 469 ἐξ] ΑΦ pap. m[2] ἆλτο] ἄμεινον 'βαῖνε' γράφειν, ἐπὶ τοῦ γέροντος schol. V 471 ἵππους] ἵππους θ' C Syr. 472 τῇ ῥ'] ἔνθ' Eust. ἐν] ΑΝ pap. 473 καθήατο] Aristarch. secundum schol. cod. Athoi (quem fortasse non ipsum καθήατο legisse, sed sic scribi commemorasse tantum suspicatur Ludwichius) C; καθείατο cett. τὼ] τῷ dett. 474 ὄζος] ΥΙΟΣ pap. m[1] 476] ἀθετεῖται (ab Aristarcho?) schol. V, cf. Athen. I p. 12 a 479 ἀνδροφόνους] ΠΑΙΔΟΦΟΝΟΥΣ pap. 480 ἀάτη] Nauckius, ἄτη codd. ἐνὶ] ἐπὶ D 482 ἀφνειοῦ] ἀγνίτεω legisse scholiastas BV, qui 'ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἀγνίσοντα' explicant, suspicatus est C. O. Muellerus Aesch. Eumen. p. 134, ἀγνίτου voluit Bergkius ἔχει] ἔχεν Syr. pap. (e Δ 79) εἰσορόωντας] εἰσορόωντα Syr. 483 θεοειδέα] θεοειδῆ C

XXIIII μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου ὥς περ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τίς ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρῴην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς,

---

486 μνῆσαι] μνήσαιο Apoll. lex. 140, 34 σοῖο] σεῖο Zenod. secundum schol. V Didymi, cf. Apoll. de pron. p. 108, 12 Schn., de synt. 161, 6 B., sic C schol. B ad Ω 371 487 ὀλοῷ] ὀλοοῦ? Nauckius 488 ἐόντες] ἐόντος quidam ('ἵν' ᾖ χωρὶς σοῦ ὄντος') secundum schol. BV 491 ἐπί τ'] καὶ Bentleius 492 Τροίηθεν ἰόντα] Τροίηθε μολόντα A rec. et alii dett. 496 ἐννεακαίδεκα] ἐννέα καὶ δέκα Pamphilus teste schol. B 497 ἐνὶ μεγάροισι] ἐνὶμμεγάροισι C 498 ὑπὸ γούνατ'] ἐπιγούνατ' C 500 κτεῖνας] ΚΤΕΙΝΕΣ pap. 502 φέρω δ'] φέρων τ' D 505 βροτὸς] ΓΕΝΕΤ pap. m[1] 506 χεῖρ' ὀρέγεσθαι] sic et χεῖρας ὀρέξαι Eust. 510 ἀδινά] ἁδινά codd. ἐλυσθείς] om. pap., ἐλυσθεὶς C

Digitized by Google

XXIIII αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
[καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,]
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζωέμεν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
ᾧ μέν κ' ἀμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκεν,

---

512 στοναχὴ] στεναχὴ Zenod. secundum schol. A Didymi (στεναχῇσιν ε 83 Aristophanes legit pro στοναχῇσι teste Didymo) 513] ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη Galen. V p. 422 (cf. δ 541) 514] ἀθετεῖται Ariston. (ἀθετεῖ ὁ Θρᾷξ schol. V) 515 ἀνίστη] ΑΝΕΣΤΗ pap. 516 οἰκτείρων] οἰκτίρων Nauckius, cf. ad Π 5 518 κάκ' ἄνσχεο] sic Aristarch., κακὰ σχέο vel κάκ' ἴσχεο alios scripsisse coniecit Spitznerus, cf. ad Π 110, κάκ' ἀνάσχεο C 521 ἐξενάριξα] ΕΞΕΝΑΡΙΞΕ pap. m[1] 522 ἕζευ] sic Aristarch. (cf. Ariston.), non ἷζευ, quod alii videntur scripsisse, ἕζε' Nauckius 524 τις πρῆξις] τίς τ' ἄνυσις 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 526 ζωέμεν] Nauckius, ζώειν codd. ἀχνυμένοις] ἀχνυμένους Stob. flor. 124, 14 Etym. M. 198, 5, idque cum paraphrasta mavolt Naberus δέ τ'] δ' Stob. l. c. 528] κηρῶν ἔμπλειοι, ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν Plato Reipubl. II p. 379 D δὲ] δέ τ' Bentleius ἑάων] ἐάων CD, in A spir. om. 529 κ' ἀμμίξας] καμμίξας CD 530 ὅ γε κύρεται] ἐπιμίσγεται schol. Pind. Pyth. III 141 531 δώῃ] δοίη D

Digitized by Google

XXIIII καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐέργει
καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή πώ μ' ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
κείεται ἐν κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις

535 ἐπ'] ΕΣ pap. m^1 540 παναώριον] πανάωριον quidam teste Herodiano 544 Μάκαρος] ΜΑΚΑΡΟΣ superscr. ΩΝ m^2 pap., μακάρων Dio Chrys. 23, 9; 74, 398 R. Μάκαρος ἕδος] Μάκαρος πόλις Strab. XIII 586 (cf. VIII 356) 545 Ἑλλήσποντος] ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ pap. m^1, supra addito Σ m^2

546 τῶν σε] Aristarch. C, τῶ AD pap. (utrumque Eust.) 549 ἄνσχεο] ἴσχεο Stob. flor. 124, 1 550 γάρ τι] ΤΙ add. pap. m^2 υἷος ἑῆος] υἷος ἑοῖο Zenod. teste Ariston. (cf. ad Λ 393), υἱέος αὐτῶς Stob. l. c. 553 μή πώ μ'] A Herodian. ad Υ 464, μή μέ πω codd. cett. 554 κείεται ἐν] Hartelius (Hom. Stud. III 11), cf. ad Τ 32, κῆται ἐνὶ A pap. Bankes., κεῖται codd. cett. 556 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 556 φέρομεν] φέρομαι ἢ φέρομεν Eust. 1364, 57

Digitized by Google

XXIIII *σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας*
[αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο].
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ, ἥ μ᾽ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ᾽ ἡβῶν,
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ᾽ ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
μή σε, γέρον, οὐδ᾽ αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ᾽ ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ᾽ οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
ἥρως Αὐτομέδων ἠδ᾽ Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τῖ᾽ Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
οἳ τόθ᾽ ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ᾽ ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
κὰδ δ᾽ ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐυσσώτρου δ᾽ ἀπ᾽ ἀπήνης

---

557 *πρῶτον*] sic et *πρῶτος* Eust. 1364, 58 *πρῶτον ἔασας*] *πρῶτον ἴασας* Didymus et Hermappias (‘*μεταλαμβάνοντες εἰς τὸ ἥδυνας*’), *πρῶτ᾽ ἐλέησας* Dionys. Sidon. aliique teste Herodiano 558] veteribus grammaticis et ipsi Eustathio ignotum om. D pap. Bankes. m[1] (additum habet in ima pag.); ‘*οὗτος ὁ στίχος οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ παλαιῷ*’ schol. A, cf. schol. Herodiani 562 *ἔτεκεν*] *ἔτικτε* C
563 *γιγνώσκω*] *ΓΕΙΝΩΣΚΩ* pap., *γινώσκω* codd. 565 *κεν*] *κε* ‘*ἔξω τοῦ ν̄*’ Didym. 566 *οὐδὲ γὰρ*] *οὔτε γὰρ* ‘*ἐν ἄλλῳ*’ schol. A *φυλακοὺς*] Aristarch. A D pap. Bankes. m[2], *φύλακας* C pap. m[1] *ὀχῆα*] Aristarch. A, *ὀχῆας* alii CD
567 *μετοχλίσσειε*] *μετοχλήσειε* D 568 *ἐν ἄλγεσι*] *γρ. ἐνὶ φρεσὶ* schol. A *ὀρίνῃς*] *ΟΡΕΙΝΟΙΣ* pap. m[2] (*ΝΗΣ* in marg. additum) 569 *γέρον*] *γέρων* Plutarch. de aud. poet. 11 570 *δ᾽*] om. AC 571 *ἔδεισεν*] *ἔδδεισεν* codd.
572 *δ᾽ οἴκοιο*] *δὲ δόμοιο* Hoffmannus 574 *οὓς*] *τοὺς* D 578 *ἐυσσώτρου*] D pap. Bankes., *ἐυξέστου* codd. cett., *γρ. ἐυσσώτρου* schol. A *ἀπ᾽*] *ΕΠ* pap..

Digitized by Google

XXIIII ἧρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκόνδε φέρεσθαι.
δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοέσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,
μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδών, Ἀχιλῆι δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ
καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τόν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθηαι
εἰν Ἄιδός περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤιε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

581 δοίη] pap. Bankes., δώη superscr. οι A, δώη C, δῴη D 582 λοέσαι] λοῦσαι codd. 583 ἴδοι] ἴδη C 584 ἀχνυμένῃ] ΑΧΝΥΜΕΝΟΙ pap. m[1] χόλον οὐ ἐρύσαιτο] hanc scripturam praefert Didym. alteri 'κότον οὐ κατερύκοι', quam 'ἔν τισι' inveniri dicit χόλον] probat schol. A Didymi, γόον Herodian. secundum schol. B, κόλον (χόλον correxit Heynius, cui adstipulatus est Mayhoffius de Rhiani stud. Hom. 56, κότον Spitznerus) Rhianus secundum schol. V ab Heynio et Bekkero restitutum, κόπον quidam teste eodem schol. (quod ex κότον depravatum esse censuit Mayhoffius) 586 ἀλίτηται] ἀλίτοιτο Naberus, ἀλίτοιτ' ἄρ' Herwerdenus 587 λόεσαν] λοῦσαν codd. 590 ἐπ'] superscr. α A 591 φίλον δ'] φίλον τ' Eust. 594 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 595 ὅσσ'] ΩΣ pap. m[1] ὅσσ' ἐπέοικεν] ὅσσα ἔοικεν Hoffmannus 599 ὡς ἐκέλευες] ὡς σὺ κελεύεις CD, γρ. ὡς ἐκέλευσας schol. A

Digitized by Google

XXIIII καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ·
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
[νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν
ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο,
ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

---

602 *σίτου*] *δόρπου* D 603 *τῇ περ*] *τῇ καὶ* Apoll. lex. 152, 5 *ἐνὶ μεγάροισιν*] *ἐνὶμμεγάροισιν* C pap. Bankes. *ὄλοντο*] *λίποντο* Apoll. lex. l. c. 604 *δ'*] om. D *υἱέες*] '*υἱέες*' *καὶ* '*υἱεῖς*' *διχῶς* schol. V Didymi (cf. schol. A) *ἡβώοντες*] *ἡβώωντες* Stob. flor. 124, 4 607 *Λητοῖ*] *δή τοι* D
608 *γείνατο*] *τέκετο* D 611 *κατθάψαι*] *ΚΑΘΘΑΨΑΙ* pap. m[1] 614—617] damnarunt Aristoph. Aristarch. 615 *θεάων*] *Τυφωέος* schol. Soph. Elect. 151 (cf. *B* 783) 616 *Ἀχελώιον*] supra ω scr. ή A, *Ἀχελήιον* scriptura commemoratur in schol. AB ('*Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥεῖ εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν*'), *Ἀχελήσιον* '*τινές*' secundum schol. V

Digitized by Google

XXIIII οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ἤ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
ὅσσος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐοίκει.
αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε·
οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
ἐξ οὗ σῇς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάις ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην.
ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε ἕσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν·

---

630 ἐοίκει] ἐῴκει codd. 635 νῦν με] δή μοι C, δή με schol. A ad *T* 398 καί] κεν C 636 ταρπώμεθα] grammatici quidam teste Didymo, sic libri praeter A, qui habet παυσώμεθα supra scripto ταρπ, παυσώμεθα Aristarch. κοιμηθέντε] D pap. Bankes., κοιμηθέντες cett. codd. 637 ὑπὸ] ἐπὶ C 640 κατὰ] περὶ D 641 καὶ αἴθοπα] καί τ' αἴθοπα Bentleius, ἠδ' αἴθοπα legitur η 295 642 λαυκανίης] supra prius α ser. ε C pap. Bankes., λευκανίης D καθέηκα] μεθέηκα C 643 κέλευσεν] κέλευε Eust. 645 ἐμβαλέειν] *ENBAΛΛEEIN* pap. 648 ἄρα στόρεσαν] Aristarch. A, ἄρ' ἐστόρεσαν alii cum libris cett. ἐγκονέουσαι] *ENKONEOYΣAI* pap.

XXIIII τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαός,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,

654 αὐτίκ' ἂν] ΑΥΤΙΚΑΔ pap. m[1], ΑΥΤΙΚ'ΑΝ in marg. 655 γένηται] γένοιτο D 657 ποσσῆμαρ] sic Herodian., πόσσ' ἦμαρ alii D 658 αὐτός τε μένω] αὐτὸς μενέω Apoll. lex. 151, 34 661 ῥέζων] ῥέξας ἢ ῥέζων Eust.

662 ὕλη] ΥΛΗΝ pap. m[1] 663 μάλα δὲ] quidam secundum Didym. libri melior., μάλα γὰρ Aristarch. codd. dett. 664 μέν κ'] μέν γ' C ἐνὶ μεγάροις] ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙΣ pap., sic etiam C, ἐνὶ μεγάροισι D ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν] ἐνὶ μεγάροισι γόαιμεν Fickius, ἐνὶ μεγάροισι γοῷμεν Christius γοάοιμεν] ΓΟΟΩΜΕΝ pap. 665 δαινῦτο] optat. singul. esse vidit Philoxenus, Herodian. vero ex δαινύατο contractum esse putavit 667 πολεμίξομεν] πτολεμίξομεν pap. εἴ περ] ἦ περ Naberus, qui veteres grammaticos ἦ περ scripsisse suspicatur 670 πόλεμον τόσσον] τόσσον πόλεμον Eust. ὅσσον ἄνωγας] ὡς σὺ ἄνωγας ἢ ὅσσον ἄνωγας Eust. 672 δεξιτερήν] ΔΕΞΙΤΕΡΗΙ (Ι add. m?) pap. δείσει'] δείσει D, δείσῃ C 673 οἱ] τὼ C αὐτόθι] ΑΥΤΟΥ pap.

Digitized by Google

XXIIII αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
  ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον, οὔ νύ τί σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
  ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,
ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
  ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεέος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
οἳ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν,
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·

---

676 *τῷ δὲ*] *τῷ δ' ἄρα* A, *τῷ δὲ* in marg. **687** *παῖδες τοὶ*] *παῖδές τοι* CD, quam scripturam novit Eust. 1371, 31 **688** *γνώῃ*] *γνοίη* superscr. ω A, *γνοίη* C **689** *ἔδεισεν*] *ἔδδεισεν* libri **692** *ἐυρρεέος*] Nauckius, *ἐυρρεῖος* codd. **693**] om. AD pap., habet C **696** *ἔλων*] *ἕλων* A **697** *φέρον*] *ἄγον* A, *γρ. φέρον* in marg. m. recentissima **701** *ἑσταότ'*] *ἑστεῶτα* Aristarch. teste Didymo, *ἑστεῶτ'* D

XXIIII κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἒκ νοστήσαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλι τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀνάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐύτροχον ἀίξασαι,
ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς
θρήνων ἐξάρχους, οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἳ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἆνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάις δ' ἔτι νήπιος αὔτως,

---

705 ζώοντι] ΖΩΟΝΤΕ pap. 706 πόλι τ' ἦν] cod. unus, πόλει τ' ἦν libri melior., πόληϊ τε Nauckius e Γ 50 707 πτόλεϊ] πτόλει cod. unus 708 ἀνάσχετον] Wackernagelius, ἀάσχετον libri 709 ξύμβληντο] ΞΥΝΒΛΗΝΤΟ pap. 711 ἐπ' ἄμαξαν] ἐφ' ἄμαξαν C ἀίξασαι] ἀίξασα D 717 ἄσεσθε] ἄσασθε supra alterum α scr. ε A, ΑΣΕΣΘΑΙ papyr., ἄσασθαι schol. V ad Φ 70 ἀγάγωμι] ἀγάγοιμι C δόμονδε] γρ. πόλινδε schol. A 721 θρήνων] C, θρήνους AD pap. ἐξάρχους] ἐξάρχουσ' C, ἐξάρχουσ' super σ' scr. ι A 722 οἳ μὲν δὴ θρήνεον] D, sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον codd. cett. 723 τῇσιν] τοῖσιν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 724 ἀνδροφόνοιο] ἱπποδάμοιο D pap. 725 νέος] 'οὕτως' Didym., νέον Zenod. 726 δ' ἔτι] δέ τε CA, δ' ἔτι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A αὔτως] αὕτως A

XXIIII *ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω*
ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι, ἔνθα κε ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνῄσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
μεμνῄμην νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
οἳ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
πέρνασχ', ὅν τιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,

727 *μιν οἴω*] *Ϝ' δίω* Leeuwenius 730 *ῥύσκευ*] *ῥύσκε'* Nauckius *ἔχες*] *ἔχεις* D 731 *ὀχήσονται*] *οἰχήσονται* C Eust. 734 *ἀθλεύων*] *ἀεθλεύων* C Porphyr. p. 116, 23 Schrad. *ἀμειλίχου*] *ἀμειλίκτου* Porphyr. l. c. 735 *ἑλὼν*] *ἔχων* schol. B ad *Τ* 126 736 *χωόμενος*] *ΧΩΜΕΝΟΣ* pap. m[2] *ᾧ δή*] *ᾧτινι δὴ* D 737 *ἠὲ*] *Η* pap. *ἐπεὶ*] *Η ΚΑΙ* pap. 740 *καί*] *κεν* C *κατὰ*] *ΠΕΡΙ* pap. 741 *ἀρητὸν*] *ἄρρητον* C 747 *τῇσιν*] *τοῖσι* D 748 *ἐμῷ*] *ΟΜΟΙ* pap. m[1] *πολὺ*] *περι* D 750 *οἵ δ'*] *Η Γ'* pap. 752 *ὅν τιν' ἕλεσκε*] *ὅν τιν' ἕλῃσι* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A, *ὅν κε λάβοι* Strabo X 457 *ὅν τιν'*] *ἥν τινα ἢ ὅν τινα* Eust.

Digitized by Google

XXIIII ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
νῦν δέ μ' ἑερσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
κεῖσαι, τῷ ἴκελος ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινεν.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
"Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγεν Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὔ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων
ἢ ἑκυρή – ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί –
ἀλλὰ σὺ τόν γε ἔπεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
[σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖσ' ἐπέεσσιν.]
τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.

---

753 *ἀμιχθαλόεσσαν*] *μιχθαλόεσσαν* Antimach. secundum schol. V Didymi
757 *δέ μ' ἑερσήεις*] Leeuwenius, *δέ μοι ἑρσήεις* libri (*ἑρσήεις* A C), *μοι ἑερσήεις* Hoffmannus, cf. Ω 419 759 *ἀγανοῖσι βέλεσσιν*] pap. Bankes., sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A, *ἀγανοῖς βελέεσσιν* codd. cett. *κατέπεφνεν*] *ΚΑΤΑΠΕΦΝΗ* pap., sic 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 760 *ὄρινεν*] *ἔγειρε* D pap. 764 *ἄγαγεν*] *ἄγαγ' ἐς* C *Τροίηνδ'*] *Τροίην* C D *ὤφελλον ὀλέσθαι*] Aristarch. secundum schol. V Didymi, quam scripturam alteri praefert etiam Eust. 1374, 45, *ὤφελλ' ἀπολέσθαι* D A marg. (ex Η 390) 767 *πω*] *ΠΩΣ* pap. 768 *ἐνὶ μεγάροισιν*] *ἐνὶ μμεγάροισιν* C *ἐνίπτοι*] γρ. *ἐνίσσοι* schol. A 770 *αἰεί*] *ΗΕΝ* pap. m² in marg., γρ. *ἦεν* schol. A 771 *τόν γε ἔπεσσι*] *τὸν γ' ἐπέεσσι* codd. 773 *καὶ ἔμ' ἄμμορον*] *καὶ ἐμὸν μόρον* alii secundum schol. V
774 *τίς μοι*] *ΜΟΙ ΤΙΣ* pap.

Digitized by Google

XXIIII ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἤγρετο λαός.
[αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἥατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.

782 ὑπ' ἀμάξῃσιν] ὑφ' ἀμάξῃσι CD 784 τοί γε] ΔΗ ΣΦΙΝ pap. m[1], ΤΟΙ ΓΕ m[2] ἀγίνεον] ἀγείνεον Apoll. lex. 6, 8 785 φαεσίμβροτος] ῥοδοδάκτυλος 'ἐν ἄλλῳ' 786 δάκρυ χέοντες] ἀχνύμενοι κῆρ 'ἐν ἄλλῳ' (cf. Ψ 165) 789 κλυτοῦ] ΚΡΙΤΟΣ pap. m[1], ΚΛΥΤΟΝ m[2] ἤγρετο] cf. ad Η 434, ἔγρετο libri 790] om. pap. A, habent CD 793 ὀστέα] ὄστεα (προπαροξυτόνως) quidam teste Herodiano θ'] om. D Eust. θ' ἕταροι] τε ἔται suspicatur Nauckius 796 καλύψαντες] καθάψαντες quidam secundum schol. V 798 κατεστόρεσαν] ΚΑΤΑΣΤΟΡΕΣΑΝ pap. 799 ἥατο] Curtius, εἵατο codd.

Digitized by Google

XXIIII χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

---

802 *συναγειρόμενοι*] supra *ο* scr. *α* A *δαίνυντ' ἐρικυδέα*] *ΔΑΙΝΥΝ ΠΕΡΙΚΥΔΕΑ* pap. 804] scripsisse quosdam *ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών,* | *Ἄρηος* (*ὅρκος* cod., corr. Heynius) *θυγάτηρ μεγαλήτορος ἱπποδάμοιο* refert schol. V, cf. Arctini Aethiop. fr. 1 K.

Digitized by Google

INDEX NOMINUM

stellulis ornatae sunt formae nominum e coniectura in textum receptae, uncis inclusae eae, quas ut suspectas reieci

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ADDENDA ET CORRIGENDA

Volum. I.

in textu:

Α 150 lege '*πρόφρων*' pro '*πόρφρων*'
Α 317 lege '*ἶκε*' pro '*ἶκεν*'
Β 103 lege '*Ἀργεϊφόντῃ*' pro '*ἀργεϊφόντῃ*'
Β 632 et 757 num pro *εἰνοσίφυλλον* Aeolensium more scribendum sit *ἐννοσίφυλλον*, ut quidam volunt, non satis liquet
Ε 157 lege '*ἐκ νοστήσαντι*' pro '*ἐκνοστήσαντι*'
Ε 807 lege '*Καδμείων*' pro '*Καδμεῖων*'
Η 291 lege '*μαχεσσόμεθ'*' pro '*μαχησόμεθ'*'
Η 467 lege '*παρέστασαν*' pro '*παρέσταν*'
Θ 310 lege '*βαλέειν*' pro '*λαλέειν*'
Θ 518 lege '*πρωθήβας*' pro '*προθήβας*'
Θ 565 lege '*ἠόα*' pro '*Ἠόα*'
Ι 707 lege '*ἠώς*' pro '*Ἠώς*'
Κ 449 fortasse '*μεθέωμεν*' pro '*μεθῶμεν*' scribendum erat
Λ 811 lege '*ῥέε*' pro '*ῥέεν*'

in adnotationibus:

p. 35 ad *Β* 262 lege '*αἰδόα* Ahrensius' pro '*αἰδόα* Nauckius'
p. 46 ad *Β* 552 adde '*Πετεῶο* Eust. 238, 38'
p. 54 ad *Β* 763 adde: *Φηρητιάδαο*] *Φερητιάδαο* Fickius
p. 135 ad *Ζ* 126 supple: *θάρσεϊ σῷ* Roehlius
p. 147 ad *Ζ* 454 post *σεῦ* supple 'Thierschius et'
p. 168 dele adnotationem ad *Η* 467
p. 171 ad *Θ* 39 sq. adde: 39 sq.] damnati sunt a quibusdam teste Porphyrio p. 116, 20; cf. Schraderi adnot.
p. 265 ad *Λ* 554 post *τρέει* lege 'Ahrensius' pro 'Nauckius'
p. 271 ad *Λ* 720 adde: *ἡμετέροισιν*] *ἀγρομένοισιν* Nauckius

Digitized by Google

Volum. II.

in textu:

Ξ 140 fortasse cum Payne Knightio scribendum est '*γηθέει ἐν*' pro '*γηθεῖ ἐνί*'

Ξ 395 lege '*Βορέω*' pro '*βορέω*'

Π 509 lege '*ὅ τ'*' pro '*ὅτ'*'

Σ 255 lege '*ἠόα*' pro '*Ἠόα*'

Τ 358 lege '*Βορέαο*' pro '*βορέαο*'

Φ 213 lege '*ἐκφθέγξατο*' pro '*ἐκ φθέγξατο*'

in adnotationibus:

p. 32 ad *Ν* 792 ante 'Naberus' supple 'praeeunte Barnesio'

p. 42 ad Ξ 199 post *δάμνασαι* supple 'Porsonus et'

p. 44 ad Ξ 249 adde: *ἐπίνυσσας* postulat Nauckius Mél. Gréco-Rom. V 114

p. 45 ad Ξ 274 pro '*μάρτυροι ὦσ' οἵ*' Fickius scribendum esse censet '*μάρτυρ' ἔωσ' οἵ*', Menradius vero '*μάρτυροι ὅσσοι*'

p. 115 ad *Π* 743 post '*εὐϜεργέος* Christius' adde: qui postea '*εὐπλεκέος*' maluit coll. *Ψ* 436

PRESENTED

Digitized by Google

In compliance with Section 108 of the Copyright
Revision Act of 1976, the Ohio State University
Libraries has produced this facsimile on
permanent/durable paper to replace the
deteriorated original volume owned by the Libraries.
Facsimile created by Booklab, Inc., Austin, Texas.
1997/ms

The paper used in this publication meets the
minimum requirements of the American National
Standard for Information Sciences - Permanence for
Printed Library Materials, ANSI Z39.48-1992.

Digitized by Google

DATE DUE

To renew
call 292-3900

The Ohio State University
Form 10620

Digitized by Google

MAIN STACKS

Digitized by Google

Digitized by Google